

Türkiye Milli Pediatri Derneği
1958

68. Türkiye Milli Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Milli Pediatri Derneği Kongresi

23. Milli Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024
Titanic Deluxe Belek-Antalya

**E-KİTAP
BİLDİRİ ÖZETLERİ**

www.millipediatri2024.org

68. Türkiye Milli Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Milli Pediatri Derneği Kongresi

23. Milli Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

Değerli Meslektaşlarımız,

Sizleri 20 - 24 Kasım 2024 tarihleri arasında Antalya, Belek'te Titanic Deluxe Otel'de düzenlenecek olan **68. Türkiye Milli Pediatri Kongresi ve 1. Uluslararası Türkiye Milli Pediatri Derneği Kongresi**'ne organizasyon komitesi ve Uluslararası Bilimsel Komiteler adına davet etmekten büyük mutluluk duyuyoruz.

Bu yıl, dünyaca ünlü klinik uzman ve araştırmacıların bilimsel içerikli konferanslarının yer alacağı **1. Uluslararası Türkiye Milli Pediatri Derneği Kongresi**'ni düzenleyeceğimizi sizlere bildirmekten gurur duyuyoruz. Tartışma konuları tüm pediatrik alanı kapsayacaktır. Kongrede İtalya, Hırvatistan, Romanya, Azerbaycan, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti, Özbekistan, Mısır, Ürdün, Rusya, Kıbrıs, Irak ve Kuzey Makedonya Cumhuriyeti'nden akademisyenler bir araya gelecek. Kongrenin resmi dilleri Türkçe ve İngilizce olup simültane çeviri yapılacaktır.

Kongrede konferans, panel, uzman danışmanlığı, sözlü ve poster sunumlarının yanı sıra çocuk sağlığı ile ilgili temel konular yer alacaktır. Değişim ve tartışma için bir platform sağlayarak geleceğin pediatristleri ilham verebileceğimize inanıyoruz.

Bilimsel paylaşımın yanı sıra Antalya'nın tarihi ve doğal güzelliği ile vazgeçilmez bölgelerinin başında yer alan Belek bölgesinde sosyal programının da etkin olacağına inandığımız kongremizde unutulmayacak anlar geçireceğinizi ümit ediyor, en içten sevgi ve saygılarımızı sunuyoruz.

Prof. Dr. Enver Hasanoğlu
Kongre Başkanı

Prof. Dr. Yıldız Camcıoğlu
Türkiye Milli Pediatri Derneği
Başkanı

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

KONGRE BAŞKANI

Prof. Dr. Enver HASANOĞLU

KONGRE DÜZENLEME KURULU

Dr. Mustafa ARGA

Dr. Aysun BİDECİ

Dr. Koray BODUROĞLU

Dr. Ruveyde BUNDAK

Dr. Yıldız CAMCIOĞLU

Dr. Merih ÇETİNKAYA

Dr. Ayhan DAĞDEMİR

Dr. Ayşe SAYILI ERENEL

Dr. Sevcan BAKKALOĞLU EZGÜ

Dr. Khalaf GARGARY

Dr. Ayla GÜNLEMEZ

Dr. Alev HASANOĞLU

Dr. Adamos HADJIPANAYIS

Dr. Zafer KURUGÖL

Dr. Emin KÜREKÇİ

Dr. Massimo PATTOELLO MANTOVANI

Dr. Aida MUJKIC

Dr. İlyas OKUR

Dr. Hasan ÖZEN

Dr. Elif ÖZMERT

Dr. Doina Anca PLESCA

Dr. Hakan POYRAZOĞLU

Dr. Erkin RAHIMOV

Dr. Aspazija SOFANOVA

Dr. Özlem TEKŞAM

Dr. Hasan TEZER

Dr. Ahmed YOUNES

Dr. Basim AL ZOUBI

** Soyadına göre alfabetik olarak sıralanmıştır.*

Türkiye Milli Pediatri Derneği
1958

SÖZLÜ BİLDİRİLER

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

S-001

Yenidoğan Tarama Programı ile Aşı Kabulü Arasındaki Pozitif İlişki

İzzet Erdal¹, S. Songül Yalçın²

¹Pediyatrik Metabolizma Hastalıkları Kliniği, Etilik Şehir Hastanesi, Ankara

²Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Hacettepe Üniversitesi İhsan Doğramacı Çocuk Hastanesi, Ankara

Giriş: Yenidoğan tarama programı, hastalıkları belirti vermeden erken teşhis ve tedavi etmek ve böylece morbidite ve mortaliteyi önlemek amacıyla yürütülen toplum sağlığı hizmetleridir. Bu program CDC tarafından en başarılı 10 halk sağlığı girişiminden biri olarak kabul edilmiştir. Dünya Sağlık Örgütü'ne göre ise aşı kararsızlığı (VH), en önemli 10 küresel halk sağlığı sorunu arasında yer almaktadır. Bu çalışmada, yaşamın başında önleyici halk sağlığı programı olan yenidoğan taraması yoluyla sağlık sistemiyle tanışmanın başka bir önleyici halk sağlığı programı olan çocukluk çağı aşılama programı ile ilişkisinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Materyal ve Metot: Bu çalışma, Temmuz 2023 ile Nisan 2024 arasında Hacettepe Üniversitesi Çocuk Hastanesi'nde, 2-6 yaş arasındaki hastaların ebeveynleri ile gerçekleştirildi. Yenidoğan taraması sonucunda biyotinidaz eksikliği veya fenilketonüri tanısı alan vakalar çalışma grubu, tarama sonucunda negatif olan ve diğer kliniklerde takip edilen vakalar kontrol grubu olarak tanımlanmıştır. Çocuk Aşıları Hakkındaki Ebeveyn Tutumları (PACV) anketi kullanılarak ebeveynlerin aşı kararsızlığı durumları değerlendirildi.

Bulgular: Çalışmaya yenidoğan taraması ile tanı konan 125 çocuk (67 biyotinidaz eksikliği, 58 fenilketonüri) ve 356 sağlıklı çocuk olmak üzere toplam 481 ebeveyn dahil edilmiştir. VH yaşayan ebeveynlerin oranı genel olarak %19.8 (n=95) olup, hasta grubunda daha düşük bulunmuştur (%12 vs %22.5). Genel grupta, yenidoğan taraması sayesinde tanı alıp ve tedavi edilmek VH üzerinde 0.48 odds bir etkiye sahipti (p=0.044, %95 CI=0.24-0.98). COVID-19 aşısı yaptırmak VH üzerine 0.15 odds etki ediyordu (p<0.01, %95 CI=1.20-6.89). Babada kronik hastalığı olanlarda ve aşı konusunda bilgi kaynağı olarak sosyal medya kullananlarda, VH sırasıyla 2.88 (p=0.018, %95 CI=1.20-6.89) ve 2.21 kat fazlaydı (p=0.009, %95 CI=1.22-4.03). Hasta grubunda VH'yi etkileyen tek faktör, anketi yanıtlayanın COVID aşılama durumuydu (AOR=0.27, p=0.040, %95 CI=0.08-0.94). Kontrol grubunda COVID aşılama durumunun VH üzerine 0.12 odds etkisi vardı (p<0.01, %95 CI=0.06-0.25). Bu grupta ayrıca babada kronik hastalık olanlarda ve bilgi kaynağı olarak sosyal medya kullananlarda VH sırasıyla 2.83 kat (p=0.031, %95 CI=1.10-7.29) ve 2.04 kat fazlaydı (p=0.036, %95 CI=1.05-3.98).

Sonuç: Bu çalışma, aşılama ile yenidoğan tarama programı arasındaki ilişkiyi aşı tereddüdü perspektifinden inceleyen literatürdeki ilk çalışmadır. Yenidoğan taraması yoluyla tanı alan ve tedavi gören çocukların ailelerinde aşı tereddüdü oranlarının daha düşük olduğunu ve bu durumun aşı tereddüdü ile ilişkili birçok risk faktörü üzerinde olumlu bir etkisi olduğunu

Türkiye Millî Pediatri Derneği
1958

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

bulduk. Bu sonuçlarla, bir halk sağlığı girişiminin güçlendirilmesinin, diğer girişimler üzerinde de olumlu bir etki yaratabileceğini düşünüyoruz. Bu konuda yapılacak daha fazla çalışma, halk sağlığı yaklaşımları arasındaki ilişkileri ortaya çıkarabilir ve entegre halk sağlığı girişimlerini mümkün kılabılır.

Anahtar Kelimeler: Aşı kararsızlığı, Yenidoğan tarama programı, PACV, halk sağlığı, aşılama

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

S-002

Beyaz Gürültünün Pediatri Yoğun Bakım ve Servisinde Takip Edilen 1-12 Ay Arası Süt Çocuklarında Sakinleştirme ve Ağrı Kontrolüne Etkisi

Nevin Cambaz Kurt¹, Süleyman Bayraktar², Abdulrahman Özel³, Servet Yüce⁴, Hafize Balık¹, Gülşah Yıldırım³, Nurettin Onur Kutlu¹

¹Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi, İstanbul

²Haseki Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

³Bağcılar Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

⁴İstanbul Üniversitesi, İstanbul

Giriş: İlaç dışı (non-farmakolojik) tedaviler, farmakolojik tedavilere alternatif olarak kullanılan ve yan etkilerinin az olması ve doğal yaklaşımlar sunması nedeniyle tercih edilen yöntemlerdir. Müzik terapisi, aromaterapi, masaj terapisi ve beyaz gürültü gibi çeşitli nonfarmakolojik tedaviler, yenidoğanlarda anksiyete, ağrı yönetimi ve uyku düzeni gibi alanlarda uygulanmaktadır. Yenidoğan yoğun bakım ünitelerinde bu tedavilerin bebeklerin kalp atış hızı, solunum düzeni ve oksijen satürasyonu üzerinde olumlu etkileri olduğu kanıtlanmıştır. Ancak süt çocuklarında bu tedavi yöntemlerinin uygulanabilirliği konusunda yeterli araştırma bulunmamaktadır. Bu çalışmada, beyaz gürültünün, 1-12 ay arası süt çocuklarında vital bulgular; sakinleştirme ve deliryum ölçütlemelerine etkilerini araştırmayı amaçladık.

Materyal ve Metot: Bu prospektif kontrollü çok-merkezli çalışmaya pediatrik yoğun bakım ünitesinde ve servislerinde yatan 1-12 ay arası 64 süt çocuğu dahil edildi. Hastaların 18'i genel pediatri servisinde, 36'sı yoğun bakımda yatmaktaydı. Hastalara, on beş dakika sürelerle herhangi bir müdahale yapılmaksızın takip sonrası, 192 defa, on beş dakika süreyle beyaz gürültü dinletilerek elde edilen veriler kaydedildi. Kontrol grubu olarak aynı olguların 60 defa, beyaz gürültü dinletilmeden, vital bulguları kaydedildi. Olgular huzursuzluk periyotları süresince pulse oksimetre ve hasta-başı monitörlerine bağlandı. İlk on beş dakika (T1) boyunca kalp atım hızı, solunum sayısı ve oksijen satürasyonları monitörize edildi. Ardından ikinci on beş dakikalık (T2) süreçte hastalara beyaz gürültü cihazı hastadan 10-15 cm uzaklıkta ve 55 desibel (dB) seviyesinde konumlandırıldı. Beyaz gürültü uygulaması öncesi ve sonrası RASS skorları kaydedildi ve istatistiksel değerlendirmeleri yapıldı.

Bulgular: Çalışma grubundaki süt çocuklarının 39'u erkek (%60.9), 25'i kızdı (%39.1). Olguların ortalama yaşı 4.38 ± 2.61 aydı. Çalışma grubundaki katılımcıların tüm parametrelerinde beyaz gürültü dinletilmeyen ilk 15. dakikada (T1) ve beyaz gürültü dinletilen ikinci 15. dakikada (T2) ölçümleri arasında anlamlı farklar tespit edildi. Solunum sayısı ortalaması, T1'de 43.56 ± 8.50 iken, T2'de 38.34 ± 8.72 olarak kaydedildi ($p < 0.001$). Kalp atım hızı, T1'de 146.72 ± 24.45 iken, T2'de 135.27 ± 20.73 idi ($p < 0.001$). Transkutanöz Oksijen satürasyonu (Sat O2%) değerleri, T1'de 97.42 ± 2.76 iken, T2'de 98.76 ± 1.71 olarak tespit edildi ($p < 0.001$). RASS) puanları, T1'de 1.74 ± 0.73 iken, T2'de 1.06 ± 0.70 olarak ölçüldü ($p < 0.001$). Kontrol

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

grubunda kalp atım hızı ortalaması, T1' de 164.25 ± 18.85 iken, T2'de 167.1 ± 20.05 olarak ölçüldü ($p=0.008$). Diğer parametreler istatistiksel olarak anlamlı değildi.
Çalışma Grubunda Bakılan Parametrelerin Değerlendirilmesi

Sonuç: Çalışmamızın bulguları, beyaz gürültünün pediatrik yoğun bakımda yatan 1-12 ay arası bebeklerde vital bulgular üzerinde klinik faydalar sağlayabileceğini göstermektedir. Daha geniş örneklem ve farklı hasta popülasyonlarında yapılacak çalışmalar ile pediatrik hastalarda beyaz gürültünün etkisi daha kapsamlı bir şekilde değerlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Beyaz Gürültü, Süt Çocuğu, Vital Bulgular, Sedasyon, Farmakolojik Olmayan Sedasyon

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

S-003

{Klebsiella SSP} İlişkili Pediatrik Kan Dolaşımı Enfeksiyonları

Buket Kaynarsoy¹

¹CBÜ Tıp Fakültesi, Manisa

Giriş: Gram- negatif bakteriyemiler, sağlık bakımı ilişkili enfeksiyonlarda sıklıkla nedendir. Artan antimikrobiyal dirençleri sebebiyle hastane salgınlarının neden olabilmekte, sepsis ve mortalite oranları yüksektir. Çalışmamızda Klebsiella spp. bakteriyemisi saptanan çocuk hastaların, klinik, mikrobiyolojik ve laboratuvar özellikleri, direnç durumu, mortaliteyi etkileyen faktörlerinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Materyal ve Metot: Manisa Celal Bayar Üniversitesi Hafsa Sultan Hastanesi'nde 1 Ocak 2015-31 Aralık 2022 tarihleri arasında izlenen, 0-18 yaş arasında olan, yatışı sırasında veya yatışı izleminde Klebsiella spp. ilişkili kan dolaşımı enfeksiyonu saptanan toplam 90 hastanın klinik, laboratuvar, predispozan faktörleri ve tetikleyen antimikrobiyal dirençleri geriye yönelik olarak tarandı. Veriler SPSS 21.0 programında istatistiksel işlemlere tabi tutulmuştur.

Bulgular: Hastaların ortalama yaşı 45 (yaş dağılımı 0-227) ay, toplam yatış günü 32.5 (minimum-maksimum: 5-266) gün olup %71,9'unda yoğun bakım (YB) yatışı olduğu tespit edilmiştir. Hastaların %61,1'inde sepsis, %25,6'nda septik şok gözlenmiştir. Hastalarda enfeksiyon öncesi karbapenem kullanımı 41 hastada (%45,6) olup 82 hastada (%91) en az bir antimikrobiyal direnç gözlenmiştir. Hastaların %73,3'ü karbapenem dirençli (CR) olup CR yıllarına göre değerlendirildiğinde anlamlı artış saptanmıştır ($p < 0.001$). Tigesiklin direnci %13,3, kolistin direnci %25,4 olarak bulunmuştur. Klebsiella spp. yaygın ilaç direnci (XDR) izolatları 2016-2019 yılları arasında %26.3 iken 2020-2023 %35.2 e yükselmiş olup, her iki grup karşılaştırıldığında istatistiksel olarak anlamlı artış saptanmıştır ($p = 0.006$). Hastaların %90'nda nozokomiyal enfeksiyon gelişmiştir. Olguların % 20'sinde eksitus gözlenmiştir.

Sonuç: Çalışmamızda Klebsiella spp. bakteriyemisi nozokomiyal kaynaklı ve mortalitesi %20 olarak saptanmıştır. Karbapenem direnci, XDR ve PDR'de yıllar içinde anlamlı artış saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Klebsiella Pneumoniae, Bakteriyemi, Sepsis, Mortalite, Çocuk.

68. Türkiye Milli Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Milli Pediatri Derneği Kongresi

23. Milli Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

S-004

1-3 Yaş Arası Epilepsili Çocukların Büyüme Durumunun Anneleri Tarafından Değerlendirilmesi

Bilge İrem Çelik¹, Mutlu Karakaş¹, Ercan Demir¹, Esra Serdaroğlu¹

¹Gazi Üniversitesi, Ankara

Giriş: Erken çocukluk döneminde beslenme doğrudan ailelerin kontrolündedir. Çeşitli çalışmalarda ebeveynler çocuklarının kilo durumunu doğru değerlendirememiştir. Epilepsi hastalarının hayatlarında beslenme ve sağlıklı kilo durumu önemlidir, ebeveynlerin doğru tutum ve davranışları kritiktir. Bu çalışmada 1-3 yaş arası çocukluk çağı epilepsi hastalarının ve sağlıklı çocukların annelerinin, çocuklarının ağırlıkları hakkındaki değerlendirmelerini ve anksiyetelerini incelemek amaçlanmıştır.

Materyal ve Metot: Bu çalışma Tübitak 2209 üniversite öğrencisi araştırma projesi kapsamında yapılmıştır. Epilepsi tanılı ve kronik hastalığı olmayan çocukların annelerine anket ve ölçek uygulanmıştır. Ankette çocuğun antropometrik ölçümleri ve özgeçmiş, aile özellikleri, çocuğun günlük aktiviteleri, iştahı, annenin ölçümleri ve eğitim durumu sorulmuştur. Çocuğun persentilleri ve annenin vücut kitle indeksi saptanmıştır. Anneden çocuğun şimdiki vücut ağırlığı durumunu sözel ve görsel olarak değerlendirmesi istenmiştir. Görsel değerlendirmede persentilleri ifade etmek için geliştirilmiş çocuk illüstrasyonları kullanılmıştır. Annelerin şekillerden çocuğun şimdiki halini, şu anda benzemesini istediği halini ve daha büyük çocuk illüstrasyonları (5 yaş persentillerine göre çizilmiş) kullanılarak büyüdüğünde görünmesini istedikleri halini seçmeleri istenmiştir. Son olarak annelerin anksiyete seviyelerini değerlendirmek için annelere Beck anksiyete ölçeği uygulanmıştır. persentillere göre çizimler

Bulgular: Çalışmada 31 epilepsili ve 100 sağlıklı çocuk incelendi. Çocukların yaşı ortalama 25,7 aydı (+ - 9,4). Katılımcıların 64'ü kız, 67'si erkek çocuktü. 68 tane çocuğun ölçülen kilosu ayına göre normal persentildeydi. 15 çocuk kilolu, 48 çocuk zayıftı. Resimler gösterilerek hangisi gibi olmasını istediği sorulduğunda 111 anne normal persentil, 5 anne normalin üstündeki, 15 anne normalin altındaki persentillerdeki resimleri seçti. Çocuğun büyüyünce nasıl görünmesini istedikleri sorulduğunda 95 anne normal persentildeki, 36 anne normalden düşük kilolu görüntüleri seçti. Hiçbir anne büyüdüğündeki görsellerden kilolu olanları seçmedi. Annelerin çocuklarını sözel olarak değerlendirmesi, çocuğun persentilleriyle kıyaslandığında epilepsi grubunda 15/31, kontrol grubunda 43/100 uyumsuzluk saptandı. Anneler çocuklarını resimlerle değerlendirdiğinde, çocuğun persentillerine kıyasla epilepsi grubunda 14/31, kontrol grubunda 57/100 uyumsuzluk saptandı. Annelerin kendini değerlendirmesi ile vücut kitle indeksi kıyaslandığında epilepsi grubunda 21/31 uyumsuzluk, kontrol grubunda 74/100 uyumsuzluk saptandı. Annelerin Beck ölçeği ile değerlendirilen anksiyete düzeyleri ortalama olarak 8,1 (normal) olarak bulundu.

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

Sonuç: Anketimize katılan annelerin eğitim düzeyi ortalaması yüksek ve anksiyete düzeyleri normal olmakla beraber, hem kendi hem de çocuklarının vücut ağırlığını değerlendirmede ölçümlerden yüksek oranda farklıyordum yaptıkları görüldü. Bu çalışmamızda epilepsi hastalığı olan çocukların anneleri ile sağlıklı çocukların anneleri arasında anlamlı bir fark saptanmadı. Her iki grupta da anneler çocukların beslenmesinden esas sorumlu kişiydi. Çocuklarını sözel ve görsel değerlendirme yaklaşımları benzer olarak bulundu, görsel illüstrasyonlar kullanılması sözel değerlendirmeye bir üstünlük katmadı. Çoğunluk çocuklarının normal vücut ağırlığında olmasını istediklerini sözel ve görsel değerlendirmeyle belirtti, ancak ileride nasıl görünmesini arzuladıkları sorulduğunda normalden zayıf seçeneklerin tercihinin artış göstermesi dikkat çekicidir.

Anahtar Kelimeler: Beslenme, Epilepsi, Vücut Ağırlığı

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

S-005

Absans Epilepsili Olgularımızın Değerlendirilmesi

Bilge Çandereli¹, Yiğithan Güzin¹, Gamze Sarıkaya Uzan¹, Gizem Doğan¹, Figen Baydan¹

¹İzmir Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi Çocuk Sağlığı Ve Hastalıkları Kliniği, İzmir
²İzmir Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi Çocuk Nöroloji Kliniği, İzmir

Giriş: Normal gelişim gösteren çocuklarda görülen Çocukluk çağı absans epilepsi (CAE) ve Juvenil absansepilepsi (JAE), dalma nöbetleri ile karakterizedir. CAE'de nöbetler genellikle günlük olup, 2.5-4 Hz jeneralize diken-dalga deşarjları ile ilişkilidir ve hiperventilasyonla tetiklenir. JAE'de ise absans nöbetleri tedavi edilmediğinde genellikle günde bir defadan az görülür ve 3-5.5 Hz arası jeneralize diken-dalga deşarjları ile birlikte seyrederek. CAE'de nöbetler kısa süreli olabilir ve kümeler halinde görürken, JAE'de vakaların %90'ından fazlasında absans nöbetlerinin hemen ardından jeneralize tonik-klonik nöbetler ortaya çıkar. Her iki durumda da nörolojik muayene normaldir ve gelişim ile bilişgenellikle normaldir, ancak Dikkat Eksikliği ve Hiperaktivite Bozukluğu (DEHB) ve öğrenme güçlükleri görülebilir. CAE'de epilepsi çocukların %60'ında 2 yıl içinde veya ergenlik döneminde remisyona girerken, JAE'de nöbetler antiepileptik ilaçlarla kontrol altına alınabilse de, ömür boyu tedavi gerekebilir.

Materyal ve Metot: Hastalar İLAE 2022'ye göre sınıflandırıldı. JAE ve CAE tanılı çocuklarda , klinik bulguları ve tedavi yanıtını incelendi.

Bulgular: Çalışmamıza 2022-2024 yılları arasında çocuk nöroloji polikliniğimize başvuran 24 hasta dahil edildi. 10 hasta(%41.7) kız, 14 (%58.3) erkekti. 13 hasta (%54.2) CAE,11 hasta (%45.8) JAE tanısıyla izlenmekteydi. Hastalara ait klinik ve demografik özellikler Tablo.1'de özetlenmiştir.Tüm hastaların fizik muayene bulguları normaldi. Altı hastada (%25) öğrenme güçlüğü tespit edildi.Sadece bir hastanın beyin MRG'sinde frontal bölgede non-spesifik hiperintens alanlar görüldü. Yirmi hastada (%83.3) nöbetler monoterapi ile kontrol altına alınırken, üç hastada (%12.4) ikinci birantiepileptik tedaviye ihtiyaç duyuldu. Sadece bir hastada (%4.2) nöbetler dirençli seyretti ve nöbetler üçüncü antiepileptik tedavi ile kontrol altına alınabildi.

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

Sonuç: Bu çalışma, pediatrik absans epilepsisinin antiepileptik tedaviye genellikle iyi yanıt verdiğini ve tanı ile düzenli takibin nöbet kontrolü açısından kritik olduğunu göstermektedir. Tedaviyedirrençli vakalarda ise alternatif antiepileptik tedavilerin ve tanıların göz önünde bulundurulması gerekmektedir. Kaynaklar: 1. Hirsch E, French J, Scheffer IE, Bogacz A, Alsaadi T, Sperling MR, Abdulla F, Zuberi SM, Trinka E, Specchio N, Somerville E, Samia P, Riney K, Nabbout R, Jain S, Wilmschurst JM, Auvin S, Wiebe S, Perucca E, Moshé SL, Tinuper P, Wirrell EC. ILAE definition of the Idiopathic Generalized Epilepsy Syndromes: Position statement by the ILAE Task Force on Nosology and Definitions. *Epilepsia*. 2022 Jun;63(6):1475-1499. doi: 10.1111/epi.17236. Epub 2022 May 3. PMID: 35503716. 2. Datta AN, Crawford J, Wallbank L, Wong PKH. Outcome of Absence Epilepsy With Onset at 8-11 Years of Age: Watershed Ages When Syndromes Overlap. *J Child Neurol*. 2023 Aug;38(8-9):505-512. doi: 10.1177/08830738231188397. Epub 2023 Jul 17. PMID: 37461321; PMCID: PMC10493039. 3. Bartolomei F, Roger J, Bureau M, Genton P, Dravet C, Viallat D, Gastaut JL. Prognostic factors for childhood and juvenile absence epilepsies. *Eur Neurol*. 1997;37(3):169-75. doi:10.1159/000117429. PMID: 9137927.

Anahtar Kelimeler: Pediatrik Absans Epilepsisi, Antiepileptik Tedavi, EEG, Çocuk Nörolojisi

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Milli Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

S-006

Cilt Antisepsisinde Klorheksidinli Alkol Solüsyonu Kullanımının Kan Kültürü Kontaminasyon Oranları Üzerine Etkisi

Burak Gök¹, Eda Kepenekli², Nurşah Eker³, Ayşegül Yağcı Karahasan⁴

¹Marmara Üniversitesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, İstanbul

²Marmara Üniversitesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Çocuk Enfeksiyon Hastalıkları Bilim Dalı, İstanbul

³Marmara Üniversitesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Çocuk Hematoloji ve Onkoloji Bilim Dalı, İstanbul

⁴Marmara Üniversitesi Tıbbi Mikrobiyoloji Anabilim Dalı, İstanbul

Giriş: İnvazif enfeksiyonlar pediatrik kanser olgularında hasta kaybının en önde gelen sebeplerinden biridir. İnvazif bakteriyel enfeksiyonlar için altın standart tanı metodu kültür, bakteriyemi ile seyreden enfeksiyonlar için ise 'kan' kültürüdür. Ancak 'kontaminasyon' kan kültürünün tanınan değerini olumsuz etkileyen bir faktördür. Ciltten kontaminasyonu azaltmak için cilt temizliğinin doğru uygulanması gerekir. Biz bu çalışma ile pediatrik kanser hastalarında cilt antisepsisinde klorheksidinli alkol solüsyonu ile diğer geleneksel yöntemlerin (povidon iyot), kan kültürü kontaminasyonu üzerine etkisini karşılaştırmayı ve bu frajil hasta grubunda uygun cilt antisepsisi yöntemini önererek, kan kültürü kontaminasyon oranlarını düşürüp akılcı antibiyotik kullanımını desteklemeyi amaçladık.

Materyal ve Metot: Çocuk Hematoloji-Onkoloji servislerinde, Ağustos 2021- Haziran 2022 arasında, iki ayrı serviste yatarak tedavi gören 113 çocuk hasta çalışmaya dahil edildi. Pediatri-2 servisinde cilt antisepsisinde yalnızca %2 klorheksidinli alkol solüsyonu (KHAS) ve pediatri-4 servisinde ise yalnızca %10 povidon iyot solüsyonu (PİS) kullanıldı. Her iki serviste de kan kültürü alacak olan sağlık personeline düzenli olarak 'kültür alma metodları' konusunda hastanemizin standart eğitim materyalleri kullanılarak eğitim verildi. Her iki grup prospektif olarak takip edildi. Periferik kan kültürü sayısı, alınma saati, eş zamanlı kan örneği alınıp alınmaması, kültürü alan personel, hastaların yatış sebepleri, kültürlerin alınma sebepleri kaydedildi. Alınan kan kültürleri hastanemiz mikrobiyoloji laboratuvarında işleme alındı. Kültürlerdeki üreme sonuçları, hastaların klinikleri takip edilerek etken ve kontaminasyon şeklinde kategorize edildi.

68. Türkiye Milli Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Milli Pediatri Derneği Kongresi

23. Milli Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

Bulgular: Çalışmamızda KHAS grubunda 287; PİS grubunda 227 olmak üzere 514 periferik kan kültürü alındı. Tüm kültür sonuçlarının %4,5'i (23/514) kontaminasyon, %8,0'i (41/514) etken olarak değerlendirildi. Klorheksidinli alkol solüsyonu (KHAS) iv grubunun kontaminasyon oranı %3,1 (9/287); PİS grubunun ise %6,2 (14/227) idi. Tek değişkenli analizlere göre solid tümörlü hastalardan alınan kan kültürlerindeki kontaminasyon gelişim oranı lenfoproliferatif hastalık ve kemik iliği yetmezliği tanısı olan hastalara göre istatistiksel olarak anlamlı şekilde daha yüksek saptandı (sırasıyla; %7,1, %2,1 ve %0,0; $p=0,017$). İşlemi uygulayan personel, kültür dışında eş zamanlı başka kan örneği alınması, kültürün alınma zamanı, hastanın yaşı ve cinsiyet özellikleri yönünden gruplar arasında farklar bulunsa da istatistiksel olarak anlamlılık saptanmadı ($p>0,05$). Çok değişkenli lojistik regresyon analizi sonuçlarına göre PİS kullanılan işlemlerde kontaminasyon gelişim riski KHAS kullanımına kıyasla 2,513 kat daha yüksek saptandı (%95,0 GA=1,026-6,156, $p=0,044$).

Sonuç: Enfeksiyon kontrol ve önleme rehberlerinde kan kültüründeki kabul edilebilir kontaminasyon oranı $<3\%$ verilmektedir. Çalışmamızda pediatrik kanser olgularında KHAS'ın, etkin ve kabul edilebilir bir cilt antisepsisi ajanı olduğunu ve düşük yan etki profiline sahip olduğunu gördük. Kan kültür alım metodları konusunda verilen düzenli eğitimler ile, kontaminasyon oranlarının eğitimler öncesi döneme göre neredeyse yarı yarıya azaltılması, sağlık hizmetlerinin kalitesini artırmada odaklanması gereken önemli konulardan birinin 'kan kültürü alma teknikleri konusunda periyodik eğitim' olduğunu işaret etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kan kültürü, Klorheksidin, Kontaminasyon, Povidon iyot

Türkiye Millî Pediatri Derneği
1958

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

S-007

Yüksek Doğum Ağırlıklı Bebekler ile Normal Doğum Ağırlıklı Bebeklerin, 4-6 Yaş Arasında Büyüme ve Gelişmelerinin Karşılaştırılması

Şüheda Bahtiyar¹, Elif N. Özmert¹, İrem Bato Pekel¹, Ece Naz Mert Karakaya¹, H. Tolga Çelik²
¹Hacettepe Üniversitesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı/ Gelişimsel Pediatri Bilim Dalı, Ankara
²Hacettepe Üniversitesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı/Neonatoloji Bilim Dalı, Ankara

Giriş: Fetal dönemdeki büyüme durumu, olguların ileri yaşlardaki büyüme ve gelişmelerini etkilemektedir. Bu alanda SGA (small for gestational age, <10p) çocuklarla ilgili birçok çalışma olmakla birlikte makrozomik (>4000gr)/LGA (large for gestational age, >90p) çocukların nörogelişimsel değerlendirmeleri ile ilgili çalışmalar sınırlıdır. Ayrıca büyümede, 4 yaşına kadar yaşatlarını yakalayamayan (catch-down) makrozomik/LGA çocukların ileride obezite açısından risk altında olduğu gösterilmiştir. Çalışmamızın birincil amacı makrozomik/LGA çocuklar ile AGA (appropriate for gestational age, 10-90p) çocukların büyüme ve gelişmelerinin karşılaştırması, ikincil amacı ise nörogelişimi etkileyebilecek risklerin tüm olgular için belirlenmesidir.

Materyal ve Metot: Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesinde, 01.03.2018-01.07.2020 tarihleri arasında doğmuş 4-6 yaş arası, term (>37 hafta) LGA/makrozomik olguların aileleri aranarak, çalışmaya katılmaya davet edildi. Prematürel, SGA'lar, ikizler, major konjenital anomali, bilinen nörometabolik/genetik hastalık tanısı, büyüme/gelişmeyi engelleyen kronik hastalığı olanlar çalışma dışı bırakıldı. Kontrol grubu olarak aynı tarihlerde doğmuş AGA olgular yaş ve cinsiyete göre eşleştirilerek çalışmaya davet edildi. Çalışma, Gelişimsel Pediatri Bilim Dalında yapılmıştır. Büyümeyi değerlendirmek için boy, kilo, baş çevresi ölçümleri, gelişmelerini değerlendirmek için gelişimin iletişim, ince motor (İM), kaba motor (KM), problem çözme (PÇ) ve kişisel-sosyal (KS) alanlarını değerlendirmeyi sağlayan Erken Gelişim Envanteri (EGE) kullanılmıştır.

Bulgular: LGA ve makrozomik olgularda VA (vücut ağırlığı), boy, baş çevresi $\geq 95p$ olanların ve VKİ (Vücut kitle indeksi) $\geq 85p$ (overweight) olanların sıklığı AGA olgulardan anlamlı derecede daha fazlaydı (Tablo 1). Her 3 gruptaki olguların beslenme ve sosyodemografik özellikleri benzerdi. Grupların, EGE iletişim, EGE-İM, EGE-KM, EGE-PÇ, EGE-KS alanlarına bakılarak yapılan gelişimsel değerlendirmeleri benzerdi. Olguların tamamı analiz edildiğinde; EGE-KS anormal olanlarda, normal olanlara göre günlük ekran maruziyeti daha fazlaydı ($p=0,030$). EGE-İM anormal olanlarda annelerin eğitim düzeyi daha düşüktü ($p=0,016$). EGE-PÇ anormal olanların sosyodemografik düzeyi daha düşüktü ($p=0,006$). EGE iletişim, EGE-İM, EGE-PÇ, EGE-KS anormal olan olgulara ailelerin ortalama kitap okuma süresi daha kısaydı ($p=0,003$ $p=0,037$ $p=0,020$ $p=0,024$ $p=0,017$).

Türkiye Millî Pediatri Derneği
1958

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

Sonuç: LGA/makrozomik ve AGA olgularda erken çocuklukta gelişim alanları açısından farklılık görülmemiştir. Erken çocuklukta fark saptanmamış olsa da LGA/makrozomik olgularda ilerleyen dönemlerde de gelişim değerlendirmesi yapılması önemlidir. LGA/makrozomik olgularda VKİ ≥ 85 p olanların yüzdesi AGA'lara göre daha fazladır ve bu olguların obezite riski açısından büyümelerinin yakın takibi önemlidir. Sosyoekonomik düzey ve anne eğitim düzeyinin düşüklüğü gelişim için risk faktörüdür. Çocuklara erken yaşlarda kitap okunmaya başlanması ve ekran maruziyetinin azaltılmasının gelişim üzerine olumlu etkisi vardır.

Anahtar Kelimeler: LGA, Makrozomi, Büyüme, Gelişim

68. Türkiye Milli Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Milli Pediatri Derneği Kongresi

23. Milli Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

S-008

Erken Çocukluktaki Beslenme Sorunları ile Okul Dönemi Çocukların Davranışsal, Duygusal ve Beslenme Sorunları Arasındaki İlişkinin Değerlendirilmesi

Cansu Ece Ömürbek¹, Elif Nursel Özmert²

¹Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Ankara

²Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları-Gelişimsel Pediatri Bilim Dalı Ankara

Giriş: Çocuklarda beslenme sorunları oldukça yaygındır, normal gelişim gösteren çocukların yaklaşık %25-50'sinin beslenme sorunları yaşadıkları bildirilmektedir. Çocukların az bir kısmında ileri dönemde de yeme sorunu devam etmektedir. Erken dönemde yeme sorunları olan çocukların büyük kısmı davranış temelli nedenlerle ortaya çıkmaktadır. Erken davranış sorunlarının erken çocukluktan ergenliğe kadar olan davranış problemleri ile yüksek derecede ilişkili olduğunu öne süren çalışmalar mevcuttur. Bu çalışmada, çocukların erken dönemde görülen beslenme sorunlarının ileride görülecek beslenme, duygusal ve davranışlar sorunları açısından risklerinin belirlenmesi ve birbirleri arasındaki ilişkinin aydınlatılması planlanmıştır.

Materyal ve Metot: Çalışmaya 2014-2021 yılları arasında Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Gelişimsel Pediatri Polikliniği'ne pediatri polikliniklerinden yönlendirilmiş 6 yaşından küçük, ebeveynleri tarafından beslenme sorunu olduğu belirtilen, en az bir kere Gelişimsel Pediatri bölümünde değerlendirilen ve beslenme önerilerinde bulunulan, 6-9 yaş arası 27 çocuk alındı. Çocuklarda beslenme sorunu, ebeveynlerin çocuktaki yeme sorunu algısı olarak tanımlandı. Çocukların ebeveynlerine, çocuğa ve ebeveynlere yönelik demografik verilerin ve çocukların okul öncesi dönemde ve şu anki beslenme alışkanlıklarının sorgulandığı anket, 35 sorudan oluşan Children's Eating Behaviour Questionnaire (CEBQ)/Çocuklarda Yeme Davranışı Ölçeği ve 113 sorudan oluşan Child Behavior Checklist (CBCL)/Çocuk ve Gençlerde Davranış Değerlendirme Ölçeği verildi. Anket aracılığıyla çocukların ilk başvuru ve çalışma sırasındaki beslenme alışkanlıkları ve duygusal ve davranışsal problemleri değerlendirildi.

Bulgular: Çalışmanın bulgularında, çocukların ilk başvuru ile güncel başvuru arasında vücut ağırlığı, boy persentili ve vücut kitle indeksinde anlamlı fark saptanmamıştır ancak Çocuk Yeme Davranışı Anketi'nde çocukları gıdaya yaklaştıran alt ölçeklerde düşük puan, gıdadan uzaklaştıran alt ölçeklerde daha yüksek puan aldıkları saptanmıştır. Çocuklarda davranış problemlerinin değerlendirildiği Çocuk Davranış Değerlendirme (CBCL) ölçeğinde, dikkat eksikliği ve sosyal problemlerle duygusal az yeme ve tokluk heveslisi olma arasında, içselleştirme davranışları ile duygusal az yeme arasında ilişki bulunmuştur.

Türkiye Millî Pediatri Derneği
1958

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

Sonuç: Çalışmada, erken dönemde beslenme sorunu yaşayan çocukların okul döneminde de yeme sorunlarının devam ettiği ve beslenme sorununa eşlik eden davranışsal problemleri olduğu gösterilmiştir. Erken dönemde yeme sorunu olan çocukların beslenme sorunlarının büyük kısmı davranış temelli nedenlerle ortaya çıkmaktadır. Bu nedenle ailelere yeme davranışı ve beslenme tutumu konusunda verilen eğitim beslenme sorununun devam etmesine engel olacaktır. Yeme bozukluğu erken yaşlarda normal gelişimin bir parçası olmakla birlikte bir kısmının ileride yeme bozukluğu ve duygusal davranışsal bozukluklara ilerlediği bilinmektedir. Bu nedenle çocukların bu açıdan takip edilmesi ve değerlendirilmesi erken tanı ve tedavi imkânı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Beslenme Problemleri, Duygusal Davranışsal Problem, Erken Çocukluk

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

S-009

Solunum Sıkıntısı Nedeniyle Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitesi'ne Yatan 34 Hafta ve Üzerindeki Yenidoğan Bebeklerin Holter Bulgularının Değerlendirilmesi

Benan Sancar¹, Mehmet Karacan²

¹Ümraniye Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

²Ümraniye Eğitim ve Araştırma Hastanesi Çocuk Kardiyolojisi, İstanbul

Giriş: Yenidoğan yoğun bakım ünitesine yatışlar arasında solunum sıkıntısı, önemli paya sahiptir. Yenidoğanların ilk 72 saatinde fetal hayattan dış dünyaya adaptasyon mekanizmalarının hâkimdir. Yenidoğan döneminde aritmi insidansına yönelik literatürdeki bir çalışmada, yenidoğan yoğun bakımda aritmi insidansı %0.7 olarak saptanmıştır. Yenidoğan yatışlarında sinüs taşikardisi dışında birçok aritmi ortaya çıkabilmektedir. Ritim bozukluklarına monitorizasyonla karar verilmekte, kısa süreli ortaya çıkan aritmiler atlanabilmektedir. Çalışmamızla amacımız, solunum sıkıntısı ile yenidoğan yoğun bakımdaki vakaların ritim bozukluklarının tespitinde Holter kullanımının faydasını araştırmaktır.

Materyal ve Metot: S.B.Ü Ümraniye EAH Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitesi'nde 5 Haziran 2022 - 5 Ağustos 2022 tarihleri arasında postnatal ilk 72 saatindeki yenidoğanlar çalışmaya dahil edildi. Vaka grubu 34. gestasyon haftası üzerindeki solunum sıkıntısı tanısı hastalar iken, kontrol grubu solunum sıkıntısı olmayan, indirekt hiperbilirubinemi ile takipli hastalardır. Tüm hastalara 24 saatlik Holter Monitörizasyonu yapılarak kalp ritimleri kayda alındı. Hastaların başvurudaki demografik verileri, muayene, vital bulguları, ekokardiyografi (EKO) bulguları ile Holter monitorizasyon sürecindeki solunum desteği alıp almamaları durumları kaydedildi. Holter monitorizasyonu ile kaydedilen kalp ritimleri, çocuk kardiyoloji tarafından değerlendirildi. Veriler IBM SPSS Statistics 18 © Copyright SPSS Inc. 1989, 2010 yazılımı kullanılarak analiz edildi. Çalışmada istatistiksel anlamlılık düzeyi 0,05 olarak kabul edildi.

Bulgular: Çalışmaya 91 hasta dahil edildi. Vaka grubunu %50,5 (n=46) oran ile solunum sıkıntısı olan yenidoğanlar oluştururken, yatış tanısı "indirekt hiperbilirubinemi" (İHB) olan %49,5 (n=45) hasta kontrol grubunda yer almaktaydı. Doğum kilo (p=0,320), boy (p=0,564) ve baş çevresi (p=0,340) persentil değerleri ile cinsiyet dağılımı (p=0,455) vaka ve kontrol gruplarında istatistiksel açıdan benzer bulundu. Vaka grubunda sezaryen ile doğum oranı %80,4 (n=37), kontrol grubuna göre %37,8 (n=17) oranla anlamlı olarak daha yüksek bulundu (p<0,001). Holterde patolojik bulgusu olan toplam 14 hastanın 9'u vaka 5'i kontrol grubunda yer almaktaydı. Supraventriküler ekstrasistolü (SVE) olan toplam 10 (vaka=7, kontrol=3), ventriküler ekstrasistolü (VES) olan toplam 2 (vaka=1, kontrol=1), SVE ve VES birlikteliği olan toplam 2 (vaka=1, kontrol=1) hasta bulunmakta idi. Bu hastaların çalışma gruplarına göre dağılımları istatistiksel açıdan farklı bulunmadı (p=0,999). Maksimum

68. Türkiye Milli Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Milli Pediatri Derneği Kongresi

23. Milli Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

hız ortalama değeri, vaka grubunda 179 ± 18 , kontrol grubunda 191 ± 15 olarak hesaplandı ve gruplar arasında anlamlı bir fark tespit edildi ($p=0,001$). Holter maksimum hıza göre hesaplanan sinüs taşikardisi (ST) oranı vaka grubunda %52,2, kontrol grubunda %88,9'dur ve aradaki farkın istatistiksel açıdan anlamlı olduğu saptandı ($p<0,001$).

Sonuç: Solunum sıkıntısı, yenidoğan yoğun bakım ünitelerine yatışın en sık sebeplerinden biridir. Hem solunum sıkıntısı olan hem de sarılığı olan yenidoğanlarda muayene ya da monitörde fark edilmeyen ritim bozuklukları Holterde tespit edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Yenidoğan, Solunum Sıkıntısı, Holter

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

S-010

Sarsılmış Bebek Sendromu Tanısı ile İzlenen Çocukların Uzun Dönem Tıbbi, Gelişimsel, Ruhsal, Psikososyal ve Adli Sonuçları

Göksel Vatansever¹, Ezgi Özalp Akın², Pınar Bingöl Kızıltunç³, Didem Behice Öztop⁴, Kezban Öztürk², Seda Topçu⁵, Betül Ulukol⁵, Ankara Çocuk Koruma Birimi⁶

¹Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Ana Bilim Dalı

²Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Gelişimsel Pediatri Bilim Dalı

³Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları Ana Bilim Dalı

⁴Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk ve Ergen Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Ana Bilim Dalı

⁵Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Sosyal Pediatri Bilim Dalı

⁶Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi

Giriş: Kasıtlı kafa travmasının bir alt tipi olan Sarsılmış Bebek Sendromu (SBS), bebeğin gövde veya ekstremitelerinden şiddetli bir şekilde sarsılarak başın hızla akselerasyon ve deselerasyona uğraması veya sarsılma esnasında sert bir yüzeye çarpması sonucu gelişen kraniyo-serebral yaralanmadır. Yaygın bir çocuk istismarı türüdür. Bu çalışmada, SBS tanısı konulan çocukların tanı anındaki klinik özelliklerinin belirlenmesi; bu çocukların sağlık, gelişimsel, ruhsal ve psikososyal alanda uzun dönem sonuçlarının değerlendirilmesi, gecikmiş sekellerin saptanması ve adli süreçleri hakkında bilgi edinilmesi amaçlanmıştır.

Materyal ve Metot: Çalışmaya 2010-2021 tarihleri arasında Ankara Çocuk Koruma Birimi'nde SBS tanısı ile izlenen 14 çocuk alındı. Bu olgular fiziksel, gelişimsel, ruhsal ve görme bulguları açısından değerlendirildi. Hastalara tam bir fizik muayene yapıldı ve antropometrik ölçümleri alındı. Değerlendirmede standart araçlar olarak Genişletilmiş Gelişimi İzleme Destekleme Rehberi, Vineland Uyum Davranış Ölçeği Üçüncü Edisyon, Ankara Gelişim Tarama Envanteri, Crowell gözlemi, Duygulanım Bozuklukları ve Şizofreni Formu ve Wechsler Çocuklar İçin Zekâ Ölçeği kullanıldı. Görme değerlendirilmesinde ön segment ve arka segment değerlendirmesi ile görme alanı muayenesi yapıldı.

Bulgular: Sarsılmış bebek sendromu tanısı alan 14 hastanın 10(%71,4)'u erkekti. Çocukların tanı anında yaş ortalamaları $8,39 \pm 5,86$ (1,27-22,30; IQR:3,55-11,96) aydı. Tanı anında hastaların 9(%64,3)'unda patolojik muayene bulgusu, 7(%50,0)'sinde retinal kanama, 14(%100,0)'ünde kranial radyolojik görüntülemelerinde SBS lehine patolojik bulgu, 4(%28,6)'ünde kemik grafilerinde fraktür saptandı. Bu hastaların 8'inin ailesi çalışmaya katılmayı kabul etti. Ailelerin çalışmaya katılmasını kabul ettiği çocukların tümü için sağlık tedbiri kararı alınmış olduğu, reddedilenlerin ailelerin ise sağlık tedbiri kararının olmadığı belirlendi. Bu çocukların 6'sı (%75,0) erkekti. Yaş ortalamaları $65,66 \pm 42,35$ ay, median 61,32

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

aydı. Hiçbir çocukta yetersiz beslenme ya da bodurluk yoktu. Çocukların üçünde serebral palsi, bir çocukta epilepsi, 1 çocukta optik atrofi ve bununla ilişkili gözde kayma, 1 çocukta beyin travmasına bağlı gözde kayma saptandı. Hastaların %50,0'sinde hareket işlevlerinde gecikme, %37,5'inde dil alanında gecikme, %37,5'inde bilişsel işlevlerde gelişimsel gecikme, %25'inde dikkat eksikliği hiperaktivite bozukluğu tespit edildi. Yalnızca iki hastanın yaralanmasına neden olan kişilerin ceza aldığı görüldü.

Sonuç: Sarsılmış bebek sendromu tanısı konulan çocuklar, ilk müdahaleden başlayarak çocukluk dönemi boyunca beden ve ruh sağlığı açısından transdisipliner yöntemlerle takip edilmelidir. Bireyselleştirilmiş değerlendirmelerle risk faktörleri belirlenmeli, zamanında koruyucu müdahaleler uygulayarak çocuk ve aileye sosyal destek sağlanmalıdır. Sağlık tedbiri konulmamış çocukların ailelerinin çalışmaya katılmayı kabul etmemesi nedeniyle bu çocukların bütüncül sağlık durumları hakkında bilgi edinilememiştir. Sosyal hizmet yaklaşımlarına ve çocuk ihmal ve istismara yönelik hizmet veren adli makamların eğitimler ile SBS tanısına yönelik farkındalıkları arttırılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, İstismar, Sarsılmış Bebek Sendromu

S-011

Ergenlerde Premenstrüel Sendrom ve Kan Basıncı Arasındaki İlişki

Özlem Akbulut¹, Sinem Akgül¹, Melis Pehlivan Türk-Kızılkıran¹, Laden Jafari¹, Erdem Karabulut², Orhan Derman¹, Nuray Kanbur¹, Ali Düzova³

¹Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları ABD, Ergen Sağlığı BD, Ankara

²Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, Biyoistatistik ABD, Ankara

³Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları ABD, Çocuk Nefroloji BD, Ankara

Giriş: Premenstrüel sendromun (PMS) etiyolojisi, hipertansiyon gelişiminde de rol oynayan Renin-Anjiyotensin-Aldosteron Sistemi disfonksiyonu gibi mekanizmalarla ilişkilendirilmektedir. Bu bağlamda, PMS'nin patofizyolojisi, bireylerin ilerleyen dönemlerde hipertansiyon riski taşıyabileceklerine dair potansiyel bir gösterge olabilir. Bu çalışmada, PMS olan ve olmayan bireylerde kan basıncı (KB) paternlerini karşılaştırmayı ve adet döngüsünün luteal ve foliküler fazlarındaki KB değerlerini karşılaştırmayı amaçladık.

Materyal ve Metot: Çalışmaya en az 3 aydır düzenli adet döngüsü olan 12-18 yaş arası katılımcılar dahil edildi. Her katılımcıya Gençdoğan Premenstrüel Sendrom Ölçeği (PMSS) uygulandı. PMSS skorlarına göre toplam puanın \geq %50 PMS (+), $<$ %50 PMS (-) olarak belirlendi. Katılımcıların tahmin edilen bir sonraki menstrual siklusuna göre geç foliküler ve geç luteal fazlarına denk gelecek şekilde iki ayrı poliklinik randevusu düzenlendi. Bu dönemlerde Ofis KB ölçümleri (OKBÖ), 7 ardışık günde evde KB ölçümleri (EKBÖ) ve 24 saatlik ambulatuar KB ölçümleri (AKBÖ) yapıldı. Bu KB ölçüm yöntemlerinde sistolik KB (SKB), diyastolik KB (DKB), ortalama arter kan basıncı (OKB), nabız basıncı (NB), kalp hızı (KH) değerlerine bakıldı. Luteal faz göstergesi olarak progesteron değerinin 3,5 ng/ml ve üzerinde olması kabul edildi.

Bulgular: Çalışmaya 31 PMS (+) ve 21 PMS (-) katılımcı dahil edildi; gruplar yaş, antropometrik ölçümler veya menstrüasyon bilgileri açısından karşılaştırılabildi. PMSS skorları, PMS (+) grupta 141.87 ± 21.37 , PMS (-) grupta 84.86 ± 19.52 ($p < 0.001$) idi. OKBÖ'de PMS (+) ve (-) grupları arasında fark yoktu. EKBÖ'de PMS (+) ve (-) grupları arasında fark yoktu. EKBÖ PMS (+) grupta luteal fazda foliküler faza kıyasla sabah-SKB değerleri artmıştı ($p = 0,006$). AKBÖ'de PMS (+) grupta luteal fazda foliküler faza kıyasla daha düşük gündüz DKB ($p = 0,029$), daha yüksek NB ($p = 0,018$) ve daha yüksek gece KH ($p = 0,007$) vardı. PMS (-) grupta, luteal fazda foliküler faza kıyasla daha yüksek gündüz kalp hızı değerleri vardı ($p = 0,031$).

Tablo 1. Katılımcıların antropometrik ölçümleri ve menstrüel bilgileri

Türkiye Millî Pediatri Derneği
1958

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

Sonuç: PMS (+) grupta luteal fazda SKB'nin anlamlı derecede yüksek olması RAAS disfonksiyonu ile, DKB değerlerinin daha düşük olması östrojen ve progesteronun periferik kan akışı ve vasküler tonus üzerindeki modüle edici etkisine bağlanabilir. Luteal fazda artmış sempatik aktiviteyi destekleyen artmış NB değerleri ve uyku dönemindeki KH yükselmeleri, KB yükselmelerinin erken göstergeleri olabilir. PMS'deki strese bağlı artmış sempatik aktivitenin HT'ye katkıda bulunabileceği ve depresif semptomların KB değişikliklerini daha da etkileyebileceği düşünülebilir. PMS tanısı alan hastaların yüksek tansiyon riski nedeniyle ergen yaş grubunda taranması ve yaşamın ilerleyen dönemlerinde hipertansiyon ve kardiyovasküler hastalığa yatkınlığı artırabileceği düşünüldüğünden daha geniş bir hasta grubu ile tekrar değerlendirilmesi gerektiğini düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Ergen, Premenstrual Sendrom, Kan Basıncı, Hipertansiyon, Sempatik

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

S-012

Covid-19 Pandemi Döneminde Başvuran Plevral Ampiyem Olgularının Değerlendirilmesi: Tek Merkez Deneyimi

Rüveyda Gümüşer Cinni¹, Zeynep Savaş Şen¹, Suna Özdem², Rumeysa Yalçınkaya¹, Fatma Nur Öz¹

¹Ankara Etlik Şehir Hastanesi, Ankara

²Mersin Şehir Hastanesi, Mersin

Giriş: Plevral ampiyem, plevral yapraklar arasında püü birikmesi olup çocuklarda pnömoninin sık rastlanan bir komplikasyonudur. Bu çalışma, COVID-19 Pandemi döneminde plevral ampiyem tanısı ile yatırılan hastaların epidemiyolojik, klinik, mikrobiyolojik bulgularını ve tedavi yönetiminin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Materyal ve Metot: Aralık 2019 ve Nisan 2022 tarihleri arasında Dr. Sami Ulus Kadın Doğum Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi çocuk enfeksiyon kliniğinde yatan ve plevral ampiyem tanısı ile izlenen 1ay-18 yaş arası hastaların dosyaları retrospektif değerlendirildi. Hastaların epidemiyolojik özellikleri, başvuru şikayetleri, klinik bulguları, laboratuvar ve görüntüleme bulgularının sonuçları kaydedildi. Plevral sıvının biyokimyasal ve mikrobiyolojik sonuçları, tedavi şekli ve toplam tedavi süresi değerlendirildi.

Bulgular: Çalışmaya dahil edilen toplam 26 hastanın 13'ü kız, 13'ü erkek idi. Ortanca yaş 53 ay (aralık: 8-195 ay) idi. Bir hastada İnfluenza A, bir hastada Kawasaki hastalığı, bir hastada pürülan otit eşlik ediyordu. Bir hasta epilepsi nedeni ile takipli iken; iki hasta takibinde tüberküloz ve bir hasta mantar sepsisi tanısı aldı. Hastaların tümü konjüge pnömokok aşılıydı. En sık başvuru nedeni sırayla ateş (%88,5), solunum sıkıntısı (%73,1), karın ağrısı (%42,3) ve göğüs ağrısı (%42,3) idi. Yedi hastanın (%26,9) yoğun bakım ihtiyacı olurken, ortanca yatış süresi 3 gün (1-7 gün) idi. Laboratuvar tetkiklerinde başvuru anında ortalama beyaz küre sayısı $13,2 \pm 6,3 / \text{mm}^3$, C-reaktif protein $172 \pm 100,0$ mg/l, sedimentasyon hızı $70,0 \pm 27,1$ mm/sa idi. İki hastanın plevral kültüründe pnömokok üredi. Üç hasta (%11,5) sadece medikal tedavi alırken, 17 (%65,4) hastaya intraplevral kateter takıldı. Yirmi hastaya (%76,9) fibrinolitik tedavi, iki hastaya (%7,7) video-yardımlı torakoskopik cerrahi (VATS) uygulandı. Tüm hastalar seftriakson tedavisi alırken, %65,4'ü klindamisin, %61,5'i vankomisin, %38,5'i klaritromisin ve %23,1'i meropenem tedavisi aldı. Ortanca hastanede yatış süresi 17 gün (7-30 gün) idi. Toplam tedavi süresi 38,4 gün (28-42 gün) idi. Mortalite görülmedi.

Sonuç: Plevral ampiyem bakteriyel pnömonilerin ciddi bir komplikasyonudur. Pandemi sırasında COVID-19 ile enfekte hastalarda plevral ampiyem bildirilmiş olsa da bizim çalışmamızda COVID-19 ile enfekte hasta saptanmadı. Erken tanı, akılcı antibiyotik tedavisi ve hastaya uygun drenaj yönteminin seçilmesi ile hastalar sekelsiz iyileşebilir.

Anahtar Kelimeler: COVID-19 Pandemisi, Plevral Ampiyem, Pnömokok

S-013

Mukopolisakkaridoz Tanılı Hastalarda Böbrek Fonksiyonlarının Değerlendirilmesi

Ayça Burcu Kahraman¹, Emre Leventoğlu²

¹Çocuk Metabolizma Kliniği, Konya Şehir Hastanesi, Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Konya

²Çocuk Nefroloji Kliniği, Konya Şehir Hastanesi, Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Konya

Giriş: Mukopolisakkaridozlar (MPS), glikozaminoglikanların (GAG) parçalanmasında görev alan enzimlerde eksiklik nedeniyle oluşan lizozomal depo hastalıklarıdır. GAG birikimi çeşitli organlarda hasara neden olsa da renal etkilenme nadirdir. Literatürde MPS tip I'de abdominal aortada birikime bağlı olarak koarktasyon ve hipertansiyon, podositlerde birikime bağlı steroide dirençli nefrotik sendrom, MPS tip III'te heparan sülfataz eksikliğine bağlı hipoaldosteronizm ve renal hasar olgu sunumu olarak bildirilmiştir. Bu çalışmada, MPS'li hastalarda laboratuvar veriler ve kan basıncı ölçümleri ışığında literatürde ilk kez olmak üzere renal fonksiyonlar değerlendirilmiştir.

Materyal ve Metot: Konya Şehir Hastanesi Çocuk Metabolizma Bölümü'nde MPS tanısı ile izlenen hastaların boy ve kilo SDS değerleri hesaplanmış, ofis ve yaşam içi kan basıncı ölçümleri (ABPM) yapılmıştır. Serum kreatinin, albumin ve serum elektrolitleri ile sistatin C, kan gazı, idrar elektrolit sonuçları incelenmiştir, tübüler fonksiyonlar değerlendirilmiştir. Hastalara üriner sistem ultrasonografisi yapılmıştır. Sonuçlar, MPS tipleri arasında karşılaştırılmıştır.

Bulgular: Çalışmaya 16 hasta dahil edilmiştir. Ortalama yaş 11,15 yıl (IQR: 5,6) olup, erkek/kız oranı 1,66'dır. Dört (%25) hasta MPS tip I, 3 (%18,8) hasta tip II, 7 (%43,8) hasta tip IV ve 2 (%12,5) hasta tip VI tanısıyla izlenmektedir. Kilo ve boy SDS'lerinin medyan değerleri sırasıyla -4,83 (IQR: 3,19) ve -3,54 (IQR: 5,71)'dir. Ortalama serum kreatinini 0,33±0,09 mg/dL'dir, serum elektrolitleri ve kan gazı sonuçları normaldir. Medyan sistatin C düzeyi 0,88 mg/L (IQR: 0,21) olup sadece bir hastada yüksek saptanmıştır. Bu hasta 20,6 yaşında olan, üriner sistem enfeksiyon öyküsü olmayan, serum kreatinini 0,58 mg/dL olan MPS tip I tanılı hastadır. Spot idrar protein/kreatinin oranı ortalama 0,26±0,11 mg/mg'dir. Hastalarda hematüri, albuminüri veya hiperkalsiüri görülmemiştir. Fraksiyone sodyum atılımı %0,67±0,38 ve tübüler fosfor geri emilimi %95±3,1'dir. Ofis sistolik ve diyastolik kan basıncı medyan SDS değerleri sırasıyla -0,21 (IQR:0,68) ve 0,07 (IQR: 0,98) olup iki hastada semptomatik olmayan hipotansiyon saptanmıştır. Dört hastaya ABPM yapılabilmemiş, ofis ölçümlerinde saptanan hastalardan farklı olarak iki hastada hipotansiyon görülmüştür. Ultrasonografi sonuçları normaldir. En düşük kilo ve boy SDS değerleri MPS tip IV'tedir (kilo SDS -4,54, p=0,021; boy SDS -7,75, P=0,008). Sistatin C seviyeleri en yüksek MPS tip II'de (0,97 mg/L, p=0,033) görülmüştür.

Türkiye Millî Pediatri Derneği
1958

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

Sonuç: Çalışmada elde edilen veriler, MPS tanılı çocuk ve ergen hastalarda renal fonksiyonların büyük ölçüde korunduğunu göstermektedir. Özellikle MPS tip IV'te olmak üzere hastalarda büyüme geriliği dikkat çekmektedir. Belirgin boy kısalığı nedeniyle ABPM değerlendirmesi boya göre değil yaşa göre yapılabilmektedir. Ofis ölçümlerinde normotansiyon saptanmasına rağmen ABPM'de hipotansiyon görülen bu hastalarda boya göre değerlendirme yapılabilmesi durumunda ABPM'de de normotansiyon saptanacağı tahmin edilmektedir. Dolayısıyla, özellikle boy kısalığı ile seyreden hastalıklarda ABPM normatif değerlerinin belirlenmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Mukopolisakkaridoz, Renal Fonksiyonlar, Yaşam İçi Kan Basıncı Ölçümü, Pediatri, Kan Basıncı

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

S-014

Preseptal Selülit Tanılı Çocuk Hastaların Kızılötesi Termografi ile Değerlendirilmesi

Sıla Çamur¹, Burcu Ceylan Cura Yayla¹, Oğuzhan Serin¹, Rukiye Saç¹

¹Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Ankara

Giriş: Preseptal selülit genellikle klinik bulgularla teşhis edilse de, orbital selülit gibi daha ciddi enfeksiyonlarla karışabilir ve ayırıcı tanı her zaman kolay değildir. Mevcut görüntüleme ve laboratuvar yöntemleri invaziv ve maliyetli olup, özellikle çocuk hastalar için daha uygun alternatiflere ihtiyaç duyulmaktadır. Kızılötesi termografi, inflamasyonun non-invaziv olarak takibine imkan sağlayan bir yöntemdir, ancak pediatrik kullanımına dair veriler sınırlıdır. Bu çalışmanın amacı, preseptal selülit tanılı çocuklarda kızılötesi termografinin etkinliğini, sağlıklı çocuklarla karşılaştırarak değerlendirmektir.

Materyal ve Metot: Bu çalışmada, Sağlık Bilimleri Üniversitesi Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde yatarak tedavi edilen preseptal selülit tanılı 35 çocuk hasta ve 70 sağlıklı kontrol yer aldı. Tüm çocukların göz sıcaklık ölçümleri FLIR One Pro® termal kamera ile yapıldı. Hasta grubunda, enfekte gözdeki sıcaklık değerleri günlük olarak takip edildi ve sağlıklı çocukların göz sıcaklıkları ile karşılaştırıldı. Preseptal selülit tanısında kullanılacak en uygun eşik değerleri belirlemek için ROC analizi yapıldı. Ayrıca, laboratuvar parametreleri ile termal parametreler arasındaki ilişkiyi değerlendirmek için korelasyon analizi uygulandı.

Bulgular: Etkilenen gözdeki maksimum sıcaklık (Tmax) 36°C, kontrol grubunda ise 32,2°C olarak ölçülmüştür. Gözler arası maksimum sıcaklık farkı (Δ Tmax) hasta grubunda 0,3°C, kontrol grubunda ise 0,1°C bulunmuştur ($p < 0.05$). ROC analizi sonucunda preseptal selülit tanısında kullanılacak en uygun eşik değerler Tmax için 34,9°C, ortalama sıcaklık için 32,7°C, Δ Tmax ve Δ Tortalama için ise 0,2°C olarak belirlenmiştir. Ayrıca, izlemde termal parametrelerdeki iyileşme üçüncü günden itibaren istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($p < 0.05$). Ancak, korelasyon analizi sonuçları laboratuvar parametreleri ile termal parametreler arasında anlamlı bir ilişki göstermemiştir.

Sonuç: Bu çalışma, preseptal selülit tanılı çocuklarda kızılötesi termografinin enfeksiyon sürecini izlemek ve sıcaklık farklılıklarını değerlendirmek için etkili bir yöntem olabileceğini göstermektedir. Özellikle üçüncü günden itibaren sıcaklık değerlerinde anlamlı düşüşler gözlenmiş, bu da tedavi yanıtının erken izlenebilmesi açısından önemlidir. ROC analizi ile belirlenen eşik değerler, preseptal selülit tanısının doğruluğunu artırma potansiyeline sahiptir. Kızılötesi termografinin preseptal selülit tanısı ve tedavi takibinde non-invaziv bir yöntem olarak kullanılabilirliği, daha geniş popülasyonlarda yapılacak çalışmalarla desteklenmelidir.

Anahtar Kelimeler: Kızılötesi Termografi, Çocuk, Preseptal Selülit

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

S-015

Türkiye Ulusal Yenidoğan KAH Tarama Programının Birinci Yıl Sonuçları: 21-Hidroksilaz Eksikliği için Yüksek Yanlış Pozitif Oranı ve Non-Klasik Vaka Tespit Oranında Artış

Tülay Güran¹, Elif Yörüker², Ahmet Anık³, Müge Atar⁴, Emine Çamtosun⁵, Elif Eviz⁶, Mehmet İsakoca⁷, Eda Mengen⁸, Buşra Gürpınar Tosun¹, İhsan Turan⁸, Aylin Kılınç Uğurlu⁹, Edip Ünal¹⁰, Doğuş Vuralı¹¹, Gülay Can Yılmaz¹², Yüksel Hakan Aydoğmuş², Şükran Darcan¹³

¹Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Endokrinoloji ve Diyabet Bilim Dalı, İstanbul

²Türkiye Halk Sağlığı Müdürlüğü, Ankara

³Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Endokrinoloji ve Diyabet Bilim Dalı, Aydın

⁴Antalya Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Çocuk Endokrinoloji ve Diyabet Bilim Dalı, Antalya

⁵İnönü Üniversitesi, Çocuk Endokrinoloji ve Diyabet Bilim Dalı, Malatya

⁶Eyyübiye Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Çocuk Endokrinoloji ve Diyabet Bilim Dalı, Şanlıurfa

⁷Ankara Etlik Şehir Hastanesi, Çocuk Endokrinoloji ve Diyabet Bilim Dalı, Ankara

⁸Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Endokrinoloji ve Diyabet Bilim Dalı, Adana

⁹Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Çocuk Endokrinoloji ve Diyabet Bilim Dalı, Ankara

¹⁰Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Endokrinoloji ve Diyabet Bilim Dalı, Diyarbakır

¹¹Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Endokrinoloji ve Diyabet Bilim Dalı, Ankara

¹²Muşla Sıtkı Koçman Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Endokrinoloji ve Diyabet Bilim Dalı, Muşla

¹³Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Endokrinoloji ve Diyabet Bilim Dalı, İzmir

Giriş: Konjenital adrenal hiperplazi (KAH) için yenidoğan taraması 2022 yılında Türkiye'de ülke çapında uygulanmaya başlandı. Bu çalışmada Türkiye Ulusal KAH tarama programının ilk yıl performansını değerlendirdi.

Materyal ve Metot: Bu retrospektif, tanımlayıcı çalışmaya 1 Ocak – 31 Aralık 2022 tarihleri arasında Türkiye'de doğan, gebelik yaşı ≥ 32 hafta ve doğum ağırlığı ≥ 1500 gram olan yenidoğanlar dahil edilmiştir. Tarama protokolünde iki aşamalı bir yaklaşım kullanılmıştır. İlk aşamada, 17α -hidroksiprogesteron (17OHP) seviyeleri, yaşamın 3-5. günlerinde Guthrie kağıdına alınan örneklerden florooimmünoassay (FIA) yöntemi kullanılarak ölçülmüştür. Pozitif sonuç veren bebeklere aynı örnekte 17OHP, 21-deoksikortizol (21-S), kortizol (F) ve 11-deoksikortizol ölçümü için sıvı kromatografi-tandem kütle spektrometresi kullanılarak ikinci aşama testler uygulanmıştır. Steroid oranı $(21-S+17OHP)/F \geq 1$ olanlar tanısız değerlendirme için pediatrik endokrinoloji kliniklerine sevk edilmiştir.

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

Bulgular: Taranan 1.096.069 yenidoğandan (149.652 mülteci dahil) 70.455'ine (%6,88) ikinci basamak testler yapılmış, 3.429'u (%0,27) pediatrik endokrinoloji kliniklerine sevk edilmiş ve sonuçta 91 doğrulanmış klasik 21-hidroksilaz eksikliği (21OHD) KAH vakası tespit edilmiştir. 21OHD sıklığı 12.044'te 1 bulundu. FIA-17OHP değerleri ≥ 36 hafta veya ≥ 2500 gram olan sağlıklı yenidoğanların %99,8'inde 17,5 ng/mL ve 32-36 hafta veya 1500-2500 gram olanlarda 50 ng/mL idi. Kesim değerlerinin iyileştirilmesi, sevkleri 6 kat azaltabilir ve ikinci basamak testleri %95 oranında ortadan kaldırabilir.

Sonuç: Yenidoğan KAH taraması, 21OHD'nin erken teşhisini ve hasta bakımının iyileştirilmesini kolaylaştırır. Sürekli değerlendirme, tarama protokolünün verimliliğini ve maliyet etkinliğini artırabilir.

Anahtar Kelimeler: Yenidoğan Tarama, Kongenital Adrenal Hiperplazi, 21 Hidroksilaz

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

S-016

Vitamin B12 Yüksekliği Olan Çocukların Takiplerindeki Tanıların Retrospektif İrdelenmesi

Nur Mutlu¹, Emel İsayel¹, Özlem Tekşam¹

¹Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, Ankara

Giriş: Çocuklarda yüksek serum vitamin B12 düzeyi öneme dair belirli bir yaklaşım olmaması nedeniyle klinisyeni endişelendiren bir durumdur. Yüksek serum vitamin B12 seviyesini literatürde artmış hematolojik hastalık ve solid tümör riski, karaciğer hastalığı, böbrek yetmezliği, otoinflatuar hastalıklar ile ilişkilendiren çalışmalar mevcuttur.

Materyal ve Metot: Bu çalışmada 2014-2020 yılları arasında Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Genel Pediatri Polikliniği'ne başvurularında vitamin B12 desteği almaksızın vitamin B12 düzeyi 1000 pg/ml üzerinde saptanan 308 hasta retrospektif olarak incelendi.

Bulgular: Hastaların 157'si (%51) erkek, 151'i (%49) kızdı. Hastaların yaşları 44 gün ile 18 yaş arası değişmekte olup yaş ortalaması (Ort.±SS) 4,84±4,23 yıldı. Çalışmamızdaki hastaların mevcut tanıları incelendiğinde 178 hastanın bilinen bir hastalığı yoktu (%57,8). Hastaların en sık başvuru yakınmasının öksürük(%22,1) ve gelişim geriliği (%12) olduğu görüldü. Başvuru esnasında 85 hastanın ateşinin (%26,3), 125 hastanın aktif enfeksiyon bulgularının (%40,6) olduğu görüldü. Hastaların 191'ine izlemlerinde kontrol vitamin B12 düzeyi bakıldığı ve 49'unun (%25,6) kontrol vitamin B12 değerinin 1000 pg/ml üzerinde devam ettiği görüldü. Hastalardan 19'u immün yetmezlik, yedisi otoimmün hastalık, altısı karaciğer hastalığı, biri böbrek hastalığı tanısı aldı. İki hasta akut miyeloid lösemi (AML), iki hasta kronik miyeloid lösemi (KML) olmak üzere dört hasta lösemi; üç hasta lenfoma; bir hasta intrakranial kitle, bir hasta hipofiz adenomu olmak üzere iki hasta solid tümör tanısı aldı. Malignite saptanan hastaların hepsinin ek fizik muayene bulgusu ve tanıya götüren ek yakınmaları olduğu görüldü. Tanısal anlamda ilk vitamin B12 değeri 1500 pg/ml altında ve üzerinde olan hastalar arasında anlamlı fark saptanmadı. Kontrol vitamin B12 değeri 1000 pg/ml altında ve üzerinde olan hastalar arasında da tanısal anlamda fark görülmedi. İzlemlerinde lösemi, lenfoma, solid tümör, immün yetmezlik, otoimmün hastalık, karaciğer hastalığı, böbrek hastalığı tanısı alan hastalar

Sonuç: Vitamin B12 yüksekliği ile eş zamanlı malignite saptanan hastalarda, tanıya gidişte yakınmaların, fizik muayene ve laboratuvar bulgularının yol gösterici olması nedeniyle vitamin B12'nin erişkin yaş grubunun aksine çocuk hastalarda hematolojik ve onkolojik hastalıklarda erken bir biyobelirteç olduğu düşünülmeli. Bu çalışmanın, çocukluk yaş grubunda vitamin B12 yüksekliği saptanan hastaların izlemlerine dair kısıtlı çalışma olması nedeniyle literatüre önemli katkı sağlanacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yüksek Serum Vitamin B12 Düzeyi, Pediatri, Tanı, Malignite, Enfeksiyon

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

S-017

Alpha 1-Antitrypsin Mitigates Salt-Sensitive Hypertension In Juvenile Mice by Reducing Diacylglycerol Concentrations and Protein Kinase C Activity in Kidney Membrane

Yunus E Dogan¹, Niharika Bala², Erika Galban², Russell L Lewis³, Nancy D. Denslow³, Sihong Song⁴, Abdel A. Allı²

¹Department of Pediatrics, Faculty of Medicine, Erciyes University Kayseri, Türkiye

²Department of Medicine Division of Nephrology, Hypertension, and Renal Transplantation, University of Florida College of Medicine, Gainesville FL, USA

³Department of Physiological Sciences and Center for Environmental and Human Toxicology, University of Florida College of Veterinary Medicine, Gainesville, FL, USA

⁴Department of Pharmaceutics, University of Florida College of Pharmacy, Gainesville FL, USA

Introduction: Recombinant alpha-1 antitrypsin therapy has been shown to have beneficial effects to mitigate the progression of various diseases. Here, we hypothesized administration of pharmaceutical grade AAT is effective in mitigating hypertension induced by salt-loading in juvenile mice by reducing the concentration of diacylglycerols and activity of PKC in the kidney.

Material and Method: Four week old 129Sv mice were salt-loaded to induce hypertension and then administered pharmaceutical grade AAT or vehicle.

Results: Administration of AAT was found to significantly reduce high blood pressure in both the active and inactive cycles of the 129Sv hypertensive mice. A lipidomic analysis showed a decrease in concentration of multiple diacylglycerols (DAGs) in kidney cortex membrane fractions from mice treated with AAT compared to vehicle. Protein kinase C (PKC) activity was less in the 129Sv mice that received AAT compared to vehicle. Finally, Western blotting and immunohistochemistry analysis showed the density of the sodium-potassium-chloride co-transporter (NKCC2) was significantly reduced in kidney cortex membrane fractions of juvenile mice that received AAT compared to vehicle.

Systolic blood pressure measurements in juvenile 129Sv mice treated with vehicle or hAAT before and after salt-loading

Conclusion: Taken together, this study demonstrates a new protective effect of AAT in normalizing blood pressure after the development of salt-induced hypertension in juvenile mice in a mechanism involving a decrease in NKCC2 membrane expression presumably due to decreased levels of DAGs in the plasma membrane and a subsequent decrease in PKC activity.

Türkiye Millî Pediatri Derneği
1958

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

In the kidney of salt-induced hypertensive 129Sv mice there is an abundant level of various bioactive diacylglycerols (DAGs) which results in the downstream activation of protein kinase C (PKC). PKC stimulates the insertion and membrane expression of the renal sodium-potassium-chloride co-transporter at the apical plasma membrane. A decrease in surface expression of NKCC2 at the apical plasma membrane is shown to result in a decrease in sodium retention, extracellular fluid (ECF) volume, and hypertension in these animals. AAT administration reduces the availability of various DAGs at the plasma membrane thus resulting in a decrease in PKC activity. As a result, there is less protein expression of NKCC2 at the

Keywords: protein kinase C, diacylglycerols, alpha-1 antitrypsin, salt-sensitive hypertension, the sodium-potassium-chloride co-transporter

68. Türkiye Milli Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Milli Pediatri Derneği Kongresi

23. Milli Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

S-018

Febril Konvülsiyonlu Çocuklarda İskemik Modifiye Albümin, Myeloperoksidaz ve Katalaz Düzeylerinin Belirlenmesi

Emre Yaşar Karbancıoğlu¹, Ayşegül Neşe Çıtak Kurt², Halise Akça², Funda Kurt²

¹Niğde Ömer Halisdemir Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Niğde

²Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Ankara

Giriş: Çalışmamızda amacımız basit febril konvülsiyon geçiren hastalar, komplike febril konvülsiyon geçiren hastalar, konvülsiyon geçirmeyen ateşli hastalar ve kontrol grubu arasındaki serum katalaz, myeloperoksidaz (MPO) ve iskemik modifiye albümin (IMA) düzeylerini karşılaştırılarak oksidan/antioksidan düzeylerin, febril konvülsiyon ile ilişkisini araştırmaktır.

Materyal ve Metot: Çalışmaya Eylül 2022 ve Aralık 2022 tarihleri arasında Ankara Bilkent Şehir Hastanesi Çocuk Hastanesi'ne başvuran 6 ay- 5 yaş arası toplam 127 hasta alındı. Hastalar; basit febril konvülsiyon grubu (n=33), komplike febril konvülsiyon grubu (n=32), ateşli hasta grubu (n=31) ve kontrol grubu (n=31) olmak üzere dört grupta incelendi. Hasta ve kontrol grubunda serum katalaz, myeloperoksidaz ve iskemik modifiye albümin düzeyleri Ankara Bilkent Şehir Hastanesi Biyokimya Laboratuvarı'nda çalışıldı.

Bulgular: Grupların cinsiyet ve yaş dağılımları benzer idi. Dört grup arasında enzim değerleri karşılaştırıldığında; serum katalaz, myeloperoksidaz ve iskemik modifiye albümin değerleri açısından istatistiksel olarak fark saptandı ($p<0,001$). Basit febril konvülsiyon ve komplike febril konvülsiyon gruplarında serum katalaz, myeloperoksidaz ve iskemik modifiye albümin düzeyleri kontrol grubuna göre anlamlı derecede daha yüksek bulundu. Basit ve komplike febril konvülsiyon geçiren hastalar bir grup (n=65) olarak, ateşli hasta grubu ve kontrol grubu ile enzim değerleri açısından karşılaştırıldı. Bu 3 grup arasında serum katalaz, myeloperoksidaz ve iskemik modifiye albümin değerleri açısından istatistiksel olarak fark saptandı ($p<0,001$). Basit/komplike febril konvülsiyon geçiren grupta, kontrol grubuna göre ve ateşli hasta grubuna göre katalaz, myeloperoksidaz ve iskemik modifiye albümin düzeyleri anlamlı derecede daha yüksek bulundu.

Sonuç: Çalışmamızda; febril konvülsiyon geçiren hasta gruplarında oksidan ve antioksidan parametrelerin arttığı görüldü. Oksidatif stresin febril konvülsiyonda tetikleyici olabileceği ve antioksidan parametrelerin de oksidatif hasara karşı defans mekanizması olarak artabileceği düşünüldü.

Anahtar Kelimeler: Febril Konvülsiyon, Katalaz, Myeloperoksidaz, İskemik Modifiye Albümin

68. Türkiye Milli Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Milli Pediatri Derneği Kongresi

23. Milli Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

S-019

Komplike Febril Konvülsiyon Tanılı Hastaların Etiyolojik Nedenleri, Klinik Bulguları ve Nörogörüntülemelerinin Değerlendirilmesi

Bilge Akman Kahraman¹, Özgün Tutku Parlar¹, Öykü Kabak², Serdar Pekuz¹, Pakize Karaoğlu¹, Ünsal Yılmaz¹, Aycan Ünalp¹

¹SBÜ. Dr. Behçet Uz Çocuk Hastalıkları ve Cerrahisi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Çocuk Nöroloji Kliniği, İzmir

²SBÜ. Dr. Behçet Uz Çocuk Hastalıkları ve Cerrahisi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Çocuk Sağlığı Hastalıkları ABD, İzmir

Giriş: Ateşli nöbetler (FK), çocukların %2-5'ini etkileyen en yaygın çocukluk çağı nöbet türüdür. Komplike febril konvülsiyonlar (KFK), 15 dakikadan uzun süren, 24 saat içinde birden fazla tekrarlayan, fokal başlangıçlı nöbetlerdir ve basit FK olan çocuklara kıyasla epilepsi gelişme riski daha yüksektir. Bu çalışmada çocuk nörolojisi tarafından değerlendirilen KFK tanılı hastaların, etiyolojik nedenleri, klinik bulguları, nörogörüntüleme sonuçlarının değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Materyal ve Metot: Çalışmaya 01.01.2022-01.09.2024 tarihleri arasında KFK tanısı ile izlenen, yaşları 6-72 ay arasında değişen toplam 170 çocuk dahil edilmiştir. Hastaların verileri retrospektif olarak hastane kayıt sistemi üzerinden değerlendirilmiştir. Demografik veriler, etiyolojik nedenler, nöbet özellikleri, elektroensefalogram (EEG) ve nörogörüntüleme bulguları incelendi. Tetkiklerini yaptırmayan ya da başka merkezde izlemine devam eden hastalar çalışmaya dahil edilmemiştir.

Bulgular: Çalışmaya dahil edilen 170 hastanın 65'si kız (%38,2), 105'i erkek (%61,8) idi. Vakaların ilk muayene sırasındaki yaş ortalaması 22,6 aydı ve %43,5'inde (n:74) pozitif aile öyküsü vardı. Çocukların 29'u (%17) febril status tablosu ile başvurdu. Etiyolojik nedenler arasında en sık üst solunum yolu enfeksiyonu (n:56, %32,9), ikinci sıklıkta akut gastroenterit (%12,9) saptandı. Başvuru anında %12'sinde (n:22) anormal nörolojik muayene bulgusu mevcuttu. Bu hastaların bir kısmında santral sinir sistemi (SSS) enfeksiyonu saptanmış olup, son değerlendirmede total hasta grubunun % 5,3'ünde sebat eden anormal nörolojik muayene bulgusu mevcuttu. Beyin manyetik rezonans görüntülemesi (MRG) yapılan vakaların %3,5'ünde anormal bulgu raporlandı. Elektroensefalogram çekilen olgulardan %18,2'sinde (n:31) epileptik aktivite saptandı. Hastaların %20'sine (n:34) antinöbet tedavi başlandı. Vakaların 2 tanesinin epilepsi gen panelinde patojenik varyant saptanmış olup genetik sonucu henüz çıkmayan 3 olgu mevcuttur.

Türkiye Millî Pediatri Derneği
1958

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

Sonuç: Komplike FK' ların küçük bir kısmı epilepsiye dönüşmekle birlikte bu hastaların erken tanınması prognozun daha iyi olmasına neden olabilir. Dravet sendromu gibi bireyselleştirilmiş tedavi imkanı olabilen nedenlerin ve tedavi ihtiyacının belirlenmesi açısından çocuk nörolojisi değerlendirmesi gereklidir. Biz bu çalışmada, hastanemiz çocuk nöroloji kliniğince değerlendirilen KFK tanılı vakaların %14'ünde (anormal beyin MRG bulgusu, SSS enfeksiyonu, genetik epileptik varyant) altta yatan organik patoloji saptamış olup, KFK tanılı vakaların çocuk nöroloji birimince değerlendirilmesinin ve tetkik sonuçlarının (nörogörüntüleme, genetik) önemini vurgulamak istedik.

Anahtar Kelimeler: Ateşli Nöbet, Komplike Febril Konvülsiyon, Febril Statu

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

S-020

Çocuk Acil Servisinde Akut Bronşiyolit Tanısı Alan Hastaların Akciğer Ultrasonografi Bulgularının Değerlendirilmesi

Eda İpek Gürbüzler¹, Burcu Akbaba¹, Emre Güngör¹, Hande Yatağanbaba Yiğit¹, Şükran Bayrak¹, Ahmet Ziya Birbilen¹, Özlem Tekşam¹

¹Hacettepe Üniversitesi, Ankara

Giriş: Akciğer ultrasonu(AUS), hızlı bir şekilde uygulanabilen, ses dalgalarını kullanarak yüksek çözünürlüklü görüntüler elde etmeyi sağlayan, non-invaziv ve radyasyon içermeyen bir görüntüleme yöntemidir. Bu teknik, alt solunum yolu hastalıklarının değerlendirilmesinde, hava yollarının, plevra yüzeyinin ve akciğer dokusunun detaylı bir şekilde incelenmesine olanak tanır. Literatürde özellikle akut bronşiyolitli (AB) çocuklarda, akciğer ultrasonunun pulmoner anomalileri hassasiyetle saptayabildiği ve hastaneye yatırılma gerekliliğini önceden tahmin etmede etkili bir araç olarak öne çıktığı belirtilmektedir. Bu çalışmada da çocuk acil polikliniğine başvuran ve akut bronşiyolit tanısı alan hastalarda akciğer US bulgularının değerlendirilmesi hedeflendi.

Materyal ve Metot: Hastaların tanıları ve tedavileri, çocuk acilde ilk müdahaleyi yapan hekim tarafından, çocuk acil polikliniğinin lokal protokollerine uygun olarak planlandı. Bu süreçte hastaların tanı ve tedavi planlarına herhangi bir müdahalede bulunulmadı. Çalışmaya dahil edilen hastalara yapılan AUS'leri başvurularını takip eden ilk saatler içinde (en geç 6 saat içinde) tamamlandı. Ultrasonografik değerlendirmeler mümkün olduğunca hastalar sakin görüldüğünde yapıldı. Akciğer US'yi gerçekleştirmek için gereken ortalama süre her çocuk için 10 dakika olarak belirlendi. Akciğer US uygulaması, Copetti ve arkadaşlarının çalışmasında tarif edilen yöntemle göre yapıldı.

A Çizgileri

Bulgular: Hastaneye yatış durumuna göre ultrason skor ortancaları bakımından istatistiksel açıdan anlamlı bir farklılık olduğu tespit edildi ($p < 0.001$). Ayaktan takip edilen hastaların ultrason skor ortancaları üç grup arasında en düşükken;servise yatanlar arasında en yüksek olduğu gösterildi. Hastanede kalış süresine göre ultrason skor ortancaları bakımından istatistiksel açıdan anlamlı bir farklılık bulundu($p < 0.001$). Solunum desteği durumuna göre ultrason skor ortancaları bakımından istatistiksel açıdan anlamlı bir farklılık olduğu saptandı ($p < 0.001$). Ultrason skoru ile solunum skoru arasında, anlamlı bir ilişki ($\rho = 0,378$; $p < 0,001$) olduğu gösterildi. Herhangi bir alanda ≥ 1 cm konsolidasyon saptanması, hastaneye yatış durumu üzerinde anlamlı bir etki yarattı ($p = 0,006$). Herhangi bir alanda konfluent B çizgisi görülmesinin, yatış durumu üzerinde anlamlı bir etkiye sahip olduğu bulundu ($p < 0.001$). Herhangi bir alanda ≥ 1 cm konsolidasyon veya konfluent B çizgisi olması yatış süresi ve solunum desteği açısından anlamlı saptandı. < 1 cm konsolidasyon

68. Türkiye Milli Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Milli Pediatri Derneği Kongresi

23. Milli Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

olmasının yatış durumu, yatış süresi ve solunum desteği alma üzerinde istatistiksel anlamlı bir etkisi saptanmadı. Başvurudaki SpO2 durumuna göre ultrason skor ortancaları arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir farklılık bulundu($p=0.034$). Oksijen desteği alanların anterolateral alandan alınan puan ortancalarının daha yüksek olduğu ve yüksekliğin istatistiki olarak anlamlı olduğu bulundu($p=0.004$).
Konfluent B Çizgileri

Sonuç: Çalışmamız, acil serviste AB tanısı alan bebekler için, AUS skorunun solunum desteği, yatış durumu ve hastanede kalış süresi ile istatistiksel olarak anlamlı bir ilişkisi olduğunu ve klinik muayene ile birleştirildiğinde akut bronşiyolit için tanı ve tedavi algoritmasında dikkate alınması ve yer bulması gerektiğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Bronşiyolit, Ultrasonografi, Akciğer Ultrasonu

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

S-021

Hipotoni ve Motor Gelişimde Gerilik İle Çocuk Nöroloji Polikliniğine Başvuran Hastaların Etyolojik Nedenlerinin Ve Klinik Özelliklerinin Değerlendirilmesi

Özgün Tutku Parlar¹, Bilge Akman Kahraman¹, Aycan Ünalp¹

¹S.B.U Dr. Behçet Uz Çocuk Hastalıkları ve Cerrahisi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İzmir

Giriş: Motor gelişme geriliği çok çeşitli nedenlerle oluşabilen, gelişen yenidoğan uygulamaları ve laboratuvar yöntemleri ile giderek genişleyen bir tanı yelpazesine sahip hasta grubunu tanımlamaktadır. Bu çalışmada hipotoni ve motor gelişim basamaklarında gerilik tespit edilerek pediatri polikliniğinden çocuk nörolojisine yönlendirilen hastaların, etyolojik nedenleri ve klinik bulguları ortaya konularak bu hastalara dikkat çekilmesi amaçlanmıştır.

Materyal ve Metot: Çocuk nöroloji polikliniğine 01.01.2020-01.01.2024 yılları arasında hipotoni (n=12) ve motor gelişim basamaklarında gerilik (n=157) nedeni ile yönlendirilen toplam 169 hasta dahil edilmiştir. Hastaların verileri retrospektif olarak hastane kayıt sistemi üzerinden değerlendirilmiştir. Tetkiklerini yaptırmayan ya da başka merkezde izlemine devam eden hastalar çalışmaya dahil edilmemiştir. Motor gelişim basamaklarında gerilik olduğu düşünülerek yönlendirilen ancak çocuk nöroloji polikliniği değerlendirmesinde yaşına uygun motor gelişimine sahip olduğu izlenen hastalar çalışmaya dahil edilmemiştir.

Bulgular: Çalışmaya dahil edilen 169 hastanın 82'si kadın (%48,5), 87'si erkek (%51,5) idi. Hastaların ilk çocuk nöroloji poliklinik muayenesi sırasındaki yaş ortalaması 4,8 yıl olup hastaların %55'i 3 yaşından küçüktü. Klinik olarak hastalar hipotoni, spastisite, distoni ya da güçsüzlük gibi farklı semptomlara sahipti. İncelemeler sonucunda hastalarda saptanan en sık motor gelişme geriliği nedeni santral sinir sisteminin yapısal anormallikleri olup hastaların %41,4'ünde (n=70) izlendi. Bunun dışında hastaların %19,5'inde (n=33) genetik nedenler, %4,7'sinde (n=8) nörometabolik hastalıklar, %10'unda (n=10) başka kronik hastalıklar, %3,5'inde (n=6) kas hastalığı, %3,5'indeyse (n=6) konjenital enfeksiyon saptandı. Hastaların geriye kalan %17,7'sinde (n=30) henüz tanımlanmış bir hastalık tespit edilememiş olup tetkikleri devam etmektedir. En sık saptanan motor gelişme geriliği nedeni olan yapısal sebeplerin büyük çoğunluğununsa (n=46, %27,7) serebral palsi (prematüre, intrakraniyal kanama, hipoksik iskemik ensefalopati sekelleri) oluşturmaktaydı.

Türkiye Millî Pediatri Derneği
1958

68. Türkiye Milli Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Milli Pediatri Derneği Kongresi

23. Milli Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

Sonuç: Pediatrik çocuk izleminde gelişimin değerlendirilmesi büyük bir önem taşımaktadır. Çalışmamızda da görüldüğü üzere hastaların yarısından azı 3 yaş altında çocuk nöroloji değerlendirmesi için yönlendirilmişti. Bunun yanı sıra literatür ile uyumlu olarak serebral palsi hastaların çoğunluğunu oluştursa da ülkemizde akraba evliliklerinin yaygın olmasının da bir sonucu olarak, litertürden? daha yüksek oranda genetik ve metabolik sebepler görülmektedir. Metabolik ve genetik test sonuçlarına erken ulaşım erken tedaviye ve bu hastaların morbidite ve mortalitelerinin azaltılmasına katkı sağlayabilir. Biz bu çalışma ile çoğu önlenebilir olan motor gelişme geriliklerinin etyolojik ve klinik özelliklerini ortaya koymak ve erken tanının önemini vurgulamayı amaçladık.

Anahtar Kelimeler: Motor Gelişme Geriliği, Hipotoni

S-022

Kawasaki Hastalığı Geçirmiş Çocukların Karotis İntima Media Kalınlıklarının Değerlendirilmesi

Nazlı Gülenç¹, Senem Özgür², Serpil Kaya Çelebi²

¹Kars Harakani Devlet Hastanesi, Kars

²Etilik Şehir Hastanesi, Ankara

Giriş: Kawasaki hastalığı (KH) uzun vadede ciddi kardiyovasküler sekele yolaçabilen, özellikle koroner arterlerin tutulduğu bir çocukluk çağı vaskülitidir. Olgular koroner arter anevrizması (KAA) varlığından bağımsız olarak endotel disfonksiyonu, damar sertliği ve lipit profili bozukluklarına yatkındır. Bu çalışmada amacımız KH tanısı almış olgularda hipertansiyon, obezite, prematürite ve hiperlipidemi gibi risk faktörleri ile kardiyovasküler hastalık riskinin bir göstergesi kabul edilen karotis intima mediya kalınlığı (CIMT) ilişkisini değerlendirmektir.

Materyal ve Metot: Eylül 2018- Eylül 2019 tarihleri arasında Dr. Sami Ulus Kadın Doğum Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Hastanesi çocuk kardiyoloji polikliniğine başvuran, KH tanısıyla yatırılarak tedavi edilmiş, tanı üzerinden en az 6 ay geçmiş ve düzenli poliklinik takiplerine devam eden 52 olgu alındı. Olguların poliklinik kontrolünde boy, vücut ağırlığı ve kan basıncı ölçümü yapıldı; standart transtorasik ekokardiyografi yapıldı ve Doppler ultrasonografi ile CIMT ölçüldü; kan lipit profili alındı. Geriyedönük dosya taraması yapılarak, demografik veriler, doğum öyküsü, KH esnasındaki klinik ve laboratuvar özellikler, EKO bulguları, uygulanan tedavi kaydedildi. Kardiyovasküler risk faktörlerinin CIMT ile ilişkisi değerlendirildi. Olgular yaş vecinsiyet gruplarına ayrılarak sağlıklı çocukların CIMT'ı ile karşılaştırıldı.

Bulgular: Olguların %69,2 erkek iken, %61,5'i inkomplet KH, %30,8'i komplet KH ve %7,7'ü Kawasaki hastalığı şok sendromu (KHŞS) idi. Tanı yaş ortancası 25,5 ay (min-maks: 2-164 ay) idi ve %28,8 olguda tanıda koroner arter tutulumu saptandı, en sık görülen koroner arter anormalliyi küçük KAA, en az görülen koroner arter anormalliyi dev KAA idi. Hastaların %3,8'ünde ise IVIG direnci saptandı. Poliklinik kontrolünde olguların %13,7 'ü fazla kilolu iken, %3,9'u obez idi, %31,8 'inde prematürite öyküsü vardı. Tanı sırasında koroner arter anormalliyi saptanan olguların %13,3'ünde koroner arter anormalliyi persiste etti. Olguların %15,3'ünde aynı yaş grubu ve cinsiyetteki sağlıklı çocuklar ile kıyaslandığında daha yüksek CIMT değeri saptandı (yoCIMT). Bu hasta grubunun %87,5'u erkek, yarısı inkomplet KH, %37,5'inde tanıda koroner arter tutulumu vardı. %12,5'i obez, %25'i fazla kilolu idi. Yüksek CIMT değeri saptanan olguların biri izleminde Tip 1 Diyabetes Mellitus tanısı almış, biri izleminde Wilson hastalığı tanısı almıştı.

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

Sonuç: Kawasaki hastalığının uzun dönem takibindeki risk faktörleri ile CIMT ilişkisini değerlendirdik. Yaş, vücut ağırlığı ve boy ile CIMT'ı ilişkili bulduk. Yaş, vücut ağırlığını CIMT'ı etkileyen bağımsız risk faktörleri olarak saptadık. Ek olarak morbid durumların da CIMT kalınlığını arttırdığını gözlemledik. Kawasaki hastalığı öyküsü olan olguların uzun dönemde kardiyovasküler sağlığını değerlendirmek için, ölçümlerinin optimize edildiği daha ileri çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Kardiyovasküler Hastalık Riski, Karotis İntima Medya Kalınlığı, Koroner Arter Anevrizması, Kawasaki Hastalığı, Lipit Profili

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

S-023

Çocukluk Çağında Otoimmün Hepatit Hastalığı

Eda Dölek Güvenkaya¹, Hasan Özen², İnci Nur Saltık Temizel², Hayriye Hızarcıoğlu Gülşen², Ersin Gümüş², Hülya Demir²

¹Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Ankara

²Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Gastroenterolojisi Bilim Dalı, Ankara

Giriş: Otoimmün hepatit (OİH), karaciğer hastalığının diğer bilinen nedenleri dışlandıktan sonra transaminaz yüksekliği, otoantikörlerin varlığı, yüksek IgG düzeyi ve inflamatuvar karaciğer histolojisi ile tanısı konulan bir karaciğer hastalığıdır. Çalışmamızda, OİH tanısı alan hastaların tek merkez deneyiminin incelenmesi ile hastalığın tanısı ve tedavi yaklaşımlarının toplanması ve hastalığın tanı özellikleri ile remisyon durumu arasındaki ilişkinin değerlendirilmesi amaçlandı.

Materyal ve Metot: Çalışmada Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Gastroenterolojisi Bilim Dalı tarafından 1 Ocak 1994- 1 Ocak 2022 tarihleri arasında OİH tanısı ile takip edilmiş 82 hasta retrospektif olarak değerlendirildi.

Bulgular: Çalışmadaki hastaların %57,3'ü kızdır. Hastaların %63,4'ü Tip 1 OİH, %23,2'si Tip 2 OİH ve %13,4'ü seronegatif tip OİH'dir. Hastaların ortalama tanı yaşı 9,76±4,16 yıldır. Başvuru esnasında en sık görülen şikayetler; sarılık (%43,9), halsizlik (%39) ve karın ağrısıdır (%35,4). Hastalığın ortaya çıkış şekline göre %39,1'ine akut viral hepatite benzer, %31,7'sine rastlantısal, %14,6'sına sinsi başlangıç, %13,4'üne siroz ve %1,2'sine akut karaciğer yetmezliği ile tanı konulmuştur. Karaciğer histopatolojik bulgularından lenfoplazmositik hücre infiltrasyonu hastaların %95,1'inde, interface hepatit %92,7'sinde, köprüleşme nekrozu %67,9'unda ve rozet formasyonu %28,4'ünde saptanmıştır. Hastaların %51,9'u kesin OİH, %48,1'i olası OİH olarak tanı almıştır. Hastaların %12,2'sine sadece prednizolon tedavisi, %14,6'sına prednizolonla eş zamanlı azatioprin tedavisi, %73,2'sine prednizolon tedavisinden sonra azatioprin tedavisi verilmiştir. Hastaların remisyon durumu; "remisyona girmeyen", "biyokimyasal remisyon", "tam biyokimyasal remisyon" ve "tam klinik remisyon" olarak kabul edilmiştir. Biyokimyasal remisyona giren hastaların %60,6'sı Tip 1 OİH, %26,2'si Tip 2 OİH ve %13,2'si seronegatif OİH'dir. Tam biyokimyasal remisyona giren hastaların %57,4'ü Tip 1 OİH, %27,8'i Tip 2 OİH ve %14,8'i seronegatif OİH'dir. Tam klinik remisyona giren hastaların %50'si Tip 1 OİH, %20'si Tip 2 OİH ve %30'u seronegatif tip OİH'dir. Başvuru şikayeti olmayan hastalarda tam biyokimyasal remisyon (%93,8) görülme oranı daha yüksek bulunmuştur (p=0,02). Akut viral hepatite benzer klinik tablo ile tanı konulan hastalarda biyokimyasal remisyon, diğer hastalara göre daha yüksek (p=0,048), rastlantısal tanı konulan hastalarda tam biyokimyasal remisyon, diğer hastalara göre daha yüksek (p=0,028) ve sinsi başlangıç ile tanı konulan hastalarda tam klinik remisyon, diğer hastalara göre daha düşük

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

($p=0,023$) bulunmuştur. Biyokimyasal remisyona giren hastaların OİH tanı skoru, girmeyen hastalara göre daha düşük; tam biyokimyasal remisyona giren hastaların OİH tanı skoru ise girmeyen hastalara göre daha düşük bulunmuştur ($p<0,05$). Son kontrolde hastaların %51,3'ünde prednizolon ve azatioprin tedavisi alan hastalardan sekizinin tedavisi kesilmiştir.

Sonuç: Çalışmamızda hastalığın tanı özellikleri ve remisyon durumları arasındaki ilişkiyi inceleyerek, tedavi kesimi oldukça zor olan OİH hastalığının prognozu hakkında bilgi sahibi olmayı amaçladık. Bulgularımızın, hastalığın özelliklerini daha iyi karakterize etmeyi amaçlayan gelecekteki araştırmalar için temel oluşturacağını düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Otoimmünite, İmmünsupresif Tedavi, Remisyon, Klinik Prezantasyon, Başvuru Şikayeti

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

S-024

Duchenne Musküler Distrofi'de Bilginin Arttırılması ve Medikal Bakımın İyileştirilmesi için Ulusal Hareket Planı: Genel Pediatri Yaklaşımının Değerlendirilmesi

Gülçin Akıncı¹, Ayşe Nur Coşkun², Özlem Yayıcı Köken³, Didem Ardıçlı⁴, Ece Çınar¹, Tuncay Derya Okur¹, Çiğdem Ayanoglu⁵, Hatice Bektaş Öntaş⁴, Eray Öntaş⁶, Taylan Çakır⁷, Mustafa Kömür⁸, Deniz Yüksel⁹, Uluç Yiş¹⁰, Haluk Topaloğlu⁵

¹SBÜ, İzmir Tıp Fakültesi, Dr. Behçet Uz Çocuk Hastanesi, Çocuk Nörolojisi BD, İzmir
²Atatürk Sanatoryum Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Çocuk Sağlığı ve hastalıkları Kliniği, Ankara

³Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Nörolojisi BD, Antalya

⁴Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Çocuk Nörolojisi Kliniği, Ankara

⁵Yeditepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları AD, İstanbul

⁶Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Halk Sağlığı AD, Epidemiyoloji BD, Ankara

⁷DMD Aileleri Derneği

⁸Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Nörolojisi BD, Mersin

⁹Etlük Şehir Hastanesi, Çocuk Nörolojisi Kliniği, Ankara

¹⁰Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Nörolojisi BD, İzmir

Giriş: Duchenne Musküler Distrofi (DMD) nadir, ilerleyici bir hastalıktır. Hastalıkla ilgili farkındalığın düşük olması tanıda ve hastaların referans merkezlere yönlendirilmesinde gecikmelere neden olmaktadır. Çalışmamızın amacı Türkiye'de sağlık çalışanları, hasta ve ailelerini de içine alacak şekilde toplumda DMD farkındalık ve bilgi düzeyini arttırmayı hedefleyen ulusal girişimlerin başlatılmasıdır.

Materyal ve Metot: Çalışma kapsamı olgu çalışmaları ve videolar hazırlanması, hasta/aile toplantıları ve hekim konferansları düzenlenmesi, bilgi aktarımına yönelik stratejiler geliştirilmesi, web sitesi oluşturulması, medya faaliyetleri, ailelere holistik destek sağlanması ve teletıp teknolojilerinin potansiyel kullanımalarının değerlendirilmesi şeklinde özetlenebilir. Belirlenen zaman noktaları doğrultusunda nitel ve nicel veriler toplanacaktır. Eğitimler öncesi ve süreçte akışında gözlemlenecek değişiklikler karşılaştırmalı olarak değerlendirilecektir. Bu sunum vesilesiyle, Millî Pediatri Kongresi'ne katılım sağlanması, genel pediatristlerin DMD ile ilgili genel perspektif ve bilgi durumlarının değerlendirilmesi planlanmıştır. Çalışma Pfizer Competitive Grant Program-2023-RD-EM-DMD-Education-IME tarafından desteklenmektedir.

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

Bulgular: 4 Kasım 2023'te projemizin desteklenme kararının alınmasının ardından üç çalışma grubu toplantısı gerçekleştirildi. İlk yıllık iş planı doğrultusunda bazal verilerin oluşturulması, olgu çalışmaları, videolar ve web sitesi çalışmaları sürmektedir. Bu kapsamda Nisan 2024'de, 17.Uluslararası Tıp Öğrencileri Araştırma Kongresi, Mayıs 2024'te 1. Uluslararası İzmir Çocuk Kongresi katılımlarımız ile tıp öğrencileri ve hekimler arasında DMD ile ilgili farkındalık ve bilgi düzeyleri değerlendirilerek, DMD konferansı ve atölye çalışmaları gerçekleştirilmiştir. 26 Mayıs 2024'te Diyarbakır'da ailelere yönelik eğitim toplantılarımızın ilki gerçekleştirilmiş olup, 28 Eylül 2024'te İzmir'de ailelere yönelik ikinci eğitim toplantımız düzenlenecektir. 11 Eylül 2024'de Aile hekimlerine yönelik toplantımız İzmir'de geniş bir katılımı sağlanmıştır. DMD hakkında genel bilgiler, uzman görüşleri yanı sıra, ailelerimizin kendi yaşam deneyimleri ile ilgili paylaşımların da yer alacağı web sitemizin, içeriklerinin geliştirilmesini takiben, Ekim 2024'de aktif kullanıma hazır olacağını öngörmekteyiz (www.hedefdmd.org).

Sonuç: Hedefli eğitimler ile birlikte, sağlık çalışanları ve toplumda DMD'nin daha iyi anlaşılması, erken tanı ve uygun zamanda tedavilere erişimin artacağını düşünmekteyiz. Hastalığa özgü zorlukların belirlenmesi ve toplumda genel farkındalığın artırılması hastalık yönetiminin iyileştirilmesini sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: DMD, hedef DMD, Duchenne Musküler Distrofi

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

S-025

İskelet Displazilerinin Tanısında Genetik ve Klinik Belirtilerin Rolü: Romatolojik Hastalıklarla Ayrım

Gülcan Özomay Baykal¹, Gamze Ünal¹, Betül Sözeri¹
¹Ümraniye Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

Giriş: İskelet displazileri, 400'den fazla genetik bozukluğu içeren heterojen bir hastalık grubudur. Her bir hastalık nadir görülmekle birlikte, toplamda 1/5000 sıklıkla önemli bir yaygınlık göstermektedir. Bu hastalıklar genellikle iskelet sisteminde belirgin anomalilerle karakterize olup, bazıları patognomonik özellikler sergileyerek tanıya yardımcı olmaktadır. Genetik incelemelerdeki gelişmeler ile daha hızlı tanı konulabilmektedir.

Materyal ve Metot: Çalışmamızda Ocak 2016 ile Ağustos 2024 tarihleri arasında Ümraniye Eğitim ve Araştırma Hastanesi Çocuk Romatoloji Polikliniğine başvuran hastalardan iskelet displazisi tanısı alan hastaların sosyodemografik, klinik ve iskelet displazisi tanı gruplarına göre analizi yapıldı.

Bulgular: Çalışmaya alınan 36 hastanın 21'i kız, 15'i erkekti. Şikâyet başlangıç yaşı ortalama değeri 8.3(2.1-17.8), genetik tanı alma yaşı ortalama değeri 11(1.9-17.8) idi. Akriba evliliği oranı %70 (n=25) olarak bulunmuş olup, bu hastaların %56'sında (n=14) birinci derece kuzen evliliği mevcuttu. Uluslararası İskelet Displazisi Derneği (ISDS) 2019 sınıflamasına göre gruplandırıldığında en sık görülen hastalıklar progresif psödromatoid displazi (Grup 31-WISP3), SPENCD (Grup 12-ACP5) ve Tip II kollajen grup hastalıkları (Grup 3) idi. Otuz altı hastanın 11'inde genetik testler normal olup klinik bulgulara dayanarak tanı konulmuştur. Genetik tanı alan 25 hastanın 17'si ISDS 2019 sınıflandırmasına göre gruplandırılırken, iki hastada birden fazla tanı grubunu içeren genetik bozukluk saptandı. Sınıflandırmaya dahil edilemeyen 8 hastanın 6'sında PRG4 (CACP-Camptodactyly-Arthropathy-Coxa Vara-Pericarditis), birinde COL3A1 (Ehler-Danlos vasküler tipi) ve birinde FAT4/COL6A1 mutasyonu tespit edildi. En sık klinik bulgular sırasıyla artralji (%28, n=10), ekstremitte deformitesi (%14, n=5), yürüme güçlüğü (%11, n=4) ve cilt döküntüsü (%3, n=1) idi. En sık fizik muayene bulgusu ise eklem hareket kısıtlılığı (%44, n=16) idi. Genetik analiz istenme nedenleri arasında iskelet anomalileri, romatolojik tedaviye beklenen yanıtın alınamaması ve ebeveyn akrabalığının mevcut olduğu vakalar yer almaktaydı.

Sonuç: Çalışmamız, romatolojik hastalıkları taklit eden genetik bozuklukların ayırıcı tanıdaki önemine dikkat çekerek, bu tür genetik durumların farkındalığını artırmayı amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: İskelet Displazisi, Genetik

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

S-026

Çocuklarda Nörolojik Hastalıklarda Rituksimab Kullanım Endikasyonları ve Güvenilirliği Tek Merkez Deneyimi

Merve Yavuz¹, Aycan Ünalp², Ünsal Yılmaz²

¹Gaziantep Şehir Hastanesi

²Dr.Behçet Uz Çocuk Hastalıkları ve Cerrahisi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İzmir

Giriş: Rituksimab matür B hücrelerinin yüzeyinde bulunan CD20 antijenine karşı geliştirilen kimerik monoklonal G1 tipinde bir antikordur. Rituksimab'ın kullanım endikasyonları arasında onkolojik hastalıklar, hematolojik hastalıklar, romatolojik hastalıklar, otoimmün hastalıklar vardır. Nörolojik hastalıkların da otoimmün kökenli olanlarında kullanılabilir.

Materyal ve Metot: Çalışmaya İzmir SBÜ Dr. Behçet Uz Çocuk Hastalıkları ve Cerrahisi Eğitim ve Araştırma Hastanesi Pediatrik Nöroloji kliniğinde, 2015-2022 servisimizde yatıp rituksimab tedavisi verdiğimiz 7 (yedi) hasta dahil edildi. Rituksimab tedavisi başlamadan önceden Türkiye ilaç ve Tıbbi Cihaz kurumuna endikasyon dışı ilaç kullanımı için başvuru yapıp, onay verilen hastalara tedavi başlanmıştır. Merkezimizde rituksimab tedavisi başlamadan önce tüm hastaların eksik aşıları tamamlanmakta, pnömokok ve influenza aşısı yaptırılmakta, Hepatit B, C, HIV, VZV antikorlarına bakılmakta, tuberkülöz için ppd konulmaktadır. Ayrıca tüm hastalardan immunglobulin düzeyleri ve lenfosit paneli gönderilmektedir. Kliniğimizde rituksimab tedavisi verdiğimiz tüm hastalara aynı protokol uygulanmaktadır. 375 mg/m² den haftada 1 kez olacak şekilde 4 hafta boyunca intravenöz rituksimab tedavisi verilmektedir. Tedaviden 6 ay sonra lenfosit paneli gönderilip CD19 düzeyine göre rituksimab tedavisinin devam planlanmaktadır.

Bulgular: Hastaların yaş ortalaması 11 yaş (4-16), dördü erkek idi. Nöromiyelitis optika (1), otoimmün ensefalit (3), atipik multipl skleroz (1) ve anti-MOG ilişkili hastalık (2) tanısıyla takip ettiğimiz hastalara rituksimab tedavisi başlandı. Bir hastada anafilaksi geliştiği için tedaviye devam edilemedi. Hastalardan ikisinde plevral effüzyon ve suçiçeği enfeksiyonu görüldü. Diğer 4 hastada herhangi bir komplikasyon gelişmedi, yan etki izlenmedi. Tedavisine devam edilen hastaların sadece birinin rituksimab tedavisine rağmen atakları devam etti. O yüzden ilaç değişikliği yapıldı. Diğer hastalar rituksimab tedavisine yanıt verdi ve ataksız bir şekilde takiplerine devam ediliyor.

Sonuç: Rituksimab tedavisi çocuklarda nörolojik hastalıklarda yararlı ve etkilidir. Yan etkiler sık görülmekle birlikte hafiftir ve yönetimi kolaydır.

Anahtar Kelimeler: Ensefalit, Rituksimab, Otoimmün

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

S-027

İnek Sütü Protein Alerjisi Tanılı 4-18 Yaş Arası Çocuklarda Fonksiyonel Gastrointestinal Hastalıklarının Gelişiminin Değerlendirilmesi

Nur Kevser Özyurt¹, Merve Kişioğlu¹, Burcu Güven², Nalan Yıldız³, Fazıl Orhan³

¹Karadeniz Teknik Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Trabzon

²Karadeniz Teknik Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Çocuk Gastroenteroloji Bilim Dalı, Trabzon

³Karadeniz Teknik Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Çocuk Allerji ve İmmünoloji Bilim Dalı, Trabzon

Giriş: İnek sütü protein alerjisi (İSPA), erken çocukluk döneminde en sık görülen gıda alerjilerinden biridir. Uzun dönemde fonksiyonel gastrointestinal sistem hastalıklarına (FGIH) yol açtığı öne sürülse de bu konu hala tartışmalıdır. Bu çalışmadaki amacımız; İSPA tanılı hastaları uzun dönemde FGIH gelişimi açısından değerlendirmek, IgE aracılı olan ve olmayan İSPA hastalarında bu açıdan bir fark olup olmadığını araştırmaktır.

Materyal ve Metot: Çalışmaya İSPA tanısı olan ve tedavileri sonlandırılmış güncel yaşları 4-18 yaş arası olan 250 hasta alınmıştır. Kontrol grubu olarak İSPA tanısı olmayan 250 çocuk alınmıştır. Hastaların ailelerine Roma IV kriterlerini içeren Pediatrik Gastrointestinal Semptomlar anketi uygulanmıştır. Çocuklara ait laboratuvar bulguları hasta kayıtlarından elde edilmiştir.

Bulgular: Çalışmaya ortalama yaşları $5,6 \pm 2,0$ yaş olan İSPA tanısı olan ve $6,5 \pm 3,1$ yaş olan İSPA tanısı olmayan hasta dahil edildi. Hastaların 217'si (%43,4) kız, 283'ü (%56,6) erkek idi. Başvuru semptomları en sık ishal (%46,8) ve köpüklü mukuslu gaita (%26,4) idi. Hastaların 107'si (%42,8) IgE aracılı İSPA tanılı idi. Çalışmada tüm hastaların 146'sında (%29,2) fonksiyonel GİS hastalığı saptandı. İSPA tanılı 70 (%28), İSPA tanılı olmayan 76 (%30,4) hastada fonksiyonel GİS hastalığı görüldü ($p=0,623$). IgE aracılı İSPA tanılı hastaların 36'sında (%33,6), IgE aracılı olmayanların ise 34'ünde (%23,8) FGIH görüldü ($p=0,115$).

Sonuç: İSPA tanısı olan hastalarda uzun dönemde FGIH gelişim sıklığı belirgin olarak artmasa da özellikle IgE aracılı olanlarda bu oran belirgin olarak daha yüksektir. Sonuç olarak FGIH gelişiminin multifaktöriyel nedenlere bağlı olduğu ve özellikle IgE aracılı İSPA' nin bu hastalıklar için önemli bir risk faktörü olduğu görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: İnek Sütü Protein Alerjisi, Fonksiyonel Gastrointestinal Hastalık, Roma IV Kriterleri

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

S-028

İnek Sütü Protein Alerjisi Olan Bebekler İçin Mevcut Formül Süt Tatlarının Karşılaştırılması: Çok merkezli, Prospektif, Tek Kör, Kesitsel, Gözlemsel, Klinik Çalışma: (CONTEST-2 çalışması)

Hülya Anıl¹, Deniz Özçeker², Merve Karaca Şahin², Ayşen Bingöl³, Dilara Koçacık Uygur³, Metin Aydoğan⁴, Mustafa Arga⁵, Nezihe Nefise Uluç⁴, Dilek Kaçar⁵, Arzu Bakırtaş⁶, Hacer İlbilge Ertoy Karagöl⁶, Feride Candan¹, Figen Gülen⁷, Handan Duman Şenol⁷, Pınar Uysal⁸, Duygu Erge⁸, Zeynep Ülker Tamay⁹, Sibel Gürbüz⁹, Koray Harmancı¹

¹Osmangazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Alerji ve İmmünoloji, Eskişehir

²Cemil Taşçıoğlu Şehir Hastanesi, İstanbul

³Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Alerji ve İmmünoloji, Antalya

⁴Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Alerji ve İmmünoloji, İzmit

⁵Medeniyet Üniversitesi Süleyman Yalçın Şehir Hastanesi Çocuk Alerji ve İmmünoloji, İstanbul

⁶Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Alerji ve İmmünoloji, Ankara

⁷Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Alerji ve İmmünoloji, İzmir

⁸Adnan Menderes Tıp Fakültesi Çocuk Alerji ve İmmünoloji, Aydın

⁹İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Alerji ve İmmünoloji, İstanbul

Giriş: İnek sütü protein alerjisi (İSPA) yönetiminde inek sütü proteininin diyetten çıkarılması yeterli olmasına rağmen, yalnız anne sütü ile beslenmeyen bebekler için diyetle formül süt eklenmesi gerekmektedir. Formül süt ile beslenmede, ebeveynler tarafından bildirilen başlıca zorluklardan biri; içeriğin kimyasal bileşimine ve proteoliz sırasındaki ürünlere bağlı olarak oluşan acı tat nedeniyle formül sütün reddedilmesidir. Bu çalışmanın amacı, Türkiye’de bulunan 7 farklı formül sütün tadı, kokusu, görünümü hakkında, İSPA tanısı alan 2 yaş altı bebeklerin ebeveynleri ile pediatri uzmanı doktorların görüşlerini değerlendirmek ve anketler aracılığıyla da formül sütün özelliklerini anlayarak tercihlerini belirlemektir

Materyal ve Metot: Türkiye’nin farklı bölgelerindeki, 9 adet çocuk alerji ve immünoloji bölümünün olduğu sağlık kuruluşunda, 2-30 yıldır uzmanlık yapan 181 pediatri uzmanı ve İSPA tanısıyla formül süt kullanan bebeği olan 137 ebeveyn ile çok merkezli, randomize, tek kör, gözlemsel bir tat çalışması yapıldı. Çalışma piyasada mevcut olan ve en sık reçete edilen yedi adet formül süt ile yapıldı. Üç amino asit bazlı formül (Neocate-Numil, Aptamil Pregomin Syneo- Numil, Alfamino-Nestle) ve bir amino asit bazlı formül 1 yaş ve üzeri çocukların artan beslenme, yaşam tarzı ihtiyaçlarını karşılamak üzere tasarlanmış (Neocate Junior-Numil), 1 ileri derecede hidrolize formül (Aptamil Pepti Syneo-Numil) 2 pirinç protein bazlı formül (Evolvia RP 1- Montero ve Evolvia RP 2- Montero) değerlendirilmiştir.

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

Bulgular: Neocate Junior-Numil hem ebeveynler (%49,6) hem de doktorlar (%62,4) tarafından 7 ürün arasında birinci olarak değerlendirilmiştir. Tat konusunda ebeveynlerin değerlendirme puanları ve doktorların değerlendirme puanları arasında fark bulunmamıştır. Ebeveynlerin Neocate Junior-Numil'in tat, koku ve görünüm (toplam skor) açısından değerlendirme puanları, doktor değerlendirme puanlarından anlamlı derecede yüksek bulunmuştur ($p=0,023$). Tat konusunda hekim değerlendirmesinde 2. sırada Aptamil Pepti Syneo- Numil (% 42), 3.sırada Alfamino-Nestle (%22), ebeveyn değerlendirmesinde ise 2. sırada Aptamil Pepti Syneo (%32,8) ve 3. Sırada Evolvia RP 2-Montero (%23,4) yer almıştır

Sonuç: Ülkemizden üç yıl önce farklı merkezler tarafından aminoasit bazlı ve ileri derece hidrolize formül sütlerle yapılan tat çalışmasının sonuçları da çalışmamızın sonuçları ile benzer idi. İSPA yönetiminde kullanılan ürünlerin temel özellikleri konusunda artan ebeveyn ve hekim güveni, tedaviye uyumda en önemli etkenlerden biri olmaya devam edecektir.

Anahtar Kelimeler: İnek Sütü Protein Alerjisi, Tat Algısı, Ebeveyn, Hekim

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

S-029

Pediyatrik Migren Tanılı Hastalarda Baş Ağrısı Atağında ve Baş Ağrısız Dönemde Serum Nöropeptid Düzeylerinin Değerlendirilmesi

Mert Pak⁵, Muzaffer Polat², Çisil Çerçi Kubur², Aslı Kübra Atasever², Sibğatullah Ali Orak², Beyhan Cengiz Özyurt³, Ahmet Angın⁴, Fatma Taneli⁴

¹Celal Bayar Üniversitesi Hafsa Sultan Hastanesi, Manisa

²Celal Bayar Üniversitesi Hafsa Sultan Hastanesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı Çocuk Nörolojisi Bilim Dalı, Manisa

³Celal Bayar Üniversitesi Hafsa Sultan Hastanesi Halk Sağlığı Bilim Dalı, Manisa

⁴Celal Bayar Üniversitesi Hafsa Sultan Hastanesi Tıbbi Biyokimya Bilim Dalı, Manisa

⁵Celal Bayar Üniversitesi Hafsa Sultan Hastanesi Çocuk Sağlığı Ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Manisa

Giriş: Özellikle erişkinlerde kalsitonin gen ilişkili peptit (CGRP), hipofiz adenilat siklazaktive edici polipeptit-38 (PACAP-38), madde P ve vazoaaktif intestinal peptit (VIP) gibi vazoaaktif nöropeptitlerin migren patofizyolojisinde rol oynadığını dair birçok kanıt gösterilmekte ve tedaviye bunlara göre yön verilmesi gerektiğine dair çalışmalar bulunmaktadır. Ancak pediyatrik migren hastalarında bu konudaki veriler yetersizdir. Biz aynı aurasız migrenli hastalarda ve farklı hastaların atak veremiyondaki vazoaaktif nöropeptitlerin plazma seviyelerini prospektif olarak araştırmayı ve sağlıklı kontrol grubuna göre karşılaştırmayı amaçladık.

Materyal ve Metot: 8-18 yaş arası 39 pediyatrik aurasız migrenli ve 40 yaş eşleştirilmiş sağlıklı kontrol çocuk dahil edildi. Bu 39 hasta, migren baş ağrısı atağı ve atağı olmayan dönemde değerlendirildi. Hastaların hiçbiri migren profilaksisi almıyordu. Ayrıca çocuk nöroloji polikliniğine atak veya atak arası başvuran farklı 53 aurasız migrenli hasta çalışmaya dahil edilerek toplam 92 hasta çocuk çalışmaya alındı. Plazma vazoaaktif peptitler enzim bağlantılı immüno sorbent testi (ELISA) kullanılarak ölçüldü. Veriler tanımlayıcı istatistikler (ortalama, ortanca, standart sapma, min-max değerleri, sayı, yüzde vb.), grup içi karşılaştırmalarda bağımlı gruplarda t testi (normal dağılım koşulları sağlanmazsa wilcoxon testi) kullanıldı. Gruplar arası karşılaştırmalarda bağımsız gruplarda t testi (normal dağılım koşulları sağlanmazsa Mann Whitney U testi), tek yönlü varyans analiz (ANOVA) (normal dağılım koşulları sağlanmazsa Kruskal Wallis testi), Pearson korelasyon ve ki kare testi kullanılarak karşılaştırıldı. $p < 0,05$ istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi.

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

Bulgular: Aynı aurasız 39 hasta grubunda migren atağı olduğu dönem ile remisyonunda alınanCGRP, PACAP-38, VIP ve SP düzeyleri arasında fark yoktu. Aynı şekilde bu hastaların hem atak ve hem de remisyonunda alınan vazoaaktif nöropeptit düzeylerikontrol grupla karşılaştırdığımızda farkı yoktu ($p >0,05$). Aurasız 53 hastadan oluşanİ farklı grubun bir kısmı atak sırasında diğer kısmı remisyondayken alınan vazoaaktifpolipeptit serum düzeyleri aynı şekilde kontrol düzeyleri ile fark saptamadık.

Sonuç: Çalışmamızda vazoaaktif nöropeptitlerin atak ve remisyonunda kontrol grubuyla farkbulamamızın nedeni kanın alınma yeri (santral sistemdeki yerini göstermedeyetersiz), bu nöropeptitlerin kısa yarı ömrü, kullanılan kitlerdeki teknik yetersizlikgibi nedenler olabilir. Ya da çocuklardaki migren fizyopatolojisi erişkinlerden farklıolabilir.Gelecekte, bu nöropeptitlerin hızlı ve kesin ölçümlerinin mevcut olacağı ve bu yeniönerilen tanı kriterlerinin klinik uygulamasına olanak tanıyacağı umulmaktadır. Sonuçolarak özellikle çocukluk çağı migrenli hastalarda bu nöropeptitlerin tanısall birbiyobelirteç olup olmadığı ve bunlara göre tedavi planlamasının yapılması için çöksayıda çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Pediatrik migren, SP, PACAP-38, VIP, CGRP

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

S-031

Lenf Bezi Büyümesi Şikayeti ile Başvuran Çocuk Hastaların Klinik ve Ultrasonografi Bulgularının Uyumunun Değerlendirilmesi

Gökhan Güvenkaya¹, Özlem Tekşam², Emel İsyel¹

¹Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Ankara

²Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Acil Bilim Dalı, Ankara

Giriş: Lenf bezi büyümesi genel pediatri polikliniklerine başvuru nedenleri arasında ilk sıralarda yer almaktadır. Bu çalışmada Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Hastanesi Genel Pediatri Bilim Dalı'na 1 Haziran 2023- 1 Haziran 2024 yılları arasında lenf bezi büyümesi şikayetiyle başvuran 148 hasta prospektif olarak değerlendirildi.

Materyal ve Metot: Hastaların anamnez bilgileri, fizik muayene bulguları, biyokimyasal ve mikrobiyolojik tetkikleri, görüntüleme, varsa histopatolojik değerlendirme sonuçları ve hastaların tanıları kaydedildi. İlk başvuru zamanı sıfırncı ay kabul edilerek üçüncü ve altıncı aylarda hastalar kontrollere çağırıldı. Lenf bezlerinin fizik muayene ve gerekli durumlarda eş zamanlı (hasta muayene edildikten sonra 72 saat içinde) boyun US'leri istenerek kontrolleri yapıldı.

Bulgular: Hastaların 94'ü (%63,51) erkek 54 (%36,49) kızdı. Bu hastaların yaşları 8 ay ile 17 yaş arasında değişmekte olup ortalama yaş $7,18 \pm 3,68$ yılı. Çalışmamızda hastaların temel başvuru şikayetleri incelendiğinde en sık 135 (%91,21) hasta boyunda şişlik şikayeti ile başvurdu. Ek yakınması olan hastalarda ise en sık ek yakınma 18 (%12,16) hasta ile ateşti. Fizik muayenede en çok palpe edilen lenfadenopati (LAP) bölgesi 76 (%51,35) hastada ön servikal, ikinci sırada 61 (%41,22) hastada submandibular bölgeydi. Fizik muayene ile LAP çapı 3 cm ve üzerinde ölçülen 16 hastanın 4'ünde (%25) malignite saptanırken, 3 cm ve altı olan 132 hastadan sadece 2'sinde (%1,51) malignite saptandı. Hastaların fizik muayene ve US uyumları için fizik muayenede lokalizasyon olarak teşhis edilen LAP'lardan en az birisi US'de görüldü ise uyumlu görülmedi ise uyumsuz kabul edildi. Buna göre %89,86 hastanın uyumlu iken %10,14 hastanın uyumsuzdu. 148 hastanın dokuzuna (%6,08) LAP biyopsisi yapıldı. Üç hastanın biyopsi sonucu benign olarak raporlandı. Kalan altı hastanın klinik ve histopatolojik değerlendirme bulguları sonucunda bu altı hastaya Tüberküloz, Hodgkin Lenfoma, Nekrotizan Granülamatöz Lenfadenit, Langerhans Hücreli Histiositoz, Kapiller Hemanjiom ve Rosai-Dorfman hastalığı tanıları konuldu.*: Ki-Kare Testi; **: Fisher's Exact Testi; p: anlamlılık (<0,05)

Türkiye Milli Pediatri Derneği
1958

68. Türkiye Milli Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Milli Pediatri Derneği Kongresi

23. Milli Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

Sonuç: Hastalara tanı konulması sürecinde LAP teşhis edilen hastalarda malignite düşündürecek anamnez, fizik muayene bulgusu varsa US tetkikinın malignite teşhisi sürecinde yardımcı olabileceği fakat anamnez ve fizik muayenede şüpheli bir durum yoksa US tetkikinın gerekli olmadığı kanısına varıldı. İlk muayenede anamnez, fizik muayene ve US sonuçları ile benign düşünülen hiçbir hastanın kontrole geldiğinde istenen US tetkikinde malignite düşündürecek sonuca rastlanmadığı ya da anamnez ve fizik muayenesinde malignite düşündürecek bulgu görülmediği bu nedenle kontrole gelen hiçbir hastaya malignite tanısı konulmadığı, malignite tanısı alan hastaların hepsinin ilk başvuruda tanıılarını aldıkları görüldü. Bu nedenlerle LAP takibinde US tetkikinın anlamlı olmadığı fizik muayene ile takibin yeterli olduğu görüldü.

Anahtar Kelimeler: Lenfadenopati, Ultrasonografi, Fizik Muayene İle Ultrasonografi Uyumu, Histopatolojik Değerlendirme, Lenfadenopati Takibi

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

S-032

Langerhans Hücreli Histiositoz Tanılı Hastaların Klinik Özelliklerinin Değerlendirilmesi

Nihan Öztürk¹, Özge Vural², Arzu Okur², Faruk Güçlü Pınarlı²

¹Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Ankara

²Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Onkoloji Bilim Dalı, Ankara

Giriş: Langerhans hücreli histiositoz (LHH), myeloid öncü hücrelerin klonal proliferasyon sonucu vücuttaki çeşitli sistemlerde birikmesiyle gelişen neoplastik bir hastalıktır. LHH insidansı pediatrik hastalarda milyonda iki ila on arasında değişmektedir. LHH sadece tek sistemi tutabileceği gibi multisistemik olarak da tutulum gösterebilir. Akut dissemine multisistem hastalık genellikle 3 yaş altındaki çocuklarda görülür, mortal seyredebilir. Hastalığın pek çok farklı sistemde değişik bulgularla başvurması tanı almada çeşitli zorluklar yaratabilmekte, hastaların tedaviye başlamalarında aksaklıklar olabilmektedir. Bu çalışmada Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Onkoloji Bilim Dalı tarafından takip edilen hastaların klinik özelliklerinin, kısa ve uzun dönem prognozlarının değerlendirilmesi planlanmıştır.

Materyal ve Metot: Çalışmamıza Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Onkoloji Bilim Dalında Ocak 1994- Ocak 2024 yılları arasında takipli Langerhans Hücreli Histiositoz tanılı 43 hasta dahil edilmiştir. Bu hastalar hastanemiz elektronik veri kayıt sistemi üzerinden ve bilim dalımızın kendi arşivinden retrospektif olarak değerlendirilmiştir.

Bulgular: Hastalarımızın ortalama tanı yaşı 7,9 yıldır (median:9, range: 0-17). Hastaların 30'u erkek (%69,8), 13'ü kız (%30,2) idi. En sık başvuru şikayeti frontooksipital bölgede şişlikti. Hastaların %81,4'ünde tek sistemik tutulum, %18,6'sında multisistemik tutulum bulunmaktaydı. Hastaların %93'ünde kemik tutulumu mevcut olup, kemik tutulumu olan hastaların %85'inde tek kemik tutulumu, %15'ünde çoklu kemik tutulumu vardı. En sık tutulan kemikler %53,5 ile kafatası kemikleri idi. Hastaların %9,3'ünde cilt tutulumu mevcuttu. Hastaların %23,3'üne lenfadenopati tespit edildi. Yüksek riskli organ tutulumu sadece 2 hastada (%4,7) mevcuttu. Hastaların 7'sinde (%17,1) eşlik eden başka hastalıklar vardı. Diabetes insipidus %9,8 hastada görüldü. Hastaların 2'si (%4,9) tedavisiz izleme alındı. Hastaların 3'ünde (%7) relaps görüldü. Pulmoner tutulumu olan, sigara maruziyeti olan bir hasta tedavi aldığı sırada pnömotoraks geliştirmiştir, sonrasında ex olmuştur.

Sonuç: LHH klinik olarak spontan gerileyen tek sistem hastalığından, hayatı tehdit eden tedaviye dirençli multisistemik hastalığa kadar değişen bulgularla giden tanı koyulması zor bir hastalıktır. Kemik tutulumu sık görülmektedir. Sigara maruziyeti pulmoner LHH'da önemlidir. Tanı konulduğunda diğer sistem tutulumları açısından da incelemeler yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Langerhans Hücreli Histiositoz, sistemik tutulum, kemik tutulumu, pulmoner tutulum

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

S-033

İnfluenza İlişkili Gelişebilecek Nörolojik Komplikasyonlar ve İzlemi

Sevgi Kuş¹, Dilek Yılmaz¹, Nihal Olgaç Dündar¹

¹İzmir Şehir Hastanesi

Giriş: İnfluenza daha çok üst solunum ve alt solunum yolu enfeksiyonlarına neden olan virüslerdir. Neden olduğu nörolojik komplikasyonlar nadir olmakla birlikte sıklıkla göz ardı edilen belirtilerdir. Bu belirtiler; febril nöbetler, epilepsili hastalarda alevlenmeler veya influenzanın neden olduğu diğer nörolojik bozuklukların semptomları olarak ortaya çıkar. Bir diğer önemli nörolojik bulgu ise influenzanın ensefalopati bulgusu ile ortaya çıkabileceğidir. Bu komplikasyonlar, minimal sekel bırakmadan iyileşme ya da ciddi uzun süreli sağlık sorunlarına kadar geniş bir spektrumda değişiklikler göstermektedir.

Materyal ve Metot: İzmir Şehir Hastanesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları bölümünde Ekim 2023 - Ekim 2024 tarihleri arasında, nörolojik bulguların izlem, tetkik ve tedavisinin yapılması amacı ile servis ya da yoğun bakım izlemine alınan hastaların verileri retrospektif olarak incelendi. Solunum viral panelde influenza pozitifliği saptanan hastaların anamnez, fizik muayene bulguları, laboratuvar sonuçları, görüntüleme sonuçları ve medikal tedavileri dökümanite edildi.

Bulgular: Ekim 2023-Ekim 2024 tarihleri arasında tetkik ve tedavi amacı ile servise yatırılan 68 hastadan 7'si (%10.2) nörolojik bulgularla başvurmuştur. Hastalardan 4'ü (%57.1) erkek ve 3'ü (%42.9) kızdı. Bu hastaların yaş ortalaması 5.12 ± 3.44 bulunmuştur. 1 hastada (%14) daha önceden geçirilmiş febril konvülsiyon öyküsü bulunmaktaydı. 1 hasta (%14) ensefalopati nedeni ile yakın bilinç takibinin yapılması amacı ile yoğunbakıma yatırılmıştır. 4 hastada (%57.1) influenza B, 3 hastada (%42.9) İnfluenza A tespit edilmiştir. İnfluenza semptomları ortalama olarak nörolojik semptomlardan 1.5 ± 0.5 gün önce başlamıştır. 5 hasta (%62) nöbet nedeni ile hastaneye başvurdu. 4 hastada (%57.1) nöbetler jeneralize seyirli iken bir hastada (%14) fokal nöbet gözlemlendi. 2 hasta (%28) bilinç bulanıklığı ve ensefalopati tablosu ile başvurdu. 5 hastaya (%71) beyin omurilik sıvısı incelemesi yapıldı. Hastaların sonuçlarında herhangi bir patoloji saptanmadı. Tüm hastalara Manyetik Rezonans (MR) ile görüntüleme yapıldı. 1 hastada MR' da sağ temporal lob anteriorda T2a sinyal artışı saptandı. 3 hastada (%42) MR bulguları sinüzit lehine yorumlandı, diğer 3 hastada (%42) normal olarak yorumlandı. 4 hastaya (%57) başvuru sırasında bilgisayarlı tomografi çekildi ve normal olarak yorumlandı. 6 hastaya elektroensefalografi çekildi. 2 hastada (%28) jeneralize epilepsi ile uyumlu elektroensefalografi tespit edildi. 1 hastada elektroensefalografi (%14) sol okspital kaynaklı fokal nöbet olarak değerlendirildi. Mortalite ve morbidite tespit edilmedi. Hastalara sezon başlangıcında grip aşısı yapılmadığı öğrenildi.

Türkiye Millî Pediatri Derneği
1958

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

Sonuç: İnfluenza ile ilişkili nörolojik komplikasyonların klinik belirtileri, baş ağrısı, gibi hafif bir semptomdan nöbet ve akut ensefalopati gibi daha orta ve şiddetli semptomlara kadar değişebilir. Nörolojik komplikasyonların kesin patofizyolojisi, bunların doğrudan viral invazyondan mı yoksa immünolojik veya inflamatuvar yanıtlardan mı kaynaklandığı belirsizliğini korumaktadır ancak meydana gelebilecek morbidite ve mortalite sebebi ile erken teşhis ve tedavisi büyük önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: influenza, nöbet, ensefalopati, elektroensefalografi

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

S-034

Türkiye’de Yemek Seçen Çocukların Özellikleri: Kesitsel Bir Çalışma

Suzan Yalçın¹, Ayşe Ofllu², Mustafa Akturfan³, Siddika Songül Yalçın⁴

¹Selçuk Üniversitesi Veteriner Fakültesi, Gıda Hijyeni ve Teknolojisi Anabilim Dalı, Konya
²Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Afyonkarahisar

³Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Sosyal Bilimler Meslek Yüksekokulu, Otel, Restoran ve Yiyecek Hizmetleri Bölümü, Karaman

⁴Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Ankara

Giriş: Bu çalışmanın amacı, ebeveynlerin yemek seçme alışkanlığı varlığında çocukların yemek seçme alışkanlığı durumunu ve beslenme, fiziksel aktivite, ekran başında kalma ve uyku alışkanlıkları ile ilişkisini araştırmaktır.

Materyal ve Metot: Bu çalışma kesitsel bir çalışma olarak Afyonkarahisar ve Konya illerinde ilkokul ve ortaokula devam eden 6-13 yaş arası çocuklar üzerinde yürütüldü. Veriler katılımcı çocukların ebeveynlerine anket uygulanması yoluyla elde edildi. Olgular genel grup, her iki ebeveynin de yemek seçme alışkanlığının olmadığı ve en az bir ebeveynin yemek seçme alışkanlığının olduğu iki alt grup olarak analiz edildi. Çocuğun yemek seçme alışkanlığı ve yaşam tarzı alışkanlıklarına göre yemek seçme riski çok değişkenli lojistik regresyon analizi ile test edildi.

Bulgular: Araştırmaya toplam 913 çocuk ve ebeveyn çifti dahil edildi. Çocuklarda yemek seçme sıklığı %45,0 olarak belirlenirken, annelerde bu oran %11,1, babalarda ise %19,4 olarak bulundu. Çocuğun yemek seçme riskinin, yalnızca annenin yemek seçmesi durumunda 2,85 (AOR: 1,67-4,88) kat, yalnızca babanın yemek seçmesi durumunda 5,99 (AOR: 3,32-7,52) kat ve her iki ebeveynin de yemek seçmesi durumunda 22,79 (AOR: 6,95-74,71) kat arttığı saptandı. Ebeveynlerden en az birinin yemek seçmesi durumunda, fiziksel aktivite süresi ≥ 1 saat/gün ve uyku süresi ≥ 9 saat/gün olan çocukların yemek seçme olasılığının daha düşük olduğu, ekran süresi ≥ 2 saat olan çocukların ise yemek seçme olasılıklarının daha yüksek olduğu gösterildi.

Sonuç: Bu çalışma çocuklar arasında yemek seçme alışkanlığının yaygın bir yeme problemi olduğunu ve ebeveynlerin yemek seçme alışkanlığı ile ilişkili olduğunu gösteren ilk çalışmadır. Çocuklarda yemek seçme alışkanlığı ile yaşam tarzı alışkanlıklarından fiziksel aktivite ve uyku arasında negatif, ekran süresi ile pozitif bir ilişki olduğu gösterildi. Bu çalışma ile çocuklarda sağlıklı beslenme davranışları ve yaşam tarzı alışkanlıklarının geliştirilmesinde ebeveyn etkisinin dikkate alınması gerektiği ortaya kondu.

Anahtar Kelimeler: Yemek seçme, Ebeveyn, Uyku, Ekran, Fiziksel aktivite

S-035

Her İstemsiz Kasılma Nöbet Değildir: Akut Distonik Reaksiyon İle Başvuran Çocukların Klinik Olarak Değerlendirilmesi

Kadir Can Yolcu², Arife Derda Yücel Şen¹, Özlem Aydın¹, Ahmet Baysal¹, Deniz Bayar⁴, Saniye Tülin Fidan⁴, Murat Eyüboğlu⁴, Damla Eyüboğlu⁴, Sabiha Şahin³, Kürşat Bora Çarman¹, Coşkun Yazar¹

¹Osmangazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Nöroloji Bilim Dalı, Eskişehir

²Osmangazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Eskişehir

³Osmangazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Acil Bilim Dalı, Eskişehir

⁴Osmangazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk ve Ergen Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Eskişehir

Giriş: Akut distonik reaksiyon (ADR), ekstremiteler, yüz, boyun, karın, pelvis veya larinks kaslarında sürekli veya aralıklı anormal hareket veya duruşa neden olan istemsiz kasılmalardır. Etiyolojide ilaçlar, enfeksiyonlar, genetik gibi birçok neden yer alabilir. ADR ayırıcı tanıda epileptik nöbet başta olmak üzere birçok hastalıkla karışabilir. Erken tanı hekim aile, hekim anksiyetesini azaltma, gereksiz tetkiklerden kaçınma, tedavi ve alınacak önlemler açısından önemlidir.

Materyal ve Metot: Bu çalışmada Ocak 2011 ile Aralık 2023 tarihleri arasında ADR nedeni ile Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları polikliniklerine başvuran vakalar retrospektif olarak incelendi. İstatistiksel olarak frekans ve yüzde dağılımı, Kolmogorov-Smirnov Testi, Ki-Kare Testi, Mann-Whitney U Testi kullanıldı.

Bulgular: Toplam 66 vakanın verilerine ulaşıldı. Vakaların yaşları 3 ile 215 ay arasında, median 93.6 ay idi, kız/erkek oranı (35/31) 1,13 idi. Etiyolojik nedenler Tablo 1'de, distoni ile ilişkili ilaçlar Tablo 2'de görülmektedir. Vakaların 33'ünde (%50) distoni ilaç ile ilişkilendirilmiş idi. 47 vakada en sık uygulanan medikal tedavi %57.4'ünde biperiden, %12.1'inde diazepam, %7.6'sında levo-dopa, %4.5'inde klonazepam, %3'ünde ise midazolam idi. Distoni lokalizasyonları Tablo 3'de görülmektedir. Vakaların %43.9'unda distoni tekrarlamış idi. 38 vakada distoni başlangıcı ile tedavi arasındaki süre 30-1440, 235.79 ± 300.23 (median: 180.00) dakika; tedavi sonrası düzelme 5-180, 36.45 ± 28.09 (median: 30.00) dakika arasında değişmekte idi. Cinsiyet ile yaş ilişkisi incelendiğinde vakaların genelinde ve ilaca bağlı distoniler bakımından aralarında istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptanmadı (Mann-Whitney U Testi, sırasıyla p=0.95, p=0.27). İlaça bağlı olan ve olmayan vakalar arasında fokal/segmental ve jeneralize distoni açısından aralarında istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptanmadı (Ki-Kare Testi, Fisher's Exact Test, p=0.28). Vakaların genelinde ve ilaca bağlı distonilerde kız ve erkek cinsiyet açısından bir fark saptanmadı (sırasıyla p=0.95, p=0.27, Mann-Whitney U Testi).

Türkiye Millî Pediatri Derneği
1958

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

Sonuç: Vakaların yaklaşık yarısında ADR nedeni bilinmiyordu. ADR ile ilişkili ilaçlar arasında metoklopramid gibi ADR ile ilişkisi sık bildirilen ilaçlar olduğu gibi kolşisin ve topiramid gibi ilişkisi bilinmeyen ilaçlar da bulunmaktaydı. ADR tanısı ayrıca tanıda sıklıkla diğer etiyolojik nedenlerle karışabilmektedir. Yaptığımız bir çalışmada metoklopramidle bağlı gelişen ADR'li vakaların üçte birinde başlangıçta epileptik nöbet düşünüldüğü görülmüştü. Bu nedenle ADR ile başvuran vakaların öyküsünde kullanılan ilaçların sorgulanması önemlidir. Bununla birlikte çalışmamızda vakaların yaklaşık yarısında etiyolojik bir neden bulunmamıştı. ADR ile gelen vakalarda ayrıntılı öykü ve fizik muayene ile gereksiz tetkikler önlenir, hasta ve yakınlarının anksiyetesi azaltılabilir ve ADR tedavi edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Distoni, Çocuk, İlaç, Nöroloji

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

S-036

Çocuk Acile Özkıyım Girişimi ile Başvuran Ergen Hastalarda Sosyal Medya Bağımlılığı ile Anksiyete ve Depresyon Düzeyleri Arasındaki İlişki

Perihan Anıl Kasar¹, Medine Aşşın Taşar¹

¹Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Ankara

Giriş: Bu çalışmada üçüncü basamak bir eğitim araştırma hastanesinde, özkıyım girişimi ile başvuran ergen hastalarda anksiyete, depresyon ve sosyal medya bağımlılığı arasındaki ilişkinin araştırılması amaçlandı. Bu sayede depresyon, anksiyete ve sosyal medya bağımlılığının özkıyım üzerine etkisi belirlenerek özkıyımına sebep oluşturabilecek etkenlere dikkat çekilmesi hedeflendi.

Materyal ve Metot: Çalışmamıza hasta grubu olarak, Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi Çocuk acil servisine özkıyım girişimi nedeni ile başvuran 13-18 yaş arası ergenler; kontrol grubu olarak, Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi Çocuk polikliniklerine kontrol için başvuran 13-18 yaş arası ergenler dahil edilmiştir. Özkıyım girişimi nedeni ile başvuran hasta grubu akut dönemi geçtikten ve durumu stabil olduktan sonra çalışmaya dahil edildi. Katılımcılara "Sosyodemografik veri formu", "Ergenler için Sosyal Medya Bağımlılığı Ölçeği- Kısa Formu", "BeckAnksiyete Ölçeği" ve "Beck Depresyon Ölçeği", anketleri uygulandı.

Bulgular: Çalışmaya alınan 50 ergenin 25'i hasta, 25'i kontrol grubu idi. Ergenlerin %92'si kız, %8'i erkek idi. Ergenlerin yaş ortancası 16 yıl idi. Hasta grubunun BeckAnksiyete Ölçeği ortancası 22, kontrol grubunun 8 idi ($p=0,001$). Hasta grubunun Beck Depresyon Ölçeği toplam puan ortalaması 30, kontrol grubunun 12,4 idi ($p=0,001$). Hasta grubunun Sosyal Medya Bağımlılığı Ölçeği toplam puan ortancası 25, kontrol grubunun 18 idi ($p=0,013$). Ergenlerin Beck Anksiyete ve Beck Depresyon ölçekleri arasında iyi düzeyde ve istatistiksel olarak anlamlı pozitif korelasyon bulundu. Ergenlerin Beck Depresyon ve Sosyal Medya Bağımlılığı ölçekleri arasında düşük orta düzeyde ve istatistiksel olarak anlamlı pozitif korelasyon bulundu. Ergenlerin Beck Anksiyete ve Sosyal Medya Bağımlılığı ölçekleri arasında orta düzeyde ve istatistiksel olarak anlamlı pozitif korelasyon bulundu. Hasta ve kontrol grupları ayrı ayrı değerlendirildiğinde ergenlerin Beck Anksiyete ile Beck Depresyon ölçekleri arasında orta düzeyde ve istatistiksel olarak anlamlı pozitif korelasyon bulundu. Hasta ve kontrol grupları ayrı ayrı değerlendirildiğinde ergenlerin BeckAnksiyete ile Sosyal Medya Bağımlılığı ölçekleri ve Beck Depresyon ile Sosyal Medya Bağımlılığı ölçekleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki olmadığı bulundu.

68. Türkiye Milli Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Milli Pediatri Derneği Kongresi

23. Milli Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

Sonuç: Çalışmamızda özkıym girişimi olan ergenlerde anksiyete, depresyon ve sosyal medya bağımlılığı düzeyleri yüksek saptanmıştır. Ayrıca hasta ve kontrol gruplarında ayrı ayrı değerlendirildiğinde de anksiyete ile depresyon düzeyleri arasında pozitif ilişki olduğu tespit edilmiştir. Anksiyete ve depresyon düzeyleri ile sosyal medya bağımlılığı düzeyi arasında, hasta ve kontrol gruplarında ayrı ayrı incelendiğinde ilişki saptanmamasına rağmen, tüm ergenlerde karşılaştırıldığında aralarında pozitif ilişki tespit edilmiştir. Ergenlik özkıym girişimi açısından riskli bir dönemdir. Depresyon ve anksiyete özkıym girişimine zemin hazırlayan faktörlerdendir. Sosyal medyanın patolojik kullanımı anksiyete ve depresyona sebep olabileceği gibi özkıym girişimine de özendirici olabilmektedir. Çalışmamız ile ergenlerde özkıym girişimini önlemek için anksiyete, depresyon ve sosyal medya bağımlılığı ilişkili faktörlerin öneminin vurgulanması ile literatüre katkı sağlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Ergen, Özkıym, Depresyon, Anksiyete, Sosyal Medya Bağımlılığı

Türkiye Milli Pediatri Derneği
1958

POSTER BİLDİRİLER

P-002

Çocukluk Çağında Diyabet Tanısı Alan Olguların Dağılımı: Tek Merkez Deneyimi

Mehmet Bars¹, Filiz Tütüncüler Kökenli², Necdet Süt³

¹Tekirdağ İl Sağlık Müdürlüğü Dr. İsmail Fehmi Cumalioğlu Şehir Hastanesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Kliniği, Tekirdağ

²Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Endokrinolojisi Bilim Dalı, Edirne

³Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi, Biyoistatistik ve Tıbbi Bilişim Anabilim Dalı, Edirne

Giriş: Çocuk ve ergenlerde en sık tip 1 diyabet (T1DM), daha az sıklıkta ise tip 2 diyabet (T2DM) ve MODY diyabet görülür. Bu çalışmanın amacı 3. basamak sağlık hizmeti sunan kliniğimizde diyabet tanısı ile izlenen olguların diyabet tiplerine göre dağılımı, klinik özellikleri ve yıllara göre görülme sıklığının değerlendirilmesidir.

Materyal ve Metot: Çalışmaya TÜTF Çocuk Endokrinolojisi BD polikliniğinde Ocak 2006-Aralık 2020 tarihleri arasında diyabet ve persiste hiperglisemi tanısı ile izlenen 606 olgudan çalışma koşullarına uyan 381 olgu alındı. Çalışma için etik kurul onayı alındı. Olguların izlem dosyalarından diyabet tipi ve tanı anında klinik ve laboratuvar bulguları geriye dönük olarak kayıt edildi. İstatistiksel analiz olarak normal dağılım verilerinde student t- testi, normal dağılım göstermeyen veriler için Mann Whitney U testi ve kategorik veriler arası ilişkiyi saptamada Fisher Exact testi ve Pearson Ki- kare testi kullanıldı ve $p < 0.05$ anlamlı kabul edildi.

Bulgular: Çalışmaya alınan 381 olgunun %50.4'ü (192 olgu) kız, %49.6'sı (189 olgu) erkekti. Olguların ortalama tanı yaşı 9.0 ± 4.2 yıl olup, 155 olgu (%40.7) tanı anında pubertal idi. Olguların % 87.4 'ü (333 olgu) T1DM, % 7.6'sı (29 olgu) MODY tip, %4.7'si (18 olgu) T2DM ve %0.3'ü (1 olgu) diğer tip (steroid sekonder) diyabet idi. Diyabet tipleri cinsiyet açısından benzer olmasına karşın, ortalama tanı yaşı T2DM grubunda (12.8 ± 1.4 yıl) T1DM grubu (8.4 ± 4.1 yıl) ve MODY grubuna (10.3 ± 4.6 yıl) göre anlamlı büyük, MODY grubunda da T1DM grubuna göre anlamlı büyük saptandı. Klinik bulgu olarak poliüri ve polidipsi sıklığı T1DM grubunda (%93.7) diğer gruplara göre anlamlı fazla iken, rastlantısal hiperglisemi sıklığı T2DM grubu (%50) ve MODY grubunda (%72.4), T1DM grubuna (%3.9) göre anlamlı fazlaydı. Tanı anında diyabetik ketoasidoz (DKA) sıklığı T1DM grubunda %52.5, T2DM grubunda %11.1 idi. Diyabet otoantikorları olan anti GAD pozitifliği T1DM grubunda % 54, T2DM grubunda ise %11.1 bulundu. Beş yıllık dönemler (2006-2010, 2011-2015 ve 2016-2020) olarak incelendiğinde T1DM, T2DM ve MODY diyabet görülme sıklığında anlamlı farklılık saptanmadı. MODY grubunda yer alan 29 olgunun 15 'ine (%51.7) genetik analiz yapıldığı ve 10 olguda (%45.5) glukokinaz gen varyasyonu (MODY 2) saptandığı belirlendi.

Türkiye Millî Pediatri Derneği
1958

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

Sonuç: Çalışmada literatür ile uyumlu olarak en sık görülen diyabet tipi T1DM olmasına karşın, olguların yarısının hala DKA tablosu ile tanı aldığı saptanmıştır. Bu bulgu çocuk sağlığı ve hastalıkları uzmanları ve aile hekimleri arasında T1DM farkındalığının artmasına yönelik çalışmalar yapılması gerektiğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: MODY, Çocuk, Diyabetik Ketoasidoz, Tip 1 Diyabet

Türkiye Millî Pediatri Derneği
1958

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

P-006

Kistik Fibrozis Hastalığı Olan Çocuklarda Ebeveynlerin İnfluenza Ve Pnömonok Aşıları Hakkındaki Farkındalık ve Bilgi Düzeylerinin Değerlendirilmesi

Elif Duygu Kutbe¹, Aydın Çelikyurt¹, Ali Ersoy², Mehmet Köse², Filiz Tubaş³

¹Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kayseri

²Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Çocuk Göğüs Hastalıkları, Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kayseri

³Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Sosyal Pediatri, Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kayseri

Giriş: Aşilar hakkında yanlış bilgi ve önyargıların artması ve bunların tehlikeli olabileceği düşüncesi kronik ve ilerleyici seyreden hastalıklara sahip olanlar için ciddi sağlık sorunu olup önlem alınması gereken bir durumdur. Bu çalışma; hastanemiz Çocuk Göğüs Hastalıkları Bilim Dalına başvuran kistik fibrozis tanılı çocuk hastaların ebeveynlerinin alt solunum yolu enfeksiyonu yapabilen ve aşı ile korunulabilen influenza ve pnömonok suşlarına yönelik özel aşilar hakkında bilgi, tutum ve davranışlarını belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Materyal ve Metot: Bu çalışma; Erciyes Üniversitesi Çocuk Göğüs Hastalıkları polikliniğine son bir yılda başvuran 45 kistik fibrozis tanılı çocuk hastaların ebeveynlerine ulaşılarak çevrimiçi anket üzerinden katılımı ile gerçekleştirildi. Katılımcılar için 19 sorudan oluşan (yaş, cinsiyet, eğitim durumu, grip ve zatürre hastalığı hakkında bilgi düzeyi, özel aşilar hakkında bilgi düzeyi, edindikleri bilginin kaynağı, aşı kararsızlığı hakkında düşüncesi ve nedeni) anket hazırlandı. Sosyodemografik özellikleri ve özel aşılama önerilerinden haberdar olup olmama durumları karşılaştırıldı. Çalışmanın istatistiksel değerlendirilmesi Statistical Package for the Social Sciences programı yardımıyla yapıldı. Kategorik değişkenlerin değerlendirmesinde spearman korelasyon analizi uygulandı. Analizlerde istatistiksel anlamlılık düzeyi $p < 0.05$ olarak kabul edildi.

Bulgular: Çalışmaya 27 kadın, 18 erkek toplam 45 ebeveyn katılmıştır. Katılımcıların %82 si 30 yaş üstü olup %22 si ilkökul mezunuydu (Grafik 1). İnfluenza aşısını duyanlar %68 idi. Aşığı öğrendikleri kaynak sorguladığında birden fazla seçenekli soruya %54 oranında hastane, %42 oranında aile sağlık merkezi cevabı alındı. Sıralamayı %25 oranında radyo, tv ve %24 oranında sosyal medya ve diğer internet sayfaları takip etti. İnfluenza aşısını yaptıranların oranı %26 olup yaptırmayanların nedeni sorgulandığında %41 bilmediği için, %29 aşı yan etkilerinden korktuğundan, %16 aşının etkin olmadığını düşündüğünden yaptırmadıkları cevapları alındı (Grafik 2). Pnömonok aşısını duyanlar %42 idi. Aşığı öğrendikleri kaynak sorguladığında birden fazla seçenekli soruya %66 oranında hastane, %25 oranında aile sağlık merkezi cevabı alındı. Sıralamayı %14 oranında radyo, tv ve diğer internet sayfaları takip etti. Pnömonok aşısını yaptıranların oranı %4 olup yaptırmayanların nedeni sorgulandığında %53 bilmediği

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

için, %17 aşı yan etkilerinden korktuğundan, %5 aşının etkin olmadığını düşündüğünden yaptırmadıkları cevapları alındı (Grafik 2). Katılımcıların tamamı hastalarının ülkemizdeki rutin çocukluk çağı aşılarını aile sağlık merkezinde yaptırdığını belirtti. Riskli gruptaki çocuk hastalarda özel aşıların ücretsiz yapıldığı bilgisi sorgulandığında katılımcıların %24 ünün influenza aşısının, %11 inin de pnömokok aşısının ücretsiz olduğunu bildikleri görüldü. Yaş ve eğitim düzeyi ile aşı tereddütü arasında anlamlı farklılık bulunmadı.

Sonuç: Kronik bir hastalık grubu olan kistik fibrozis tanısı almış çocukların ebeveynlerinin influenza ve pnömokok aşıları konusunda bilgi düzeyleri yetersiz olup, bu konuda tüm sağlık çalışanlarına, özellikle aile hekimlerine ve çocuk doktorlarına önemli görevler düşmektedir.

Anahtar Kelimeler: Aşı, Bilgi, Çocuk, İnfluenza, Pnömokok

P-007

Osteogenezis İmperfekta Tip XX; MESD Gen Mutasyonu

Meryem Badem¹, Merve Nur Hepokur¹, Aşan Önder Camaş¹, Hamdi Cihan Emeksiz¹

¹Medeniyet Üniversitesi Göztepe Prof Dr Süleyman Yalçın Şehir Hastanesi, İstanbul

Amaç: Osteogenezis imperfekta tip XX osteopeni, iskelet deformitesi, büyüme gelişme geriliği, minimal travmadan sonra kırıklara yatkınlık ile karakterize otozomal resesif bir kemik hastalığıdır. Hastalığın şiddeti hafif formlardan perinatal ölümcüllüğe kadar değişir. Radyografide hem iyileşmiş hem de yeni kırıklar ile karakterizedir. Bazı hastalarda solunum yetmezliği görülebilir ve bu da ölümle sonuçlanabilir. Bulgularla presence olan bir osteogenezis imperfekta olgusu sunulacaktır.

Olgu: Beş aylık kız hasta solunum sıkıntısı ve döküntü sebebi ile çocuk acile başvurdu. Öyküsünde üç aylık iken pnömoni sebebi ile yatış yapıldığı; kosta fraktürleri ve klavikula fraktürü sebebi ile tetkik gönderildiği öğrenildi. Özgeçmişinde G5P2A2C0 anneden nsvy ile 40+2 gh'de 3130 gr ağırlığında, 52 cm boyunda, 34.5 cm baş çevresi ile doğmuştu. Anne ve baba arasında akrabalık yoktu. Ancak aynı köylülerdi. Ailede bilinen kemik hastalığı yoktu. Muayenesinde kilosu 4800 gr (SDS: -2.88, percentil: 0.2) , boyu 62 cm (SDS: -0.99, percentil: 16) idi. Nöromotor gelişim geriliği, yüksek damak, retrognati, belirgin gözler, mavi sklera, skolyoz, pektus excavatum, uzun parmaklar, yumuşak kalvarial kemikler, wormian kemikler mevcuttu. Santral hipotonisite vardı. Başını tutamıyor, destekli oturamıyordu. Saçları seyrekli. Laboratuar tetkiklerinde 25-OH vitamin D, kalsiyum, fosfor, magnezyum, parathormon normal saptandı. Genetik testinde MESD c.631_632 del (p. Lys211Glufs*19) geninde homozigot mutasyon sebebi ile osteogenezis imperfecta XX teşhisi konuldu. Pamidronate tedavisi verildi. Üç ay aralıklı tedaviye devam planlandı. Anne ve babadan segregasyon çalışılması planlandı.

Sonuç: Osteogenezis imperfekta tip XX nadir görülmektedir. MESD genindeki homozigot mutasyondan kaynaklanır. WNT sinyal yolunu bozar. Bu parakrin ve otokrin sinyal iletimi ile ilişkilidir. Osteogenezis imperfekta tip XX diğer tiplerden farklı olarak motor mental reterdasyona neden olabilir. Çocukluk döneminde solunum sıkıntısının eşlik ettiği kemik fraktürlerinde osteogenezis imperfecta tanısı akılda tutulmalıdır. Klinik bazı hastalarda solunum yetmezliğine ilerleyebilir ve bu da ölümle sonuçlanabilir. Çocukluk döneminde solunum sıkıntısı ve gelişme geriliğinin eşlik ettiği kemik fraktürlerinde osteogenezis imperfekta tip XX tanısı akılda tutulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Oİ TİP XX, Kemik Fraktürü

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

P-011

Nadir Görülen Bir Solunum Sıkıntısı Nedeni: İnfantil Hemanjiyom

Emre Yahşi¹, Büşra Köker¹, Merve Gürsoy¹, Beyza Ceylan¹, Zeynep Beyza Oruç¹, İris Durdu¹, Merve Yazol³, Nazmi Mutlu Karakaş¹, Arzu Okur²

¹Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Ankara

²Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Onkoloji Bilim Dalı, Ankara

³Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Radyoloji Anabilim Dalı, Ankara

Giriş: Hemanjiyomlar çocukluk çağının en sık görülen vasküler endotelin iyi huylu tümörleridir. Deri, mukoza ve iç organlarda, farklı boyutlarda, yüzeysel ve derin yerleşimli olabilirler. Karaciğer, beyin, solunum ve gastrointestinal sistemde ülser, kanama, organ fonksiyonlarında bozulma gibi komplikasyonlara neden olabilmektedir. Solunum sistemi hemanjiyomlarında öksürük, stridor, ses kısıklığı ve solunum güçlüğü gibi semptomlar hayatı tehdit edip, mortaliteye bile neden olabilmektedir.

Materyal ve Metot: Tekrarlayan alt solunum yolu enfeksiyonu, bronşiolit, solunum sıkıntısı öyküsü ile yoğun bakım ünitesi (YBÜ) yatışları olan, solunum arresti, kardiyopulmoner rüstasyon (KPR) ve entübasyon öyküsü olan term doğmuş, 4 aylık kız hasta çekilme, hırıltılı solunum ve solunum sıkıntısı nedeniyle çocuk acil servise başvurdu. Öksürük ve burun tıkanıklığı olan hastada ateş, siyanoz ve desaturasyonu saptanmadı. Fizik muayenesinde; bilateral ral ve ronküs duyuldu, subkostal, interkostal ve suprasternal çekilmeleri vardı. Tam kan sayımı ve kan gazı normal görüldü. Hasta acil serviste bronşiolit atak olarak değerlendirildi. Oksijenizasyon ve salbutamol atak tedavisi verildi. Solunum sıkıntısı gerilemeyen hasta yüksek akımlı nazal oksijenizasyon (HFNC) ile oksijenizasyonu sağlanarak hasta YBÜ'ye alındı. YBÜ' de inhaler salbutamol, ipratropium ve budesonid, iv magnezyum ve metilprednizolon tedavileri verildi. İki gün sonrası solunum sıkıntısı ve retraksiyonları gerileyen hasta yoğun bakım servisinden genel pediatri servisine devredildi. HFNC ihtiyacı devam eden ve stridoru başlayan hastada KBB değerlendirmesi sonrasında üst solunum yolu patolojisi saptanmadı. Yapılan tetkiklerinde yutma disfonksiyonu görülmedi. Stridorunun belirginleşmesi, uzamış HFNC ihtiyacı, tekrarlayan solunum sıkıntısı ile YBÜ yatışları olan hastaya hava yolları patolojileri açısından Toraks Bilgisayarlı Tomografi Anjiyografi yapıldı. C5-7 vertebra korpus düzeyinde trakea lümen içerisine protrüzyon gösteren, trakeada sola deviasyona neden olan, lobule konturlu, kitle lezyonu izlendi. Lezyon hemanjiyom olarak değerlendirildi. Hasta Çocuk Onkoloji bölümüne danışıldı ve propranolol tedavisi başlandı. Propranolol tedavisinin 7. gününde oksijen ve solunum desteği ihtiyacı kalmayan hasta poliklinik kontrolüne çağrılarak taburcu edildi. Hasta 4 aydır propranolol tedavisi altında olup, herhangi bir semptom ve komplikasyon gelişmemiştir.

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

Bulgular: İnfantil hemanjiyomlarda, kutanöz lezyonlara solid organ tutulumları eşlik edebilmektedir. Bulunduğu organa veya sisteme göre kanama, ülser, görme bozukluğu, solunum sıkıntısı ve yetmezliği gibi semptomlar ortaya çıkabilmektedir. Hava yolunda görülen hemanjiyom lümen çapını daraltarak öksürük, stridor, ses kısıklığı ve solunum yetmezliği gibi bulgulara neden olabilmektedir. Kutanöz hemanjiyomu olan infant hastalarda ekstrakutanöz hemanjiyomlar eşlik edebilmekte ve organ tutulumuna göre farklı klinik bulgular verebilmektedir.

Sonuç: Olgumuzda olduğu gibi, öksürük, stridor ve solunum sıkıntısı gibi solunum yolu semptomları olan hastalarda hava yolu hemanjiyomlarının eşlik edebileceği düşünülmeli ve uygun görüntüleme yöntemleri ile değerlendirmeler yapılmalıdır. İnfantil hemanjiyomlar stridor etiolojisinde ayırıcı tanıda akılda tutulmalı ve hastalarda propranolol tedavisinin solunum semptomlarının düzelmesinde ciddi faydalar sağladığı görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hemanjiyom, Stridor, Propranolol, İnfantil Hemanjiyom, Solunum Sıkıntısı

P-013

Akut Glomerulonefritli Hastalarda Sistemik İmmün-İnflamasyon İndex (SII) Değerlerinin, Diğer İnflamatuar Belirteçler ile Karşılaştırılması

Ceren Akdağ¹, Suna Çiftçi Sadıkoğlu¹, Nida Dinçel¹

¹S.B.Ü. Dr. Behçet Uz Çocuk Hastalıkları ve Cerrahisi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İzmir

Giriş: Akut glomerulonefrit (AGN), pediatrik hastalarda sıkça rastlanan ve böbreklerin glomerüler yapısında enflamasyona yol açan bir hastalıktır. Bu hastalığın teşhisinde ve prognozunda, çeşitli inflamatuvar biyomarkerlar önemli bir rol oynar. Serum İmmün-İnflamasyon İndeksi (SII), nötrofil, lenfosit ve trombosit seviyelerini birleştiren bir parametredir ve son yıllarda birçok inflamatuvar hastalıkta kullanılmaktadır. Bu çalışmada, AGN tanısı konmuş çocuk hastalarda SII değerlerinin, klasik inflamasyon göstergeleri olan C-reaktif protein (CRP) ve eritrosit sedimentasyon hızı (Sedimentasyon) ile karşılaştırılması amaçlanmıştır. SII'nin inflamasyonun şiddetini ve hastalık seyrini öngörme gücünü belirlemek, klinik uygulamalarda kullanımına katkı sağlayacaktır.

Materyal ve Metot: Bu retrospektif çalışmada, pediatrik nefroloji kliniğine başvuran ve AGN tanısı almış 59 hasta değerlendirilmiştir. Hastaların demografik verileri, laboratuvar sonuçları ve inflamatuvar marker değerleri kaydedilmiştir. İnflamasyon göstergesi olarak SII, CRP ve sedimentasyon değerleri karşılaştırılmıştır. SII, nötrofil sayısı × trombosit sayısı / lenfosit sayısı formülü kullanılarak hesaplanmıştır. Verilerin istatistiksel analizi SPSS programı kullanılarak yapılmıştır. Verilerin dağılımı değerlendirildikten sonra uygun parametrik ya da non-parametrik testler ile karşılaştırmalar yapılmıştır. Korelasyon analizleri CRP, sedimentasyon ve SII arasındaki ilişkiyi değerlendirmiştir.

Bulgular: Çalışmaya dahil edilen 59 hastanın yaş ortalaması 9.6±3.5 yıl olarak hesaplandı. Hastaların ortalama nötrofil sayısı 6468±3613/μL, ortalama lenfosit sayısı 2944±1323/μL ve ortalama trombosit sayısı 331,559±122,883/μL olarak bulundu. Ortalama CRP değeri 1.60±2.83 mg/dL ve sedimentasyon hızı 45.9±29.2 mm/saat olarak tespit edildi. SII ortalaması 929,749±909,388 olarak hesaplandı. Korelasyon analiz sonucunda, SII ile CRP arasında pozitif yönde orta düzeyde bir korelasyon bulundu (r=0.54). Benzer şekilde, SII ile sedimentasyon arasında da zayıf-orta düzeyde pozitif bir korelasyon gözlemlendi (r=0.32). CRP ve sedimentasyon değerleri arasında ise orta düzeyde bir korelasyon tespit edildi (r=0.55). Bu bulgular, SII'nin CRP ile daha güçlü bir ilişki gösterdiğini, ancak genel olarak bu parametreler arasında anlamlı korelasyonlar olduğunu ortaya koymaktadır.

Türkiye Millî Pediatri Derneği
1958

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

Sonuç: Bu çalışma, CRP'nin enflamasyon varlığını yansıtmada en güçlü belirteç olduğunu ve SII'nin de iyi bir performans gösterdiğini ortaya koymuştur. Ancak, SII'nin CRP kadar etkili olmadığı sonucuna varılmıştır. Sedimantasyonun da CRP kadar güçlü bir belirteç olduğu görülmüştür. SII'nin inflamatuvar yanıtı değerlendirmede tamamlayıcı ve hastalığın seyrini değerlendirme konusunda yardımcı bir parametre olabileceği öngörülmüştür. Ancak daha geniş hasta gruplarında değerlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: SII, Glomerulonefrit, Enflamasyon

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

P-014

Helicobacter Pylori Tedavisinde Görülen Nadir Bir Durum: Bir Olgu Sunumu

Samet Can Demirbaş¹, Atakan Comba¹, Altan Güneş²

¹Hitit Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Çorum

²Hitit Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Radyoloji Bilim Dalı, Çorum

Amaç: Helicobacter Pylori (HP), ülkemizde yaygın olarak görülen kronik enfeksiyonlardan biridir. Enfeksiyon, çocukluk çağında genellikle asemptomatiktir. Ancak gastrit ve peptik ülser tablosuna hatta nadiren adenokanser ve lenfomaya neden olabilir. HP tedavisi sırasında oluşan yan etkiler ilaç uyumunu etkileyebilir. Burada HP eradikasyonu sırasında yan etkiler nedeniyle başvuran bir olgu sunulmuştur.

Olgu: 14 yaş kız hasta, iki yıldır devam eden mide ağrısı, yanma ve aralıklı kusma şikayetiyle başvurdu. Fizik muayenede belirgin epigastrik hassasiyet saptandı. Laboratuvarda patoloji saptanmadı. Üst endoskopide pangastrit, biyopside HP gastriti saptandı. Hastaya HP eradikasyonu için pantaprazol, amoksisilin, metronidazol ve bizmut subsalisilat tedavisi verildi. Tedavi başlangıcından bir hafta sonra hasta karın ağrısı, bulantı, kusma şikayetiyle tekrar başvurdu. Yapılan değerlendirmede hastanın şikayetleri ilaç yan etkilerine bağlandı. Hastanın karın grafisinde alt kadrantlarda radyopak alanlar izlendi (Şekil 1), batin tomografisinde kolon lümeninde metalik dansite artefaktı ile uyumlu hiperdens görünüm saptandı (Şekil 2). Yabancı cisim yutma ve kontrast madde alımı öyküsü olmayan hastanın ayrıntılı anamnezinde bizmut tabletleri çiğnemenin yuttuğu öğrenildi. Radyopak görüntülerin bizmut tablet olduğu anlaşıldı.

Sonuç: Direkt grafide metal, mıknaş, cam ve taş gibi yabancı cisimler ile demir ve kalsiyum içeren ilaçlar radyopak görüntüye neden olabilir. HP tedavisinde kullanılan bizmut tabletin çiğnenerek yutulması gerekir. Bizmut tabletin çiğnenmeden yutulması durumunda grafide radyopak görüntüye neden olarak yabancı cisim izlenimi verebilir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, Helicobacter pylori, Bizmut tablet, Direkt grafi

P-016

Kök Hücre Nakli Sonrası Oral Herpes Enfeksiyonunun Atipik Prezantasyonu

Dila Gül Dündar¹, Nazlı Kocaoğlu¹, Nevin Yalman², Çetin Timur², Zeynep Alkan³, Meltem Bozacı Kılıçoğlu³, Pinar Çıragil⁴, Manolya Kara⁵

¹Yeditepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

²Yeditepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Hematoloji ve Onkoloji Bilim Dalı, İstanbul

³Yeditepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Kulak Burun Boğaz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

⁴Yeditepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Mikrobiyoloji Ana Bilim Dalı, İstanbul

⁵Yeditepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Enfeksiyon Hastalıkları Bilim Dalı, İstanbul

Giriş: Pimer Herpes Simplex Virüs (HSV) enfeksiyonu; çocuklarda genel olarak birden fazla, ağrılı, veziküler veya ülser lezyonlar şeklinde prezente olur. İmmün sistemi baskılanmış hastalarda ise daha farklı klinik bulgular gözlenebilir. Hematopoetik kök hücre nakli(HKHN) uygulanan hastalarda ağız içi lezyonların ayırıcı tanısı geniş bir spektrumdadır. Burada HKHN sonrası ağız içinde atipik bir lezyon ile prezente olan HSV olgusu sunulmuştur.

Materyal ve Metot: Talasemi majör tanılı 24 gün önce kök hücre nakli olan 6 yaş erkek hastanın dilinde şişlik olması üzerine yapılan fizik incelemesinde dilin sol lateral kısmında beyaz renkli, 1,5x1x0.3 cm boyutunda, ekzofitik lezyon(Resim 1) gözlemlendi. Talasemiye bağlı hepatosplenomegalisi olan hastanın diğer sistem muayeneleri doğaldı,ciltte döküntüsü yoktu ve ateşsizdi. Laboratuvar incelemesinde beyaz küre sayısı 7820/uL , nötrofil sayısı 6510/uL ve CRP değeri 9.4mg/L idi.

Bulgular: Takibinde lezyonun büyüklüğü arttı ve arka tarafında birkaç adet farklı boyutlarda ve yine üzeri beyaz renkte yeni lezyonlar görüldü. Ayırıcı tanıda enfeksiyonlar(HIV, candida, EBV, HSV...), ilaç reaksiyonları, bağ dokusu hastalıkları ve maligniteler düşünüldü. Profilaktik vorikonazol almakta olan hastaya 30mg/kg/gün dozda asiklovir tedavisi başlandı.Asiklovir tedavisi ile lezyonu küçülen(Resim 2), HSV PCR pozitif sonuçlanan hastaya biyopsiyeye gerek duyulmadı. 14.gününde lezyon tamamen geriledi.

Sonuç: Özellikle immünsüpresif hastalarda oral lezyonları daha dikkatli takip etmek gerekmektedir. Herpes enfeksiyonunun atipik bulgularla prezente olabileceği unutulmamalıdır. Uygun ampirik tedavinin başlanması komplikasyonların önlenmesi açısından önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Herpes Enfeksiyonu, Çocuk, Hematopoetik Kök Hücre Nakli

68. Türkiye Milli Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Milli Pediatri Derneği Kongresi

23. Milli Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

P-017

Karın Ağrısı ile Gelen Beyin Apsesi Olgusu

Sıla Kafaoğlu Yurdakoş¹, Büşra Ömüral¹, Merve Özgüven¹, Orkun Aydın², Hasan Bulut³, Erkan Emrahoglu⁴, Ayşe Kaman⁵

¹Etilik Şehir Hastanesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Kliniği, Ankara

²Etilik Şehir Hastanesi, Çocuk Acil Kliniği, Ankara

³Etilik Şehir Hastanesi, Çocuk Radyoloji Kliniği, Ankara

⁴Etilik Şehir Hastanesi, Beyin ve Sinir Cerrahisi Kliniği, Ankara

⁵Etilik Şehir Hastanesi, Çocuk Enfeksiyon Kliniği, Ankara

Amaç: Çocuklarda beyin apsesi nadirdir ve çoğunlukla komşu yapıların enfeksiyonundan (örneğin, otitis media, diş enfeksiyonu, mastoidit, sinüzit), uzak bir bölgeden hematojen yayılıma (özellikle siyanotik konjenital kalp hastalığı olan hastalarda), kafa travması veya cerrahisinden sonra ve nadiren menenjitten sonra görülebilir. Olguların %15'inde neden saptanamayabilir. Ateş, nöbet, baş ağrısı, bulantı, kusma gibi uyarıcı semptomlar beyin apsesi varlığı yönünden dikkatli olmayı gerektirir. Erken tanı morbidite ve mortaliteyi önlemede önemli olduğundan akut gelişen nörolojik semptom ve bulgularda mutlaka akla gelmelidir.

Olgu: Bir haftadır karın ağrısı, ateş ve kusması olan 10 yaşında erkek hasta, akut apandisit ön tanısıyla hastanemize sevk edilmişti. Bilinen hastalığı, hastane yatış öyküsü yoktu. Dış merkez laboratuvar bulgularında hemoglobin 12 g/dL, beyaz küre sayısı 10.8 x 10⁹/L, total nötrofil sayısı 6 x 10⁹/L ve trombosit sayısı 510 x 10⁹/L idi. C-reaktif protein 2.65 mg/L olup böbrek ve karaciğer fonksiyon testleri normal sınırdıydı. Hastaya tanıya yönelik istenilen abdominal ultrasonografi yapılırken şüpheli nöbet gözlenmesi üzerine çocuk acil resüsitasyon odasına alındı. Fizik incelemesinde vücut sıcaklığı 37.8°C, kan basıncı 120/50 mmHg, kalp tepe atımı 50/dakika idi. Genel durumu letarjikti. Hastanın sol gözde dışa bakış kısıtlılığı mevcut idi, ışık refleksi bilateral alınıyordu. İntrakraniyal patolojilere yönelik çekilen acil kraniyal BT'sinde sol frontal bölgede 47 x 38 x 50 mm boyutunda, periferi hiperdens, çevresinde belirgin ödemi olan hipodens lezyon izlendi. Bu oluşuma sekonder orta hat yapılarında 7 mm'lik sağa şift mevcuttu. Hasta çocuk yoğun bakımda takibe alındı, anti-ödem, seftriakson ve vankomisin tedavileri başlandı. Kraniyal manyetik rezonans görüntülemesinde sol frontal lob yerleşimli, sinyal kontrastlanma ve difüzyon özellikleri abseyi destekleyen lezyon mevcuttu. Acil opere edilen hastanın intrakraniyal apsesi eksize edildi. Apse ve kan kültüründe Streptococcus intermedius üredi. Etiyolojiye yönelik tetkiklerinde; kardiyolojik ve immünolojik değerlendirmesi normal olarak sonuçlandı. Hastanın klinik takibindeki kontrol görüntülemelerinde apsenin görünümünün küçülüp beyin ödeminin azaldığı ve sol lateral ventrikül üzerindeki bası etkisinin ve orta hat şiftinin tama yakın düzeldiği görüldü. Antibiyotik tedavisi intravenöz olarak 8 haftaya tamamlanan hasta sekelsiz taburcu edildi.

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

Sonuç: İntrakraniyal apseler çocukluk yaş grubunda nadir olmalarına rağmen yüksek mortalite ve morbidite hızları nedeniyle önemlidir. Sık semptom ve bulgular; baş ağrısı (%70), mental durum değişiklikleri (%65), fokal nörolojik defisitler (%65), nöbetler (%50), bulantı, kusma karın ağrısıdır (%40). Başvuruda, hastamızda olduğu gibi ekstrakraniyal bulgular ön planda ise tanıda gecikme yaşanabilir. Bu olgu beyin apsesinin farklı klinik prezentasyonlarına dikkat çekmek amacıyla sunuldu.

Anahtar Kelimeler: Akut Apandisit, Beyin Apsesi, Karın Ağrısı

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

P-018

Lamotrijin Kullanımı Sonrasında Görülen DRESS Sendromu Olgusu

Şule Öztürk Kurtoğlu¹, Enes Çandır¹, Ferhat Özden³, Hikmet Tekin Nacaroğlu²

¹Medipol Üniversitesi Hastanesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalığı ABD, İstanbul

²Medipol Üniversitesi Hastanesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalığı ABD, Çocuk İmmünolojisi ve Alerji Hastalıkları Bilim Dalı, İstanbul

³Medipol Üniversitesi Hastanesi, Tıbbi Patoloji ABD, İstanbul

Amaç: Eozinofili ve sistemik semptomlarla seyreden ilaç reaksiyonu (DRESS); kutanöz erüpsiyon, hematolojik bozukluklar, lenfadenopati ve/veya iç organ tutulumu ile karakterize, nadir görülen, potansiyel olarak hayatı tehdit eden, ilaca bağlı bir aşırı duyarlılık reaksiyonudur. Vakalarının çoğunluğu anti-nöbet ilaçlar, allopurinol, antibakteriyel sülfonamidler, ve vankomisine bağlıdır. DRESS tanısı, klinik özellikler (deri bulguları, sistemik semptomlar); önceki iki ila sekiz hafta içinde özellikle yüksek riskli ilaçlara maruz kalma öyküsü; ve laboratuvar ve görüntüleme bulgularının bir kombinasyonuna dayanarak şüphelenilir. Ayırıcı tanısında bulunan steven-johnson sendromu, akut generalize ekzantematöz püstülozis kutanöz lenfomalar, kutanöz lupus alevlenmesi, hipereozinofilik sendromlar, viral enfeksiyonlar gibi ciddi tabloları ekarte etmek için deri biyopsisi yapılmalıdır. Bu bildiriye Dress Sendromu tanılı hastamızın kliniği ve yönetimi tartışılmıştır.

Olgu: 12 yaşında kız hasta, lamotrijin kullanımının 14. gününde başlayan ateş ve döküntüler sebebiyle tarafımıza başvurdu. Özgeçmişinde 6 ay önce epilepsi tanısı aldığı ve lamotrijin öncesi levetirasetam kullandığı öğrenildi. Muayenesinde mukozalar el ve ayak tabanlarının korunduğu ancak vücut yüzey alanının yarısından fazlasını kapsayan yaygın makülopapüller döküntüler ve submandibular lenfadenomegaliler izlendi. Tetkiklerinde ALT/ AST yüksekliği mevcuttu. Cilt biyopsisinde bazal tabakada yer yer hidropik dejenerasyon, endotelde şişkin görünüm, perivasküler alanda lenfosit ve histiyosit infiltrasyonu, ekstrasöz eritrositler izlendi. RegiSCAR çalışma grubunun DRESS doğrulama skoruna göre klinik olarak 7 puan alarak DRESS ile uyumlu değerlendirilen olgunun almakta olduğu lamotrijin tedavisi kesildi. Sistemik steroid ve antihistaminik tedavisi başlandı. Tedavi sonrası 2 hafta içerisinde döküntüleri deskuamasyonla gerileyen olgunun uzun dönem komplikasyonlarının takibi açısından izlemi devam etmektedir.

Türkiye Millî Pediatri Derneği
1958

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

Sonuç: Dress Sendromu, nadir görülmekle birlikte, hayatı tehdit edebilecek ve ayırıcı tanısı zengin bir tablo olduğundan; ayırıcı tanıda aklagelmesi, uygun tetkik ve tedavi planlamalarının yapılması önemlidir. DRESS tedavisinde ilk yapılması gereken neden olan ilacı kesmektir. İlacın kesilmesi ne kadar erken olursa, prognozun o kadar iyi olduğu bildirilmiştir. DRESS şüphesi veya kesin tanı alması halinde hastaların takibinde; şok, sepsis veya diğer ciddi klinik durumlarda yoğun bakım ünitesinde izlem gerekebileceğinden tedavilerinin yapılabileceği uygun bir merkezde izlenmesi gerektiği unutulmamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Antiepileptikler, DRESS sendromu, İlaç Reaksiyonu

68. Türkiye Milli Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Milli Pediatri Derneği Kongresi

23. Milli Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

P-020

Ailevi Akdeniz Ateşi Tanısı Olan Çocuk Hastaların Vitamin Düzeylerinin Değerlendirilmesi

Ayşe Güngör¹, Ayşe Tolunay Oflu¹, Hilal Koyuncu¹, Ayşegül Bükülmez¹, Ahmet Afşin Kundak¹
¹Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı

Giriş: Bu çalışma ile Ailevi Akdeniz Ateşi (AAA) tanısı olan çocuk olguların Vitamin D ve Vitamin B12 düzeylerinin saptanması, sağlıklı kontrollerle karşılaştırılması amaçlandı.

Materyal ve Metot: Bu çalışma retrospektif bir çalışma olup Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Kliniği'ne Haziran 2022-Haziran 2023 tarihleri arasında başvuran 0-18 yaş arası AAA tanılı olgular dahil edildi. Kontrol grubu aynı tarih aralığında benzer yaş ve cinsiyetteki sağlıklı çocuklar arasından seçildi. Veriler hastalara ait elektronik tıbbi kayıtların incelenmesi yoluyla elde edildi.

Bulgular: Çalışmaya AAA tanılı toplam 71 olgu ve 141 kontrol dahil edildi. Olgu grubunda yaş ortalaması $10,5\pm 4,2$ yıl, kontrol grubunda $10,2\pm 4,2$ yıl olarak belirlendi. Olgu grubunun 39 (%54,9) 'u erkek, kontrol grubunun 87 (%60,4)'ü erkekti. Gruplar arasında yaş ve cinsiyet açısından fark saptanmadı ($p>0.05$). Her iki grup serum D vitamini düzeyi düşük (yetersizlik ve eksiklik) (<20 ng/ml) olma sıklığı açısından karşılaştırıldığında olgu grubunda (%42,7) kontrol grubuna (%57,3) kıyasla daha düşük bulundu ($p=0.009$). Gruplar serum Vitamin B12 düzeyi düşüklüğü açısından karşılaştırıldığında anlamlı fark saptanmadı ($p>0.05$).

Sonuç: Bu çalışma ile AAA olgularında sağlıklı kontrollere göre D vitamin düzeyinin daha düşük, Vitamin B12 düzeyi açısından anlamlı fark olmadığı saptandı. AAA olgularının izleminde D vitamini düzeyinin taranması ya da D vitamini profilaksisi başlanması açısından daha büyük örneklemeye sahip gelecek çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Ailevi Akdeniz Ateşi, D vitamini, Vitamin B12, Çocuk

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

P-021

İki Olgu ile Hemoglobinopati Tanısı, Hekimlerin Hemoglobinopati Farkındalığı ve Evlilik Öncesi Taramalarının Önemi

Seda Aras Gürcan¹

¹Hatay Eğitim ve Araştırma Hastanesi Çocuk Hematoloji Onkoloji Bölümü, Hatay

Giriş: Orak hücreli anemi ve orak hücre beta talasemi (S-beta talasemi), ülkemizde taşıyıcılık oranının yüksek olduğu bölgelerde sık görülür. Bu hemoglobinopatilerde eritrositlerin yapısal ve fonksiyonel bozuklukları sonucunda hemolitik ve hipoplastik anemi özellikleri gözlenir.

Materyal ve Metot: Bu olgu sunumunda, farklı klinik bulgularla başvuran ve tanı alan iki vaka sunulacaktır.

Bulgular: Olgu Sunumu 1:10 aylık kız bebek, bir haftadır artan halsizlik ve solukluk şikayetleriyle özel bir merkeze başvurmuş ve hemoglobin seviyesi 4.5 g/dL bulunarak çocuk acil servisine yönlendirilmiştir. Fizik muayenesinde soluk görünüm, karaciğer ve dalakta büyüme tespit edilmiştir. Öyküsünden, IVF yöntemi ile ikiz eşi olarak 35. gebelik haftasında doğduğu, yoğun bakım yatışı ya da uzamış sarılık öyküsü olmadığı öğrenildi. Kan tablosu: WBC:29.4 $\times 10^9/L$, Hb:4.5 g/dL, PLT:77 $\times 10^9/L$, AST/ALT: 120/110 U/Lidi.Periferik yaymada anizositoz ve fragmente eritrositler görüldü. Ağır anemi, trombositopeni ve lökoz bulguları nedeniyle akut lösemi ve hemolitik anemi ön planda düşünüldü. Aile öyküsü yeniden sorgulandığında,ebeveynlerin evlilik öncesi taramalarda hem orak hücre hem de beta talasemi taşıyıcısı olduğu anlaşıldı. Transfüzyon öncesi hemoglobin elektroforezi: Hb S %67.3,HbF %26,S-beta talasemi ile uyumlu sonuçlandı.Hastanın Parvovirüs IgM testi pozitif bulundu ve klinik durumu düzelen hasta taburcu edildi. Olgu Sunumu 2:1 yaş 6 aylık erkek bebek, solukluk şikayetiyle acil servise başvurdu. Öyküsünde uzamış sarılık öyküsü olmadığı ancak daha önce iki kez enfeksiyon döneminde görülen artan solukluk nedeniyle transfüzyon aldığı öğrenildi. Fizik muayenede karaciğer ele gelmiyordu,dalak 3 cm ele geliyordu. Kan tablosu:WBC:27.2 $\times 10^9/L$,Hb:7.1 g/dL,PLT:76 $\times 10^9/L$ idi.Periferik yaymasında belirgin fragmente eritrositler izlendi. Aile öyküsü sorgulandığında, annenin orak hücre anemisi taşıyıcısı, babanın hem beta talasemi hem orak hücre taşıyıcısı olduğu anlaşıldı. Hastanın hemoglobin elektroforezi;Hb S%70.2,Hb F%10.5,HbA0: %16.5,HbA2:%2.8, orak hücreli anemi ile uyumlu saptandı.Aileye genetik danışmanlık ve hastalığın izlem süreci ile ilgili bilgi verildi. Olgu Sunumu 2 : 1 yaş 6 aylık erkek hasta, solukluk şikayetiyle acil servise başvurdu. Öyküsünden uzamış sarılık öyküsü olmadığı ancak daha önce iki kez enfeksiyon döneminde görülen artan solukluk nedeniyle transfüzyon aldığı öğrenildi. Fizik muayenede karaciğer ele gelmiyordu,dalak 3 cm büyüktü. Kan tablosu: WBC: 27.2 $\times 10^9/L$, Hb: 7.1 g/dL, PLT: 76 $\times 10^9/L$ idi. Periferik yaymasında belirgin fragmente eritrositler izlendi. Aile öyküsü sorgulandığında, annenin orak hücre anemisi taşıyıcısı, babanın hem beta talasemi hem

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

orak hücre taşıyıcısı olduğu anlaşıldı. Hastanın hemogloblin elektroforezi Hb S %70.2, Hb F %10.5, HbA0: %16.5, HbA2: %2.8, orak hücreli anemi ile uyumlu saptandı. Aileye genetik danışmanlık ve hastalığın izlem süreci ile ilgili bilgi verildi.

Sonuç: Evlilik öncesi hemogloblinopati tarama programlarının önemine vurgu yapılmıştır. Taşıyıcılığı olan çiftlerin, genetik danışmanlık ve prenatal/preimplantasyon tanı yöntemleri hakkında bilgilendirilmesinin sağlıklı nesiller için kritik olduğu bu olgularla gösterilmiştir.

Anahtar Kelimeler: orak hücreli anemi, beta talasemi, yüksek taşıyıcılık oranı, hemogloblinopati

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

P-022

Karın Ağrısı Şikayeti ile Başvuran Puberte Çağında ki Kızlarda Akılda Tutulması Gereken Bir Tanı: İmperefor Himene Bağlı Gelişen Hematokolpos

Büşra Sultan Kibar¹, Sevilay Yılmaz¹

¹Sakarya Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Kliniği, Sakarya

Amaç: Karın ağrısı şikayeti ile başvuran puberte çağındaki kızlarda imperfore himene sekonder gelişen hematokolpos ayırıcı tanıda akla getirilmelidir.

Olgu: On bir yaşında kız hasta, karın ağrısı şikayeti ile çocuk acile başvurdu. Hastanın öyküsünde karın ağrısının son iki aydır aralıklı olarak devam ettiği, ishal, kabızlık, kusma, ateş gibi şikayetlerin eşlik etmediği öğrenildi. Hastanın acilde yapılan muayenesinde; batin rahat, alt kadranda hassasiyet mevcut, defans rebound yoktu. Hastanın sistemik muayenesinde; meme büyümesi, aksiller ve pubik kıllanması mevcut fakat henüz adet görmemişti. Yapılan pelvik ultrasonunda, vajinada 85x135 mm yoğun içerikli hematokolpos ile uyumlu sıvı görüldü. Kadın hastalıkları ve doğum bölümüne konsülte edilen hastanın inspeksiyonda vajende mavi-mor refle, imperfore himen izlendi. Hastaya sedoaneljezi altında himenektomi yapıldı. İmperefor himene kesi yapıldı yoğun içerikli hemorajik mayinin boşaldığı gözlemlendi. Hastanın takiplerinde adet kanamasının düzenli olduğu öğrenildi. Ultrason ile görüntülemeye endometriyum normal olarak değerlendirildi.

Sonuç: İmperefor himen en sık görülen kadın genital sistem malformasyonudur. Sıklıkla sporadik olarak görülmektedir. Hematokolpos tanısı genellikle adolesan dönemde adet görmeme, karın ağrısı, kabızlık, idrar kaçırma şikayeti ile başvuran hastalarda fizik muayene ve radyolojik görüntüleme ile tanı almaktadır. Menstruasyon döneminde meydana gelen fizyolojik siklus kanı vajende birikmeye başlar ve tekrarlayan menstruasyon atakları ile de kan dışarı boşalamadığından geriye doğru birikir ve kitle etkisi yaparak klinik bulgulara neden olmaktadır. Genital muayenede himen tam kapalı, dışa doğru bombeleşmiş haldedir ve içerisinde bulunan kana bağlı mavimor refle verir. Tedavisinde himenotomi, himenektomi veya himen koruyucu cerrahi kullanılır. Sekonder seks karakterleri gelişmesine rağmen menarşin başlamaması ile birlikte siklik pelvik ağrıların olması en sık görülen başvuru şeklidir. En sık karşılaşılan yakınma karın ağrısı olsa da hematokolposun büyüklüğüne bağlı olarak komşu doku ve organlara bası yapması sonucu dizüri, sık idrara çıkma, idrar kaçırma gibi yakınmalar görülebilir. Eğer üretra ve ureterlere fazla bası olursa hidronefroz gibi bulgular da tespit edilebilir. Komşu organlardan rektuma bası ve ağrı nedeniyle konstipasyon şikayeti de görülebilmektedir. Bu şikayetler ile başvuran primer amenoreik adolesanlarda imperfore himene sekonder gelişen hematokolpos olasılığı göz önünde bulundurulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: İmperefor Himen, Hematokolpos, Primer Amenore, Karın Ağrısı, Adolesan

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

P-023

Yumurta Alerjisi Şüphesi ile Kızamık Aşılanması Atlanan Çocuklarda Aşı Kararsızlığının Değerlendirilmesi

Nahide Haykır², Elife Çapan Gün¹, Feyza Hüsrevoğlu Esen¹

¹SBÜ, Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi, Pediatri Kliniği, İstanbul

²İstanbul Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü ve Çocuk Sağlığı Enstitüsü, Sosyal Pediatri Doktora Programı, İstanbul

Giriş: Aşılama programları; aşı ile önlenemez bulaşıcı hastalıkları engellemeyi, dolayısıyla bu hastalıkların neden olduğu ölümleri ya da kalıcı sekelleri önlemeyi amaçlar. Dünya Sağlık Örgütü'nün tanımına göre "Aşı kararsızlığı"; aşıya ulaşılabilirlik mümkün olduğu halde, bazı aşıların uygulanmasını kabul etmede gecikme ya da bazı aşıların uygulanmasına izin vermeme anlamına gelir. Besin alerjisi sıklığı dünya genelinde artış göstermektedir. Süt alerjisinden sonra çocuklarda 2. sıklıkta görülmektedir. Kızamık, kızamıkçık, kabakulak (KKK) aşısı, kızamık ve kabakulak virüsünün tavuk embriyo kültürlerinde üretilmesi nedeni ile eser miktarda yumurta proteini içermektedir. Yumurta alerjisi olan çocuklara içerisinde yumurta proteini bulunan kızamık-kızamıkçık-kabakulak (KKK) aşısının doğrudan uygulanması önerilmesine rağmen hekimler genellikle çekince yaşamakta, bu durum hekim ve ailelerde sıkıntılara yol açmaktadır.

Materyal ve Metot: Hastanemiz sosyal pediatri polikliniğine eylül 2023 – eylül 2024 tarihleri arasında yumurta alerjisi şüphesi ile aşılama yapılmamış 52 olgu çalışmaya katılmıştır. Hastanemizde rutin çocukluk çağı aşılama yaptırmış aktif şikayeti olmayan 56 olgu aşı kararsızlığı ölçeği uygulanmıştır. Olguların demografik verileri, klinik semptomları, aşılama sonrası klinik değerlendirmeleri ve aşı kararsızlığı ölçeği değerlendirilmiştir.

Bulgular: Katılımcıların %78'si kadın %55'i 31-40 yaş grubunda KKK aşısı atlanan grup ile aşılama yapılmamış grup karşılaştırıldığında cinsiyet yaş ve ekonomik seviyeleri arasında anlamlı fark saptanmamıştır ($p > 0.05$). Yumurta alerjisi şüphesi oluşmasına neden olan semptomlarda en sık %76 ile yumurta alınması sonrası huzursuzluk %66 hafif döküntü %54 gaita çıkış miktarında artma şikayetleri sonrasında yumurta alerjisi şüphesi ile KKK atlanmıştır. Yumurta alerjisi şüphesi ile başvuran hastaların 1 tanesinde yumurta alerjisi tanısı almıştır. KKK aşısı atlanan grup ta katılımcıların aşı kararsızlığı düzeyinin daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Tüm olgular aşılama yapılmış olup olguların hiçbirinde hayatı tehdit eden ciddi reaksiyon gözlenmemiştir.

Sonuç: Aşılarla yönelik olumsuz tutumlar aşı ve hastalıklara yönelik bilgi yetersizliklerinin önemli bir payına sahip olduğu tespit edilmiştir. Bağışıklanmanın önemi dikkate alındığında uygun koşullarda aşılamanın sürdürülmesi için gereken özen gösterilmesi gerektiğini düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Aşı Kararsızlığı, Yumurta Alerjisi, Kızamık, Kızamıkçık, Kabakulak

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

P-024

Yenidoğan Döneminde Glukoz-6-Fosfat Dehidrogenaz Eksikliğinin Neden Olduğu Hiperbilirubinemi, Olgu Sunumu

Merve Kaya Saraçgil¹, Mustafa Kara¹, Kadir Şerafettin Tekgündüz¹

¹Atatürk Üniversitesi, Ankara

Amaç: Glukoz-6-fosfat dehidrogenaz (G6PD) eksikliği, X'e bağlı resesif geçen kalıtsal bir hastalıktır. G6PD eksikliği, eritrositlerin en sık görülen enzimatik bozukluğudur. G6PD hücreyi oksidatif hasardan koruyarak hemoliz gelişmesini engellemektedir. Bu vakada yenidoğan sarılığı nedeniyle exchange transfüzyon yapılan, G6PD eksikliği tanısı alan hasta sunulmuştur

Olgu: 37 yaşındaki annenin 2. gebeliğinden 1. yaşayan SAT'a göre 38 hafta normal spontan vajinal yol ile 3140 gram hastanemizde doğan bebeğin takibinin postnatal 8. saatinde yapılan ilk muayenesinde emmede azalma, cilt renginde sarılık fark edildi. Transcutan bilirubin değeri 17mg/dl ölçülen hasta yenidoğan yoğun bakım ünitesine yatırıldı. Prenatal hikayesinde özellik olmayan hastanın ailede bilinen kronik hastalık hikayesi yoktu. Yenidoğan refleksleri normoaktif, cilt ve skleralar ikterik görünümdeydi. Tetkiklerinde AST: 264 U/L, ALT: 66 U/L, GGT:180 U/L, Total bilirubin: 19,9 mg/dl, Direkt bilirubin:11,2 mg/dl, Glukoz:35 mg/dl, Hg:10,3 g/dl, Hct:34,5, Retikülosit: % 20,4, Anne kan grubu: A Rh(+), Bebek kan grubu: A RH (+), Direk coombs : Negatif,Rh Alt grupları arasında uyumsuzluk yok, Periferik yayma: parçalanmış eritrosit mevcut. Fototerapi sınırı: 9 mg/dl, exchange sınırı:17 mg/dl olan hastaya fototerapi başlandı. A Rh (+) tam kan hazırlatıldı. 1 gr/kg/doz IVIG verildi. Hastanın postnatal 18. saatinde total bilirubin:18.8 mg/dl (exchange sınırı 18 mg/dl) idi. Hastaya usulüne uygun Exchange transfüzyonu yapıldı. Direkt hiperbilirubinemi olan hastaya A,D,E,K vitaminleri ve Ursosalk tedavisi başlandı. Kolestaz etiyolojisine yönelik yapılan tetkiklerde özellik görülmedi. Hepatobiliyer USG normal değerlendirildi. Çocuk metabolizma uzmanına konsulte edilen hastadan metabolik hastalıklara yönelik tetkikleri gönderildi. Hastadan G6PD seviyesi gönderildi. Sonuç ölçülemeyecek kadar düşük olarak rapor edildi. G6PD eksikliğini tanısı için genetik tetkik gönderildi. Genetik sonucu hemizigot muhtemel patojenik varyant olarak rapor edilen hastada G6PD eksikliği tanısı kesinleşmiş oldu. Takibinde fototerapi ihtiyacı kalmayan hasta çocuk metabolizma, çocuk hematoloji ve çocuk gastroenterolojiye takibe gelmek üzere taburcu edildi.

G6PD Genetik Rapor

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

Sonuç: G6PD enzim eksikliği insan eritrositlerinde en sık görülen enzim eksikliğidir. G6PD eksikliği, X'e bağlı resesif, kalıtsal bir hastalıktır. G6PD eksikliğine bağlı gelişen yenidoğan sarılığının ciddiyeti, subklinik olmaktan, tedavi edilmezse kernikterus tehdidi oluşturmaya kadar geniş bir yelpazede değişir. Düşük G6PD enzim aktivitesi; yüksek bilirubin düzeyleri, artmış fototerapi süresi, erkek bebeklerde düşük hemoglobin ve hematokrit düzeyleriyle ilişkilidir. Ciddi sarılıkla gelen bir bebekte cinsiyet ayrımı gözetilmeksizin G6PD enzim eksikliği akılda bulundurulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Yenidoğan, Hiperbilirubinemi, Exchange, G6PD eksikliği

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

P-027

Kolostrum ve Anne Sütünden İzole Edilen Nuvita Biosearch Center (NBC) Laktik Asit Bakterilerinin Tanımlanması ve Bazı Probiyotik Özelliklerinin Belirlenmesi

Akif Emre Kavak¹, Ayşenur Gün Sezen¹, Özge Çavuş Orhan¹, Feride İrem Şimşek⁴, Sümeyye Kesgin⁵, Zerya Beyza Alimoğlu⁶

¹Nuvita Biosearch Center, İstanbul

²Yıldız Teknik Üniversitesi, Kimya Metalurji Fakültesi, Biyomühendislik Bölümü, İstanbul

³Yıldız Teknik Üniversitesi, Kimya Metalurji Fakültesi, Gıda Mühendisliği Bölümü, İstanbul

⁴İstanbul Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Nöroloji Bölümü, İstanbul

⁵İstanbul Medeniyet Üniversitesi, Tıp Fakültesi, İstanbul

⁶İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi, Mühendislik ve Doğa Bilimleri Fakültesi, Moleküler Biyoloji ve Genetik Bölümü, İstanbul

Giriş: İnsan kolostrumu ve sütü, zengin besinleri, vitaminleri, mineralleri ve mikroorganizmaları ile yaşamın ilk dakikalarından itibaren çocuk gelişiminde önemli bir rol oynamaktadır. Probiyotik ve prebiyotik rolleri nedeniyle, en önemli işlevlerinden bazılarının bağışıklık sisteminin gelişimi ve insan mikrobiyotasının oluşumu olduğu düşünülmektedir.

Materyal ve Metot: Bu araştırma, insan kolostrumu ve sütündeki bakterilerin probiyotik potansiyelini araştırmayı amaçlamaktadır. Bu çalışma etik kurul izni alındıktan sonra Nuvita Biosearch Center (NBC) tarafından Türkiye'nin 14 ilinde yaşayan 14 annenin kolostrum ve/veya sütünden 6 farklı türe ait 53 suş izole edilmiş ve 16S rRNA yöntemi ile tanımlanmıştır. Toplam 36 Lactobacillus suşunun probiyotik özellikleri; antibiyotik direnci, β -galaktozidaz aktivitesi, lizozim toleransı, mide asidi ve safra tuzuna duyarlılık, Caco-2 (insan kolorektal adenokarsinom) hücre hattı ile bağırsak epiteline tutunma yetenekleri, antimikrobiyal ve antifungal aktivite testleri ile analiz edilmiştir.

Bulgular: Analizi yapılan tüm suşlar mide asidine ve safra tuzlarına dirençli bulunmuştur (%98,70-58,74). Hücre kültürü testleri sonucunda 10 Lactobacillus suşunun bağırsak epiteline tutunması %80 üzerinde bulunmuştur. Son aşamada suşların E. Coli, S. aureus, S. enterica, Aspergillus niger ve Penicillium'a karşı antimikrobiyal ve antifungal aktivite gösterdiği gözlenmiştir.

Sonuç: Potansiyel ticari probiyotik suş belirlemek amacıyla yapılan tüm analizlerin sonuçları değerlendirildiğinde; kolostrum ve anne sütünden izole edilen bakterilerin suş bazında farklılıkların ortaya çıktığı ancak Limosilactobacillus fermentum NBC114 ve Lactocaseibacillus rhamnosus SA74 kodlu suşların probiyotik olarak sınıflandırılma potansiyelinin daha yüksek olduğu belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: NBC; İzolasyon; Anne sütü/kolostrum; Probiyotik; Teknolojik karakterizasyon

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

P-030

Postenfeksiyöz Nefritli Çocukların Tek Merkezli Profilleri

Safi Berrak¹, Sibel Yel², İsmail Dursun², Hülya Akgün³, Hakan Poyrazoğlu²

¹Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları, Kayseri

²Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi, Pediatrik Nefroloji, Kayseri

³Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi, Patoloji, Kayseri

Giriş: Postenfeksiyöz glomerülonefrit, böbrek dışı bir enfeksiyona karşı konakçı yanıtının bir sonucu olarak oluşan immün aracılı bir glomerüler hasardır. Çocuklarda akut glomerülonefritin en yaygın nedenlerinden biridir. Artan sosyoekonomik düzey, iyileşen hijyen koşulları ve muhtemelen yaygın antibiyotik kullanımı nedeniyle artık yüksek gelirli ülkelerde prevalansı azalmaktadır. Ancak gelişmekte olan ülkelerde halen görülmektedir. Bu çalışma, postenfeksiyöz glomerülonefritli çocukların klinik özellikleri ve laboratuvar parametrelerini değerlendirmeyi amaçlamaktadır.

Materyal ve Metot: Son otuz yılda tek merkezde postenfeksiyöz glomerülonefrit tanısı alan çocuklar, klinik özellikleri ve laboratuvar verileri açısından geriye dönük olarak değerlendirildi. Hastaların son kontrolde proteinüri ve glomerüler filtrasyon hızı (GFR) değerlendirmeleri yapıldı.

Bulgular: Çalışmaya ortalama yaşları 8,5 yıl olan 81 hasta (53 erkek ve 28 kız) dahil edildi. Ödem ve makroskobik hematüri başlıca başvuru semptomlarıydı. Hastaların büyük çoğunluğunda (%93,8) üst solunum yolu enfeksiyonu öyküsü mevcuttu. Ortalama takip süresi 12 aydı. 19 hastaya (%23,5) böbrek biyopsisi yapıldı. Biyopsi yapılan çocukların birinci ay ve son kontrollerindeki proteinüri düzeyleri ve serum kreatinin düzeyleri biyopsi yapılmayan çocuklara göre anlamlı yüksek bulundu ($p<0,05$). Aynı grupta serum protein ve albümin düzeyleri biyopsi yapılmayan çocuklara göre anlamlı derecede düşüktü. Çocukların 15'inde (%18,5) steroid, 20'sinde (%24,6) antihipertansif ve 26'sında (%32,1) diüretik tedavisi gerekti. Hızlı ilerleyen beş hastada diyaliz ihtiyacı oluştu. Kreatinin düzeyleri, proteinüri, sistolik ve diyastolik kan basıncı düzeyleri gibi laboratuvar ve klinik bulgular tanının ilk ayında başvuru düzeylerine göre anlamlı derecede azalmıştı ($p<0,05$). Son kontrolde tüm hastalarda GFR ve proteinürinin anlamlı derecede düzeldiği görüldü.

Sonuç: Postenfeksiyöz glomerülonefritli çocuklarda anormal klinik ve laboratuvar bulguları genellikle bir ay içinde düzelmektedir. Seçilmiş vakalarda, özellikle de iyileşme sağlanamazsa böbrek biyopsisine ihtiyaç duyulabilir

Anahtar Kelimeler: Postenfeksiyöz glomerülonefrit, Akut Böbrek Yetmezliği, Nefritik Sendrom, Kompleman

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

PP-034

EBV Enfeksiyonu İlişkili Alice Harikalar Diyarında Sendromu; Olgu Sunumu

Mürüvvet Gizem Kutlu¹, Pakize Karaoğlu²

¹SBÜ, İzmir Tıp Fakültesi, Dr. Behçet Uz Çocuk Hastalıkları ve Cerrahisi SUAM, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları AD

²SBÜ, İzmir Tıp Fakültesi, Dr. Behçet Uz Çocuk Hastalıkları ve Cerrahisi SUAM, Çocuk Nörolojisi BD

Giriş: Alice Harikalar Diyarında Sendromu (AHDS), ilk kez 1955 yılında John Todd tarafından tanımlanmış olup, genellikle nesnelere boyutları ve uzaklıklarının yanlış algılanması gibi görsel ilüzyonlar ile karakterize edilen nadir bir nörolojik sendromdur. Bu sendrom migren, epilepsi ve enfeksiyonlarla, özellikle Epstein-Barr virüsü (EBV) enfeksiyonu ile ilişkilendirilmektedir. Çocukluk çağında daha sık görülen AHDS, hem görsel hem de işitsel algı bozuklukları şeklinde ortaya çıkabilir ve hastalar genellikle çevrelerindeki objeleri olduğundan küçük (mikropsi) veya uzak (teleopsi) algılar. Bu olgu sunumunda, altı yaşındaki erkek hastada, üst solunum yolu enfeksiyonu sonrası ortaya çıkan ve görsel algı bozuklukları ile seyreden AHDS belirtileri tartışılmaktadır.

Materyal ve Metot:

Bulgular: Altı yaşında erkek hasta, iki hafta önce geçirilmiş tonsillit enfeksiyonu sonrası başlayan 'annesini ve çevresindeki nesnelere uzakta ve olduğundan küçük görme' yakınması nedeniyle nöroloji polikliniğine getirildi. Bu görsel algı bozukluklarının günde 2-3 kez ortaya çıktığı ve yaklaşık 2-3 dakika sürdüğü öğrenildi. Özgeçmiş ve soygeçmişinde özellik belirtilmedi. Nörolojik muayenesi normaldi. Rutin laboratuvar tetkikleri normal olarak değerlendirildi. Görsel semptomlarla seyreden oksipital lob nöbetleri açısından çekilen uyanıklık ve uyku EEG elektroensefalografide (EEG) epileptik anormallik saptanmadı. Santral sinir sistemi lezyonlarını ekarte etmek için çekilen beyin manyetik rezonans görüntülemesi (MRG) normaldi. Göz Hastalıkları bölümüne yapılan değerlendirmede yakınmalarını açıklayacak patoloji saptanmadığı belirtildi. Görsel algı bozuklukları ve geçirilmiş enfeksiyon öyküsü nedeniyle Epstein-Barr virüsü (EBV) enfeksiyonu ilişkili AHDS olabileceği düşünüldü ve bu açıdan tetkik edildi. EBV VCA IgM grayzone, EBV VCA IgG reaktif, EBV EBNA IgG reaktif saptandı, geçirilmiş EBV enfeksiyonu ile uyumlu olarak değerlendirildi. Klinik bulgular ile EBV ilişkili AHDS düşünüldü. İzlemede olgunun görsel yakınmaları iki aylık sürede azalarak sonlandı.

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

Sonuç: AHDS'de en sık görülen görsem semptomlar mikropsi ve teleopsidir. Bu semptomlar birkaç dakika ya da saatlerce sürebilir. AHDS çocukluk çağıında sıklıkla migren,epilepsi ve enfeksiyonlarla ilişkilendirilmiştir. EBV, AHDS ile en sık ilişkilendirilen enfeksiyondur. Enfeksiyona bağlı olarak serebral perfüzyonda fokal geçici azalma venörotransmitter homeostazındaki değişikliklere bağlı olarak semptomların ortaya çıktığı öne sürülmüştür. Olguların yarısında etiyoloji belirlenemeyebilir. Semptomlar genellikle zamanla azalarak sonlanır ancak 1/3 kadarında devam edebilir. İzlemde migren gelişen olgular bildirilmiştir. Olgumuzda klinik bulgular ile EBV enfeksiyonu ilişkili AHDS düşünülmüştür ve klinik bulgular izlemde kendiliğinden gerilemiştir. Görsel algı bozuklukları ile gelen çocuklarda AHDS akılda tutulmalı, geçirilmiş enfeksiyon öyküsü sorgulanmalı ve EBV enfeksiyonu araştırılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Alice Harikalar Diyarında Sendromu, EBV enfeksiyonu, mikropsi

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

P-035

COVID -19 Pandemisi Çocuklarda Rotavirüs ve Adenovirüs Gastroenteritlerinde Azalmaya Neden Oldu mu?

Mukaddes Kılıç Sağlam¹, Negina Wardak¹

¹Düzce Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları, Düzce

Giriş: Gastroenterit dünya genelinde, sağlık kuruluşlarına en sık başvuru nedenleri arasındadır. Çocuklarda görülen akut gastroenteritlerde en sık viral etkenler rotavirüs ve enterik adenovirüstür. Fekal-oral yol ve ortak kullanılan eşyalar kişiden kişiye kolayca bulaşmalarına neden olmaktadır. Yeni koronavirüs hastalığı 2019 (COVID-19) pandemisinden sonra SARS-CoV-2'nin yayılmasını engellemek için alınan önlemler bulaşıcı hastalıkların görülme sıklığını da etkilemiştir. Bu çalışmada, COVID-19 pandemi sürecinde uygulanan toplu enfeksiyon kontrol önlemlerinin rotavirüs ve enterik adenovirüsün pozitiflik oranına etkisinin araştırılması amaçlanmıştır.

Materyal ve Metot: Çalışmamıza çocuk acil ve çocuk polikliniklerine 01.01.2018-01.09.2024 tarihleri arasında ishal şikayetiyle başvuran ve dışkıda rotavirüs antijen testi ve enterik adenovirüs antijen testi çalışılan 0-18 yaş arası 945 çocuk dahil edildi. Hastalar pandemi öncesi dönem (1 Ocak 2018 - 10 Mart 2020), pandemi dönemi (11 Mart 2020 - 1 Temmuz 2021) ve pandemi sonrası dönem (1 Temmuz 2021 - 1 Eylül 2024) olarak 3 ayrı döneme ayrılarak rotavirüs ve enterik adenovirüs pozitiflik oranları karşılaştırıldı.

Bulgular: Hastaların 482'si (%51) erkek, 463'ü (%49) kızdı. Ortalama yaş 38 aydı. Pandemi öncesi dönemde akut gastroenterit şikayeti ile 280 hasta başvurdu. Bunlardan 19'unda (%6,7) rotavirüs antijeni, 3'ünde (%1) adenovirüs antijeni pozitifti. Pandemi döneminde başvuran 136 hastanın 9'unda (%6,6) rotavirüs antijeni, 8'inde (%5,8) adenovirüs antijeni pozitifti. Pandemi sonrası dönemde bakılan 529 hastanın 59'unda (%11,1) rotavirüs antijeni, 20'sinde (%3,7) adenovirüs antijeni pozitifti. Pandemi dönemi ülkemizde yaklaşık 15 ay sürmüştü. Pandemi döneminden önceki ve sonraki 15 aylık dönemde gastroenterit şikayeti ile sırasıyla 259 ve 299 başvuru oldu. Pandemi döneminde 136 hasta başvurusu olmuş ve diğer dönemlere göre başvuru sayısı azalmıştı. Pandemi öncesi dönem, pandemi dönemi ve pandemi sonrası dönem bakılan tüm hastalar arasında dışkıda rotavirüs antijen testi pozitifliği açısından istatistiksel olarak fark yoktu ($p=0,065$). Dışkıda adenovirüs antijen testi pozitifliği açısından baktığımızda pandemi döneminde pandemi öncesi döneme göre dışkıda adenovirüs antijen testi pozitifliği daha yüksekti ($p=0,022$). Ama diğer dönemler arasında fark yoktu.

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

Sonuç: Rotavirüs ve adenovirüs enfeksiyonlarının çok bulaşıcı olduğu bilinmektedir. Ancak COVID-19 döneminde yapılan yoğun hijyen uygulamalarına, sosyal mesafeye odaklanan COVID-19 enfeksiyon kontrol önlemlerine, çocukların okul, park, alışveriş merkezi gibi kalabalık ve toplu ortamlarda bulunmamasına rağmen çocukluk çağı akut gastroenteritlerinin önemli patojenleri olan rotavirüs ve enterik adenovirüsün pozitiflik oranında COVID-19 döneminde azalma izlenmemiştir. Bu durum toplum bazında hijyen önlemleri alınsa da ailelerin aile içinde hijyen önlemlerine dikkat etmediği ve özellikle el yıkama alışkanlığının kazanılmadığını göstermesi açısından önemli olabilir. . Bu amaçla sosyal medya ve görsel medyada topluma el yıkama ve hijyen alışkanlığı kazandırmak için bilinçlendirici kamu spotlarına daha fazla yer verilmesi gereklidir.

Anahtar Kelimeler: rotavirüs, adenovirüs, gastroenterit, COVID-19, pandemi

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

P-036

Hipernatremiye Sekonder Nadir Bir Non-Travmatik Rabdomiyoliz Vakası

Belkis Özgen¹

¹Tepecik eğitim araştırma hastanesi, İzmir

Giriş: Hipernatremi, serum sodyum seviyesinin 145 meq/L'yi aşması olarak tanımlanır.1 Ajitasyon, nöbet ve koma gibi nörolojik belirtilere yol açabilir. Özellikle nöromotor gelişim geriliği olan olgularda semptomlar siliik olsa da, ateş, kusma, taşipne, yüksek sesli ağlama ve cilt turgorunda değişiklikler uyarıcı olmalıdır. 2 Rabdomiyoliz genellikle yetişkinlerde görülür, çocuklarda ise daha az rapor edilmiştir ve sıklıkla kas yaralanması, aşırı kas aktivitesi, ilaçlar, toksinler, enfeksiyonlar, inflamatuvar miyopatiler, metabolik bozukluklar ve genetik metabolik miyopatiler gibi etiyolojik faktörlere bağlıdır. Hipernatremi rabdomiyolizin nedenlerinden biri olmasına rağmen, literatürde nadiren rapor edilmiştir. 3,4Bu vaka sunumunda nadir görülen hipernatremiye bağlı rabdomiyoliz görülen çocuk olgusu sunulmuştur.

Materyal ve Metot: Bu olgu sunumunun amacı, nadir görülen bir rabdomiyoliz vakasının özelliklerini, tanı sürecini ve yönetimini tartışmaktır.

Bulgular: 22 aylık kız olgu, holoprozensefali, yarık damak-dudak , santral diabetes insipidus tanısıyla takipli desmopressin tedavisi almaktadır. Başvuru öncesindeki son üç gün boyunca desmopressin tedavisini kullanmadığı öğrenilen hasta, kusma, ateş ve dehidratasyon bulguları ile başvurmuş ve akut böbrek yetmezliği ve sepsis öntanısıyla çocuk yoğun bakımında izlem altına alınmıştır. Hastanın fizik muayenesinde ağır dehisratasyon bulguları önplandaydı. Hastanın bakılan laboraturvar tetkiklerinde üre 105 mg/dL, kreatinin 1.9 mg/dL, Sodyum 155-168 mEq/L, ALT: 930IU/L, AST :1720 IU/Lsaptandı. Tam idrar tetkinde idrarda myoglobinüri(Eritrosit +3 pozitif, mikroskopide hücre yok) bulguları saptanması üzerine bakılan kreatinin kinaz (CK) değeri 81100 U/L saptandı. Kreatinin kinaz yüksekliği etiyolojisine yönelik bakılan metabolik tetkikleri ve kardiak bakısı normal saptandı.Hidrasyon tedavisi sonrası dramatik bir şekilde kreatinin kinaz değeri kademili olarak normal değerlere düşmesi üzerine olguda hipernatremiye sekonder rabdomiyoliz düşünüldü.

Sonuç: CK yüksekliğine birçok endokrinolojik hastalık yol açabilir. Hipernatremi genellikle susama hissi olmayan veya suya erişimi kısıtlı infantlarda ve bilinç bozukluğu olan bireylerde görülmektedir. Yarık damak ve dudak gibi oral beslenmede zorluk çeken hastalarda, dehidratasyon ve sepsis gibi araya giren durumlar nedeniyle hipernatremi daha sık ortaya çıkabilir. Bu olgu sunumu, şiddetli hipernatreminin beslenmeyi etkileyebilecek ek komorbid durumlarla birlikte rabdomiyoliz riskine yol açabileceğini ve bu nedenle klinisyenlerin dikkatli olmaları gerektiğini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Rabdomiyoliz, Hipernatremi, Çocuk, Diyabetes İnsipitus

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

P-037

Noonan Sendromu: Heterojen Fenotip-Genotip, Olgu Serisi

Mehlika Meryem Sarı¹, Nilay Kan Menkü¹, Filiz Başak Ergin¹, Alime Burcu Topçu¹, Derya Ahmadlı¹, Bahattin Çiftçi¹, Fatih Süheyl Ezgü¹

¹Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Genetik Bilim Dalı, Ankara

Giriş: Rasopatiler; hücre büyümesi, farklılaşması, çoğalması ve apoptozunu düzenleyen RAS/ MAPK (mitojen ile aktive olan protein kinaz) sinyal yolağının bileşenlerini kodlayan genlerdeki mutasyonlardan kaynaklanan sendrom grubudur. Bu grupta yer alan Noonan sendromu, 1/1000-1/2500 canlı doğumda bir görülen, klinik olarak değişken bir gelişimsel bozukluktur. Sıklıkla otozomal dominant geçişlidir ancak de novo ve otozomal resesif formları da bulunmaktadır. Fenotip ve genotip heterojenite göstermektedir. Klinik özellikleri; tipik yüz bulguları, göğüs deformiteleri, boy kısalığı, konjenital kalp hastalığı, öğrenme güçlüğü, renal anomaliler ve kanama bozukluklarıdır.

Materyal ve Metot: Bu seride Gazi Üniversitesi Çocuk Genetik bölümünde takip edilen, farklı klinik prezentasyonu bulunan 8 Noonan sendromu ve 1 Leopard sendromu tanıli hastaların klinik özellikleri ve genetik sonuçları bildirilmiştir. Hastalarımızın genetik analizi yeni nesil DNA dizileme yöntemi ile tüm ekzom analizi yapılarak sonuçlandırılmıştır.

Bulgular: Altı hastamıza, benzer fenotipik bulgular ve farklı kardiyolojik bulgular ile PTPN11 geninde heterozigot patojenik mutasyon gösterilerek Noonan sendromu tanısı koyuldu. Bir hastamız diğerlerinden farklı olarak seyrek saç bulgusu, normal kardiyolojik muayene bulguları ile SHOC2 geninde heterozigot patojenik mutasyon gösterilerek Noonan benzeri sendrom- anojen seyrek saç 1 (Mazzanti sendromu) tanısı aldı. Bir diğer hastamızı ise hafif öğrenme güçlüğü ve minör dismorfik bulgular ile LZTR1 geninde heterozigot patojenik mutasyon gösterilerek Noonan sendromu 10 tanısı aldı. Bu hastamızda kardiyak tutulum gözlenmedi. Leopard sendromu ön tanısı ile takip edilen hastamızın ise antenatal dönemde yapılan ekokardiyografik incelemesinde hipertrofik kardiyomiyopati saptanması, annesinde sonradan ortaya çıkan lentijinöz lezyonlar, hipertrofik KMP ve PTPN11 geninde heterozigot patojenik mutasyonu olması nedeniyle genetik analizi yapılmaktadır.

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

Sonuç: Noonan sendromunda, olgularımızda da görüldüğü gibi farklı genotip farklı fenotipik özelliklere yol açmaktadır. Noonan sendromu sıklıkla otozomal dominant kalıtılır ancak otozomal resesif kalıtılan bazı Noonan sendromu tiplerinde kardiyak tutulum daha ağır seyrettiği bilinmektedir. Hastalık yaş gruplarına göre değişkenlik göstermektedir. Rasopatiler klinik olarak, kardiyak bulgular, öğrenme güçlüğünün derecesi, saç bulguları, cilt bulguları, eşlik eden diğer sistem bulgularına göre ve nihayetinde genotipine göre geniş bir yelpazede yer almaktadır. Hastalar multisistemik inceleme ve derin genetik analiz sonuçları ile değerlendirildiğinde fenotip- genotip korelasyonu ve hastalığın prognozu açıklığa kavuşacak, tedavi seçenekleri gelişme gösterecektir.

Anahtar Kelimeler: "Noonan Sendromu", "Genotip-Fenotip Korelasyon", "Ekzom Analizi"

Türkiye Millî Pediatri Derneği
1958

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

P-047

Fotofobi Etiyolojisinde Nadir Bir Kalıtsal Metabolik Hastalık : Tirozinemi Tip II

Okan Zengin¹, Fatma Derya Bulut¹, Nazmiye Tüzel Gündüz¹, Ezgi Burgaç¹, İlnur Erol², Halil İbrahim Aydın², Deniz Kor¹, Neslihan Mungan¹

¹Çukurova Üniversitesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Adana

²Başkent Üniversitesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Okülokutanöz tirozinemi olarak da bilinen tirozinemi tip II, tirozin aminotransferaz (TAT) enziminin sentezinde görevli TAT genindeki biallelik patojenik varyantlar sonucunda görülen bir kalıtsal metabolik hastalıktır. TAT enziminin eksikliğine bağlı olarak serum tirozin düzeyinde artış ve dokularda tirozin birikimine bağlı klinik bulgular görülür. Tirozinemi tip II vakalarının %75'inde gözde ağrı ve kızarıklık, artmış gözyaşı, psödodendritik keratit ve fotofobiyi içeren oküler semptomlar, %85'inde ağırlı palmoplantar hiperkeratoz ile karakterize cilt bulgularının yanı sıra %60 hastada da zekâ geriliği, nistagmus, tremor, ataksi ve nöbetin içinde bulunduğu santral sinir sistemi semptomları görülür. 3 aylıkken nonspesifik bulgular görülmesine rağmen ayırıcı tanıda düşünülmediği için geç tanı alan bir tirozinemi tip II olgusunu ilginç bularak sunduk.

Olgu: Miadında sezaryen ile doğmuş olup tartısı 3760 gram, prenatal özellik yoktu. Doğum salonunda müdahaleye gerek duyulmamış, yenidoğan yoğun bakım ihtiyacı olmamıştı. Postnatal öyküsünde sarılık dışında patoloji yoktu, fototerapi ihtiyacı olmamıştı. 3 aylık olduğunda ışıktan rahatsız olma şikayetini annesi fark ederek sağlık kuruluşuna başvurmuştu. Hasta gün ışığında gözlerini kısıyor, emerken ışığı engelleyebilmek için yüzünü annesine yaklaştırarak kapatmaya çalışıyordu. 15 aylık olana kadar ek semptom gelişmemişti. Nöromotor gelişim basamaklarını zamanında tamamlamıştı. Göz hastalıkları kontrolünde özellik saptanmayan hasta çocuk nöroloji polikliniğine yönlendirilmişti. Nörolojik muayenesinde gözlerini kısarak bakması dışında patoloji saptanmamış olan hastanın serebral ve göz manyetik rezonans görüntüleme, elektroensefalogram, Denver II gelişim testinde de patolojik bulgu yoktu. 15 aylıkken ilk defa çocuk metabolizma hastalıkları polikliniğine başvurdu. Fizik muayenede, vücut ağırlığı 35 persentil, boyu 60 persentil, baş çevresi 20 persentil, hepatosplenomegalisi yok, diğer sistem muayeneleri doğaldı. Tam kan sayımı, elektrolitleri, mineralleri, karaciğer ve böbrek fonksiyon testleri, alfa fetoprotein ve tiroid fonksiyon testleri, normal sınırlarda olduğu görüldü. Hastanın bazal tetkiklerinde kan tirozin düzeyi 533 (N:14-114) mmol/L idi. Karaciğer fonksiyon testleri ve kan süksinilaseton düzeyi normal olan hastada tirozinemi tip I dışlandı. TAT mutasyon analizinde birleşik heterozigot (c.661T>C/c.1125+5G>A) mutasyonu saptandı, tirozinemi tip II ile uyumluydu. Anne ve baba heterozigot taşıyıcıydı. Hastaya fenilalanin ve tirozin kısıtlı diyet başlandı. Tedavi ile hastanın klinik bulgusu geriledi. Takiplerinde kan tirozin düzeyinde düşüş görüldü.

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

Sonuç: Geniş ve özgün olmayan semptom yelpazesine sahip tirozinemi tip II'de semptomların görülme sıklığı azımsanmayacak oranda yüksekken vakada sadece tek bir semptomun varlığı oldukça ilgi çekiciydi. Göz bulguları genellikle ilk yaş içerisinde tespit edilirken literatürde en erken iki haftalık bir infansta saptandığı bildirilmiştir. Erken tanı ve tedavi hastaların nörokognitif gelişimlerini normal olarak sürdürebilmelerinde çok önemli bir role sahiptir. Bu nedenle tek bir semptom varlığında bile şüpheli yaklaşım zaman kaybının önüne geçerek morbiditeyi en aza indirebilmeyi ve yaşam kalitesini artırmayı sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Tirozinemi tip II, Fotofobi, Tirozinemi, Okülokutanöz tirozinemi

P-048

Omuz Ağrısı ile Başvuran Bir Hastada ALK+ Anaplastik Büyük Hücreli Lenfoma Nihan Öztürk¹, Özge Vural², Arzu Okur², Faruk Güçlü Pınarlı²

¹Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Ankara

²Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Onkoloji Bilim Dalı, Ankara

Amaç: Omuz ağrısı, çocukluk çağında sıkça görülebilen nonspesifik özellikleri olan bir semptomdur. Travma en sık nedenidir. Hastaların öyküsünde travma, eşlik eden semptomlar, aile öyküsü mutlaka sorgulanmalıdır. Özellikle gece uykudan uyandıran ve analjeziğe yanıtız ağrılar dikkatle değerlendirilmelidir. Fizik muayenede şişlik, kızarıklık, hareket kısıtlılığı dikkatle değerlendirilmelidir. Omuz ağrısı ile başvuran hastalara bakıldığında çoğunlukla benign kemik ve yumuşak doku lezyonlarına rastlanır. Ancak analjeziye yanıtız, ek semptomları olan hastalarda altta yatabilecek malignitelerde mutlaka göz önünde bulundurulmalıdır. Ewing sarkom, osteosarkom, kondrosarkom yanı sıra nadiren lenfoma da görülmektedir. Omuzda şişlik ve ağrı ile bulgu veren nadir bir lenfoma hastasını sunmak istedik.

Olgu: Bilinen hastalığı sürekli kullandığı ilaç olmayan 12 yaş 8 ay kız hastanın Mart 2024'te sağ omuz ağrısı ve uyuşma şikayetleri başlamış. Sağ omuzda tutukluk ve hareket kısıtlılığı olan hastanın ağrısı sürekli devam eden tarzda gece uykudan uyandıracak şiddetteymiş. Hastanın bu dönemde çok kez farklı bölümlere başvuruları olmuş. Hastaya Ortopedi Bölümü tarafından lokal antiinflamatuvar ve oral NSAİ reçete edilmiş. Hasta 3 ay takip edilmiş, tedaviden fayda görmemiş. Bu dönemde 8 kg kilo kaybı olmuş (%14). Hasta omzunda şişlik olması nedeniyle Çocuk Onkoloji bölümüne yönlendirilmiş. Fizik muayenesinde sağ omuz eklemine hareket kısıtlılığı, şiddetli ağrısı ve şişliği mevcuttu. Çekilen MR'ında sağ skapula gövdesine de uzanım gösteren kemiği destrükte eden en geniş yerinde 5,4 cm boyutunda olan neoplastik kitle saptandı, eşlik eden sağ aksiller ve suprainfraklaviküler bölgede multiple lenfadenopati mevcuttu. Hastanın PET'inde anterior mediastende, sağ aksiller ve retropektoral lenf nodlarında, sağ omuz glenoidinde ve sağ humerus proksimalinde tutulum mevcuttu. Yapılan biyopsi sonucu ALK pozitif Anaplastik Büyük Hücreli Lenfoma olarak raporlanmıştır. Hastanın BOS patolojisinde hücre görülmemiş olup kemik iliğinde tutulum yoktu. Hastaya sistemik kemoterapi başlandı.

Sonuç: Omuz ağrısı çocukluk çağında sık görülür, iyi bir anamnez ve fizik muayene ile altta yatan nedenler dikkatle değerlendirilmelidir. Omuzda lenfoma nadir görülmekle birlikte tanının akla gelmesi hastalara erken teşhis konup tedavi edilmesi açısından önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Omuz Ağrısı, Kilo Kaybı, Lenfoma, Omuz Şişliği

P-051

Periorbital Ödemın Nadir Bir Nedeni; Enfeksiyöz Mononükleoz

Büşra Sultan Kibar¹, Ayşe Tekin Yılmaz²

¹Sakarya Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Kliniği, Sakarya

²Sakarya Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Çocuk Enfeksiyon Kliniği, Sakarya

Amaç: Periorbital ödem bir çok farklı hastalığın belirtisi olarak görülebilir. Enfeksiyöz mononükleozun (EMN) prodromal belirtisi olarak tanımlanmış olmasına rağmen klinik uygulamada nadir rastlanır. Enfeksiyöz mononükleoz (EMN) ateş, boğaz ağrısı ve lenfadenopati ile karakterize bir klinik tablodur. En sık etkeni Epstein-Barr virüsüdür (EBV). Epstein-Barr virüsünün etken olduğu EMN sırasında tüm sistemlerin etkilenebildiği bildirilmiştir. Burada gözlerde ödem ve ateş yakınması ile dış merkeze başvuran öncelikle konjonktivit tedavisi alan sonrasında nefrotik sendrom ön tanısı ile tarafımıza refere edilen EMN tanısı alan bir olgu sunulmuştur. Amacımız enfeksiyöz mononükleozun pek çok farklı klinik ile başvurabileceğini, ateş, lenfadenopati varlığında muhakkak ayırıcı tanıda düşünülmesi gerektiğini vurgulamaktır.

Olgu: 6 yaşındaki erkek hasta, çocuk acil polikliniğine üç gün önce başlayan gözlerde ödem ve ateş şikâyeti ile başvurdu. Öyküsünden üç gün önce gözlerde şişlik nedeni ile başvurduğu bir merkezde konjonktivit tanısı ile antibiyotikli göz damlası tedavisi başladığı fakat gözlerde ki ödemde azalma olmaması ve ateşinde eklenmesi üzerine çocuk doktoruna başvurduğu nefrotik sendrom ön tanısı ile tarafımıza sevk edildiği öğrenildi. Sistem sorgusunda özgeçmiş ve soy geçmişinde özellik yoktu. Hastanın vücut ısısı 38 C, kan basıncı 100/65 mmHg ölçüldü. Genel durumu iyi olan hastanın fizik muayenesinde orofarenks hiperemik, her iki ön servikalde 2x3 cm birkaç adet ve sol ön servikalde 4x5 cm bir adet düzgün sınırlı, ağrılı lenf nodları mevcuttu. Karaciğer kot altında 1 cm, dalak kot altında 2 cm ele geliyordu. Bilateral periorbital ödemi mevcuttu. Hastanın diğer sistem muayenelerinde patolojik bulguya rastlanmadı. İdrar çıkışı normaldi ve kan basınçları yaş ve boyuna göre normal aralıkta seyretti. Hastanın hemogramında beyaz küre sayısı 20.850/µL, %87 lenfosit, hemoglobinin: 12,80 g/dl idi ve periferik kan yaymasında lenfomonositoz, Downey hücresi görüldü. Biyokimyasal incelemelerinde alanin aminotransferaz 447 (0-50) IU/L, aspartat aminotransferaz 338 IU/L (0-50 IU/L), total bilirubin normal ve C-reaktif protein (CRP) 12 mg/L (0-5 mg/L) olarak bulundu. Böbrek fonksiyonları ve idrar incelemesinin normal olduğu görüldü. Hasta mevcut bulgularla ateşi de olması üzerine EMN ön tanısı ile hastaneye yatırıldı. Mono test pozitif, EBV VCA IgM pozitif, EBV EBNA IgG negatif olarak saptandı. İzleminde ateşin düştüğü, ödemin düzeldiği görüldü.

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

Sonuç: Sonuç olarak periorbital ödem pek çok farklı hastalığın bulgusu olsa da özellikle ateş ve lenfadenopati eşlik ettiğinde ayırıcı tanı da EMN düşünölmelidir.

Anahtar Kelimeler: Epstein-Barr virüs, Ödem, Lenfomonositoz

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

P-055

İdrar İnkontinansı Olan Çocukta Nadir Bir Sebep: Tarlov Kisti Olgusu

Selin Kuzucu¹, İsmail Akdulum²

¹Sorgun Devlet Hastanesi, Yozgat

²Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Radyoloji Anabilim Dalı Pediatrik Radyoloji Bilim Dalı, Ankara

Amaç: Tarlov kistleri olarak da bilinen perinöral kistler, sinir kökünün endonöryumu ile perinöryumu arasında gelişir. Sıklıkla arka kökle dorsal ganglionun birleşim yerinde, spinal sinir kökü kılıflarının büyük dilatasyonları olarak ortaya çıkarlar. Anatomik olarak beyin omurilik sıvısıyla dolu keselerdir. Tarlov kisti başlangıçta klinik önemi belirsiz anatomik varyantlar olarak görülmüştür. Ancak radyolojik olarak tanımlanan Tarlov kistlerinin semptomatik olabileceğine dair kapsamlı kanıtlar bulunmaktadır. Pediatrik hastalarda semptomatik perinöral kistler nadir görülmektedir. Genellikle asemptomatik seyretmesi ve tanı konulabilmesi için de manyetik rezonans görüntülemesi gerekmesi sebebiyle çocuklardaki insidansı bilinmemektedir. Bu çalışmada idrar inkontinansı şikayeti olan ve Tarlov Kisti görülen bir çocuk hasta sunulacaktır.

Olgu: Sağlıklı olduğu bilinen 10 yaş kız hasta, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Polikliniği'ne gün içerisinde idrar kaçırmaya şikayetiyle başvurmuştur. Şikayetin son 1 yıldır olduğu, 2 aydır sıklığı, gece uykudayken olmadığı öğrenilmiştir. Fizik muayenesi doğal olan hastanın bakılan tam idrar tetkiki normaldi. İdrar kültüründe üreme olmadı. Kan parametrelerinde kreatinin 0,46 mg/dl, Sodyum: 139 Potasyum: 4,4 AST: 21 ALT: 14 Hb: 13,3 lökosit: 5700 platelet 296.000 olarak görülerek normal olarak değerlendirildi. Üriner sistem ultrasonografi görüntülemesinin normaldi. Hastanın ilk basamakta yapılan tetkiklerinin normal olup ileri tetkik amaçlı pelvis manyetik rezonans (MR) görüntülemesi yapıldı. Burada sakral kanalda yaklaşık 4.5 cm çapında Tarlov Kisti izlendi. (Resim-1). Hasta beyin ve sinir cerrahisi tarafından takibe alındı.

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

Sonuç: Tarlov kistleri genellikle sakral seviyede bulunurlar. Ancak diğer omurga seviyelerinde de görülebilmektedir. Tüm yaş gruplarına göre bakıldığında dünyada yaygınlığının %4,27 olduğu ve kadınlarda daha sık olduğu bildirilmiştir. Bu kistler genellikle asemptomatiktir ve hastalar tesadüfi olarak tanı almaktadır. Ancak sinir kökü basısı nedeniyle bel ağrısı, radikülopati, bağırsak ve mesane fonksiyon bozukluğu, cinsel işlev bozukluğu gibi çeşitli semptomlara neden olabilmektedir. Olgumuzda Tarlov kisti basısı sonucunda idrar inkontinansı olduğu görülmüştür. Günümüzde bu kistlerin tedavisi tartışmalıdır. Klinik bulguların şiddetine göre cerrahi eksizyon önerilse de çocuklarda bu lezyonlara yönelik cerrahinin uzun vadeli sonuçları konusu belirsizdir. Cerrahi eksizyonun ardından rekürrens durumu bilinmemektedir. İdrar inkontinansı çocukluk çağında sık karşılaşılan bir patolojidir. Bilinen en önemli nedenleri; mesanenin olgunlaşmasındaki yetersizlik, tuvalet eğitimi sürecindeki olumsuz davranışlar, idrar yolu enfeksiyonları, alt üriner sisteme ait anatomik bozukluklar ve sinirsel sorunlardır. Çocukluklarda sinirsel patolojilere bağlı sebepler daha nadir görülmektedir (4). Tarlov kistinin sinirsel nadir bir sebep olabileceğinden dolayı ayırıcı tanıda yer almalıdır. Tarlov kisti nadir olup özellikle çocuk hastalarda verilerin kısıtlı olması sebebiyle bu olgu ilgi çekicidir. İnkontinans, radikülopati gibi şikayetleri olan hastalarda ayırıcı tanıda yer alması önemlidir. Günümüzde tedavisinin halen tartışmalı olması sebebiyle Tarlov Kisti tanısıyla izlenen hastalar ile ilgili yapılacak büyük çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, Tarlov Kisti, İnkontinans, Perinöral Kist

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

P-056

Senkop ve Taşikardi ile Acil Servise Başvuran Bir Hastada Nadir Bir Tanı: Tiroid Krizi

Büşra Sultan Kibar¹, Muhammed Talha Çakır²

¹Sakarya Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Kliniği, Sakarya

²Sakarya Üniversitesi Tıp Fakültesi, Sakarya Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Sakarya

Amaç: Hipertiroidizm çocukluk çağında oldukça nadir olup en sık görülme nedeni Graves hastalığıdır. Tiroid krizi nadir fakat hayatı tehdit eden bir durum olup hipertiroidi belirtilerinin şiddetlenmesi ile ortaya çıkar. Tipik hipertiroidi belirtileri ile birlikte santral sinir sistemi bulgularıyla başvuran hastalarda tiroid krizi akla gelmelidir. Tedavi edilmeyen hipertiroidizm büyümekte olan çocuk ve ergenlerde kilo kaybı, poliüri, polidipsi, çarpıntı ve kemik mineral kaybı, davranış değişiklikleri ve kötü akademik performans gibi zararlı etkilere neden olabilir. Tanı genellikle klinik olarak düşünülür; tiroid hormon konsantrasyonları ve tiroid stimulan immüno globulinlerin ölçümleri ile doğrulanır. Biz de bu olguda acil servise senkop ve taşikardi ile başvuran, otoimmün tiroidit tanısı alan bir vakayı sizlerle paylaşmak istedik.

Olgu: 17 yaş kız hasta, 3-4 aydır ara ara titreme atakları, çarpıntı, halsizlik yaşıyormuş. Son bir haftadır titremelerinde artma olmuş. Hastanın çarpıntı, huzursuzluk, ağlama, senkop şikayetleriyle acil servise başvurusunda senkop, konversiyon, nöbet ön tanıları ile tetkik edildi. Hastanın takibinde taşikardisi devam etti. Buna yönelik alınan tetkiklerinde kardiyak patoloji düşünülmedi ve anemi saptanmadı. Fizik muayenesinde taşikardik, cildi nemli, ellerde tremor, boyunda tiroid bezi palpable, gözlerde canlı bakış mevcuttu. Tirotoksikoz ön tanısı ile alınan TSH < 0.005 ve T4 > 7.77 geldi. Bunun üzerine tiroid ultrasonu istendi. Otoimmün tiroidit bulguları görülmüş olup tiroid gland boyutları belirgin artmış olarak raporlandı. Annede tiroid hastalığı öyküsü olduğu öğrenildi. Hasta servise yatırılarak metimazol tedavisi 0,5 mg/kg dozda ve propranolol tedavisi 1 mg/kg dozda başlandı.

Sonuç: Tiroid krizi, günümüzde seyrek rastlanan, hipertiroidinin klinik bulgularının hayatı tehdit edecek düzeyde şiddetlenmesi ile karakterize bir tablodur. Günümüzde hipertiroidi nedeniyle hastaneye başvuran hastalar arasında sıklığı % 1-2 olarak bildirilmektedir. Serumda tiroid hormonu konsantrasyonlarına göre, komplike olmamış hipertiroidi ve tiroid krizi birbirinden ayırlamaz. Tiroid krizi tanısı, klinik bir tanıdır. Şiddetlenmiş hipertiroidi semptom ve bulgularına ek olarak, bir ya da daha fazla sistemde (santral sinir sistemi, kardiyovasküler, gastrointestinal sistem) fonksiyonel dekompanseman olması tanı için gereklidir. Bizim olgumuzda hipertiroidi bulgularına ek senkop gelişmesi üzerine tiroid krizi düşündük.

Anahtar Kelimeler: Senkop, Tiroid Krizi, Taşikardi, Otoimmün Tiroidit

68. Türkiye Milli Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Milli Pediatri Derneği Kongresi

23. Milli Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

P-061

Yenidoğanlarda Over Kistleri- Klinik Sonuçları

Canan Seren¹, Elif Setenay Demir Arslan², Ezgi Zerin², Dilek Demirel³

¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi, Neonatoloji Bilim Dalı, Samsun

²Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Samsun

³Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Cerrahisi Anabilim Dalı, Samsun

Giriş: Doğum öncesi ultrasonografik tetkiklerde kız bebeklerde over kisti sık rastlanan bir bulgudur (1/2500). Doğum sonrası bu bebeklerin klinik izlemi önemlidir.

Materyal ve Metot: Over kisti tanısı ile izlenen yenidoğanların klinik seyrini belirlemek

Bulgular: Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitesi'nde 2010-2024 yılları arasında over kisti tanısı ile izlenen 19 yenidoğanın verileri retrospektif olarak incelendi. Bebeklerin ortalama doğum ağırlıkları 3144 g (2070-3770 g), gebelik haftaları ortalama 37+6 (36+5-39) hafta idi. Biri dışında hepsinde antenatal tanı vardı. Bir bebek ise doğum sonrası karında kitle nedeniyle araştırılırken tanı aldı. Kist büyüklüğü ortalama 5 cm (0,4- 12cm) idi. 10 hasta (%52,6) yenidoğan döneminde opere edildi. Dört bebekte preoperatif torsiyon düşünüldü. Bebeklerin yedisine koruyucu cerrahi yapılarak yalnızca kist eksizyonu yapıldı. Ortalama cerrahi zamanı 10 (3-50) gündü. Hastalardan bir tanesinde bilateral over kisti mevcuttu ve bu bebekte bilateral over torsiyonu saptanarak sağ over koruyucu cerrahi yapıldı ve sol ooferektomi yapıldı. Postoperatif hiçbir bebekte sorun olmadı. Opere edilen yenidoğanlarda patolojik tanılar: Beş hastada follikül kisti, üç hastanın benign seröz kist, bir hastada seröz kistadenom idi. Dört hastadan hormon tetkiki yapılmıştı: Üç bebekte beta-hCG ve bir bebekte LH; sonuçları normaldi.

Sonuç: Over kistleri yenidoğanlarda iyi prognozludur. Overi korumak için erken doğum yaklaşımından kaçınılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Over Kisti, Yenidoğan

P-063

Biallelik MED27 Varyantı ve Kompleks Nörogelişimsel Hastalık Olan Bir Türk Aile

Filiz Başak Ergin¹, Aslı İnci¹, Kazım Seçgen², Fatih Süheyl Ezgü¹

¹Çocuk Beslenme ve Metabolizma BD, Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Ankara

²Çocuk Genetik BD, Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Ankara

Giriş: Mediyatör kompleks; etki arttırıcılardaki (güçlendirici-enhancer) transkripsiyon faktörleri ve spesifik promotordaki transkripsiyonel proteinler arasında bir köprü olarak rol almaktadır. Transkripsiyonel regülasyonda, mRNA ve kodlamayan RNA işlemlerinde, kromatin yeniden modellenmesinde ve epigenetik regülasyonda görev aldığı da bilinmektedir. Bu güne kadar bu kompleksde görev yapan 10 farklı gende (MED17, MED20, MED23, MED25, MED11, MED12L, MED13, MED13L, CDK8, CDK19 ve MED12) nörogelişimsel hastalıklarla ilişkili varyantlar gösterilmiştir. MED27; mediyatör kompleksin bir alt ünitesini kodlamaktadır. Yakın zamanda biallelik MED27 varyantlarının otozomal resesif spastisite, katarakt ve serebellar hipoplazi ile birlikte ilerleyen nörogelişimsel hastalıktan sorumlu olabileceği gösterilmiştir. Bu vaka serisindeki amacımız nörogelişimsel gecikme ve konjenital katarakt varlığında öncelikli olarak MED 27'nin düşünülmesi gerektiğidir.

Materyal ve Metot: Çalışmada çocuk metabolizma polikliniğine gelen mental retardasyonu olan iki erkek kardeş sunulmuştur. Hastaların polikliniğe başvuru şikayetleri baş tutma, oturma gibi gelişimsel basamaklarında gecikme ve yürüyememe, kusma ve beslenme güçlüğü, kollarda istemsiz kasılmaların olması idi. İlk olgu 4 yaşında, kardeş ise 2.5 yaşında idi. Hastaların her ikisinde de 2 aylıkken bilateral kataraktları saptanmış ve bu nedenle opere edilmişti. Özgeçmişlerinde belirgin özellik yoktu. Anne baba arasında kuzen evliliği mevcuttu. Büyük olan olgunun nöbet nedeniyle 2'li antiepileptik kullandığı, küçük olanın ise tekli antiepileptik kullanığı öğrenildi. Her iki olgunun da kusma ve beslenme güçlüğü nedeniyle antireflü tedavi aldığı öğrenildi. Fizik muayenelerinde baş çevrelerinin, boy ve kilolarının 3 persentil altında olduğu gözlemlendi. Motor mental retardasyon, derin tendon reflekslerinde artış, distoni ve ekstremitelerde dişli çark belirtisi saptandı. Her iki olgunun kranial magnetik rezonans görüntülemesinde kortikal atrofi, subkortikal ve periventriküler volüm kaybı ve ince korpus kallosum dikkat çekmekteydi. Küçük olan olguda mikropenis mevcuttu. Bilateral katarakta yönelik metabolik taramalarında spesifik bulgu saptanmayan olgulara, anne ve babaya tüm ekzom dizileme yapıldı.

Bulgular: Kardeşlerde MED27 geninde c.220_231del (p.Ser74_Val77del) değişikliği homozigot olarak gösterildi. Bu değişiklik ACMG kriterlerine göre olası olası patojenik olarak saptandı. Ardından tüm aile bireylerine Sanger DNA dizi analizi yapılarak saptanan değişikliğin ailede dağılımı gösterildi. Bu değişiklik daha önce Mısırlı bir ailede daha gösterildiği görüldü.

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

Sonuç: Bugüne kadar yapılan çalışmalarda farklı etnik kökenlerden gelen ve nörogelişimsel bozukluk olduğu saptanan hastalarda MED27 geninde 15 farklı varyant tüm ekzom dizileme ile gösterildi. Saptanan bu değişiklik ile çok nadir görülen bir hastalık için daha doğru klinik yaklaşım yapılmasını sağlayacak ve yeni varyantların doğru yorumlanmasına katkıda bulunacaktır.

Anahtar Kelimeler: MED27, Mediyatör Kompleks, Genetik hastalık

Türkiye Millî Pediatri Derneği
1958

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Milli Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

P-064

Intrakraniyal Kanaması Olan Prematüre Bebeklerin Nörolojik Gelişiminin 'Ages and Stages Questionnaires' ve 'Ages and Stages Questionnaires:Social-Emotional' Tarama Testleri ile Değerlendirilmesi

Muhammed Yusuf Mila¹, Erhan Aygün², Muharrem Çiçek¹, Yakup Yeşil³

¹İstanbul Aydın Üniversitesi Tıp Fakültesi VM Medical Park Florya Hastanesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Kliniği, İstanbul

²İstanbul Sağlık Bilimleri Üniversitesi Kanuni Sultan Süleyman Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Yenidoğan Yoğun Bakım Kliniği, İstanbul

³İstanbul Sağlık Bilimleri Üniversitesi Kanuni Sultan Süleyman Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Kliniği, İstanbul

Giriş: Son yıllarda, yenidoğan yoğun bakım ünitesi (YDYBÜ) olanaklarının daha iyi olmasıyla sağkalımı sağlanan preterm doğum öykülü bebeklerin sayısı artmakta, intrakraniyal kanama (İKK) sıklığı azalsa da önemli bir mortalite ve morbidite sorunu olarak etkisini korumaktadır. İKK, 37.gestasyonel hafta (GH)'dan önce doğan preterm bebeklerde özellikle; iletişim, kaba motor, ince motor, problem çözme, kişisel-sosyal becerileri gibi birçok nörolojik becerinin geri kalması, gelişmemesi hatta tamamen olmaması gibi istenmeyen sonuçlar ortaya çıkarmaktadır. Preterm ve İKK'lı olup başarılı bir YDYBÜ süreci sonrası mortalitenin azalması, hastalık nedeniyle ortaya çıkabilecek nörolojik sekellerin oranını da arttırmıştır. Çalışmamızda 'Ages and Stages Questionnaires' (ASQ) ve 'Ages and Stages Questionnaires:Social-Emotional' (ASQ:SE) gelişimsel tarama testlerinin Türkçe versiyonları kullanılarak preterm bebeklerde sıklıkla karşılaşılan İKK'nın nörolojik olarak hastalarda ne tür sorunlara neden olduğu, morbidite faktörlerinin saptanması ve uzun dönem etkilerinin azaltılmasına katkı sağlanması amaçlandı.

Materyal ve Metot: İstanbul Kanuni Sultan Süleyman Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde Ocak 2015-Ekim 2021 tarihleri arasında, preterm, İKK'lı ve YDYBÜ yatışı olan, hastanemizde doğan 40 hasta ve bu hastalarla benzer gestasyon haftasında, benzer doğum kilo ve boyunda kliniğimizde doğmuş, aynı yaş grubundaki 40 kontrol grubu vakası çalışmaya alındı. Vakalar, ASQ ve ASQ:SE gelişimsel tarama testleri ile prematüre poliklinik kontrolüne geldikleri zaman anket yapılarak değerlendirildi. Ayrıca yine kayıtlı veriler aracılığıyla vakalara ait prenatal, natal ve postnatal verilerine hastanemizdeki geçmiş hasta dosyalarından ulaşılmış olup her iki grup arasında ve grupların kendi içinde değişkenlerin karşılaştırmaları yapıldı.

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

Bulgular: Gruplar arası karşılaştırmalarda intraventriküler kanama (İVK) ile birlikte, İVK'nın önemli risk faktörleri olan; erkek cinsiyet, entübasyon gereksinimi yada mekanik ventilasyon ihtiyacı, patent duktus arteriozus (PDA) varlığı, sürfaktan gereksinimi olan yenidoğanlarda nörolojik gelişim noktasında geriliğe sebep olmasından yakından takip edilmesi gerektiği saptandı ($p<0,05$). ASQ ölçeğinin riskli olmasını etkileyen faktörler tek değişkenli lojistik regresyon analizi ile değerlendirildiğinde doğum ağırlığı artışı; baş çevresinin artışı; APGAR 1., 5. ve 10.dk skorunun artışı; doğum haftasının ≥ 32 GH olması, < 32 GH olmasına göre ASQ ölçeğinin riskli sonuç alması riskini düşürdüğü tespit edildi. Annede erken membran rüptürü olması, annede ek hastalık olmamasına göre; annenin ampisilin kullanımı, hiç ilaç kullanmayanlara göre; İVK Grade 1 ile Grade 2, 3 ve 4 olması İVK olmayanlara göre ASQ riskli sonuç oranını artırıyordu. Entübasyon yapılması, PDA olması, prematüre retinopatisi olması ve sürfaktan kullanımı ASQ ölçeğinin riskli sonuç alması riskini arttırdığı tespit edildi.

Sonuç: Çalışmamızda, gruplar arasında İVK'lı hastaların ASQ değerlendirme ölçeğine göre nörolojik gelişimlerinin kişisel-sosyal, kaba-ince motor, iletişim, problem çözme gibi noktalarında aksaklık olduğu ve bu hastaların riskli olarak değerlendirilerek ileri merkeze takip ve tedavi açısından yönlendirilmesi gerektiği sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: İntrakranyal Kanama, Neonatal, Nörolojik Gelişim, ASQ, Preterm

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

P-066

Akut Tekrarlayıcı Pankreatit ile İzlenen Bir Hastada İki Farklı Etiyoloji

Muhammed Baykara¹, Fatma Eren Kurtipek², Hakan Öztürk², Sinan Sarı², Bülent Ödemiş³

¹Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Ankara

²Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Gastroenteroloji Bilim Dalı, Ankara

³Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Gastroenteroloji Bilim Dalı, Ankara

Giriş: Akut pankreatit (AP); karın ağrısı, bulantı, kusma, serumda pankreatik enzimlerin yükselmesi, görüntülemelerde pankreasta ödem ve peripankreatik sıvı ile karakterize inflamatuvar bir hastalıktır. Çocuklarda AP'nin etiyojisinde yapısal anomaliler, obstrüktif nedenler, travma, enfeksiyonlar, genetik ve metabolik nedenler yer almaktadır. Kliniğimizde akut tekrarlayıcı pankreatit ile izlenen bir hasta sunulmaktadır.

Materyal ve Metot: İlk kez 12 yaşında iken epigastrik bölgede karın ağrısı, bulantı ve besin içerikli kusma ile çocuk acile servise başvuran hasta AP tanısı almıştır. İlk AP atağında sonra 2 atağı daha olması üzerine etiyolojiye yönelik tetkik edilmiştir. Çekilen manyetik rezonans kolanjiopankreatografi (MRCP) ile koledok kisti tanısı almıştır. Ardından yapılan endoskopik retrograd kolanjiopankreatografi (ERCP)'de Todani Tip IC ve KOMI Tip IIA olarak sınıflandırılmış ve koledok kanalına stent yerleştirilmiştir. 2 yıl önce hastaya hepatojejunostomi operasyonu yapılmıştır. Hasta şikayetsiz geçirdiği 2 yılın ardından epigastrik bölgede karın ağrısı, bulantı, kusma şikayeti ile başvurduğunda bakılan serum amilaz:792 IU/L, lipaz:1604 IU/L idi. Hasta AP tanısı ile servise yatırıldı, ağızdan alımı kesilerek intravenöz hidrasyon ve proton pompa inhibitörü başlandı. İzleminde karın ağrısı, amilaz ve lipaz değerleri gerileyen hastanın ağızdan alımı açıldı. Ancak yatışının 5. gününde şikayetlerinin tekrarlaması üzerine yapılan abdomen ultrasonografi (USG)'de 'rezidü koledok içinde 10-11 mm çaplı taşlar, akut pankreatitle uyumlu görünüm' izlenmesi üzerine ERCP yapılarak taşlar çıkarıldı. İşlem sonrası şikayetleri tamamen gerileyen hasta taburcu edildi.

Bulgular: Çocukluk çağında AP'nin en sık nedenleri pankreas divisum, pankreatobiliyer birleşim anomalisi gibi yapısal anomaliler; safra taşına bağlı biliyer tıkanıklıklar; azatiyopürin, valproik asit, furosemid gibi ilaçlar; hiperlipidemi, hiperkalsemi gibi metabolik durumlar; mumps, sitomegalovirüs, mikoplazma gibi enfeksiyonlar ve PRSS1, CFTR, SPINK1 gibi genlerde mutasyonlardır. AP atağı sonrası hastaların %15-35'inde pankreatit atakları tekrarlamaktadır. Akut tekrarlayıcı pankreatit tanımında iki atak arası ağrının tamamen gerilediği en az 1 aylık süre olması veya serum amilaz ve lipazın tamamen normale dönmesi yer almaktadır. Etiyolojiye yönelik tüm araştırmalara rağmen hastaların yaklaşık %24'ünde herhangi bir neden saptanamamaktadır. Koledok kisti ve pankreatikobiliyer birleşim anomalisi çocuklarda çok nadir görülen nedenlerdendir. Koledok kisti olan hastalardaki pankreatit sıklığı ise %70'e kadar yükselmektedir. Hastamıza koledok kisti ve

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

pankreatikobiliyer birleşim anomalisi tanısı ile hepatikojejunostomi işlemi yapılmış ve 2 yıllık iyilik halinden sonra pankreatit nedeniyle hastaneye yatırılmıştır. USG'de rezidü koledok içinde görülen taş, hepatikojejunostominin nadir komplikasyonları arasındadır. Koledok kisti nedeniyle opere olan hastaların izlemine devam edilmesi, komplikasyonların erken saptanması açısından önem arz etmektedir.

Sonuç: USG'de rezidü koledok içinde görülen taş, hepatikojejunostominin nadir komplikasyonları arasındadır. Koledok kisti nedeniyle opere olan hastaların izlemine devam edilmesi, komplikasyonların erken saptanması açısından önem arz etmektedir.

AnahtarKelimeler: KoledokKisti, Pankreatit, AkutRekürrenPankreatit, Hepatikojejunostomi

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

P-067

Kolin Asetil Transferaz Eksikliği: Neonatal Prezantasyon

Abdurrahman Akgün¹

¹Fırat üniversitesi tıp fakültesi çocuk sağlığı ve hastalıkları ABD, çocuk metabolizma BD, Elazığ

Giriş: Konjenital miyastenik sendromlar, infantil dönemde epizodik apne ataklarıyla bulgu veren, hayatı tehdit etmesine karşın potansiyel olarak tedavi edilebilir nadir bir grup genetik hastalıktır. Bu hastalıklardan biri olan kolin asetil transferaz (CHAT) eksikliğinde, pitozis, ekstremitelerde güçsüzlük, kolay yorulma ve ölümcül olabilen tekrarlayıcı apne atakları görülür.

Materyal ve Metot: Fırat üniversitesi hastanesi çocuk sağlığı ve hastalıkları kliniğinde takip edilen olgu.

Bulgular: Antenatal öyküsünde herhangi bir özellik olmayan hasta, solunum yetmezliği, yaygın hipotonisite ve hipoaktif refleksler nedeniyle doğumundan hemen sonra yenidoğan yoğun bakım ünitesine yatırıldı. Mekanik ventilatöre bağlanan olgunun takiplerinde spontan solunumunun yeterli olmadığı görüldü. Metabolik tarama tetkiklerinde herhangi bir patolojik bulgu saptanmadı. Ancak, CHAT geninin analizi sonucunda hastada homozigot c.620G>A (p.R207H) mutasyonu tespit edildi.

Sonuç: Tekrarlayan apne atakları, sekonder hipoksik beyin hasarına bağlı psikomotor geriliğe yol açabileceği için ve mevcut tedavilerin potansiyel olumlu etkisi göz önüne alındığı zaman, konjenital miyastenik sendromların gözden kaçırılmaması gereken önemli bir grup hastalık olduğu görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Konjenital Miyastenik Sendromlar, Kolin Asetil Transferaz Eksikliği, Hipotonik İnfant

P-068

Türkiyede COVID-19 Salgını Sırasında İnflamatuvar Bağırsak Hastalığı Klinik Şiddeti Ve Görülme Sıklığı

Anna Carina Ergani¹, Muslu Kazım Körez³, Meltem Gümüş¹, Vesile Betül Aydın¹, Halil Haldun Emiroğlu¹

¹Şehir Hastanesi, Çocuk Gastroenterolojisi, Konya

²Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Gastroenterolojisi Bilim Dalı, Konya

³Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi İstatistik Ana Bilim Dalı, Konya

Giriş: Merkezimizde COVID-19 pandemisinin inflamatuvar bağırsak hastalığının (İBH) sıklığı, ilk başvuru anındaki hastalık aktivasyonu, klinik görünümü ve laboratuvar değerleri üzerindeki etkisini analiz etmeyi amaçladık.

Materyal ve Metot: Çalışmaya Şubat 2017'den bu yana merkezimizde İBH tanısı alan hastalar(n =66) dahil edildi. 2 gruba ayrıldı: grup1;ocak 2017 ile Şubat 2020 (pandemi öncesi dönem) arasında İBH tanısı alan hasta (n=25) ve grup 2; şubat 2020 ile ocak 2023 (pandemi dönemi) arasında İBH tanısı konulan hastalar (n= 41). Ülseratif kolit(ÜK) ve Crohn Hastalığı(CH) olmak üzere ikiye ayrıldı. Hastaların demografik özellikleri, aile öyküsü ve tanı anındaki hastalık aktivasyonları ve laboratuvar (beyaz küre (WBC), trombosit (plt), hemoglobün (hgb), sedimantasyon (sed), c-reaktif protein (CRP), albümin) değerleri kaydedildi. Pandemi döneminde tanı öncesi SARS-COV2 geçirme ve bu sebeple hastanede yatış öyküsü, tanı anında SARS-COV2 pozitif olma, aile bireylerinde SARS-COV2 pozitif olma öyküsü sorgulandı.

Bulgular: Pandemi öncesi 24 hastadan 12'si erkek ve 12'si kadın; pandemi döneminde ise 20'si erkek ve 23'ü kadındı. Hastaların yaş ortalamaları benzerdi. Pandemi öncesi 2 ve pandemi sonrası 9 hastada ek hastalık mevcuttu. Pandemi döneminde çalışmaya dahil edilen 43 hastadan 13'ü SARS-COV2 geçirmiş, 2'si enfeksiyon nedeniyle hastanede yatış öyküsüne sahip, 2'sinin tanı esnasında SARS-COV2 pozitif olduğu saptanmış ve 8'inin aile üyelerinde SARS-COV2 tanısı mevcuttu. İki grubun İBH aile öyküsü sıklığı benzerdi (14.3% vs. 8%, p=.701). Pandemi öncesi ve pandemi dönemi çalışmaya dahil edilenlerin hastalık aktivasyon skorları ile hgb, plt, WBC, sedimantasyon ve albumin düzeyleri benzerken, Pandemi dönemindeki hastaların CRP düzeyi pandemi öncesindekilere kıyasla anlamlı şekilde yüksekti (Tablo 1). Pandemi öncesinde merkezimizde çocuk gastroenteroloji polikliniğimize toplamda 24153 hasta başvurmuş, bunların 1419 (1321 kişiye üst gastrointestinal sistem endoskopisi, 98 kişiye alt Gİ sistem endoskopisi) tanesine endoskopi yapılmış olup 24 (%4.99) hastaya İBH tanısı konulmuştur. Pandemi sonrasında polikliniğimize toplamda 22263 hasta başvurmuş, bunların 1371 (1125 kişiye üst gastrointestinal sistem endoskopisi, 246 kişiye alt gastrointestinal sistem endoskopisi) tanesine endoskopi yapılmış olup 43 (%12.85) hastaya İBH tanısı konulmuştur.

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

Pandemi öncesi ve pandemi döneminde polikliniğe başvuran ve işlem yapılan hasta sayısı benzerdi.

Sonuç: COVID-19 pandemisi sırasında çocuklarda İBH sıklığının arttığı ve ve ilk başvuru esnasındaki CRP düzeyinin anlamlı şekilde yüksek olduğu gözlemlendi.

Anahtar Kelimeler: İnflamatuvar bağırsak hastalığı, crohn hastalığı, ülseratif kolit, SARS-CoV-2

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

P-071

Rota Serebelliti Nadir Bir Olgu Sunumu

Çağrı Aycan², Huriye Çetin¹, Ebru Azapağası³, Zeynep Öztürk¹, Esra Serdaroğlu¹, Ebru Arhan¹, Tuğba Hirfanoglu¹, Ercan Demir¹

¹Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Nöroloji Bilim Dalı, Ankara

²Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Ankara

³Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Yoğun Bakım Bilim Dalı, Ankara

Amaç: Rotavirus, pediatrik yaş grubunda gastroenteritin en sık nedenlerinden biridir. Rotavirus, gastroenteritin yanı sıra benign konvülsiyonlar, aseptik menenjit, hafif ensefalopati ile birlikte geri dönüşümlü splenial sendrom, ensefalit ve serebellit gibi nörolojik hastalıklara da neden olduğu bilinmektedir. Rotavirus ilişkili santral sinir tutulumunun görülme sıklığı enfeksiyon geçiren çocukların %2-5'i olarak bildirilmektedir. Bu bildirinin amacı, rotavirus gastroenteriti geçirdiği esnada tonik vasıfta nöbet ile ilk bulgusunu veren ve sonrasında yapılan testler ve görüntülemelerle rotavirus ilişkili serebellit tanısını alan olgunun tartışılmasıdır.

Olgu: 4 yaş kız hasta, dış merkez acil servise kusma ve ishal şikayeti ile başvurmuş ve hidrasyon tedavisi sonrasında taburcu edilmiş. Hastanın takibinde aile tarafından farkedilen, 5 saniye boyunca süren ellerde ve kollarda kasılma şikayeti ile tekrar acil servise başvurmuş. Fizik muayenede hipotonik ve letarjik, babinski pozitif ve klonusu mevcutmuş. Hastaya LP yapılmış ve kranial MR çekilmiş. MR'da serebellumda parankimal diffüzyon kısıtlaması ve T2A hiperintens sinyal artımları tespit edilmiş. Hastanın gayta PCR örneklemede de Rotavirus saptanmış. Hastaya antibiyotik ve IVIG tedavisi başlanmış. Bilinç durumunda iyileşme görülmeyen hastaya pulse steroid tedavisi de başlanmış. Hastanın uygulanan tedavilere rağmen bilinç durumunda ve nörolojik muayenesinde iyileşme görülmemesi üzerine merkezimize yoğun bakım ünitesine kabul edildi. Merkezimizde yapılan EEG'de sağ hemisfer posterior kortekste belirgin orta derecede ensefalopati tespit edildi. Hastaya merkezimizde tekrar LP yapıldı ve BOS PCR örnekleri çalışıldı ancak herhangi bir viral veya bakteriyel etken saptanmadı. Hastanın uygulanan tedavilere rağmen klinik ve radyolojik olarak iyileşme hali görülmemesi üzerine plazmaferez yapılması kararlaştırıldı ve 5 seans uygulandı. Plazmaferez sonrasında hastanın nörolojik muayenesinde; tonusunda ve ekstremitelerde hareketlerinde iyileşme, sesli uyarılara minimal yanıt ve yüz-cisim takibi yapabildiği görüldü. Yutma testinde oral tolere edemeyen hastanın beslenmesine NG ile devam edildi. Hasta tedavisinin 47.gününde klinik iyilik hali ve kontrol MR'da daha önce tanımlanan lezyonları gerilemiş şekilde taburcu edildi.

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

Sonuç: Rotavirus gastroenteriti ülkemizde ve dünyada pediatrik yaş grubu için yaygın bir yatış nedenidir. Gastroenterit tablosuna ek olarak gelişebilecek santral sinir sistemi komplikasyonları morbidite ve mortaliteye neden olabilmektedir. Tanı koyma sürecinde BOS örneklerinde rotavirusun her zaman tespit edilememesi ve literatürde benzer olgulara yönelik görüntüleme tecrübesinin az olması nedeni ile zorluklar yaşanmaktadır. Bu doğrultuda literatüre yapılacak olan vaka raporu ve seri derlemelerinin faydalı olacağını bildirmek isteriz. Aşılama ile birlikte hem gastroenteritin daha hafif bir klinikte seyredeceği hem de santral sinir sistemi komplikasyonlarının gelişme riskinin azaldığı yapılan çalışmalarda bildirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Rotavirüs, Serebellit

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

P-076

Nadir ve Zorlu: Pediatrik Tekrarlayan Guillain-Barré Sendromu Vakaları ve Klinik Deneyimler

Sena Gürsoy¹, Merve Çakmak¹, İhsan Kafadar¹

¹Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi, İstanbul

Amaç: Guillain-Barré Sendromu (GBS), pediatrik hastalarda nadir görülen ve akut inflamatuvar demiyelinizan polinöropati ile karakterize edilen bir hastalıktır. Tekrarlayan GBS vakaları ise klinik yönetim açısından ek zorluklar sunar. Bu vaka sunumunun amacı, pediatrik yaş grubunda tekrarlayan GBS vakalarını detaylı olarak inceleyerek, tanı ve tedavi süreçlerini açıklamaktır. İlk vaka, 7 yaşındaki bir çocukta GBS'nin tekrarlamasını ve tedavi sürecini, ikinci vaka ise 2 yaşındaki bir çocuğun GBS semptomlarının tekrarını ve müdahale sürecini kapsamaktadır. Her iki vakada da IVIG tedavisinin etkinliği, laboratuvar ve elektrofizyolojik bulguların değerlendirilmesi, tekrarlayan GBS'nin klinik yönetiminde karşılaşılan zorluklar ve tedavi yaklaşımlarının önemini vurgulamayı hedeflemekteyiz.

Olgu: Olgu 1: 7 yaşında, 27 kg ağırlığında erkek hasta, 2020 yılında Guillain-Barré Sendromu tanısı almış ve 2 gr/kg IVIG tedavisi sonrası iyileşmiştir. 2024 yılında ellerde ve bacaklarda güçsüzlük ve ataksik yürüyüş şikayetleriyle tekrar başvurmuştur. Tekrar eden GBS tanısı konmuş ve 0,4 gr/kg IVIG tedavisi uygulanmıştır. Tedavi sonrası hastanın yürümesinde düzelme ve şikayetlerinde gerileme gözlenmiştir. Etiyolojiye yönelik *Campylobacter jejuni* ve genetik tetkikler yapılmıştır. Olgu 2: 2 yaşında, 16 kg ağırlığında erkek hasta, Haziran 2023'te ishal sonrası ilk GBS atağını yaşamış ve IVIG tedavisi ile iyileşmiştir. 1 Eylül 2023'te yürüyememe ve emeklemede gerileme ile acil servise başvurmuştur. Tekrar GBS tanısı konmuş ve çocuk nöroloji servisinde değerlendirilmiştir. EMG ve MR bulguları, polinöropati ile uyumlu bulgular göstermiştir. Laboratuvar tetkikleri ve klinik iyileşme, tedaviye olumlu yanıtı ortaya koymuştur.

Sonuç: Bu vakalar, pediatrik yaş grubunda tekrarlayan Guillain-Barré Sendromu'nun nadir ve zorlu doğasını vurgulamaktadır. Her iki hastada da IVIG tedavisi ile klinik iyileşme sağlanmış ve tekrarlayan semptomların yönetimi önemlidir. Laboratuvar, MR ve EMG bulguları, GBS'nin tekrarlayan doğasını ve tedaviye yanıtı doğrulamaktadır. Bu vakalar, pediatrik GBS yönetiminde erken tanı, sürekli izleme ve tedaviye yönelik yaklaşımın kritik olduğunu ve tekrarlayan vakaların değerlendirilmesi için genetik yatkınlıkların araştırılmasının önemini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Gbs, Tekrarlayan Gbs, Pediatrik Polinöropati, Elektrofizyolojik Bulgular

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

P-078

Multisistem Tutulumu olan Langerhans Hücreli Histiositoz Olgusu

Nihan Öztürk¹, Özge Vural², Arzu Okur², Emine Kızılay¹, Özgür Baştuhan¹, Nazmi Mutlu Karakaş¹, Faruk Güçlü Pınarlı²

¹Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Ankara

²Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Onkoloji Bilim Dalı, Ankara

Amaç: Langerhans Hücreli Histiositoz (LHH) çocukluk çağında nadir görülen bir hastalıktır. İnsidansı milyonda 5 olup kız-erkek oranları neredeyse eşittir. Tek sistemik tutulum olabileceği gibi multisistemik tutulumlarda olabilmektedir. Multisistemik tutulum genellikle 3 yaş altındaki çocuklarda görülür. Hastalar sıklıkla kafada şişlik, döküntü şikayetleri ile başvurmaktadır. Karaciğer, dalak, hematopoetik sistem tutulumu yüksek riskli organlar olmaları nedeni ile önemlidir. Hastaların tedavisi tek sistemik tutulum ya da multisistemik tutulumları olmalarına göre değişmektedir. Tek sistemik tutulumu olan hastalarda tedavisiz izlem ya da cerrahi yapılabilir, multisistemik tutulumu olan hastalarda ise cerrahi tedavi veya medikal tedavi gerekebilir.

Olgu: Bilinen hastalığı sürekli kullandığı ilaç olmayan 1yıl11 ay erkek hasta başvurusundan 1hafta önce sol göz altında şişlik şikayeti başlamış. Eşlik eden ateş ve viral enfeksiyon bulgusu yokmuş. Bilinen travma öyküsü yokmuş. Hasta dış merkezde değerlendirilmiş olup oral amoksisilin-klavulanik asit reçete edilmiş. Düzenli 7 gün kullanmasına rağmen fayda görmeyen hasta dış hekimliğine yönlendirilmiş olup juvenil periodontitis ön tanısı ile Çocuk İmmunoloji bölümüne yönlendirilmiş olup servisimize yatırıldı. Hastanın fizik muayenesinde bilateral inguinal bölgede döküntü, skalpte seboroik dermatit mevcuttu. Ağız içinde 2x2 cm şişlik mevcuttu. Çekilen maksillofasial tomografide yaklaşık 4x3 cm boyutlu maksiller sinusun tamamına yakını kaplayan kemik yapılar da dekrüsyona neden olmuş lobüle kontürlü yumuşak doku dansitesi görüldü. Hastanın öyküsü derinleştirildiğinde polidipsisi olduğu öğrenildi. Çekilen abdomen tomografisi intrahepatik safra yolları santral kesim ve sol lob belirgin olmak üzere dilate görünümündedir; ayrıca safra yolları çevresinde karaciğer parankiminde belirsiz sınırlı dansite artım alanları dikkati çekmiştir (kolanjit?) olarak raporlandı. Hastanın kranial MR'ında hipofiz kalınlaşması mevcuttu. Hastada ön tanıda LHH düşünülmüş olup kitleden biyopsi alındı. Patoloji raporu LHH olarak raporlanan hastanın kemoterapi protokolüne başlandı.

Sonuç: Çocuklarda özellikle 3 yaşın altında multisistem tutulumu olan LHH görülebilmektedir. Anamnezde eşlik eden sistemik semptomların varlığı önemlidir. Fizik muayenede döküntü, egzema, ele gelen şişlik gibi bulgular dikkatli değerlendirilmelidir. Döküntü, seboroik dermatit, poliüri, polidipsi gibi bulguları olan çocuklarda Langerhans Hücreli Histiositoz akla gelmelidir.

Anahtar Kelimeler: Ağızda şişlik, Polidipsi, Seboroik Dermatit, Langerhans Hücreli Histiositoz

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

P-079

Henoch-Schoenlein Purpurası Atipik Bulgusu: Lomber Şişlik ve Ağrı

Begüm Poşul¹, Özlem Tekşam², Şükran Bayrak², Erdal Sağ³

¹Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, İhsan Doğramacı Çocuk Hastanesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Ankara

²Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, İhsan Doğramacı Çocuk Hastanesi, Çocuk Acil Bilim Dalı, Ankara

³Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, İhsan Doğramacı Çocuk Hastanesi, Çocuk Romatoloji Bilim Dalı, Ankara

Giriş: Henoch-Schoenlein purpurası (HSP) sıklıkla cilt ve iç organları etkileyen akut bir küçük damar vaskülitidir. Çocukluk çağının en sık görülen vaskülitlerinden biridir ve her yaşta gelişebilir. Tipik klinik bulguları trombositopeni veya koagulopati olmaksızın palpabl purpura, karın ağrısı ve artrittir. Cilt altı ödemi HSP'nin sık bulgularından biridir; genellikle eller, ayak bilekleri, ayaklarda görülmektedir. Lomber bölgede şişlik HSP'de nadir görülen bir bulgudur. Burada lomber bölgede şişlik ve ağrı yakınmaları olan 5 yaşında bir kız HSP vakası sunuldu.

Materyal ve Metot: Çocuk acil polikliniğine başvuran 5 yaşında kız hasta seçilmiştir. Sunan yazar tarafından öyküsü alınmış, fizik muayenesi yapılmıştır. Retrospektif olarak hastanın bilgileri ve tetkik sonuçları incelenmiştir.

Bulgular: Beş yaşında kız hasta çocuk acil polikliniğine bel, kol ve bacaklarda ağrı, ayaklarda döküntü, yürümeyi reddetme yakınmaları ile getirildi. Hastaneye başvurduğu gün önce ağrı yakınmalarının başladığı, akşam saatlerinde ayaklarda döküntülerinin ortaya çıktığı öğrenildi. 1 hafta önce üst solunum yolu enfeksiyonu geçirdiği, iki gün süren subfebril ateşinin olduğu, semptomatik tedavi verildiği öğrenildi. Kusma, ishal, karın ağrısı, dışkıda ve idrarda renk değişikliği yakınmaları eşlik etmemiş. Fizik muayenesinde lomber sol paravertebral yumuşak doku bölgesinde yaklaşık 4x4 cm alanda şişlik (Resim 1), ısı artışı, palpasyonla belirgin hassasiyet, sol ayak bileğinde şişlik, her iki ayak sırtında birleşme eğiliminde purpurik döküntüler (Resim 2), ayak tabanlarında peteşiler, sol dirsek ekstansör yüzde 1x1 cm çapında purpura, gövde ve baş hareketiyle lomber bölgede ağrı saptandı. Laboratuvar tetkiklerinde C-Reaktif Protein (CRP) yüksekliği (53,95 mg/L), idrarda lökosit (14 hücre/HPF) pozitifliği dışında anormal sonuç görülmedi. Abdomen ve lomber bölgeye yönelik ultrasonografik incelemede patolojik bulgu saptanmadı. Hastaya oral non-streoidal antiinflamatuvar tedavi başlanarak kontrole çağırıldı. Bir gün sonraki kontrolde lomber bölgedeki şişliğin gerilediği görüldü.

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

Sonuç: Özellikle ayak bilekleri, ayaklar ve ellerde olan cilt altı ödem HSP başlangıcında sık rastlanan bir bulgudur. Yüz ve skrotum gibi diğer bölgelerde de ödem olan vakalar bildirilmiştir. Lomber bölgede ödem literatürde sadece birkaç vakada bildirilen HSP'nin nadir görülen bir bulgusudur. Lomber ve diğer bölgelerdeki ödem vaskülitik inflamatuvar süreçlere bağlı çevre dokudaki damar duvarlarındaki sızıntıya bağlıdır. Bu hastada alt ekstremitelerde palpabl purpura, ayak bileği ve lomber bölgedeki ödem bulgularıyla ön planda HSP düşünüldü. HSP'nin nadir bir bulgusu olan lomber şişlik ve ağrı dikkat çekici bir bulguydu. Bu vaka sık rastlanan HSP vakalarının alışılmadık klinik bulgularla da ortaya çıkabileceğini göstermesi yönünden dikkat çekicidir.

Anahtar Kelimeler: Henoch-Schoenlein Purpurası, lomber şişlik, lomber ağrı

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

P-080

İntravenöz Demir Tedavisi Alan Hastaların İncelenmesi ve Demir Eksikliği Anemisi

Merve Yıldız¹, Elif Güler Kazancı¹, Betül Orhaner¹, Bilgen Işık¹

¹SBÜ Bursa Tıp Fakültesi Yüksek İhtisas Eğitim Ve Araştırma Hastanesi, Bursa

Giriş: Demir eksikliği (DE) tüm dünyada en sık rastlanan besinsel eksiklik olup, özellikle gelişmekte olan ülkelerde önemli bir halk sağlığı sorunudur. Demir eksikliğinin tüm dünyada kaç kişiyi etkilediğine dair kesin bir veri yoktur, ancak anemi DE'nin dolaylı bir göstergesi olarak kullanıldığında, gelişmekte olan ülkelerdeki okul öncesi çağıdaki çocuklar ve gebelerin çoğunda ve gelişmiş ülkelerdekilerin de en az %30-40'ında DE görüldüğü tahmin edilmektedir. Çocukluk çağında en fazla süt çocukluğu ve menstruasyon gören ergenlerde görülür; ancak büyüme hızı artmış ve gereksinimleri yeterince karşılanmayan tüm çocuklar risk altındadır. DEA'nın nedeni araştırılır: Özellikle süt çocukluğu ve adolesan dönemde DEA gelişmesine en sık yol açan neden, artan demir ihtiyacının beslenme ile karşılanmamasıdır; çocukluk ve adolesan dönemde altta yatan kanama, parazitoz veya çölyak hastalığı gibi emilim bozukluklarının araştırılması önerilir.

Materyal ve Metot: 01.01.2024-01.09.2024 tarihleri arasında Bursa Yüksek İhtisas Eğitim Araştırma Hastanesi çocuk hematoloji polikliniğine başvurmuş, anemi saptanmış ve intravenöz demir tedavisi almış hastalara ait veriler geriye dönük olarak incelenmiştir.

Bulgular: Hematoloji servisinde yatmış ve parenteral demir tedavisi almış 19 hasta incelendiğinde en sık demir eksikliği sebebi nutrisyonel olarak tespit edilmiştir. 4 hastada emilim bozukluğu, 1 hastada kronik böbrek hastalığına bağlı olarak ve 1 hastada kanamaya bağlı kayıp nedeniyle demir eksikliği mevcuttur.

Sonuç: Ağızdan demir tedavisi her zaman ilk seçenektir. Oral demir tedavisine uyumsuzluk veya tolerasyon güçlüğü varsa, demir emiliminde sorun varsa, devamlı kan kaybı mevcutsa parenteral demir tedavisi verilir.

Anahtar Kelimeler: Demir Eksikliği Anemisi, İntravenöz Demir Tedavisi, Hematoloji

P-081

Çocukluk Çağında Barrett Özofagus ve Gastroözefageal Bileşkenin İntestinal Metaplazisi

Enver Mahir Gülcan¹, Feyza Ulus²

¹Acıbadem Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları AD, Çocuk Gastroenteroloji BD, İstanbul

²Acıbadem Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları AD, İstanbul

Giriş: Barrett özofagus (BÖ), adenokarsinoma kadar ilerleyebilen premalign bir durumdur. Çocuklarda çok nadirdir ve histopatolojik olarak özofagusun normal skuamöz epitelinin intestinal kolumnar epitel ile yer değiştirmesi (intestinal metaplazi) olarak tanımlanır. Etiyoloji tam olarak anlaşılmamış olmakla birlikte kronik gastroözefageal reflünün patogeneizde çok önemli rol oynadığı bilinmektedir. Bu çalışmada özofagogastroduodenoskopi yapılan ve özofagus biyopsileri alınan çocukluklarda Barret özofagus ve gastroözefageal bileşkenin intestinal metaplazisi (İM) saptanan hastalarımızı sunduk.

Materyal ve Metot: Nisan 2012 - Ocak 2024 tarihleri arasında 18 yaş ve altı özofagogastroduodenoskopi yapılan ve özofagus biyopsileri alınan hastalar demografik özellikler, klinik bulgular, endoskopik ve histopatolojik özellikler açısından incelendi

Bulgular: Çocukluk yaş grubunda özofagostroduodenoskopi yapılan 1736 hasta çalışmaya alındı (ortalama yaş 11.8 (4.9-17.8 yıl) idi. Bu hastalardan 19'unda şüpheli BE saptandı (% 1.09). BÖ'lü hastaların 10'unda (% 52,6) İM saptanırken 9'unda (% 47,3) İM yoktu. Hastaların en belirgin şikayeti bulantı-kusma (13 hasta, % 68,4) idi. Endoskopik bulgular içinde erezyon 13 hasta (% 68,4) ile en sık saptanan bulgu oldu.

Sonuç: Bu çalışmamız göstermektedir ki, çocuklarda BÖ nadir rastlanmakla birlikte, çocuklarda da görülebildiği; bu açıdan endoskopi ve biyopsi, özellikle bulantı-kusma şikayetleri olan büyük çocuklar başta olmak üzere 5 yaş ve üstü hastalarda tetkik esnasında akılda tutulmalıdır. Ülkemizde daha önce yapılmış çocukluk çağı BÖ hastalarına dair bir veriye rastlanmamış olup, çalışmamız bu yönüyle de daha sonra yapılacak çalışmalara yol göstermesi açısından önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Barret Özofagus, İntestinal Metaplazi

P-082

Ailevi Akdeniz Ateşi Olan Çocuklarda Artrit Bulgularının Değerlendirilmesi

Derya Köse¹, Tuba Kurt², Murat Tutanç¹

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Bursa Şehir Hastanesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları, Bursa

²Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Bursa Şehir Hastanesi, Çocuk Romatoloji, Bursa

Giriş: Ailevi Akdeniz Ateşi (AAA) tekrarlayan ateş, serozit ve/veya sinovit atakları ile karakterize en sık görülen monogenik otoinflamatuvar hastalıktır. Bu çalışmada AAA'nin artrit bulgularının hastalıkta görülen diğer klinik bulgularla ve sık görülen mutasyonlarla ilişkisini ortaya koymayı hedefledik.

Materyal ve Metot: Çalışmaya AAA tanısı konulmuş 345 hasta dahil edildi. Hastaların verileri (genetik mutasyonlar, semptomların başlangıç yaşı, tanı yaşları; atak tipi, karın ağrısı, ishal, döküntü, göğüs ağrısı, ateş, ateş süresi, eklem ağrısı, artrit, erizipel benzeri eritem (ELE), uygulanan tedaviler) incelendi.

Bulgular: 345 (178K/167E) AAA hastasının 126'sinde [115 (%33) akut, 11 (%3) kronik artrit] artrit vardı. 115'inde (%33) akut, 8'inde (%2,4) kronik periferik, 3'ünde (%0,8) sakroileit saptandı. Hastaların ortalama yaşı 10 yıldır (IQR 7,0-14,0). Semptom başlangıç yaşı ortalama 36 aydır (IQR 12,0-72,0). Semptom başlangıç yaşı ve tanı yaşı artritli olan grupta daha geçti. Artritli olan hastaların 97'sinde (%76) karın ağrısı, 46'sında (%36) göğüs ağrısı, 62'sinde (%49) ELE şeklinde atak mevcuttu. Artritli olan hastalarda ELE istatistiksel olarak daha fazla saptandı (p:0.0). Tablo 1'de klinik özellikler özetlendi. Subklinik inflamasyon 28 (8), kolşisin direnci 17 (%4,9) hastada vardı. Artritli olan 10 (%7,9) hastada kolşisin direnci, 14 (%11) hastada subklinik inflamasyon mevcuttu. Subklinik inflamasyon, kolşisin direnci ile artrit arasında istatistiksel ilişki saptanmadı (p: 0,14, p:0.06). Artritli olan 41 (%33,6) hastada 10. ekzon homozigot mutasyonu vardı [39'unda (%31,9) M694V homozigot, 1'inde (%0,8) M680I homozigot, 1'inde (%0,8) V726A homozigot]. Onuncu ekzon homozigot mutasyon olması artritli ilişkili saptandı (p:0.01). 10. ekzon birleşik mutasyon ve heterozigot mutasyon sırasıyla 15 (%12,2) [M694V/V726A 3 (%2,4), M694V/M680I 9 (%7,3), M694V/R761H 1 (%0,8), M680I/V726A 2 (%1,6)], 45 (%36) hastada saptandı. M694V homozigot mutasyon artritli ilişkili diğer mutasyonlarla artrit arasında ilişki saptanmadı (p: 0,166). 22 (%6,4) hasta kolşisin direnci veya kronik periferik artrit nedeniyle biyolojik tedavi aldı. Kolşisin direnci nedeniyle hastaların 13'ü (%3,8) anakinra, 18'i (%5,2) kanakinumab, 8'i (%2,3) ve 1'i (%0,3) tosilizumab tedavisi aldı. Anakinra tedavisi ile 8 (%2,3) hastada geniş enjeksiyon yeri reaksiyonu, 3 (%0,9) hastada anaflaksi gelişmesi nedeniyle kanakinumab tedavisi uygulandı. Kronik artritli olan 3 (%0,9) hasta interlökin 1 antagonist tedavisine yanıtız olması nedeniyle anti-TNF tedavi kullandı. Artritli olan grupta biyolojik tedavi kullanımı daha yüksek saptandı (p:0.0). 1 hastada renal amiloidoz gelişti.

Türkiye Millî Pediatri Derneği
1958

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

Sonuç: Ailevi Akdeniz ateşi farklı atak fenotipleri olan monogenik otoinflamatuvar hastalıktır. Tekrarlayan artrit ile serözit atakları birlikte olabilmektedir. Çalışmamızda serözit atakları ve artrit arasında ilişki saptanmadı. Ayrıca onuncu ekzon homozigot mutasyon ile artrit arasında ilişki saptandı. Biyolojik tedavi kullanan hastalardaki artrit sıklığı göz önüne alındığında bu hastalar kolşisin direnci açısından dikkatli izlenmelidir.

Anahtar Kelimeler: Ailevi Akdeniz Ateşi, Artrit

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

P-086

Marfan Sendromunda {FBN1} Geninde Yeni Bir Homozigot Varyant: Çocuktan Babaya Genetik Tanı

Nilay Kan Menkü¹, Mehlika Meryem Sarı¹, Filiz Başak Ergin¹, Hatice Tuba Atalay², Bahattin Çiftçi¹, Alime Burcu Topçu¹, Derya Ahmadlı¹, Fatih Süheyl Ezgü¹

¹Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Genetik Bilim Dalı, Ankara

²Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Bilim Dalı, Ankara

Giriş: FBN-1 ilişkili Marfan sendromu; hafif formlardan erken başlangıçlı ve hızlı ilerleyen formlara kadar geniş fenotipik değişkenlik gösteren bir bağ doku hastalığıdır. Kardinal bulgular göz (lens sublüksasyonu, miyopi, glokom vb), iskelet sistemi (uzun kemikler, araknodaktili, gövdede uzun kulaç boyu) ve kardiyovasküler sistemleri (aort kök dilatasiyonu, mitral valv prolapsusu gibi) içerir. Hastalık otozomal dominant kalıtlı ve yüksek klinik penetrans gösterir.

Materyal ve Metot: Olgularımız Gazi üniversitesi çocuk genetik bölümünde takipli olup, genetik analizler yeni nesil dna dizileme ile tüm ekzom analizi kullanılarak yapılmıştır.

Bulgular: Olgumuz 8 yaşında erkek hasta ilk kez 5 yaşında iken görmede azalma şikayeti ile yapılan muayenesinde superior lens sublüksasyonu saptanmasıyla Marfan sendromundan şüphelenilmiş ve genetik analiz için yönlendirilmiştir. Yapılan kardiyak taramasında mitral valv prolapsusu saptanmıştır. Hastanın ekzom analizinde FBN1 geninde homozigot c.7003C>G (p.Arg2335Gly) varyantı saptanmıştır ve bu varyant literatürde daha önce bildirilmemiştir. Literatürde FBN1 ilişkili Marfan sendromunda homozigot mutasyon oldukça nadirdir. Bunun üzerine anne baba da yapılan ekzom analizinde her iki ebeveynin de FBN1 geninde c.7003C>G varyantını heterozigot olarak taşıdığı ancak hastalık kliniği göstermediği görülmüştür. İn silico analizlerde olası patojenik olduğu öngörülen bu varyantın sadece homozigot durumda hastalık kliniği oluştururken heterozigot durumda klinik oluşturmaması ve literatürdeki homozigot varyantlarla çok yakın bölgede bulunması protein fonksiyonunu heterozigot durumda tolere edilebilir düzeyde etkilemiş olabileceğini göstermektedir. Olgunun ekzom analizinde eş zamanlı olarak CLCN1 geninde patojenik c.854G>A (p.gly285glu) varyantını taşıdığı (heterozigot) saptanmıştır. Bu gen miyotoni konjenita hastalığı ile ilişkilidir. Miyotoni konjenita; tüm çizgileri kasları etkileyebilen miyotoni, kas krampları ve kas hipertrofisi ile seyreden bir hastalıktır. Otozomal resesif formu Becker formu adı verilen daha ileri yaşta bulgu veren formudur. Olguda otozomal resesif forma neden olan bu varyantın saptanmasıyla olgunun babasının fenotipinin hastalık ile uyumlu olduğu görülmüştür. Ekzom analizinde babanın CLCN1 geninde c.854G>A (p.gly285glu) patojenik varyantı homozigot saptanmıştır. Ve olgunun babası da miyotoni konjenita tanısı almıştır.

Türkiye Millî Pediatri Derneği
1958

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

Sonuç: Bu bildiride, otozomal dominant kalıtıldığı bilinen Marfan sendromunda FBN1 geninde yeni bir homozigot varyantın tanımlandığı ve aynı zamanda hastanın babasında daha önce teşhis edilmemiş olan miyotoni konjenita hastalığının saptandığı nadir bir vaka sunulmuştur. Bu olgu yeni nesil dizileme ile yapılan tüm ekzom analizinin ve hastaların bütüncül bir yaklaşımla değerlendirilmesinin, genetik analiz ve derin fenotipik incelemenin birlikteliğinin önemini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Marfan Sendromu, Tüm Ekzom Sekanslama, Miyotoni

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

P-087

Yabancı Cisim Aspirasyonu

Gül Ülker Kara¹, Taha Y. Akin¹, Doç. Dr. Işıl Eser Şimşek¹

¹Kocaeli Üniversitesi Hastanesi, İzmit

Amaç: Yabancı cisim aspirasyonu (YCA) sadece izole öksürük ile başvurarak astım veya tekrarlayan akciğer enfeksiyonu tanılarıyla tedavi edilebilir, bu da tanının gecikmesine neden olur. YCA en çok 1-5 yaş arası çocuklarda görülür. Tanıda en önemli kriter aileden yada çocuktan alınan öyküdür. Ancak %10-20 olguda öykü olmamasına rağmen klinik bulgulara dayanarak yapılan bronkoskopide yabancı cisim saptanmıştır. Bu sunum ile uzun dönem öksürük şikayeti ile tekrarlayan hastane başvuruları olan kesin tanısı 3. bronkoskopi sonucu YCA olarak netleşen bir olgudan bahsedilmiştir.

Olgu: Bilinen hastalığı olmayan 3,5 yaş kız hasta, 1 yıldır özellikle geceleri şiddeti artan öksürüğe eşlik eden hırıltı şikayeti başlamış. 1 yıldır ara ara nebül tedavisi ihtiyacı oluyormuş ancak şikayetleri son 4 aydır nebül tedavisi sonrası geçmiyormuş. Çocuk alerji bölümüne başvurmuş, ilk olarak astım tanısı konularak inhale kortikosteroid (İKS) ve lökotrien reseptör antagonistisi (montelukast) tedavileri başlanmış. Bu tedavileri 4 aydır düzenli almasına rağmen öksürük şikayetinin devam etmesi üzerine hastanemiz çocuk alerji bölümüne başvurdu. Özgeçmiş ve soygeçmişinde özellik yoktu. Aile YCA öyküsü vermedi. Büyüme-gelişme yaşına uygundu. İlk muayenede dinlemekle bilateral akciğerlerde krepan ral duyuldu. Tedavide inhale kortikosteroid günlük tek dozdan iki doza yükseltildi. Pnömoni düşünülen hastaya uygun dozdan 10 günlük amoksisilin-klavulanat tedavisi başlandı. 3 hafta sonra kontrole geldiğinde şikayetlerinin aynı şekilde devam ettiği görüldü ve bilateral ronküsleri duyuldu. Toraks bilgisayar tomografisi çekildi. Toraks bt 'Sol ana bronş distalde yabancı cisim görünümü izlendi. Sol akciğerde havalanma artışı izlendi.' olarak sonuçlandı. YCA ön tanısıyla çocuk cerrahisi tarafından yapılan rijid bronkoskopide yabancı cisim görülmedi ancak o bölgede kanamalı bir granüle doku alanı izlendi. Çocuk göğüs hastalıklarına konsülte edildi. Tanısal yaklaşım ve örnekleme için göğüs hastalıkları flexible bronkoskopisini yaptı ve bronkoskopi yorumları yabancı cisim etrafında oluşabilecek granülasyon dokusu olarak düşünüldü, .Bronkoalveolar lavaj örneğinde H. İnfluenza üreyen hastaya uygun antibiyotik tedavi verildi. Tüberküloz için alınan PCR ve kültür örneklerinde tüberküloz saptanmadı. Hastanın ter testi ve immün yetmezlik açısından alınan tetkileri normal geldi. Çocuk Göğüs Hastalıkları hastanın üçüncü bronkoskopisini Rijid olarak yaptı ve sonucunda antep fıstığı kabuğu sol ana bronştan çıkarıldı.

Sonuç: YCA sonrası hastalar kronik geçmeyen öksürükle yanlış tanıları alarak, çok fazla tetkik edilebilirler. Hastanın hikayesi, fizik muayenesi ve akciğer görüntülemesi tanıda önemlidir. Tedaviye yanıtız kronik öksürükle giden özellikle de yaşı 1-5 yaş olan hasta grubunda öykü

Türkiye Millî Pediatri Derneği
1958

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

olmasa bile yabancı cisim aspirasyonu aklımıza gelmelidir. YCA olgularında erken teşhis hastanın gereksiz tetkik edilmesini önler ve hasta için hayat kurtarıcıdır.

Anahtar Kelimeler: Yabancı Cisim Aspirasyonu, Bronkoskopi, Öksürük

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

P-089

Süt Çocuklarında Masum Bir Laboratuvar Bulgusu: Selim Geçici Hiperfosfazemî

Gülay Cesur Çınar¹, Gülşah Ceylan², Ayça Bilge Sönmez¹, Nurdila Köroğlu Yekeler¹, Filiz Tütüncüler Kökenli³

¹Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Edirne

²Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği Anabilim Dalı, Edirne

³Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Endokrinolojisi Bilim Dalı, Edirne

Amaç: Selim geçici hiperfosfazemî (SGH), süt çocuğu ve çocuklarda altta yatan bir kemik ya da karaciğer hastalığı yokluğunda, rastlantısal olarak saptanan ve kısa sürede normale dönen alkalin fosfataz (ALP) enziminin aşırı artışıyla karakterize biyokimyasal bir sorun olup sıklıkla geçirilmiş viral gastroenterit ya da solunum yolu enfeksiyonu sonrası gelişir. Burada rastlantısal olarak aşırı yüksek ALP düzeyi saptanan bir olgu sunulmuştur.

Olgu: 2 yaş 4 aylık kız hasta, dış merkezde yapılan rutin tetkikleri sırasında ALP düzeyinin (3319 U/L) çok yüksek saptanması üzerine kliniğimize gönderildi. Öyküsünden yaklaşık 3 hafta önce 2-3 gün süren gastroenterit enfeksiyonu geçirdiği öğrenildi. Özgeçmişinde 3250 gr ile zamanında doğduğu, doğumdan itibaren 1 yaşına kadar profilaktik olarak D vitamini (400 IU/gün) aldığı, nöromotor gelişiminin yaşıtları ile uyumlu olduğu, aşılarının takvime uygun olarak yapıldığı, bilinen kronik bir hastalığı ve uzun süreli ilaç kullanım öyküsü olmadığı öğrenildi. Soy geçmişinde akraba evliliği yoktu ve ailede metabolik kemik hastalığı olan olgu tanımlanmıyordu. Fizik muayenesinde; vücut ağırlığı: 11,2 kg (10-25p), boy: 86 cm (10-25p), baş çevresi: 47,2 cm (25p), genel durumu iyi, aktif, cilt rengi doğaldı. Karın muayenesinde organomegali saptanmayan hastada kas- iskelet sistemi ve diğer sistem bulguları olağandı. Laboratuvar tetkiklerinde; tam kan sayımı ve tam idrar tetkiki normal, serum ALT ve AST düzeyi normal (9 IU/L ve 12 IU/L) ve ALP düzeyi 3023 IU/L (ND:142-335) ile aşırı yüksekti. Serum Ca: 9,4 mg/dl (ND: 9-11), serum P: 5,4 mg/dl (ND:3,1-6), serum Mg: 2,2 mg/dl (ND:1,7-2,3), PTH: 31,5 ng/L (ND:15-65), serum 25-OHD₃: 30,4 ng/ml (ND:20-100) ile normal değerlerde idi. Serum ALP düzeyinin aşırı yüksekliği dışında diğer tüm biyokimyasal değerlerin normal saptanması üzerine hastada ALP düzeyi ölçümü çöktürme yöntemi kullanılarak tekrarlandı. Çöktürme testi sonrası kontrol serum ALP düzeyi 255 IU/L ile normal değerlerde bulundu. Hastada 3 hafta önce geçirilmiş gastroenterit öyküsü olması, fizik muayene ve laboratuvar incelemesinde karaciğer veya metabolik kemik hastalığına yönelik herhangi bir bulgunun olmaması ve yüksek serum ALP düzeyinin çöktürme testi sonucu normal sınırlarda saptanması üzerine SGH tanısı konuldu. Hasta tedavisiz izleme alındı.

Türkiye Millî Pediatri Derneği
1958

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

Sonuç: Sonuç olarak; nadir rastlanan biyokimyasal bir sorun olmasına karşın SGH tanısının, çocuk hekimleri ve aile hekimleri tarafından akılda tutulması aşırı endişe nedeniyle gereksiz tetkik yapılmasını önleyecektir. Ayrıca SGH tanısında kullanılan pahalı ve zaman alan bir test olan ALP izoenzim elektroforez testi yerine hızlı ve ucuz bir test olan serum ALP çöktürme testi kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Alkalen Fosfataz, Selim Geçici Hiperfosfatazemi, Süt Çocuğu

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

P-090

Baş Ağrısı ve Kusma Şikayetiyle Başvuran Çocuk Olguda Yeni Tanı İntrakraniyal Kitle

Şahin Kalkan¹, Muharrem Çiçek¹, Erkan Erfidan¹, Muhammed Yusuf Mila¹, Ayça Kalkan²

¹İstanbul Aydın Üniversitesi Tıp Fakültesi VM Medical Park Florya Hastanesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Kliniği, İstanbul

²İstanbul Beylikdüzü Devlet Hastanesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Kliniği, İstanbul

Amaç: Baş ağrısı, acil servislere sıkça başvuru nedenleri arasında yer alır. Baş ağrısı, migren gibi kendi başına bir hastalık olabildiği gibi, kanama veya intrakraniyal yer kaplayan kitleler gibi başka hastalıkların ilk belirtisi de olabilir. Burada acil servise baş ağrısı ve kusma şikayeti ile başvuran bir çocuk olgu üzerinden uzun süreli baş ağrılarının sebebi olabilecek intrakraniyal kitlelere dikkat çekmeyi amaçladık.

Olgu: 13 yaş kız hasta baş ağrısı nedeniyle daha önce birçok kliniğe başvurmuş olup semptomatik tedavi almış. Hasta, yine tekrarlayan baş ağrısı ve bir gündür olan kusma şikayetiyle çocuk acil servisimize başvurdu. Yapılan fizik muayenede barsak sesleri artışı haricinde diğer sistem muayeneleri doğaldı. Baş ağrısı ve kusması olması üzerine müşahadeye alınan hastaya, mayi, parasetamol ve ondansetron verildi. Müşahade sonrası kusması olmayan ama baş ağrısının şiddetinde bir azalma olmaması üzerine çekilen kontrastsız beyin bilgisayar tomografisinde beyin sapı düzeyinde, serebellar vermiste ve sol serebellar hemisferde kitlesel lezyon açısından yüksek şüphe uyandıran görüntü tespit edildi. Bunun üzerine çekilen kontrastlı beyin manyetik rezonans (MR) görüntülemesinde ise sol serebellar hemisfer ve vermis düzeyinde, bulbusta servikal spinal kord boyunca uzanım gösteren kontrastlanma gösteren alanların izlendiği, pilositik astrositom veya ependimomaya benzer kitle görüntüsü tespit edildi. Ayrım açısından hastanın ileri MR (MR spektro ve perfüzyon) ve tüm spinal MR çekimi planlanarak beyin cerrahisi kliniğine yönlendirildi.

Sonuç: Sonuç olarak, baş ağrılarında doğru ve kapsamlı ayırıcı tanı yapmak çok önemlidir. Uzun bir zamandan beri var olan ve giderek şiddetlenen baş ağrılarında olgumuzda olduğu gibi intrakraniyal kitlelerin akla getirilmesi gerekir. Geçmeyen baş ağrısı nedeniyle başvuran çocuk hastalarda ayrıntılı bir fizik muayene ve gerektiğinde görüntüleme yöntemleri de tanıya yardımcı olur.

Anahtar Kelimeler: Baş Ağrısı, Kusma, Çocuk, İntrakraniyal Kitle

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

P-093

Bir Primer Hemofagositik Lenfositosis Olgusu

Adalet Mehmedali¹, Arzu Oto², Elif Güler Kazancı³, Murat Tutancı¹

¹Sağlık Birimleri Üniversitesi, Bursa Şehir Hastanesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları, Bursa

²Sağlık Birimleri Üniversitesi, Bursa Şehir Hastanesi, Çocuk Yoğun Bakım, Bursa

³Sağlık Birimleri Üniversitesi, Bursa Şehir Hastanesi, Çocuk Hematoloji ve Onkoloji, Bursa

Giriş: hemofagositik sendrom (hemofagositik lenfositosis, hlh) histiositoz grubu hastalıklar içinde makrofajlarla ilişkili olan grupta yer alır ve anormal immün aktivasyona bağlı olarak gelişen, çoklu organ disfonksiyonu ile karakterize, nadir görülen, hayatı tehdit eden immünolojik bir sendromdur. primer (ailesel) ve sekonder (edinsel) olmak üzere iki farklı gruba ayrılır. ülkemizde akraba evliliği oranı %29.2 ile yüksek olduğu için primer hlh sıklığı da artmaktadır. patogenezi sitotoksik t-lenfositler ve natural killer (nk) hücrelerin fonksiyonlarında bozulma, makrofaj ve t-lenfositlerin anormal aktivasyonu ve buna sekonder oluşan sitokin fırtınası rol oynar. uzamış ateş, splenomegali ve sitopeni major klinik bulgulardır. hastalığa ait spesifik bulgular olmadığından ve nadir görülmesi nedeni ile şüphe duyulmadığı sürece tanınması güçtür. tedavi, anormal immün aktivasyonun baskılanması ve atta yatan sebebin düzeltilmesinden oluşmaktadır

Materyal ve Metot: Hastanın Klinik ve Laboratuvar Değerlendirilmesi

Bulgular: 1 hafta devam eden ateş şikayeti ile başvuran 3 aylık olgu tarafımıza başvurdu. hastanın fizik muayenesinde düşkün görünüm ve belirgin hepatosplenomegali dışında patolojik bulgu saptanmadı. soygeçmişinden 4 aylık kardeş ex öyküsü olduğu öğrenildi. hasta sepsis öntanısıyla yatırıldı. odağı belli olmayan ateş tablosuna yönelik lomber ponksiyon planlandı fakat trombositopenisi olması nedeniyle lp yapılamadı. takiplerinde ateşlerin devam etmesi, genel durumunun kötüleşmesi ve pansitopeninin gelişmesi üzerine hastanın tetkikleri derinleştirildi. tetkiklerinde pansitopeni dışında, akut faz reaktan yüksekliği (crp 65 mg/l), transaminaz yüksekliği (alt 193 u/l ast 750 u/l), ferritin yüksekliği (31.800), fibrinojen düşüklüğü (60 mg/dl), hipertrigliseridemi (258 mg/dl) saptandı. hemofagositik lenfositosis sendromunun klinik ve laboratuvar kriterlerini karşılayan hastanın kemik iliği aspirasyonu yapıldı, hemofagositoz bulguları saptandı. hastanın yaşı itibarıyla, ex kardeş öyküsü olması ve kemik iliğinde hemofagositoz bulgularının olması sebebiyle primer hlh tanısı konuldu. primer hlh tanısına yönelik genetik tetkikleri gönderildi. hlh protokolüne uygun şekilde tedavisi başlandı.

Türkiye Millî Pediatri Derneği
1958

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

Sonuç: ülkemiz koşullarında persistan yüksek ateş, hepatosplenomegali ve ferritin yüksekliği ile gelen olgularda hlh düşünülmesi erken tanı açısından önemlidir. hastalığa ait spesifik bulgular olmadığından ve nadir görülmesi nedeni ile şüphe duyulmadığı sürece tanınması güçtür. hlh tablosu ile gelen olgularda primer nedenler yanı sıra etyolojide malignite de unutulmamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Hemofagositik Lenfositik Lenfositik, Hepatosplenomegali, Sitopeni

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

P-095

Ev İçi Tüberküloz Temaslı Olguda Profilaksi Tedavisinin Önemi

Merve Özden Budağ¹, Ayşe Kübra Açıık², Hatice Burcu Çağlar Kızıl², Hafize Selma Çetin², Onur Tekel², Tuğçe Tural Kara²

¹Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Antalya

²Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Enfeksiyon Hastalıkları Bilim Dalı, Antalya

Giriş: Tüberküloz hastalığı, Mycobacterium tuberculosis kompleks basillerini taşıyan hasta kişiden hava yoluyla sağlam kişiye bulaşır. En bulaştırıcı hasta grubu; balgam mikroskopisinde aside rezistan basil (ARB) pozitif, kaviteli akciğer ve larinks tüberkülozu olan hastalardır. Çocuklarda kaynak çoğunlukla ev içi temastır. Okul, kreş, yurt gibi birlikte ve uzun süre zaman geçirilen yerlerden de bulaşma olabilir. Tanı için semptomlar, tüberküloz hastası ile temas öyküsü, fizik muayene bulguları, tüberkülin cilt testi, radyolojik ve mikrobiyolojik bulgular kullanılır.

Materyal ve Metot: Ev içi tüberküloz teması olup profilaksi tedavisini düzenli kullanmayan ve 5 yıl sonrasında tüberküloz tanısı alan olgu bildirilmiştir.

Bulgular: Bilinen hastalığı olmayan 11 yaşında kız hasta iki aydır devam eden balgamlı öksürük, bir haftadır ateş yüksekliği şikayetleriyle başvurdu. Özgeçmişinde 5 yıl öncesinde babasının kaviter akciğer tüberkülozu tanısı aldığı ve olgunun tüberküloz profilaksisini düzenli kullanmadığı öğrenildi. Fizik muayenesinde sağ orta ve alt zonlarda krepitan ral, solunum sesleri bilateral azalmış olarak duyuldu. Akciğer grafisinde yaygın bilateral infiltrasyon artışı gözlemlendi. Kontrastlı toraks bilgisayarlı tomografide her iki akciğer üst lobda, sağ akciğer orta lobda ve her iki akciğer alt lob süperiorlarda tomurcuklanmış ağaç görünümleri, içerisinde kaviter alanlar bulunduran geniş konsolide sahalar izlendi. Balgam ve üç gün açlık mide sıvısından (AMS) ARB aranması ve tüberküloz kültürü gönderildi. Ampirik seftriakson ve vankomisin tedavileri başlandı. ARB mikroskopisinde balgam ve AMS pozitif olarak sonuçlandı. Seftriakson ve vankomisin tedavileri 14 gün verilerek kesildi. Dörtlü akciğer tüberküloz (isoniazid, rifampisin, etambutol, pirazinamid) tedavisi başlandı. Tüm mikrobiyolojik örneklerde M.tüberkülozis kompleks üredi. Isoniazid ve rifampisin ilaç direnci olmadığı öğrenildi. Anti-tüberküloz tedavinin 14.gününde balgam ARB mikroskopisi negatifleşen olgu taburcu edildi. Ayaktan izleminde dörtlü tedavi iki aya tamamlandı, devamında isoniazid ve rifampisin olacak şekilde toplam tedavi süresi altı ay olarak planlandı.

Sonuç: Pediatrik yaş grubunda, erişkin tüberküloz vakasıyla teması olan çocuklarda hastalığın önlenmesi, kemoprofilaksinin düzenli kullanılması ve devamlılığı ile sağlanabilmektedir. Kaviter akciğer tüberkülozlu immünkompetan olgumuzda hızlı tanı ve etkin tedavi ile klinik iyileşme görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Tüberküloz, Ev İçi Temas, Temas Sonrası Profilaksi

P-098

Hipernatremik Dehidratasyonlu Yenidoğanların Özellikleri ve Kısa Dönem İzlem Sonuçları: Tek Merkez Deneyimi

Hatice Mine Çakmak¹, Necibe Selki¹, Kenan Kocabay¹

¹Düzce Üniversitesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Bilim Dalı, Düzce

Giriş: Neonatal Hipernatremik Dehidratasyon (NHD), emzirme desteğinin ve kaynakların artmasına rağmen, emzirme yetersizliğine bağlı gelişmektedir. Klinik bulgular geç farkedildiğinde, morbiditesi ve mortalitesi yüksektir. Bu çalışmanın amacı, NHD'lu olguların klinik, demografik ve izlem verilerini araştırmaktır.

Materyal ve Metot: Düzce Üniversitesi Tıp Fakültesi Yenidoğan Polikliniği'ne başvuran 1 Ocak 2019-Ağustos 2024 tarihleri arasında NHD tanısı alan (n=114) olgularla, aynı tarihlerde yenidoğan polikliniğine başvuran NHD'si olmayan, rastgele seçilen aynı sayıda (n=114) yenidoğanlar demografik, klinik ve tedavi açısından kıyaslanmıştır. Retrospektif bu çalışmada, verilere bilgisayar veri sisteminden ulaşılmıştır. Verilerin tanımlayıcı istatistiklerinde ortalama, standart sapma, medyan en düşük, en yüksek, frekans ve oran değerleri kullanılmıştır. Değişkenlerin dağılımı Kolmogorov Simirnov, Shapiro-Wilk test ile ölçüldü. Dağılımı normal olmayan nicel bağımsız verilerin analizinde Mann-Whitney U test kullanıldı. Nitel bağımsız verilerin analizinde Ki-kare test kullanıldı. Analizlerde SPSS 28.0 programı kullanılmıştır.

Bulgular: NHD'li olguların (n=114) ortalama anne yaşı (27,6 ± 5,8) yıl, gestasyonel haftası 38,7±1,6 hafta, %65,8 (n=75)'u sezaryen doğum ve %50,9 (n=58)'u kızdı. NHD'li yenidoğanların, kontrol grubu ile klinik, demografik, serum sodyum (mmol/L), Apgar Skorları, klinik özellikleri karşılaştırıldı. NHD'li olgular kontrol grubuyla kıyaslandığında doğum haftası (sırasıyla 38,7 ± 1,6'ya 38,3 ± 1,3) (p=0,021), kan sodyumu (sırasıyla 148,8 ± 8,1'e 140,1 ± 2,6) (p<0,001), annede primipar doğum oranı (sırasıyla %47,4'e %21,1) (p<0,001) NHD grubunda daha yüksekti. NHD'li olgularda postnatal yaş (sırasıyla 4,4 ± 3,3 güne 4,5 ± 2,6 gün) (p=0,016), beşinci dakika Apgar Skoru (sırasıyla 9,9 ± 0,4'e 10,0 ± 0,0) (p=0,007) kontrol grubuna göre daha düşük bulundu (Tablo 1 ve 2). NHD'li yenidoğanlarda kontrol grubuna göre; %10'dan fazla kilo kaybı (p<0,001), oligüri (p<0,001), sarılık (p=0,003), ateş (p=0,001), letarji (p=0,024), hastanede yatış (p<0,001) ve intravenöz sıvı tedavisi (p<0,001) oranları anlamlı yüksek bulunmuştur (Tablo 2).

Tablolar

Sonuç: Çalışmamızda sezaryen doğum oranı, NHD'yi etkilememiş, primipar doğum ise NHD'yi arttırmıştır. NHD'li olgularda kontrole göre istatistiksel olarak gestasyon haftasının yüksek, postnatal yaşın ve beşinci Apgar skorunun düşük olması dikkati çekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Neonatal Dehidratasyon

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

P-099

Metronidazol Kullanımı Sonrası Gelişen Siyah Kılılı Dil

Sıla Kafaoglu Yurdakoş¹, Büşra Ömür¹, Merve Özgüven¹, Meltem İleri¹

¹Etilik Şehir Hastanesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Kliniği, Ankara

Amaç: Siyah dil, dilin dorsumunda olan ağrısız, kendi kendini sınırlayan, benign bir klinik durumdur. Genellikle asemptomatik olmakla birlikte bulantı, metalik tat, ağız kokusu gibi semptomlara neden olabilir. Hastalığın etiyolojisi tam olarak bilinmemekle birlikte, antibiyotik, antipsikotik ilaç, sigara kullanılması, kandida enfeksiyonları, kötü ağız hijyeni, ağız kuruluğu, aşırı siyah çay ve kahve tüketimi hastalığa zemin hazırlayan nedenler arasındadır. Burada, metranidazol kullanımına bağlı geliştiği düşünülen siyah kılılı dil olgusu sunuldu.

Olgu: Dokuz yaşında kız son iki gündür olan dilinde kahverengi renk değişikliği şikayeti ile başvurdu. Öyküsünden 10 gün önce başlayan sık idrar yapma, geceleri idrar kaçırma şikayetleri ile başvurduğu merkezde idrar yolu enfeksiyonu tanısıyla sefiksım ve metronidazol başlandığı, bu tedavileri 4 gündür kullandığı öğrenildi. Hastanın bilinen hastalığı, düzenli kullandığı ilaç yoktu. Fizik muayenesinde ağız kokusu, dilin dorsal yüzeyinde siyah renk değişikliği, dişlerde siyah renkli beneklenme olduğu görüldü. Diğer sistem muayeneleri normaldi. Laboratuvar tetkiklerinde tam kan sayımı, karaciğer ve böbrek fonksiyon testleri normal, C-reaktif protein negatifti. Tam idrar tetkiki normal olan hastanın idrar kültüründe üreme olmadı. Dil üzerindeki renk değişikliğinin metronidazol kullanımına bağlı olabileceği düşünüldü ve metronidazol tedavisi kesilerek sefiksım tedavisinin 1 haftaya tamamlanması, dilin dorsal yüzeyine günde 3-4 kez fırçalama önerildi. İki hafta sonra kontrolde hastanın dil ve dış renginin normale döndüğü görüldü.

Sonuç: Lingua villosa nigra olarak bilinen siyah kılılı dil, dilin dorsal yüzeyinin anormal kalınlaşması ile karakterizedir. Filiform papillalarda keratin salgısının arttığı, buna karşın papillaların dökülme hızının azaldığı bildirilmiştir. Bu patolojik değişim sonucunda dil rengi farklılaşmaktadır. Klasik olarak siyah renk değişimi olsa da olgularda sarı, yeşil, kahverengi renk değişiklikleri de görülebilir. Tedavide ilk basamak, dilin dorsal yüzeyinin günlük fırçalanarak bu duruma neden olan ajanın kesilmesi ve ağız hijyeninin sağlanmasıdır. Dil yüzeyinin fırçalanması lezyonu ve uzamış papillaları mekanik olarak uzaklaştırır ve yeni papillaların çıkmasına fırsat verir. Çocuk hastalarda sık kullanılan antibakteriyel ajanlardan sulbaktam-ampisilin, metronidazol, klaritromisin siyah kılılı dile neden olabilir. Günlük pratikte bu ilaçları kullanılırken dilde renk değişikliğinin gelişebileceği akıld tutulmalı ve antibiyotiklerin olası yan etkilerinden ve antibiyotik direncinden korunmak için gereksiz ve uygun olmayan antibiyotik kullanımından kaçınılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Metranidazol, Siyah Kılılı Dil

P-100

Semptomdan Tanıya: Bilinci Kapalı Olan Çocuk Hastada Organofosfat Zehirlenmesi Olgusu Selin Kuzucu¹

¹Sorgun Devlet Hastanesi, Yozgat

Amaç: Organofosfatlar genellikle tarım alanlarında pestisit olarak kullanılmaktadır. Organofosfatların tarımsal verimi artırmada birçok avantajı olmasına rağmen, insanlar ve çevredeki diğer canlılar için potansiyel olarak tehlikelidir. Özkıyım amacıyla kullanımı ve kazara maruz kalma sonucunda zehirlenmeler görülmektedir. Bu durumlarda ise mortalite ve morbidite oranları yüksektir. Organofosfat zehirlenmesinde klinik tablo kolinerjik deşarja bağlı olup nonspesifik semptomlardan komaya kadar değişiklik göstermektedir. Ayırıcı tanının yapılarak uygun tedaviye başlanması hasta mortalitesi için oldukça önemlidir. Her pediatrik hastada olduğu gibi intoksikasyon düşünölen hastalarda da tanıda anamnez ve muayene bulguları oldukça değerlidir. Burada acil servise bilinci kapalı halde getirilen çocuk hastada detaylı anamnez sorgulaması ile saptanan organofosfat zehirlenmesi sunulacaktır.

Olgu: Sağlıklı olduğu bilinen 3.5 yaşında erkek hasta ani şekilde uykuya meyilinin olması ve ardından bilincinin kapanması sebebiyle acil servise getirilmiştir. Hastada travma ve enfeksiyon öyküsü olmadığı öğrenilmiştir. İlk değerlendirmesinde Glaskow Koma Skalası 10 olup, buna eşlik eden miyozis ve bradikardisi mevcuttur. Diğer sistem muayeneleri normal olarak değerlendirilmiştir. Tetkiklerinde hemogram, kan elektrolitleri, kan glukozu, beyin tomografisi ve elektrokardiyogramı normal olarak görölmüştür. Toksidrom bulguları göz önüne alınarak tıbbi öyküsü derinleştirilğinde organofosfat inhalasyon teması olduğu öğrenilmiştir. İzlem ve tedavisi sonucunda şifa ile taburcu edilmiştir.

Sonuç: Organofosfatlar, sinir sistemindeki kolinesteraz enzimini inhibe ederek çalışır. Asetilkolin, sinir sisteminde ana nörotransmitterdir ve kolinesteraz tarafından parçalanır. Organofosfatlar kolinesterazı inhibe etmesiyle asetilkolin birikerek aşırı uyarılmaya neden olur. Bu, sinir sisteminde kolinerjik deşarja yol açar. Semptomlar arasında anksiyete, uykusuzluk, titreme, baş ağrısı, baş dönmesi ve halüsinasyon bulunur. Nikotinik etki kas güçsüzlüğü ve taşikardiye neden olabilirken, muskarinik etki organlarda düz kas kontraksiyonlarına yol açar ve salivasyon, terleme, myozis gibi belirtiler ortaya çıkar. Organofosfat zehirlenmesi tanısı tıbbi öykü ve klinik bulgulara göre konulmakta olup spesifik bir laboratuvar testi yoktur. Bu sebeple koma ve bilinç bulanıklığı ile gelen hastalarda ayırıcı tanının yapılabilmesi hayattır. Hastalarda klinik olarak spesifik bulgular her zaman görölmeyebilir. Özellikle bu olguda olduğu gibi bilinci kapalı olarak acil servise getirilen hastalarda ayırıcı tanı yapılması daha zor olabilmektedir. Bu sebeple tanıya yönelik anamnez ve muayene bulguları her pediatrik hastada olduğu gibi intoksikasyon düşünölen hastalarda da oldukça değerlidir. Hastamızda da, organofosfat zehirlenmesi detaylı bir tıbbi öykü alınmasıyla belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, Organofosfat, Bilinç Kaybı, Zehirlenme

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

P-102

Skalp Ödeminin Nadir Bir Nedeni: Güneş Yanığı

Özlem Tekşam², Begüm Poşul¹, Leman Akcan Yıldız²

¹Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, İhsan Doğramacı Çocuk Hastanesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Ankara

²Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi, İhsan Doğramacı Çocuk Hastanesi, Çocuk Acil Bilim Dalı, Ankara

Giriş: Akut skalp ödemi seyrek görülen ancak hastalarda ve ailelerinde telaşlanmaya neden olan bir yakındır. Nedenleri arasında subgaleal hemoraji, güneş ürtikeri, anjioödem, Henoch-Schoenlein purpurası, kemik tümörleri, eozinofilik granülom gibi hastalıklar sayılabilir. Bu raporda çocuk acile ani ortaya çıkan alın bölgesi ve saçlı deride şişlik yakınması ile başvuran 10 yaşındaki erkek çocuk sunuldu.

Materyal ve Metot: Çocuk acil polikliniğine başvuran 10 yaşında erkek hasta seçilmiştir.

Bulgular: 10 yaşında erkek hasta çocuk acil polikliniğine baş ağrısı, saçlı deri ve alında şişlik, bacaklarında karıncalanma yakınmaları ile başvurdu. Yakınmalarının iki gün önce öğle saatlerinde havuzda oynayıp su kaydırağından kayarak kafasını havuzun zeminine hafifçe çarptıktan sonra başladığı öğrenildi. Fizik muayenesinde alın ve frontoparietal bölgede daha belirgin olmak üzere tüm saçlı deride yaygın gode bırakan skalp ödemi (Resim 1), gövde ön- arka yüzde ve saçlı deride kızarıklık (1. derece yanık alanları), servikal vertebra üzerinde hassasiyet, sol dizde 2x2 cm ekimotik alan saptandı. Havuza gitmeden 3 gün önce saç tıraşı olduğu ve güneş kremi sürmeden uzun süre havuzda oynadığı öğrenildi. Kafa travması öyküsü olan hastaya baş ağrısı ve karıncalanma yakınmaları olduğu için baş boyun bilgisayarlı tomografi (BT) çekildi. BT sonucu normal olan hastanın frontal skalp ödeminin güneş yanığına bağlı geliştiği düşünüldü. Güneş koruyucu önerilen hastanın kontrollerinde skalp ödeminin 4 günde düzeldiği görüldü.

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

Sonuç: Bu hastada kafa travması öyküsü, baş ağrısı ve alt ekstremitelerde karıncalanma bulgularının olması ve muayenede skalp ödeminin süturlar ile sınırlı olmaması nedeniyle ayırıcı tanıda künt kafa travması sonrası gelişebilen subgaleal hemoraji öncelikle düşünüldü. Ancak BT bulgularının kanama ile uyumlu olmaması, hastanın 3 gün önce saç tıraşı yaptırmış olması, güneş koruyucu kullanmadan güneş altında zaman geçirmesi ve birinci derece yanık bulguları olması nedenleriyle güneş yanığına bağlı skalp ödemi olduğu düşünüldü. Güneş yanığı ultraviyole radyasyona bağlı hasar sonrası kızarıklık, ödem, vezikül, bül gibi bulgular ile ortaya çıkar. Prostaglandinler, sitokinler, histamin, nitrik oksit gibi inflamatuvar medyatörler aktive olur ve bunlar cilt ödemi ve vazodilatasyonla sonuçlanır. Kafanın anatomik yapısı ve yer çekiminin sıvı üzerine etkileri nedeniyle saçlı derideki güneş yanıkları vücudun diğer bölgelerindeki yüzeysel yanıklardan daha farklıdır ve sıklıkla skalp ödemi ile karşımıza çıkar. Güneş yanığı tedavisinde kortikosteroidler, nonsteroidal antiinflamatuvar ilaçlar, antihistaminikler, antioksidanların kullanımı bildirilmekle beraber sapka ve güneş koruyucu kremler kullanmak en etkili yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: Güneş Yanığı, Skalp Ödemi

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

P-105

Respiratuar Sinsisyal Virüs Enfeksiyonu Sonrasında Akut Respiratuar Distres Sendromu Gelişen Bir Yenidoğanda Masitentan Kullanımı, Vaka Takdimi

Ayça Gökçe Coşkun¹, Mustafa Şenol Akın¹, Hayriye Gözde Kanmaz¹, Nihal Demirel¹
¹Bilkent Şehir Hastanesi, Ankara

Amaç: Geç prematüre bebeklerde Respiratuar Sinsisyal Virüs (RSV) enfeksiyonu, yoğun bakım ünitesine yatış ve mekanik ventilasyon ihtiyacı olan bebeklerde ciddi seyredebilmektedir. Bazı çalışmalar pulmoner hipertansiyon kliniğinin RSV enfeksiyonunun şiddetinin artmasıyla ilişkili olduğunu göstermiştir. RSV'ye bağlı gelişen pulmoner hipertansiyonun patofizyolojisi, atelettazi ile meydana gelen akciğer hacmi değişiklikleri,hipoksik vazokonstriksiyon, endotel yolakları gibi birçok faktörden kaynaklanmaktadır.Yenidoğan bebeklerde pulmoner hipertansiyon tedavisinde inhale nitrik oksit (iNO) ,fosfodiesteraz-5 inhibitörleri, prostasiklin analogları, çözünebilir guanilat siklaz uyarıcıları, rho kinaz inhibitörleri, endotelin reseptör antagonistleri gibi ajanlar kullanılmaktadır.Biz de RSV enfeksiyonu nedeniyle akut respiratuar distres sendromu (ARDS) ve pulmoner hipertansiyon gelişmiş bir yenidoğan vakasında endotelin reseptör antagonisti olan masitentan kullanımını literatüre sunmak istedik.

Olgu: 28 yaşındaki annenin 3. gebeliğinden 3. yaşayan olarak son adet tarihine göre 33+4 hafta, 2240 gr doğan kız bebek solunum sıkıntısı ve prematürite nedeniyle yenidoğan yoğun bakım ünitesine yatırıldı. 5 gün entübe olarak izlenen hasta 16 günlük yatışın sonunda genel durumu iyi ve oksijen ihtiyacı olmadan taburcu edildi. Postnatal 24. günde 2 gündür olan öksürük şikâyeti ve solunum sıkıntısı ile çocuk acil polikliniğine başvurdu. Takibinde takipnesi retraksiyonu olan hasta entübe edilerek yenidoğan yoğun bakım ünitesine yatırıldı. Alınan solunum yolu viral panelinde RSV saptandı. Solunum sıkıntısı belirginleşen, genel durumu kötüleşen hastaya akciğer grafisi çekildi. Akciğer grafisinde ARDS saptandı ve surfaktan tedavisi uygulandı. Yatışının 7.gününde genel durumu kötüleşen konvansiyonel mekanik ventilasyonda basınç ihtiyacı artan ve ARDS'si belirginleşen hasta yüksek frekans osilasyon yöntemiyle (HFOV) ventile edilmeye başlandı. Takibinde uyararla desatüre olması, kliniğinin bozulması nedeniyle hastada pulmoner hipertansiyon olduğu düşünülerek tekrarlayan kez ekokardiyografiler ile pulmoner basınç ölçümü yapıldı. Sistolik pulmoner arter basıncı (sPAB) 50-55 mmHg ölçülmesi üzerine hastaya iNO tedavisi başlandı. iNO tedavisine yeterince cevap vermeyen hastaya iloprost infüzyonu ve sildenafil tedavisi başlandı. Tedavi etkinlik süreleri sonrasında yapılan ekokardiyografide sPAB 50 mmHg olarak ölçülmesi üzerine hastaya endotelin reseptör antagonisti olan bosentan başlanması kararı alındı. Fakat bosentan preparatına ulaşamadığı için postnatal 64. gününde hastaya masitentan tedavisi 1 mg/gün peroral olarak başlandı. Masitentan tedavisinin 3. gününde hastanın kliniğinde iyileşme izlendi, iNO tedavisi azaltılarak kesildi. Tedavinin 7. gününden itibaren HFOV'da basınç ve FIO₂ düzeyleri yavaş yavaş azaltıldı. Postnatal 79. Gününde HFOV'dan

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

konvansiyonel MV'ye geçiş yapılan hastanın postnatal 96. gününde yapılan kontrol ekokardiyografisinde sPAB 15 mmHg ölçüldü. Postnatal 117. gününde oral masitentan ve 2 lt/dk oksijen tedavisiyle taburcu edildi.

Sonuç: Endotelin reseptör antagonistleri kullanımıyla ilgili birçok çalışma bulunsa da literatürde 6 aydan küçük bebeklerde masitentan kullanımına yönelik veriler oldukça sınırlı sayıdadır. Olgumuzun klinik fayda gördüğü tespit edilmiş olup, hastalarda yaygın kullanımı açısından daha fazla çalışma yapılması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Pulmoner Hipertansiyon, Yenidoğan, Masitentan

P-107

Çocuklarda Transdermal Metanol Zehirlenmesi

Gizem Nur Genç¹, Gülçin Bozlu², Fatma Durak³, Mehmet Alakaya³

¹Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı Bilim Dalı, Mersin

²Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Acil Bilim Dalı, Mersin

³Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Yoğunbakım Bilim Dalı, Mersin

Amaç: Metanol (metil alkol) oldukça toksik, berrak bir sıvıdır². Metil alkol zehirlenmesi sıklıkla biliçli ya da kazara oral alım sonrası oluşur ancak nadiren akciğerler ve deri yoluyla da gelişebilir¹. Zehirli etkilerinden metabolitleri sorumludur¹. Metanol zehirlenmesi baş ağrısı, görme bozukluğu, bulantı, kusma, halsizlik, yüksek anyon açıklı metabolik asidoz ve solunum yetmezliğine yol açan merkezi sinir sistemi depresyonuna neden olabilir². Bu olguda ateşini düşürmek için tüm vücuduna metil alkol içeren havalı fren alkolü uygulanan hastadaki metanol zehirlenmesine yaklaşımı sunmayı amaçladık.

Olgu: Daha önceden bilinen bir hastalığı olmayan 1 yıl 9 aylık erkek hasta çocuk acile genel durum bozukluğu, halsizlik, kusma, uyku hali, hızlı ve düzensiz soluma şikayetleriyle getirildi. Hastanın genel durumu kötü, kusmaul solunumu mevcuttu, GKS 12 olarak değerlendirildi. Kan gazında pH:7.01 bikarbonat: 6 mmol/L, kan şekeri 118 olarak tespit edildi. Biyokimya parametrelerinde Klorür 104 mEq/L, Kreatinin 0,39 mg/DL, Sodyum 134 mEq/L, Üre 35 mg/dL idi. Yüksek anyon açıklı metabolik asidozu mevcuttu. Bikarbonat tedavisine rağmen metabolik asidozu devam etti. Anamnezde hastanın son birkaç gündür ateş, öksürük, burun akıntısı şikayetlerinin olduğu ve ailesinin ateşi düşürmek için yaklaşık son 7 saattir havalı fren alkolü ile ıslatılmış bezle tüm vücuduna kompres yaptığı öğrenildi. Havalı fren alkolünde metil alkol olduğu saptandı. Hasta yoğunbakım ünitesine alındı. Ulusal zehir danışma merkezi ile görüşülerek intravenöz etil alkol ile tedavi başlandı, folik asit verildi ve metabolik asidozu kademeli olarak düzeldi. Böbrek fonksiyon testleri, elektrolitleri ve idrar çıkışı normaldi. Hemodiyaliz ihtiyacı olmadı. Göz bulguları yoktu.

Sonuç: Bu olgu transdermal metanol uygulamasının zehirlenmeyle sonuçlanabileceğini göstermektedir. Ağır asidoz, tedaviye dirençli sıvı ve elektrolit bozukluğu ve böbrek yetmezliği varlığında hemodiyaliz önerilir. Olgumuzda yoğunbakım ünitesinde etil alkol ve folik asit tedavisi uygulanmış ve tedavi sonrasında semptomlar tamamen gerilemiştir. Kaynaklar : 1)Transdermal Methyl Alcohol Toxication İbadulla MİRZAYEV, Emine TEMEL, Hüban ATİLLA, Nilüfer YALÇINDAĞ Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Göz Hastalıkları Anabilim Dalı, Ankara, TÜRKİYE2)Transdermal Metanol Zehirlenmesi İlker KAÇER, Aksaray Eğitim ve Araştırma Hastanesi Acil Tıp Anabilim Dalı

Anahtar Kelimeler: Metil Alkol, İntoksikasyon, Metabolik Asidoz

Türkiye Millî Pediatri Derneği
1958

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

P-108

Nuvita Biosearch Center (NBC)'da Yerel Kaynaklardan İzole Edilen {Bifidobacterium longum} NBC2255 DSM 35104 Suşunun Güvenlik Değerlendirmesi

Akif Emre Kavak¹, Ayşenur Gün Sezen¹, Nagehan Kan¹, Emre Kürşat Örsel¹, Zerya Beyza Alimoğlu⁵

¹Nuvita Biosearch Center, İstanbul

²Yıldız Teknik Üniversitesi, Kimya Metalurji Fakültesi, Biyomühendislik Bölümü, İstanbul

³Yıldız Teknik Üniversitesi, Kimya Metalurji Fakültesi, Gıda Mühendisliği Bölümü, İstanbul

⁴İstanbul Üniversitesi, Fen Fakültesi, Moleküler Biyoloji ve Genetik Bölümü, İstanbul

⁵İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi, Mühendislik ve Doğa Bilimleri Fakültesi, Moleküler Biyoloji ve Genetik Bölümü, İstanbul

Giriş: Probiyotikler, günümüzde yaygın olarak kullanılan takviye edici bileşenler haline gelmiştir. Bir mikroorganizmanın probiyotik olarak kullanılabilmesi için sahip olduğu yararlı etkilerinin yanında insan sağlığı için tehlike arz edecek özellikler de içermemesi gerekmektedir. Bu nedenle probiyotik olarak kullanılacak suşların güvenlik değerlendirmelerinin yapılması önem arz etmektedir. Probiyotik mikroorganizmalar, mikroflora içerisinde bulunabilecek patojenlere aktarabilecek antibiyotik direnç genlerini içermemeli veya bu genleri aktarmamalıdır. Aynı zamanda toksin üretimi ile ilişkili DNaz aktivite, jelatinaz aktivite ve hemolitik aktivite göstermemelidir.

Materyal ve Metot: Son zamanlarda ticari bir ürün olarak yaygınlaşan Bifidobacterium longum gastrointestinal ve enfektif hastalıkların hafifletilmesinde, enflamasyonun giderilmesinde, konağın bağışıklık sisteminin ve bağırsak mikroflorasının düzenlenmesinde görev alabilen önemli bir probiyotik mikroorganizmadır. Bu çalışmada, yerel kaynaklardan izole edilen Bifidobacterium longum NBC2255 DSM 35104 suşunun antibiyotik direnci Minimum İnhibisyon Konsantrasyonu (MIC) analizi ile Ampisilin, Eritromisin, Gentamisin, Kanamisin, Klindamisin, Kloramfenikol, Streptomisin, Tetrasiklin ve Vankomisin olmak üzere dokuz farklı antibiyotik için test edilmiştir. Hemolitik aktivite %5 Columbia kanlı agar ile, jelatinaz aktivitesi %3 jelatin içeren besi yeri ile, DNaz aktivitesi ise DNaz agar besi yeri kullanılarak test edilmiştir. Elde edilen sonuçlar Avrupa Gıda Güvenliği Otoritesi (EFSA) parametrelerine göre değerlendirilmiştir.

Bulgular: Değerlendirme sonucunda Bifidobacterium longum NBC2255 DSM 35104 suşu test edilen dokuz antibiyotikten sadece Ampisiline ve Kanamisine direnç gösterirken diğer 7 antibiyotiğe duyarlı olduğu tespit edilmiştir. Literatürde test edilen diğer Bifidobacterium longum suşlarıyla karşılaştırıldığında NBC2255 daha az sayıda antibiyotiğe karşı direnç göstermektedir. NBC2255 suşunun sahip olduğu bu antibiyotik dirençler ise literatür karşılaştırmalarıyla benzerdir. Bifidobacterium longum NBC2255 DSM 35104 suşunun

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

jelatinaz ve DNaz aktiviteleri negatif, hemolitik aktivitesi γ -hemoliz (negatif) olarak bulunmuştur.

Sonuç: Elde edilen sonuçlar doğrultusunda *Bifidobacterium longum* NBC2255 DSM 35104, insan sağlığı için tehlike arz etmeyen güvenli potansiyel bir probiyotik suş olarak kullanılabilmesi belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: NBC; *Bifidobacterium*; Probiyotik; Güvenlik Değerlendirmesi

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

P-111

Hastanede Yatan Çocuk Hastalarda Ağrı Prevalansının, Yoğunluğunun ve Ağrı Yönetiminin Değerlendirilmesi

Mehtap Altan¹, Fatma Zehra Öztekin Çelebi¹

¹Etilik Şehir Hastanesi, Ankara

Giriş: Çocuk servislerindeki hastalarda ağrı prevalansı yüksek olmasına rağmen ağrı yeterince tanınmamakta, değerlendirilmemekte ve tedavi edilmemektedir. Bu çalışmanın amacı çocuk servislerindeki hastalarda ağrı prevalansını, klinisyenlerin ağrı yaklaşımlarını, ağrı tedavisinde kullanılan yöntemleri ve kullanılan yöntemlerin etkinliklerini belirlemektir.

Materyal ve Metot: Çalışmaya dahili ve cerrahi çocuk servislerinde yatan, son 24 saatte ağrısı olan, 1 ay-18 yaş arası 230 çocuk dahil edilmiştir. Hastalara veya bakıcılara ağrı anketi uygulanmıştır. Hastaların yaşa uygun ağrı skalaları ile ağrı şiddetleri ölçülmüştür. Ayrıca hemşirelerin ağrı şiddet ölçümleri ve hastaların son 24 saatteki analjezik tedavileri incelenmiştir.

Bulgular: Hastalar demografik verilerine göre yaş, cinsiyet, uyruk, anadil şeklinde sınıflandırılmıştır. Hastaların %57'si erkek, %42'si kızdır. Hastaların %37'si 1-24 ay aralığında, %18'i 25-60 ay aralığında, %28'i 61-144 ay aralığında, %16'sı 144 ay üzerindedir. Hastaların %86'sı Türk, %13'ü Suriyeli olarak belirlenmiştir. Anket sorularını cevaplayanların %62'si bakıcı, %37'si hastadır. Hastaların %86'sı Türkçe, %13'ü Arapça konuşmaktadır. Servislere göre genel pediatri, palyatif, çocuk cerrahisi, acil gözlem ve yan dal servisleri olarak sınıflandırılmıştır. Hastaların %60'ı akut enfeksiyon/hastalık nedeniyle yatmaktadır. Hastaların %45'inin altta yatan hastalığı vardır. Hastaların %32'sinin başvuru öncesi rutin ağrısı olduğu saptanmıştır. Hastaların %25'inin çalışma esnasında anlık ağrısı olduğu ve bunun %41'inin karın ağrısı olduğu saptanmıştır. Son 24 saatte 230 hastanın 228 tanesine invaziv işlem yapılmış ve en sık "damar yolundan ilaç verme" uygulanmıştır. Hastaların son 24 saatteki en kötü ağrı nedeni sorgulanmış, %72'sinin "iğneli işlem" olduğu ve en sık "damar yolu açma" olduğu belirlenmiştir. Hastaların tamamı yatış süresince ağrı çekmiştir. Son 24 saatte en kötü ağrı nedeni iğneli işlem olan hastaların %78'ine ağrı kontrolü uygulanmış ve farmakolojik olmayan yöntemlerden en sık "bakıcının işlem sırasında yanında bulunması" yöntemi uygulanmıştır. Son 24 saatte ağrısı olan hastaların %23'üne analjezik ilaç uygulanmış ve bunların %18.7'sine parasetamol verilmiştir. Hastaların %39'u ağrı tedavisinden çok memnun olduğunu, %4'ü hiç memnun olmadığını belirtmiştir. Çalışmamız sırasında ölçülen ağrı şiddetlerinin hemşirelerin ağrı şiddet ölçümlerine göre yüksek olduğu belirlenmiştir.

Türkiye Millî Pediatri Derneği
1958

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

Sonuç: Ağrı, çocuk servislerinde sık karşılaşılan bir yakınmadır. Çocuk servislerindeki hastaların hem mevcut hastalıkları hem de yapılan invaziv işlemler nedeniyle ağrı deneyimleri yüksektir. Bu nedenle çocuk servislerindeki sağlık profesyonellerinin; hastaların ağrı durumunu her zaman ciddiye alması, görmezden gelmemesi, ağrıyı zamanında ve etkin bir şekilde tedavi etmesi kısacası ağrı farkındalıklarının artması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk hastalarda ağrı, Çocuk servislerinde yatan hastalarda ağrı değerlendirmesi, Çocuk hastalarda ağrı tedavisi

P-114

Yaygın Sedef Döküntüsü İle Başvuran Nadir Görülen Bir Otoinflamatuvar Hastalık: DITRA

Sıla Kafaçoğlu Yurdakoş¹, Zeynep Turhan¹, Nesibe Gökçe Kocamaz², Meda Kondolot¹, Gökçen Çelik³, Abdullah Sezer⁴, Fatmanur Hacinecipoğlu³, Semanur Özdel²

¹Etlük Şehir Hastanesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Kliniği, Ankara

²Etlük Şehir Hastanesi, Çocuk Romatoloji Kliniği, Ankara

³Etlük Şehir Hastanesi, Dermatoloji, Ankara

⁴Etlük Şehir Hastanesi, Tıbbi Genetik Bilim Dalı, Ankara

Amaç: İnterlökin-36 reseptör antagonisti (DITRA) eksikliği, IL36RN genindeki mutasyonların neden olduğu, yüksek dereceli ateş, halsizlik ve ekstrakutanöz organ tutulumu ile tekrarlayan jeneralize püstüler psöriasis ataklarını içeren nadir bir otoinflamatuvar hastalıktır.

Olgu: Daha öncesinde bilinen bir hastalığı olmayan 3 yaşında erkek hasta, iki aydır olan, son bir haftadır artan döküntü ve üç gündür olan ateş şikayeti ile başvurdu. Döküntüleri için ara ara lokal steroid verildiği ve kısmı cevap alındığı öğrenildi. Akut generalize ekzantematöz püstülozis ön tanısıyla yatışı yapıldı. Özgeçmişinde prematüre doğum ve bir hafta yenidoğan yoğun bakımda kalma öyküsü dışında özellik yoktu. Soygeçmişinde anne ve baba arasında ikinci derece akrabalık olduğu ve kardeşinde de yarık damak olduğu öğrenildi. Fizik muayenesinde ekstremitelerde yama tarzında pullanmaların olduğu eritemli lezyonları, gövdede tek tük eritemli zeminde papülopüstüler lezyonları vardı. Diğer sistem muayenesi normaldi. Laboratuvar tetkiklerinde beyaz küre sayısı 21900/mm³, hemoglobin 11 g/dL, platelet sayısı 574x10⁹ /L, C-reaktif protein 270 mg/L, eritrosit sedimentasyon hızı 42 mm/saat saptandı. Yapılan deri punch biyopsi "Histopatolojik bulgular tanısal yoğunlukta olmamakla birlikte akut generalize ekzantematöz püstülozis (AGEP) ile uyumlu yönler içermektedir" şeklinde raporlandı. Klinik takibinde iki aylık dönemde döküntüleri, tüm saçlı deride kalın skuamli lezyonlar, yüz, gövde ön ve arka yüzünde, ekstremitelerde eritemli zeminde yaygın püstüler lezyonlar halini aldı. Takibinde ateşin dirençli seyretmesi üzerine etiyojoloji yönelik enfeksiyöz nedenler dışlandı. Jeneralize püstüler psöriazisi, tekrarlayan ateş atakları, akut faz reaktan yüksekliği olan hastada otoinflamatuvar hastalık ön tanısıyla yapılan genetik analiz sonucunda IL36RN NM_012275 geninde (c.130G>A p.(Val44Met)) homozigot patojenik varyant saptandı ve DITRA tanısı konuldu. Hastaya genetik tanı konulmadan önce sistemik antibiyotik tedavisi, lokal steroid, nemiendirici majistral tedaviler, sistemik metilprednizolon, metotreksat tedavileri verildi, ancak kısmi yanıt alındı. DITRA tanısı konulduktan sonra anakinra tedavisi verildi. Anakinraya yanıt vermeyen hastaya etanersept tedavisi ve dermatoloji önerisi ile oral asitretin başlandı. Bu tedaviden de fayda görmeyen hastaya Sekukinumab başlandı. Sekukinumab tedavisinin birinci haftasında hastanın püstüler ve skuamöz lezyonlarının gerileyip sadece eritematöz görünümünün kaldığı

Türkiye Millî Pediatri Derneği
1958

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

ve akut faz reaktanlarının da normal aralığa gerilediği görüldü. Tedavinin ikinci haftasında ise tüm cilt lezyonları tamamen geriledi. Hastanın sekukinumab tedavisi altında çocuk romatoloji poliklinik takibi devam etmektedir.

Sonuç: İnterlökin-36 reseptör antagonisti (DITRA) eksikliği nadir olması, küçük yaşta başlaması, tedaviye dirençli olması ve agresif kliniği nedeni ile yönetimi zor bir hastalıktır.

Anahtar Kelimeler: Akut Generalize Ekzantematöz Püstülozis, İnterlökin-36 Reseptör Antagonisti Eksikliği, Sekukinumab

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

P-115

Otizm Spektrum Bozukluğu ile Başvuran Nadir Bir Metabolik Hastalık: Süksinik Semialdehid Dehidrogenaz Eksikliği

Kübra Çilesiz¹, İlyas Okur¹, Bülent Kara², Aslı İnci¹, Gürsel Biberoglu¹, Fatih Süheyl Ezgü¹, Leyla Tümer¹

¹Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları, Çocuk Metabolizma ve Beslenme Bilim Dalı Ankara

²Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları, Çocuk Nöroloji Bilim Dalı Kocaeli

Giriş: Otizm spektrum bozukluğu (OSB) nörogelişimsel bir bozukluktur. Hastalar; bireyler arası sosyal ilişkileri, iletişim ve etkileşimi sağlayan bilişsel yetilerin kazanımında gecikme, dil gelişiminde problem, sınırlı davranış ve ilgi kısıtlılığı, işlevsellikte azalma, öfke nöbetleri, göz kontağından kaçınma gibi bulgularla karşımıza gelir. OSB'ü ruhsal bozuklukların tanısı ve sayımsal otizm ölçütlerine (DSM'ye) göre değerlendirilir. OSB etyolojisinde intrauterin enfeksiyonlar, prematürüte, ilgi noksanlığı, çevresel faktörler, genetik ve metabolik bozukluklar, vb nedenler görülmektedir.

Materyal ve Metot: Olgu Sunumu: Hasta; üç yaşında farkedilen göz temasından kaçınma, nörokognitif yetilerde gecikme ve regresyon ile otizm tanısı almıştı. Anne babada kuzen akrabalığı olan hastanın OSB etyopatogenezine yönelik metabolik hastalıkların araştırılması açısından başvurdu. Hastanın yapılan muayenesinde agresif, ajite davranışlar, gözlerde sabitleme, ince motor hareketlerinde zayıflık ve mental motor regresyonu mevcuttu.

Bulgular: Metabolik hastalıklara yönelik hemogram ve biyokimyasal tetkikleri ile plazmadan aminoasit analizi ve açilkarbaminin analizi normaldi. Hastanın idrar organik asit analizinde 4-OH bütirik asit ile eritro ve threo 4,5 dihidroksi heksonoik lakton yüksekliği vardı. İleri metabolik testlerinden biyotinidaz aktivitesi, homosistein, idrar ve kanda kreatin metabolizma paneli, kolestanol analizleri de normal saptandı. Hastanın genetik analizinde ALDH5A1 geninde c.1402+1G>T 'de homozigot patojenik varyant saptandı. Hastaya süksinik semialdehid dehidrogenaz eksikliği tanısı kondu.

Türkiye Millî Pediatri Derneği
1958

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

Sonuç: Otizm spektrum bozukluğunun %85'e yakın bir oranda nedeni belirsizdir. Metabolik, genetik ve nörolojik hastalıklar önemli bilinen nedenleri arasında olması nedeniyle hekimlerin ilgili bölümlere yönlendirmesi kıymetlidir. OSB etyolojisinde doğuştan metabolik hastalıklardan; fenilketonüri, biyotinidaz eksikliği, enerji metabolizma bozuklukları, mitokondriyal hastalıklar, kreatin metabolizma bozukluğu, üre siklus defektleri, organik asidemiler, konjenital glikolizilasyon defektleri, mukopolisakkaridozlar, safra asit sentez bozukluğu, serebral folat eksikliği gibi birçok alt başlık olarak saptanabilmektedir. Otizm spektrum kliniğiyle gelen hastalarda özellikle regresyon öyküsünü gözden kaçırmamanın önemi ve metabolik hastalıkların araştırılma gerekliliği vurgulanmak istenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Otizm Spektrum Bozukluğu, Doğuştan Metabolik Hastalık, Süksinik Semialdehid Dehidrogenaz Eksikliği

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

P-119

Pediyatrik Hiperlipidemi Hastalarında Hematolojik İnflamatuar Parametrelerin Değerlendirilmesi

Ayşe Akyüz¹

¹Ankara Eğitim ve araştırma Hastanesi

Giriş: Hiperlipidemi hastalarında, aterosklerozun çocukluk çağında başladığı bilinmekte olup pediyatrik hastaların takip ve tedavisi, erişkin çağı prematür kardiyovasküler olayların önlenmesinde etkin rol almaktadır. Son yıllarda kardiyovasküler olayları öngörmeye çeşitli hematolojik inflammatuar parametreler kullanılmaktadır. Erişkin hastalarda platelet sayısı (PLT), ortalama platelet volümü (MPV), platelet dağılım genişliği (PDW) sağlıklı kontrollere göre yüksek bulunmuş olup vasküler olayları öngörmeye bir parametre olarak kullanılabilirliği bildirilmiştir. Kardiyovasküler olay geçirmiş erişkin hastalarda yapılmış bir çalışmada ise hemoglobin (Hgb), hematokrit (HCT) ve eritrosit sayısı (RBC) değerlerinde anlamlı yükseklik saptanmıştır. Sistemik inflammatuar indeks (SII) yeni bir inflammatuar marker olup erişkin hastalarda yapılan çalışmalarda hiperlipidemi ile ilişkili olduğu bildirilmiştir. Çocukluk çağı yaş grubunda bu konuda yapılmış çalışma bulunmamaktadır. Bu çalışmada erişkin hiperlipidemi hastalarında saptanan inflammatuar parametrelerin pediyatrik hiperlipidemi hastalarında değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Materyal ve Metot: Çalışmaya 2022-2024 yılları arasında çocuk metabolizma polikliniğine başvuran hiperkolesterolemi, hipertrigliseridemi ve kombine hiperlipidemi hastaları dahil edildi. Obez hastalar çalışma dahil edilmedi. Toplamda 2-18 yaş arasında 79 hiperlipidemili hasta ve 93 kontrol dahil edildi. Hastaların tedavi öncesi bakılan hemogram değerleri retrospektif olarak incelendi. Sistemik inflammatuar indeks (SII), platelet sayısı ile nötrofil/lenfosit sayısının çarpımı ile hesaplandı. Hasta ve sağlıklı pediyatrik hastaların SII, platelet sayısı, MPV, PDW, RBC ve HCT değerleri karşılaştırıldı.

Bulgular: Sağlıklı grubun yaş ortalaması 12,89 yıl olup 93 hastanın 44'ü erkekti. Hiperlipidemi grubunda yaş ortalaması 12,61 olup 79 hasta arasında 35 erkek mevcuttu. Hasta grubunda SII ortalama 534 ± 253 , kontrol grubunda ise 454 ± 218 bulunmuş olup iki grup arasında istatistiksel anlamlı fark saptandı. Platelet değerleri ise hasta grupta ortalama $338 \pm 94 \cdot 10^9/L$, kontrol grubunda $301 \pm 76 \cdot 10^9/L$ olup iki grup arasında istatistiksel anlamlı fark gözlemlendi. Her iki grup arasında MPV, PDW, RBC ve HCT değerleri arasında anlamlı fark saptanmadı. Hastaların demografik ve laboratuvar verileri tablo 1'de gösterilmiştir.

Türkiye Milli Pediatri Derneği
1958

68. Türkiye Milli Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Milli Pediatri Derneği Kongresi

23. Milli Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

Sonuç: Hiperlipidemi, aterosklerotik kardiyovasküler hastalıkların yanında immün hastalıklar ve inme sebepleri arasında önemli bir risk faktörüdür. Hiperlipideminin modifiye edilebilir bir risk faktörü olması nedeniyle gelişebilecek hastalıkları öngörmeye erişkin hastalarda çeşitli hematolojik inflamatuvar parametreler araştırılmış ve hiperlipidemi ile ilişkili bulunmuştur. Çalışmamızda, çocukluk çağı hiperlipidemi hastalarında değerlendirilen parametreler arasında SII kontrol grubuna göre anlamlı olarak yüksek saptanmıştır. Bu nedenle SII'in çocukluk çağında inflamatuvar yanıtın başladığını gösteren bir parametre olabileceği görülmüştür. Çalışmamızda değerlendirilen erişkin hasta gruplarının aksine kontrol grubuyla anlamlı farklılık bulunmayan diğer hematolojik inflamatuvar parametrelerin; hiperlipidemi hastalarında görülen vasküler intimada lipid birikimi, yaşla birlikte makrofaj ve düz kas hücrelerinin çoğalması sonucu fibröz plakların oluşumu ile gözlenen patofizyolojik sürecin yıllar içinde süregelmesi nedeniyle henüz anlamlı değişikliğe sebep olmadığı düşünülmüştür. Farklı inflamatuvar parametreler ile inflamasyon patofizyolojisinin aydınlatılması için daha geniş örneklemli prospektif çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Hiperlipidemi, Sistemik İnflamatuvar İndeks, Hemogram

Türkiye Milli Pediatri Derneği
1958

ORAL PRESENTATION

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

OP-001

Long-term Neurodevelopmental Impact of Dexmedetomidine in Preterm Infants

Gözdem Kayk¹, Hatice Ceren İskender², Tolga Çelik¹, Elif N Özmert², Şule Yiğit¹

¹Departments of Neonatology, Department of Pediatrics, Hacettepe University Faculty of Medicine

²Division of Developmental Pediatrics, Department of Pediatrics, Hacettepe University Faculty of Medicine

Introduction: Dexmedetomidine is a selective alpha 2 adrenergic receptor agonist with analgesic and sedative effects. Animal studies suggest potential neuroprotective effects of dexmedetomidine. Over the past decade, dexmedetomidine use in neonatal intensive care units (NICUs) has increased 50-fold. Despite this, its long-term neurodevelopmental effects remain unknown. This is the first study to examine the long-term effects of dexmedetomidine administered during the newborn period. Our aim is to investigate its impact on neurodevelopment in preterm infants who have undergone surgery.

Material and Method: Preterm infants (≤ 32 gestational weeks) admitted to Hacettepe University NICU and undergoing surgery were included. Outcomes of infants who received dexmedetomidine were compared with those who did not receive. Demographics, morbidities, and Bayley scales of infant and toddler development 3rd edition (Bayley 3) test results were recorded, with univariate and multivariate analyses conducted to assess the differences.

Results: A total of 37 patients were included in the study, with 18 of them receiving dexmedetomidine. There were no significant differences between the two groups in gestational age, birth weight, or parental socioeconomic status. The dexmedetomidine group had a higher incidence of necrotizing enterocolitis and retinopathy of prematurity (Table 1). There was no statistically significant difference in the percentage of those with low Bayley 3 scores (Table 2). Multivariate analyses also revealed no differences in cognitive, receptive or expressive language, fine or gross motor subscale scores of the Bayley 3. Demographic characteristics and distribution of premature morbidities

Conclusion: In conclusion, this study found no negative effect in long-term neurodevelopmental outcomes of dexmedetomidine. However, the higher incidence of necrotizing enterocolitis and retinopathy of prematurity in the dexmedetomidine group suggests that this drug was administered to a higher-risk population. Despite the increased risk in this group, the similarity in neurodevelopmental outcomes between both groups may indicate a potential neuroprotective effect of dexmedetomidine.

Keywords: Dexmedetomidine, Preterm, Development, Cognitive

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

OP-002

Evaluation of 3732 Children for Post-Exposure Rabies Prophylaxis

Gizem Avcı Demirciler¹, Nilay Lemay², Nesli Agralı Eroz¹, Dilek Yılmaz³, Ahu Kara Aksay¹

¹Department of Paediatric Infectious Diseases, Health Sciences University İzmir Tepecik Training and Research Hospital, İzmir

²Department of Paediatric Infectious Diseases, İzmir Bayraklı City Hospital, İzmir

³Department of Paediatric Infectious Diseases, Katip Celebi University Hospital, İzmir

Introduction: Rabies is a severe, progressive encephalitis caused by the rabies virus. Although rabies is almost always fatal, it can be prevented with timely wound care and appropriate prophylaxis. Post-exposure prophylaxis includes wound care, antibiotic prophylaxis, tetanus prophylaxis, rabies vaccine administration, and rabies immunoglobulin. Rabies prophylaxis is tailored based on risk categories ranging from I to IV. Vaccination typically involves a scheme of 2,1,1,1, with 4 doses and 2 doses as required. Rabies immunoglobulin is administered based on clinical need. This study aimed to retrospectively evaluate children who received post-exposure rabies prophylaxis at İzmir Tepecik Training and Research Hospital.

Material and Method: The study was conducted at İzmir Tepecik Training and Research Hospital, Turkey. We included children under 18 years of age who were admitted between January 2013 and October 2023 with rabies-risk contact. Data collected included age, gender, city of residence, location of the incident, time between contact and prophylaxis, type of animal involved, vaccination status of the animal, ownership status, risk contact category, vaccination scheme, wound care, rabies immunoglobulin, and tetanus vaccine administration. This data was obtained from the İzmir Provincial Directorate of Health Rabies Suspected Contact Notification System.

Results: A total of 3732 children who received post-exposure prophylaxis were identified in 11 years. It was observed that 2.5% of these children were under 1 year of age. The majority of patients (61%) were aged 4-12 years. It was observed that only 48.8% of patients applied within the first 24 hours. The number of patients applying after 30 days was 29. However, 99% of patients had contact in İzmir. Risky contact was most frequently caused by dogs (49.8%) and cats (44.8%). Also 0.5% of patients had contact with wild animals and 182 (4.9%) with other animals. Risk category data was recorded for 1,254 (33.4%) children: 84 (6.7%) were Category I, 771 (61.5%) Category II, 383 (30.5%) Category III, and 16 (1.3%) Category IV. It was seen that wound care was most frequently required in injuries involving dogs ($p=0.041$). Rabies immunoglobulin administration was significantly higher for wild animal injuries ($p<0.001$), and tetanus immunoglobulin administration was also higher for these cases ($p=0.011$).

Türkiye Millî Pediatri Derneği
1958

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

Conclusion: Rabies is a critical global health issue. Prophylaxis as soon as possible after exposure is important. In our study, we found that less than half of patients presented for vaccination within the first 24 hours. Fortunately, none of the patients developed rabies. Raising public awareness and training health professionals are of importance to prevent the fatal disease rabies from being seen in any child.

Keywords: Prophylaxis, Rabies, Vaccines

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

OP-003

Respiratory Syncytial Virus (RSV) in Children: Impact and Management in the Post-COVID Era

Mavera Usaklioglu Erol¹, Neslihan Mete Atasever¹, Elif Dede¹, Selda Hançerli Törün¹, Ayper Somer¹

¹Istanbul University Faculty Of Medicine, İstanbul

Introduction: Respiratory syncytial virus (RSV) is a common respiratory pathogen that poses a significant risk to children, particularly in the post-COVID era when immune systems may be compromised. This study aims to investigate the impact of RSV infections in children following the COVID-19 pandemic.

Material and Method: We conducted a retrospective analysis of the clinical data of pediatric inpatients admitted to our hospital between January 1, 2021, and December 31, 2023, who tested positive for RSV in respiratory nasal multiplex PCR. Demographic characteristics, clinical and laboratory parameters, and patients' treatment information were recorded. SPSS Version 28.0 (SPSS Inc., Chicago, IL, USA) program was used for data analysis.

Results: Of the 174 patients included in the study, 63.2% (n=110) were male and the average age was 22.6±22.6 months (range, 1 to 192 months). The average length of hospital stay was 8.99±7.8 days. Most of the patients in our study were in the 2021 period (%58,6). There was a history of comorbidities in 44.8% (n=78) of the patients. 7 patients received palivizumab treatment. Only one of them was admitted to the intensive care unit. The total admission rate of the pediatric intensive care unit (PICU) was 22.4% (n=39). Throughout the study, one virus was identified in 70.1% of patients, while more than one virus was detected in 29.9%. The duration of high flow nasal cannula oxygen (HFNC) therapy and the length of antibiotic treatment were found to be significantly longer in patients with a history of comorbidities (p<0.05). There was a positive correlation between patients on HFNC and prolonged length of stay. Conversely, there was a negative correlation between HFNC therapy duration and age. Patients with a history of intensive care unit admission were more likely to receive antibiotics. (p<0.05).

Türkiye Millî Pediatri Derneği
1958

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

Conclusion: Respiratory syncytial virus (RSV) is a significant health concern, particularly among infants, as it can lead to severe illness and require prolonged hospitalization in an intensive care unit (ICU). It is therefore evident that prevention is as important as treatment. This study emphasizes the importance of proactive measures such as vaccination, infection control practices, and public health awareness campaigns to mitigate the impact of RSV in children in the post-COVID era. The study recommends targeted interventions to protect vulnerable populations and reduce the burden on healthcare systems. Overall, this study provides valuable insights into the evolving landscape of pediatric respiratory infections in the context of the COVID-19 pandemic.

Keywords: Respiratory syncytial virus, COVID-19 pandemic, respiratory tract infection, child, palivizumab

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

OP-004

Evaluation of Staphylococcus Aureus Infections in Children

Nisanur Tapac², Zeliha Haytoglu¹, Ozlem Ozgur Gundeslioglu², Derya Alabaz², Ummuhan Cay², Filiz Kibar², Hatice Hale Gumus³

¹Cukurova University Department of Pediatrics, Adana

²Cukurova University, Division of Pediatric Infectious Disease, Adana

³Cukurova University, Department of Microbiology, Adana

Introduction: Staphylococcus aureus (*S. aureus*) is a common pathogen responsible for a wide range of infections, particularly in pediatric populations. The increasing prevalence of antibiotic-resistant strains, especially methicillin-resistant Staphylococcus aureus (MRSA), has posed significant challenges in managing these infections, particularly in hospitalized children. The aim of this study is to evaluate the clinical characteristics and outcomes of *S. aureus* infections. By examining the prevalence of both methicillin-sensitive (MSSA) and methicillin-resistant (MRSA) strains, along with their complications, this study provides insight into the current landscape of *S. aureus* infections in children.

Material and Method: This retrospective study was conducted at the Department of Pediatric Infectious Diseases, Cukurova University Faculty of Medicine, and included children diagnosed with Staphylococcus aureus infections between 2021 and 2023. Patient data were collected from medical records and included demographic information, clinical presentation, underlying conditions, antibiotic use in the previous three months, and hospitalization history within the past year. Strain identification and antibiotic resistance profiles were determined using standard laboratory techniques. The prevalence of MSSA and MRSA strains was evaluated

Results: A total of 41 children were evaluated, including 14 girls (34.1%) and 27 boys (65.9%). The mean age was 83 months \pm 89 months, with a range from 2 to 207 months. Fifteen children (36.5%) had a history of antibiotic use in the past three months, and seven (17.1%) had been hospitalized in the past year. Twenty children (48.8%) had an underlying condition, while 13 (31.7%) had a skin problem prior to the infection. Nasal swabs were collected from 21 children, nine of which showed bacterial growth. Thirty-six patients (87.8%) required hospitalization. Clindamycin resistance was observed in five patients (12.2%), There was no observed resistance to vancomycin, teicoplanin and linezolid. However, oxacilin resistance was found in 25 patients (61%), benzatin pencilin in 37 patients (90.2%).

Türkiye Millî Pediatri Derneği
1958

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

Conclusion: *S. aureus* infections are common both in community-acquired as well as hospital-acquired settings and treatment remains challenging to manage due to the emergence of multi-drug resistant strains such as MRSA. *S. aureus* infections are expected to persist as both prevalent and severe health concerns. In addition to the ongoing rise in antimicrobial resistance, the range of clinical manifestations associated with the bacterium continues to evolve.

Keywords: Child, invasive infections, skin and soft tissue infections, *Staphylococcus aureus*

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

OP-005

Parameters Affecting the Treatment Success in Children with Kidney Stone

Emre Leventoğlu¹, İlhan Boğaz², Derya Cevizli¹, Mustafa Soran¹

¹Konya City Hospital, Department of Pediatric Nephrology, Konya, Turkey

²Konya City Hospital, Department of Pediatrics, Konya, Turkey

Introduction: Nephrolithiasis is a health problem that leads to frequent hospital admission in children. There are risk factors such as anatomical problems leading to urinary stasis, infections, and some metabolic abnormalities. This study involved the assessment of clinical and laboratory information from pediatric patients, with an analysis of factors that could impact treatment outcomes.

Material and Method: The clinical and laboratory records of children aged 0-18 years diagnosed with kidney stone were retrospectively analyzed. The assessments of patients' information with resolved or persistent kidney stones were compared, identifying risk factors for persistence.

Results: This study included 278 patients, with a slight female predominance (M/F: 1/1.17) and a mean age of 4.9 years (0.1-17.5 years). Family history was noted in 19.1% of patients. Common symptoms included flank pain, urinary tract infections, and hematuria, however, most patients (29.5%) were diagnosed incidentally. Laboratory evaluations indicated normal serum creatinine and electrolytes in all patients, with hyperuricemia in 2.2% and vitamin D deficiency in 66.1% of those tested. Approximately half of the patients (45.3%) had at least one metabolic risk factor, hyperoxaluria is the most common one (18.7%). At diagnosis, 52.5% of patients had stones in the left kidney, 18.3% in the right, and 29.1% had bilateral stones. Ureteral stones were found in 6.8% of cases. More than half of the patients (57.9%) have microlithiasis. The frequency of microlithiasis increases in males, younger age, hypercalciuria, hyperuricosuria and hypocitraturia. After a mean follow-up of 7.6 months, 56.5% of patients received medical or surgical treatment, while 43.5% were managed conservatively. Potassium citrate was the most prescribed medication. Treatment success rate is 60.8% and it is higher in males, microlithiasis, left nephrolithiasis, and in the absence of hyperoxaluria or hypocitraturia. Also, the success of treatment increases with medical therapy in patients with stone >3 mm in size.

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

Conclusion: The kidney stones are a fairly common disease in children. Although the diagnosis is usually made incidental, children with flank pain, bloody urine and urinary tract infection should be examined for kidney stones. Metabolic examination should be performed in every patient regardless of stone size. Treatment success can be predicted according to the underlying metabolic risk factor and individualized treatment becomes important. Since microlithiasis may improve spontaneously, the need for medical treatment should be evaluated individually for each patient.

Keywords: Metabolic Diseases, Nephrolithiasis, Microlithiasis, Urolithiasis, Pediatrics

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

OP-006

Awareness of Functional Digestive System Disorders in Infants And Compliance With Treatment From the Pediatricians Perspective

Anıl Doğan¹, Doruk Gül², Cansu Altuntaş², Ayşen Uncuoğlu⁴, Funda Çetin³

¹Medicana Ataköy Hastanesi, İstanbul

²İstinye Üniversitesi Tıp Fakültesi Lıv Hospital Bahçeşehir Hastanesi, İstanbul
³Serbest

⁴Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi, İzmit

Introduction: Functional Gastrointestinal Disorders (FGID) are common problems in infancy and encompass a wide spectrum of gastrointestinal complaints that cannot be explained by biochemical or structural abnormalities.

Material and Method: Our study was conducted with the approval of the Istanbul Arel University Rectorate Ethics Committee, dated 26.04.2024, with the decision number E-52857132-050.04-601379. This cross-sectional descriptive study aimed to evaluate the awareness and approach to FGIDs among pediatricians working in private practice. A total of 30 pediatricians participated in the study. The participants were asked about the number of patients they examined daily, the number of 1-12 month-old infants they diagnosed with FGIDs, the most common age of diagnosis (months), their approaches and treatments for colic/constipation, reflux/regurgitation, dyschezia, the rate of tolerance of the nutritional products they used in infants, the rate of medical treatment application, the continuity of follow-up for patients who initiated treatment, and to score the factors affecting compliance in FGIDs treatment according to their importance based on the patient, family, and nutritional product.

Results: When the median values for patient per day were considered, the incidence of FGIDs was 20% among those seeing 0-10 patients, 17.5% among those seeing 11-20 patients, 18.8% among those seeing 21-30 patients, 12.5% among those seeing 31-40 patients, and 18.75% among those seeing over 40 patients per day. The age of onset (months) was distributed as follows: 63.3% in 1-3 months, 30% in 4-6 months, 6.6% in 7-9 months, and 0% in over 9 months. Disease severity was identified as the most significant factor by 80% of physicians, followed by age (months) at presentation 43.3% of physicians. Regarding family-related factors 56.6% of physicians identified education level as the most influential factor, while 40% highlighted trust in treatment. Among factors related to the nutritional product, product availability/awareness was ranked highest at 60%, followed by product selection at 43.3%.

Türkiye Milli Pediatri Derneği
1958

68. Türkiye Milli Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Milli Pediatri Derneği Kongresi

23. Milli Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

Conclusion: It was observed that as the number of patients seen daily by pediatricians increased, the rate of FGIDs diagnosis decreased and the treatment approaches used were not evidence-based for FGIDs. This survey study is highly insightful in highlighting the importance of understanding and applying the ROME IV criteria in the diagnosis and treatment of FGID.

Keywords: FGID, İnfantil Colic, İnfant Regurgitation, İnfant Reflux, İnfant Diskezi

Türkiye Millî Pediatri Derneği
1958

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

OP-007

A Real-World Data Analysis of 37 Pediatric Patients With Pheochromocytoma and Paraganglioma: Evaluation of the Concordance Between Current Diagnostic and Treatment Algorithms and Clinical Management Practices in Resource-Limited Settings

Ilknur Kurt¹, Busra Gurpinar Tosun¹, Nihal Gul Uslu², Deniz Ozalp Kizilay², Ibrahim Dikmen³, Fatma Ozguc Comlek⁴, Fuat Bugrul⁴, Digidem Bezen⁵, Nihal Hatipoglu Hatipoglu⁶, Murat Dogan⁷, Esra Deniz Papatya Cakir⁸, Ahmet Ucar⁹, Bahar Ozcabi¹⁰, Didem Yildirim Cakar¹¹, Emel Hatun Aytac Kaplan¹², Zümrüt Kocabey Sutcu¹², Merve Nur Hepokur¹³, Gonul Catli¹⁴, S. Ahmet Ucakturk¹⁵, Senol Demir¹⁶, Zeynep Siklar³, Belma Haliloglu¹, Serap Turan¹, Abdullah Bereket¹, Tulay Guran¹

¹Marmara University, School of Medicine, Department of Pediatric Endocrinology, Istanbul, Turkey

²Ege University, School of Medicine, Department of Pediatric Endocrinology, Izmir, Turkey

³Ankara University, School of Medicine, Department of Pediatric Endocrinology, Ankara, Turkey

⁴Selcuk University, School of Medicine, Department of Pediatric Endocrinology, Konya, Turkey

⁵University of Health Sciences, Prof. Dr. Cemil Tascioglu City Hospital, Department of Pediatric Endocrinology, Istanbul, Turkey

⁶Erciyes University, School of Medicine, Department of Pediatric Endocrinology, Kayseri, Turkey

⁷Medical Point Gaziantep Hospital, Department of Pediatric Endocrinology, Gaziantep, Turkey

⁸Bakirkoy Dr. Sadi Konuk Research and Training Hospital, Department of Pediatric Endocrinology, Istanbul, Turkey

⁹Sariyer Hamidiye Etfal Training and Research Hospital, Department of Pediatric Endocrinology, Istanbul, Turkey

¹⁰Zeynep Kamil Training and Research Hospital, Department of Pediatric Endocrinology, Istanbul, Turkey

¹¹Pamukkale University School of Medicine, Department of Pediatric Endocrinology, Denizli, Turkey

¹²Basaksehir Cam and Sakura City Hospital, Department of Pediatric Endocrinology, Istanbul, Turkey

¹³Goztepe Prof. Dr. Suleyman Yalcin City Hospital, Department of Pediatric Endocrinology, Istanbul, Turkey

¹⁴Istinye University, School of Medicine, Department of Pediatric Endocrinology, Istanbul, Turkey

¹⁵Adana City Hospital, Children's Hospital, Clinic of Pediatric Endocrinology, Adana, Turkey

¹⁶Marmara University, School of Medicine, Department of Medical Genetics, Istanbul, Turkey

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

Introduction: Pheochromocytomas and paragangliomas (PPGLs) are rare pediatric neuroendocrine tumors. Data on the diagnosis, treatment and follow-up of PPGL in children are limited and lack standardization. Furthermore, variations in access to diagnostic and therapeutic resources across centers contribute to inconsistencies in clinical management. Aim: To identify variations in the clinical management of paediatric PPGL with the objective of formulating a standardized approach that can be readily implemented.

Material and Method: Clinical records of 37 patients (27 males) diagnosed with PPGL at 15 pediatric endocrinology centers in Turkey were evaluated.

Results: The mean age at presentation was 12.5 ± 3.2 years. Common symptoms were headache (65%), sweating (49%), and palpitations (19%), starting 9.9 (range: 0.1-36) months on average before presentation. Fifteen patients (45%) had paroxysmal symptoms. Diagnostic methods included 24-hour urine catecholamines (24UFCat, n=30), plasma catecholamines (n=14), anatomical imaging (CT/MRI) (n=37), and functional imaging (123I-MIBG scan (n=11) and/or 68Ga-DOTATATE PET/CT (n=14)). The diagnosis was supported by 24UFCat in 83% (25/30), plasma catecholamines in 86% (12/14), anatomical imaging in all, and 123I-MIBG scan in 81% (9/11). Diagnostic combinations used were urine testing+anatomical imaging in 46% (17 patients), urine+plasma testing+anatomical imaging in 19% (7 patients), and all three methods plus functional imaging in 19% (7 patients). Mean 24UFCat levels were 3.08 times higher for metanephrine (median:0.28, range:0.02–52.5) and 10.15 times higher for normetanephrine (median:8.34, range:0.02–38.4) than the upper reference limits. Catecholamine concentration SDSs did not correlate with tumor size. Molecular analyses in 31 patients identified pathological variants in VHL (n=16), RET (n=2), SDHB (n=2), SDHC (n=1), SDHD (n=1), and MEN (n=1). At diagnosis, seven patients (19%) had a positive family history. Screening found 15 more affected individuals in six families. All patients had surgical tumor resection (laparoscopic/transabdominal: 11/26; cortical sparing/adrenalectomy: 13/21). Preoperative preparation averaged 14.3 ± 7.9 days. Preoperative medications were doxazosin (n=27), phenoxybenzamine (n=2), and both (n=2). Twenty-one patients received preoperative β -antagonists. Pathology confirmed pheochromocytoma (n=33) and paraganglioma (n=4) diagnoses. Postoperative catecholamines analysed after a median of 1.26 (range: 0.1-47) months were normal. The patients were followed up for median of 2.6 (range: 0.12-16.73) years. One patient with VHL gene mutation, who was diagnosed at the age of four, had a recurrence at the age of nine.

Conclusion: The diagnostic and management approaches for pediatric PPGL patients are highly dependent on the resources available at the health center. Establishing clinical benchmarks for PPGL will help to reduce variations in management practices.

Keywords: Catecholamines, Genetics, Paraganglioma, Pheochromocytoma

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Milli Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

OP-008

Evaluation of Sleep Disorders with Video Electroencephalography and Polysomnography in Patients Complaining of Headache

Ekin Pasinlioğlu¹, Ebru Arhan², Ayşe Serdaroğlu²

¹Seyrantepe Hamidiye Etfal Eğitim Araştırma Hastanesi, İstanbul

²Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, Ankara

Introduction: Headache is one of the most frequent symptoms leading to admission to the pediatric neurology clinic, which is significant since it impairs quality of life. Headache can promote insomnia, excessive sleep, or poor quality sleep, and vice versa. We aimed to uncover the relationship between headache and sleep disruptions by comparing the outcomes of polysomnography (PSG), video electroencephalography (EEG), and sleep surveys with those of children who have primary headaches and children who are healthy.

Material and Method: In the period from January 2019 to January 2021, 15 healthy children and 25 children with primary headache, aged 7 to 17, who applied to the Gazi University Child Neurology Clinic, were included in the study. All of them underwent physical examinations; sleep surveys, child sleep habits surveys, Pittsburgh sleep quality index, and Pediatric Epworth drowsiness scale were used to collect subjective data. Sleep EEGs and PSGs were also obtained.

Results: Among the patient group, there were eight cases of snoring, eight cases of forgetfulness, seven cases of waking up exhausted, one case of teeth grinding, three cases of leg movements during sleep, eight cases of reluctance to falling asleep, and eight cases of forgetfulness affecting social life. PSG examination revealed sleep abnormalities in 22 out of 25 children in the patient group. There was no significant relationship between the detection of sleep disorders in PSG and the sleep habits questionnaire (p: 0.422)

Conclusion: Objective data (PSG) in this study demonstrated that children with headaches experienced more frequent sleep issues; however, subjective data (questionnaires) did not show any significant difference between the patient and control groups. This might be because the sample size is limited, subjective data can be influenced by a variety of factors, or more people than is generally known struggle with sleep issues yet go unreported. The quality of life for both parents and children may be improved by managing headaches as this is expected to prevent sleep disturbances.

Keywords: Headache, Migraine, Sleep Disorders

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

OP-009

Challenges Confronted by Pediatricians in Evaluation of Pediatric Athletes: Awareness on Pediatric Sports Medicine

Abdullah Akkuş¹, Hüseyin Aslan², Betül Cıǧal¹, Mehtap Yücel³, Ahmet Osman Kılıç¹, Abdullah Yazar¹, Fatih Akın¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları ABD, Konya

²Selçuk Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Beden Eğitimi ve Spor ABD, Konya

³Bilecik Toplum Sağlığı Merkezi Halk Sağlığı ABD, Bilecik

Introduction: Follow-up of pediatric athletes is performed by Pediatric Sports Medicine (PSM) specialists abroad, which does not exist in our country. It was aimed to examine whether pediatricians confront any challenges in terms of giving medical clearance and follow-up before and after preparticipation evaluation and to determine their opinion on whether establishment of PSM fellowship is necessary.

Material and Method: A questionnaire study was conducted with pediatricians to determine whether anything was done for medical follow-up and exercise performance of pediatric athletes and their opinion on whether their follow-up by a pediatrician who is a Pediatric Sports Medicine specialist would make any contribution. Participants' age, gender, the city and institution they were working and their titles, as well as from which specialties pediatric athletes were mostly referred, most common branches of pediatric athletes, challenges experienced with the athlete and his/her parents during preparticipation evaluation, their awareness on PSM fellowship abroad, and their opinions on interests of PSM and establishment of PSM fellowship in our country were examined.

Results: A total of 229 pediatricians with a mean age of 34.61 ± 7.90 years, 60.3% of which were female were recruited. Of the participants, 36.2% were working in university hospitals and 48.5% were MD. Of the pediatric athletes referred; 88.6% were football players, 46.7% basketball players and 40.2% swimmers. Of the children; 86.9% were referred from family physicians, 13.5% from sports medicine specialists, 8.3% from orthopedists, and 3.9% from emergency departments. The participants reported that, of the pediatric athletes; 94.8% were referred to a pediatrician for cardiac examination, 56.8% for ECG examination and 37.6% for respiratory examination. Of the participants, 90.8% reported challenges with parents due to requesting issuing of reports rapidly, 54.6% due to requesting reports without existence of the patients, and 39.3% due to refusing necessary work-ups. 68.6% of the participants had never heard about PSM fellowship in affiliation with Department of Pediatrics. About interests of PSM, 29.3% stated they had no idea, 64.6% routine follow-up and 60.3% physical examination of pediatric athletes. Of the participants, 82.5% stated

68. Türkiye Milli Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Milli Pediatri Derneği Kongresi

23. Milli Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

that establishment of PSM in our country would definitely contribute to preparticipation evaluation, and 72.5% stated that PSM fellowship in affiliation with Department of Pediatrics should definitely be established.

Conclusion: It was concluded that awareness on PSM is low among pediatricians and that establishment of PSM in affiliation with Department of Pediatrics in our country would definitely make contribution.

Keywords: Pediatric Sports Medicine, Pediatric Athlete, Pediatrics, Preparticipation Evaluation

OP-010

Evaluation of Metabolic Syndrome Components in Prepubertal Children born Large for Gestational Age

Tuba Karakurt¹, Peyami Cinaz², Hamdi Cihan Emeksiz³

¹İstanbul Medeniyet University, Pediatric Allergy and Immunology, İstanbul

²Gazi University, Pediatric Endocrinology, Ankara

³İstanbul Medeniyet University, Pediatric Endocrinology, İstanbul

Introduction: Metabolic Syndrome (MS) is a condition characterized by obesity, glucose intolerance, hypertension and dyslipidemia, which are risk factors for cardiovascular mortality and morbidity. Therefore, it is important to be able to predict the conditions that pave the way for the development of MS and its components, starting from the antenatal period. Insulin plays the most important role in the hormone-dependent development of the fetus. Although publications on MS and its components in large for gestational age (LGA) born persons have increased recently, the limited number of available information cannot draw attention to childhood and especially the pre-pubertal period. We aimed to evaluate the long-term effect of being born LGA on MS components by comparing it with those born appropriate for gestational age (AGA).

Material and Method: Hospital birth records were checked out and families of children born LGA and AGA, who were pre-pubertal during the study period and had no diagnosed disease, were called and invited to participate in the study.

Results: A total of 117 children (53% boys and 47% girls), 59 of whom were born LGA and 58 of whom were born AGA, with a mean age of 7.49 ± 1.05 years, were included in our study. Median body weight ($p:0.003$), height ($p:0.013$), BMI ($p:0.004$), waist circumference ($p:0.021$) and hip circumference ($p:0.003$) values were found to be significantly higher in the children born LGA compared to those born AGA. Blood total cholesterol ($p:0.001$), LDL ($p:0.009$) and HDL ($p:0.001$) values were also found to be significantly higher. Triglyceride values were found to be significantly higher in those born AGA ($p:0.001$). No significant difference was found between the two groups in terms of median FBC, HOMA-IR, fasting insulin, AST and ALT values ($p:0.625$, $p:0.117$, $p:0.087$, $p:0.600$, $p:0.646$, respectively). In addition, obesity frequency was found to be higher in those born LGA ($p:0.002$) while there was no difference in the frequency of hypertension ($p>0.05$) and insulin resistance ($p>0.05$). Hypertriglyceridemia frequency was found to be higher in those born AGA ($p:0.01$).

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

Conclusion: The long-term clinical effects of being born LGA can also be seen in the results of our study. The interpretation that being born LGA may pose a risk for the development of MS components, especially obesity, can be reached with the results of our study. Therefore, every pediatrician should be careful in the follow-up of those born LGA, taking into account public health strategies.

Keywords: Obesity, Metabolic Syndrome, Birth Weight, Large for Gestational Age (LGA)

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

OP-011

Switching to Anti-IL-1 Agents in Colchicine-Resistant FMF Patients with Homozygous 10th Exon Mutations

Eray Tunce¹, Gül Fidan Çekirge², Betül Sözeri¹

¹Umraniye Training and Research Hospital, Department of Pediatric Rheumatology, İstanbul

²Umraniye Training and Research Hospital, Department of Pediatrics, İstanbul

Introduction: Familial Mediterranean fever (FMF) is the most common monogenic autoinflammatory disorder, marked by significant phenotypic variability. FMF is typified by recurrent episodes of self-limiting inflammation, often featuring fever and polyserositis, alongside an elevated acute phase reactant response. Diagnosis relies primarily on clinical manifestations, with support from ethnic background, family history, and genetic testing. The condition is driven by gain-of-function mutations in the MEFV (Mediterranean Fever) gene, located on the short arm of chromosome 16. This gene comprises 10 exons and encodes the pyrin protein, which plays a crucial role in activating caspase-1 and producing interleukin (IL)-1 β , a key proinflammatory cytokine that mediates inflammatory responses and exacerbates FMF symptoms. It is well-established that patients with homozygous exon 10 mutations in the MEFV gene, such as M694V and M680I, tend to present with more severe disease phenotypes, while heterozygous mutations like V726A and E148Q are associated with a milder disease course. Colchicine remains the cornerstone of FMF management, recognized as the gold-standard treatment. Beyond its anti-inflammatory effects, colchicine plays a pivotal role in preventing amyloidosis. However, approximately 5–10% of FMF patients demonstrate resistance to colchicine, even at optimal doses. For these colchicine-resistant cases, escalation to biologic therapies, particularly anti-IL-1 treatments such as anakinra, canakinumab, and rilonacept, presents effective alternative options. In this study, we aim to investigate the frequency of anti-IL1 usage and switches between anti-IL1 therapies in our group of patients with homozygous FMF.

Material and Method: This is a cross-sectional study involving patients with homozygous genotypes on the 10th exon of the MEFV gene, diagnosed with FMF according to the Eurofever/PRINTO criteria, and followed in our clinic between 2016 and 2024.

Conclusion: This study underscores the clinical burden of FMF patients with homozygous mutations on the 10th exon of the MEFV gene, many of whom presented with typical FMF symptoms such as fever, abdominal pain, and myalgia, alongside a significant rate of colchicine resistance. About 13.5% of patients required anti-IL-1 therapy due to unresponsiveness to colchicine, with canakinumab being the preferred biologic agent. Nearly one-third of patients switched from anakinra to canakinumab, primarily due to side effects or lack of response. These findings emphasize the need for early detection of colchicine resistance and highlight anti-IL-1 therapies as effective options for managing severe cases.

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

OP-012

Incidence and Associated Risk Factors of Medical Adhesive-Related Skin Injury in A Pediatric Intensive Care Unit

Özlem Şensoy¹, Seda Çağlar², Emine Aybı³, Seher Erdoğan³

¹Istanbul University, Faculty of Nursing, Pediatric Nursing Department, Istanbul, Turkey

²Istanbul University-Cerrahpaşa, Florence Nightingale Faculty of Nursing, Pediatric Nursing Department, Istanbul, Turkey

³Umraniye Training and Research Hospital, Department of Pediatric Intensive Care, Istanbul, Türkiye,

Introduction: Medical adhesive- related skin injury (MARSİ) are often overlooked and underestimated in clinical practice. The purpose of this study was to identify the incidence, type, site, and factors associated with MARSİ.

Material and Method: This study was conducted in the pediatric intensive care unit (PICU) of a university hospital in Turkey with a prospective observational study design. The sample comprised 72 children and were followed for three consecutive months from admission to onset of MARSİ or discharge. The risk of skin injury was assed by using the Glamorgan Scale, patient's sociodemographic and clinical data were obtained from medical records.

Results: The incidence rate of MARSİ was 61.1%. In total, 44 of 72 patients developed MARSİ. The majority of MARSİ was skin stripping (72.1%) and tension injury (13.6%). The average day to MARSİ occurrence was 3.02 ± 1.54 days. MARSİ was observed mostly in the face, jugular and thorax area. The incidence of MARSİ was significantly higher in patients receiving respiratory support ($p=0.011$) and sedation for longer than 24 hours ($p<0.001$). Prolonged hospital stay ($p=0.001$), the number of medical devices ($p<0.001$) were associated with MARSİ.

Conclusion: MARSİ is high in pediatric intensive care unit. MARSİ can develop up to short time following the application of medical adhesive. The high incidence rates clearly point to the need to focus on raising awareness of MARSİ and prevention strategies in PICU.

Keywords: medical adhesive related skin injuries, pediatric intensive care, adhesive, skin injury, pediatric

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

OP-014

The Effect of Different Temperatures of Breast Milk in the Neonatal Intensive Care Unit on Comfort and Physiological Parameters of Preterm Infants

Seda Çağlar¹, Nihan Korkmaz², Merve Azak¹, Halime Dervişoğlu³, Avidan Kızılelma Yiğit³

¹İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı

²Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Çocuk Sağlığı Hemşireliği Anabilim Dalı

³İstanbul Prof. Dr. Cemil Taşoğlu Şehir Hastanesi, Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitesi

Introduction: In neonatal intensive care units (NICUs), feeding preterm infants with breast milk at the correct temperature is critical for their comfort and physiological well-being. Although guidelines recommend warming frozen breast milk to body temperature (37°C), there is limited evidence comparing the effects of warming breast milk to 32-34°C. The aim of this study was to evaluate the effects of warming breast milk to two different temperatures (32-34°C and 37°C) and using the traditional bain-marie method on the comfort and physiological parameters of preterm infants in the NICU.

Material and Method: This randomized crossover study was conducted in a NICU between March 15, 2020, and June 15, 2023. Twenty-four preterm infants who met the inclusion criteria were sequentially fed breast milk warmed under three conditions: 32-34°C, 37°C, and using the bain-marie method. Physiological parameters and comfort were assessed before and after feeding using the Premature Infant Comfort Scale (PICS) and a custom data collection form. Kruskal-Wallis and Friedman tests were used for the statistical analysis of non-normally distributed data.

Results: The preterm infants (n=24) had a mean gestational age of 30.48 weeks and a mean birth weight of 1353.25 grams. Significant differences in comfort scores were found between the groups ($p<0.05$). Infants fed breast milk at 37°C and those in the bain-marie group had higher comfort scores compared to those fed at 32-34°C ($p<0.05$). However, there were no significant differences in heart rate, SpO₂, or body temperature 30 minutes after feeding ($p>0.05$).

Conclusion: Feeding preterm infants breast milk warmed to a temperature closer to body temperature increases their comfort. While breast milk warmed to 32-34°C did not adversely affect physiological parameters, further research is needed to explore its long-term effects. Standardization of breast milk warming protocols in NICUs may improve the care of preterm infants.

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Milli Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

OP-016

Substance Use İn Children Admitted to Emergency: Data of Kayseri City From Central Anatolian Region

Zehra Kardaş¹, Meda Kondolot², Çiğdem Karakükçü³, Derya Koçer⁴, Murat Doğan⁵, Yılmaz Seçilmiş⁶, Hatice Saraçoğlu³

¹University of Health Sciences, Department of Pediatrics, Division of Social Pediatrics, Kayseri City Hospital, Kayseri

²University of Health Sciences, Department of Pediatrics, Division of Social Pediatrics, Ankara Etlik City Hospital, Ankara

³Erciyes University, Ziya Eren Drug Application and Research Centre, Department of Biochemistry, Kayseri

⁴University of Health Sciences, Department of Biochemistry, Kayseri City Hospital, Kayseri

⁵University of Health Sciences, Department of Pediatrics, Division of Pediatric Emergency, Kayseri City Hospital, Kayseri

⁶Erciyes University Faculty of Medicine, Department of Pediatrics, Division of Pediatric Emergency, Kayseri

Introduction: Substance use exists as a global problem all around the world. Monitoring substance use rates, risk factors, and access is crucial for public health. While existing data often rely on individual statements, laboratory analyses provide higher quality evidence. This study aimed to assess substance use rates in pediatric emergency patients (ages 6-18), identify substances using a two-step analysis (immunoassay and LC-MS/MS), and evaluate the immunoassay tests' sensitivity and specificity.

Material and Method: This two-phase study involved a retrospective review of urine substance analyses of pediatric patients from Kayseri City Hospital entered between March 2018 - December 2021 and a prospective collection of suspected patients' urine samples in terms of substance use from emergency departments at Kayseri City Hospital and Erciyes University Faculty of Medicine between the dates January 2022 - January 2023. Sociodemographic data were collected via questionnaire. Samples were tested using immunoassay and confirmed by LC-MS/MS.

Results: Of 852 patients analyzed retrospectively, 19.8% tested positive for substances, with amphetamines being the most common (51.2%). In the prospective study, 187 out of 293,858 patients were suspected of substance use, with 18.8% testing positive. Benzodiazepine and methamphetamine were the most frequently detected substances. Risk factors included chronic illness, psychiatric conditions, and excessive screen time, while younger age and older maternal age were associated with lower risk. The immunoassay test showed 44.4% sensitivity and 98% specificity.

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

Conclusion: This study is the first to use a two-step analytical method to evaluate substance use in children. The study's strength is evidenced by its application of objective methods within a large population, and this represents an important contribution to the current literature. Methamphetamine use poses a threat in our region as well as in the world. Supporting adolescents, children with chronic and psychiatric conditions, and raising awareness among younger mothers is essential. The immunoassay's low sensitivity may be due to the low number of positive cases. More comprehensive national studies are needed to assess substance use prevalence, profiles, and risk factors in the general population.

Keywords: Substance, Child, Addiction, Emergency, Metamphetamine

Türkiye Millî Pediatri Derneği
1958

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

OP-017

The Effects of Pediatric CPR Training Based on Crew Resource Management on Knowledge, Attitudes, and Performance: In Situ Simulation Training

Siğnem Anol Kılıç¹, Figen Yardımcı²

¹Bülent Ecevit Üniversitesi/Sağlık Bilimleri Fakültesi/Hemşirelik Bölümü, Zonguldak

²Ege Üniversitesi/Hemşirelik Fakültesi, İzmir

Introduction: Crew Resource Management (CRM) is a training system that aims to use all available resources effectively and increase safety by developing non-technical skills as well as technical knowledge and skills in risky tasks such as CPR. This study aimed to evaluate the effectiveness of simulation-based pediatric cardiopulmonary resuscitation training based on CRM principles on the knowledge, attitude, and performance of the healthcare team in the pediatric intensive care unit.

Material and Method: In this prospective randomized controlled study, nurses and physician assistants working in the Pediatric Intensive Care Unit (n=35) and Pediatric Emergency Unit (n=35) were included in the sample. While forming the intervention and control groups, stratified random sampling was performed by targeting the years of pediatric professional experience of resident physicians and nurses, and homogeneity between the groups was ensured. The intervention group received CRM based pediatric CPR training and the control group was assumed to know pediatric CPR management as per their clinical duties. All CPR teams in the intervention and control groups were simulated with pediatric cardiac arrest scenarios. 'Healthcare Team Socio-Demographic Data Collection Form', 'Pediatric CPR Information Form', 'Teamwork Attitudes Questionnaire', 'Pediatric CPR Team Performance Checklist' was used to collect the data for the study. In the analysis of the data chi-square analysis, independent t-test, and dependent t-test were applied.

Results: It was found that the post-test mean scores of knowledge, attitude and performance of the intervention group were higher than the post-test mean scores of the control group (p=0.000; p=0.000; p=0.000).

Conclusion: Simulation-based pediatric cardiopulmonary resuscitation training based on the principles of CRM applied to the healthcare team in the pediatric intensive care unit was found to have a positive effect on knowledge, attitude, and performance levels.

Keywords: Crew Resource Management, Cpr, Multidisciplinary Healthcare Team, Pediatric Nursing, Patient Simulation

Türkiye Millî Pediatri Derneği
1958

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

OP-018

The Effect of Psychosocial Support Videos Provided by the Community On Disease Attitudes and Symptoms of Pediatric Oncology Patients: Randomized Controlled Study

Remziye Semerci¹, Eşan Hanzade Savaş¹, Ezgi Gizem Gürbüz¹, Nazlı Başegen¹, Münevver Erkul², Kübra Alki³, Ezgi Paslı Uysalol³

¹School of Nursing, Koc University, Istanbul, Türkiye

²Faculty of Health Science, Antalya Bilim University, Antalya, Türkiye

³Pediatric Bone Marrow Transplantation Unit, Basaksehir Cam and Sakura State Hospital, Istanbul, Türkiye

Giriş: Research has examined the effects of psychosocial support on various conditions, including the needs of families of children with cancer. However, studies focusing directly on the needs of the children are limited. While interventions like art therapy and educational programs have been studied, the impact of social and community support on pediatric oncology patients remains unexplored. This study aims to evaluate the effect of community-provided psychosocial support videos on the attitudes of pediatric oncology patients, aged 10 to 18, towards their illness and treatment symptoms.

Materyal ve Metot: This prospective randomized controlled study was conducted with 52 pediatric oncology patients aged between 10 and 18. This research was conducted following the steps of CONSORT between February -September 2023 at the pediatric oncology clinics of two hospitals in Turkey. The study was recorded in the Clinicaltrials.gov PRS system. The data were collected using the Information Form, Child Attitude Towards Illness Scale (CATIS), and Memorial Symptom Assessment Scale (MSAS). When the control group received standard care, the intervention group received psychosocial support videos provided by the community at the beginning of the week for one month.

Bulgular: The study found a statistically significant reduction in the MSAS mean score for the intervention group ($p < 0.001$). A significant difference was observed between the groups' post-test psychological sub-scale scores ($p = 0.01$), with children in the intervention group showing lower scores than the control group. Within the intervention group, a significant decrease in psychological sub-scale scores was observed ($p < 0.001$), and similarly, a significant decrease was noted within the control group ($p < 0.001$). A significant reduction in physiological sub-scale scores was also noted in the intervention group ($p < 0.001$), while a significant decrease occurred in the control group ($p = 0.008$). The post-test general distress index sub-scale scores revealed a significant difference between the groups ($p = 0.027$), with the intervention group showing lower scores. Significant reductions in general distress index scores were seen in both the intervention ($p < 0.001$) and control groups ($p < 0.001$). Furthermore, a significant decrease in the CATIS total score was found in the intervention group ($p = 0.004$), whereas a significant increase was observed in the control group ($p = 0.006$).

Türkiye Millî Pediatri Derneği
1958

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

Sonuç: It has been found that it is beneficial to include community-supported psychosocial support in the nursing care of pediatric oncology patients. For this reason, it is recommended that nurses actively participate in developing psychosocial support strategies and take the lead in creating and making the content accessible.

Anahtar Kelimeler: Community; Nursing; Pediatric oncology; Psychosocial support; Symptom

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

OP-021

Awareness Status and Influencing Characteristics of Neonatal Nurses Regarding the Use of Near-Infrared Spectroscopy

Hande Özgörü¹, Suzan Yıldız², Ebru Temizsoy³

¹Department of Child Health and Diseases Nursing Doctoral Program, Graduate Education Institute, İstanbul University-Cerrahpaşa, İstanbul/TURKEY

²İstanbul University- Cerrahpaşa, Florence Nightingale Faculty of Nursing, Department of Child Health and Diseases Nursing, İstanbul/TURKEY

³İstanbul Bilgi University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, İstanbul/TURKEY

Introduction: Objective: To determine the awareness of neonatal nurses about near-infrared spectrometers (NIRS) used in preterm and term newborns and the demographic characteristics affecting their use.

Material and Method: Method: This descriptive study was conducted with 210 neonatal nurses registered with the Neonatology Nursing Association between May and July 2024. The research data were collected through an online survey using an Introductory Information Form and a NIRS Device Information Form. The content validity of the NIRS device information form was calculated using the opinions of 11 experts.

Results: Results: In our study, the majority of neonatal nurses (40.0%) were aged 26-30 years, 94.3% were female, 62.9% had a bachelor's degree, 47.1% had worked in the neonatal intensive care unit (NICU) for 0-5 years, 62.4% had no neonatal nursing certificate, and 52.4% had not used NIRS before. The lowest-highest scores that the nurses could obtain from the NIRS information form were 0-36; the average score received was found as 17.03±7.79. This score shows that nurses have a moderate level of knowledge and awareness. It was found that there was a statistically significant difference in the knowledge and awareness levels of neonatal nurses about NIRS according to age ($p=0.049$), education level ($p<0.001$), years of working in the NICU ($p=0.007$), having a neonatal nursing certificate ($p=0.006$), and previous use of a NIRS spectrometer ($p<0.001$).

Conclusion: Conclusion: In this study, it was observed that the knowledge and awareness level of neonatal nurses about NIRS was at a moderate level.

Keywords: Regional Oxygenation, Near-Infrared Spectroscopy (NIRS), Neonatal Nurse, Neonatal

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

OP-023

Pediyatrik Respiratuvar Sinsityal Virüsü (RSV) Enfeksiyonlarına Genel Bakış: Eşlik Eden Hastalığı Olan Çocuklarda RSV İçin Risk Algısı Değişti mi?

Selin Taşar Karabulut¹, Dilek Yılmaz², Ayşegül Elvan Tüz¹, Nesli Ağralı Eröz³, Eda Karadağ Öncel⁴, Ahu Kara Aksay³, Nisel Yılmaz⁵

¹İzmir Şehir Hastanesi , Çocuk Enfeksiyon Hastalıkları Kliniği

²Katip Çelebi Üniversitesi Tıp fakültesi ,Çocuk Enfeksiyon Hastalıkları Kliniği, İzmir

³Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi , Çocuk Enfeksiyon Hastalıkları Kliniği, İzmir

⁴Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi , Çocuk Enfeksiyon Hastalıkları Kliniği, İzmir

⁵İzmir Şehir Hastanesi , Mikrobiyoloji Kliniği

Giriş: Respiratuvar sinsityal virus (RSV) bütün dünyada infant ve çocuklarda yüksek mortalite ve morbidite ile seyreden alt solunum yolu enfeksiyonlarının majör sebebidir. RSV, erişkinlerde soğuk algınlığı şeklinde hastalık yaparken, enfekte olan bebeklerin ve küçük çocukların yaklaşık %40'ında alt solunum yollarına ilerlemektedir. Tüm bebeklerin %50-70'i ilk 1 yaşına, %95'i 2 yaşına kadar RSV ile enfekte olmaktadır. Prematürel, kronik akciğer hastalığı olan süt çocukları, özellikle pulmoner hipertansiyonun eşlik ettiği soldan sağa şantlı doğuştan kalp hastaları, nöromusküler hastalığı ve immün yetersizliği olan hastalar, ciddi morbidite ve yüksek mortalite açısından risk altındadırlar. Mevcut destekleyici tedavilerle birlikte, RSV enfeksiyonunu önlemek, hastalığın olumsuz etkilerini ve maliyetli uzun vadeli etkilerini azaltmak için çok önemlidir. Çalışmamızın amacı, güncellenen kılavuzlar ışığında RSV enfeksiyonunun klinik durumunu değerlendirmek ve hastalığın koruyucu fazında ajanların endikasyonu için olası risk faktörlerini incelemektir.

Materyal ve Metot: Şubat 2015 ve Şubat 2023 tarihleri arasında solunum yolu semptomları gelişen 0-18 yaş aralığındaki hastalardan etken belirlemek için solunum yolu viral paneli örnekleme yapılan olgular çalışmamıza dahil edildi. Hastaların demografik verileri, risk faktörleri, bazı laboratuvar sonuçları ve klinik durumları not edildi.

68. Türkiye Milli Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Milli Pediatri Derneği Kongresi

23. Milli Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

Bulgular: Toplam 835 kişide RSV tespit edildi. COVID-19 pandemisinden sonra kısıtlamaların hafifletilmesinin ardından 2021'de en fazla sayıda olgu belirlendi. Ocak en sık tespit edilen ay oldu. Ortanca yaş 5 ay (min-maks: 1-204 ay) idi ve 128 (%17,7) olguda prematürite öyküsü vardı. Hastaların yaklaşık dörtte birinde (%24,7) önceden var olan bir tıbbi durum vardı. Bu hastaların 46 (%23,4)'sı nörolojik hastalığa sahipken, 27 (%13,7) hastanın kronik bir akciğer hastalığı tanısı mevcuttu. Gastroenterolojik hastalıklar 18 (%9,1) hastada varken, kardiyak problem tüm hastaların 41 'inde not edildi ve bu hastaların 9'unun palivizumab için endikasyonu vardı . Palivizumab endikasyonu olan toplam 21 hastadan 14'üne profilaksi uygulanmıştı. Nörolojik hastalık öyküsü olanlar yoğun bakım ünitesinde diğerlerine göre daha sık takip edildi ($p = 0,036$). 29. gebelik haftasından önce doğan hastaların hastanede kalış süresi diğer gruplara kıyasla neredeyse iki kat daha uzunken, yoğun bakımda takip durumu 29-32 hafta arasında doğan hastalarda 29. gebelik haftasından önce doğan hastaların neredeyse iki katıydı (sırasıyla $p=0,046$, $p=0,012$).

Sonuç: RSV, SARS-Cov-2 pandemisi sürecinde de biz pediatristlere kendini unutturmayan ciddi bir etken oldu. İlk verilerimiz, RSV profilaksisinin öneriler kapsamında olmayan özellikle nörolojik hastalığı olan çocuklar için de gerekli olabileceği yönünde. Bu sonuçlar göz önüne alındığında geç preterm çocuklar ve altta yatan hastalığı olan çocuklar da RSV profilaksisi açısından değerlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Respiratuvar Sinsityal Virus, Profilaksi, Risk faktörü

Türkiye Milli Pediatri Derneği
1958

POSTER PRESENTATION

Türkiye Millî Pediatri Derneği
1958

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

PP-004

A Rare Case of Tuberculous Appendicitis Presenting with Perforated Appendicitis

Gizem Avcı Demirciler¹, Aslihan Arslan Maden¹, Dudu Solakoğlu Kahraman², Ahu Kara Aksay¹, Nuri Zafer Kurugöl¹

¹Department of Paediatric Infectious Diseases, Health Sciences University Izmir Tepecik Training and Research Hospital

²Department of Medical Pathology, Health Sciences University Izmir Tepecik Training and Research Hospital

Introduction: Tuberculosis is a major global health issue, impacting 10.6 million people worldwide. In Turkey, there were 12,000 new and relapsed cases reported in 2022, resulting in an incidence rate of 14 cases per 100,000 individuals. Extrapulmonary tuberculosis occurs in 20–30% of patients, with bone, genitourinary tract, and perihilar lymph nodes being common sites of involvement. Tuberculous appendicitis is a very rare extrapulmonary manifestation of tuberculosis. In this work, we present a child with acute isolated tuberculous appendicitis presenting with perforated appendicitis

Material and Method: none

Results: none

Conclusion: A 14-year-old male presented with acute abdominal pain and fever. His medical history was unremarkable, and he had no symptoms of gastrointestinal or pulmonary issues. Physical examination revealed weakness, right lower quadrant tenderness, and rebound tenderness. Blood tests revealed leukocytosis with a count of 16.360/uL with neutrophilia (12.597/ uL). C-reactive protein was elevated to 12.7 mg/L, Abdominal ultrasound identified a swollen appendix with wall thickening and an abscess-like area. An appendectomy revealed a ruptured appendix with a mass-like formation inside and several mesenteric lymph nodes. The patient was initiated postoperatively with intravenous metronidazole and sulbactam-ampicillin. Pathological analysis showed granulomas and mucosal lymphoid tissue hyperplasia. Sputum tests confirmed the presence of acid-resistant, isoniazid-resistant Mycobacterium tuberculosis. Thoracic tomography, abdominal MRI, and colonoscopy results were normal. The patient was diagnosed with isolated tuberculous appendicitis and started on a 6-month antituberculosis treatment course. Follow-up showed no active tuberculosis signs and a stable clinical condition. This case highlights that appendicitis can be an initial sign of tuberculosis without pulmonary symptoms and underscores the importance of histopathological evaluation for diagnosis.

Histopathological view

Keywords: fever, perforated, tuberculosis, appendicitis

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

PP-005

The New Problem of Clinicians in the Globalizing World: Fever Etiology; Different Geographies, Different Factors

Ayça Gökçe Coşkun¹, Hatice Kübra Konca², Funda Özdemir Şarlayan¹, Özlem Mustafaoğlu³, Funda Kurt⁴, Tuğba Erat², Gülsüm İclal Bayhan²

¹Bilkent City Hospital, Department of Pediatrics, Ankara

²Bilkent City Hospital, Pediatric Infectious Diseases Clinic, Ankara

³Regional Training and Research Hospital Pediatric Infection Clinic, Van

⁴Bilkent City Hospital, Pediatric Emergency Clinic, Ankara

Introduction: Malaria, caused by Plasmodium species and transmitted by Anopheles mosquitoes, is characterized by periodic fever. The World Health Organization (WHO) reported 247 million new malaria cases and 619,000 deaths in 2023 [1]. In Turkey, malaria is one of the most frequently imported infectious diseases, with 200-250 cases annually [2]. Despite decreasing incidence due to eradication efforts, the potential for malaria transmission exists in non-endemic regions, particularly through travel and immigration. The purpose of this case is to highlight the necessity of obtaining travel history in patients presenting with fever.

Material and Method: A 7-year-old male with no significant medical history was admitted to the pediatric emergency clinic with fever and vomiting lasting two days. His fever peaked at 39°C, occurring every 4-6 hours despite antipyretics. Vomiting recurred post-meals without diarrhea. Due to weakness, lack of oral intake, and persistent fever, he was referred to the infectious disease clinic. Physical examination revealed hepatosplenomegaly, and laboratory tests indicated leukopenia ($3.3 \times 10^9/L$), thrombocytopenia ($81 \times 10^9/L$), and elevated liver enzymes (AST 146 U/L, ALT 88 U/L). Notably, the patient had traveled to Africa two weeks prior, visiting Zanzibar, Tanzania, Burundi, and Rwanda. Despite receiving malaria prophylaxis advice, the family chose not to use it. Given the travel history and clinical findings, malaria was suspected. Blood samples were sent to the Turkish Public Health Agency, revealing banana-shaped gametocytes and young trophozoites, consistent with Plasmodium falciparum.

Results: Treatment with Artemether/lumefantrine (20mg/120mg) and primaquine was initiated. Fever resolution was noted within the first day of treatment. Daily peripheral smear examinations showed no parasites by the 72nd hour. The patient completed a three-day course of Artemether/lumefantrine and a 14-day course of primaquine. He was discharged on the eighth day, with a plan for an additional six days of oral primaquine.

Türkiye Millî Pediatri Derneği
1958

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

Conclusion: In an increasingly globalized world, clinicians must consider non-endemic fever etiologies, particularly in Turkey. A thorough patient history, including travel details, prophylaxis adherence, animal contact, and dietary factors, is essential for accurate differential diagnosis.

Keywords: fever, Malaria

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

PP-006

Congenital Glucose-Galactose Malabsorption: Slc5a1 Mutation / Case Presenting With Hypernatremic Dehydration

Hatice Zeynep Terzi¹, Hanife Aysegul Arsoy¹, Arzu Oto³

¹Department of Pediatric Gastroenterology, Bursa City Training and Research Hospital, Bursa, Turkey

²Department of Pediatrics, University of Health Sciences, Bursa City Training and Research Hospital, Bursa, Turkey

³Department of Pediatric Child Care Unit, Bursa City Training and Research Hospital, Bursa, Turkey

Introduction: Glucose/galactose malabsorption is a rare autosomal recessive disorder caused by a defect in glucose and galactose transport. Patients with GGM present with neonatal onset of severe life-threatening watery diarrhea and dehydration.

Material and Method: A two-month-old male patient, born at term by C/S weighing 3625 grams and the first and only living child of the family, was admitted to our pediatric emergency department with suffered from restlessness, abdominal distension, fever, and decreased sucking. There was a consanguineous relationship between the parents. On physical examination, general condition was poor, turgor was decreased, tone was decreased and he appeared weak and pale. His consciousness was sleepy and he appeared severely dehydrated. Blood pressure: 87/50, SPO2: 96, pulse: 230, temperature: 39.5. Weight was -0.81 SDS. Other system examinations were normal. A severe hypernatremic dehydration was documented with lab tests. The patient was admitted to the pediatric intensive care unit due to hypernatremic dehydration. During follow-up, oral intake was stopped, and hydration was maintained based on sodium levels. The patient continued to have watery diarrhea, with 24 diapers per day, and acholic stool was observed. A watery stool discharge was observed during rectal examination. Stool was acidic with a pH of <6. Anti-endomysium and tissue transglutaminase antibodies were normal. Fractionated sodium and urinary osmolality were normal. Metabolic tests were interpreted as normal. Stool culture showed no growth. The following days, despite starting MCT-supported extensively hydrolyzed formula the patient's diarrhea and hypernatremia persisted. Lactose-free formula was trialed with a presumptive diagnosis of lactose intolerance. However, the patient's hypernatremia and diarrhea continued. Empirically, switched to fructose-based formula. After the introduction of the fructose-based formula, diarrhea attacks subsided, and sodium levels normalized. On day 20 of hospitalization, the patient's weight percentile was 24.51, with an SDS of -0.69. The patient was discharged. Genomic DNA was extracted from peripheral blood and sent for whole exome sequencing (WES). WES identified a likely pathogenic heterozygous c.583+2T>C variant (OMIM: 606824). WES also identified another heterozygous variant of

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

uncertain clinical significance in the SLC5A1 gene, c.899>A p.(Arg300His) (OMIM: 606824). The baby was started on a special formula (Galactomine® - fructose-based) with an appropriate diet plan. The baby is now thriving without diarrhea attacks.

Results: Nutritional therapy involved step-by-step trials of different enteral products.

Conclusion: Pediatricians should take into account unexpected congenital causes in while looking for common causes in infants who present with the chronic diarrhea. Genetic testing is highly encouraged as it helps in early recognition of those patients, preventing major complications.

Keywords: glucose-galactose malabsorption, SCL5A1, diarrhea

PP-008

A Rare Complication of Acute Otitis Media: Cerebellar Abscess

Tuğçe Çakır¹, Halil Keskin¹, Zerrin Orbak¹

¹Ataturk University Faculty of Medicine, Department of Pediatrics, Erzurum

Introduction: Cerebellar abscess is a very rare and fatal complication of acute otitis media (1). Today, with the increase in the use of antibiotics, the risk of developing complications related to otitis media has decreased (2). However, as in our case, acute otitis media can cause intracranial complications, albeit rarely.

Material and Method: In this case report, we aimed to draw attention to cerebellar abscess, a rare and mortal complication that develops after acute otitis media in an eight-year-old female patient.

Results: An eight-year-old girl was admitted to the otolaryngology clinic fifteen days ago with complaints of pain and fever in both ears. The patient was diagnosed with acute otitis media and was started on amoxicillin clavulanic acid at the appropriate dose. As her existing complaints continued and she developed loss of balance, she applied to the pediatric outpatient clinic. On physical examination, the general condition was moderate, sluggish in appearance. The Trendelenburg and Romberg tests were positive. The finger-nose test was clumsy. Dysdiokinesia was present. In the patient's blood tests, CRP was found to be 70 mg/dl and sediment was 50 mm/s. In the brain computed tomography of the patient, "A hypodense heterogeneous space-occupying lesion with a lobule edge of 37x30 mm in size was observed in the axial plane in the left posterior fossa (Figure 1a, 1b)". Brain magnetic resonance imaging revealed bilateral otomastoiditis, abscess in the left cerebellum (Figure 2a, 2b). The patient was evaluated by neurosurgeon and otorhinolaryngology clinics and underwent surgery. The pathology result of the material taken from the field was "changes secondary to inflammation". The patient was started on vancomycin, meropenem and metranidazole treatments. As a result of the culture of the material taken from the surgical site, there was no growth and the treatment was completed in four weeks. The patient was discharged after clinical improvement was achieved and the acute phase reactants returned to normal in blood tests.

Conclusion: In cerebellum abscesses, cerebellar findings such as ataxia and nystagmus, as well as findings due to increased intracranial pressure and brainstem compression can be seen. Today, it is rare to encounter brain abscess thanks to antibiotics. However, morbidity and mortality are still high complications. For this reason, detailed neurological and vestibular system examinations should be performed in patients presenting with headache and dizziness. When acute intracranial problems occur in patients with these complaints, otitis media complications should always be kept in mind in the differential diagnosis.

Keywords: Cerebellar Abscess, Acute Otitis Media, Intracranial Complications

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

PP-009

Is Reversible Posterior Leukoencephalopathy Syndrome (RPLS) Always Reversible? A Case Report

Derşan Onur¹

¹Tepecik Training and Research Hospital, Department of Pediatrics, Izmir, Turkey

Aim: Reversible posterior leukoencephalopathy syndrome (RPLS), also known as posterior reversible encephalopathy syndrome (PRES), is a clinical and neuroradiological condition characterized by headache, altered consciousness, visual disturbances, and seizures. With prompt diagnosis and appropriate treatment, it is often fully reversible. However, delayed diagnosis or inadequate treatment can lead to non-reversible clinical and neuroimaging outcomes. This case report highlights a 13-year-old patient with RPLS, aiming to raise awareness about its inclusion in differential diagnoses during emergency department visits, especially in cases of severe hypertension.

Case: A 13-year-old female patient with a history of infantile nephropathic cystinosis, hypertension, and chronic kidney disease on peritoneal dialysis, presented with a two-day history of headache unresponsive to analgesics and agitation. On examination, her blood pressure was significantly elevated (177/123 mmHg), but her neurological and systemic examinations were otherwise normal. Despite medical management with metoprolol and amlodipine, her symptoms persisted, and she developed visual disturbances followed by generalized seizures. Neuroimaging was normal on CT, while MR showed characteristic findings of bilateral parieto-occipital cortical and subcortical hyperintense lesions consistent with RPLS. The patient was treated with anticonvulsants and antihypertensives. Following intensive care management, including EEG monitoring and midazolam infusion, her seizures resolved. However, follow-up brain MRI showed age-inappropriate atrophic changes, despite clinical improvement.

Conclusion: RPLS is a syndrome that presents with a combination of neurological symptoms and radiological findings. While it is usually reversible with early intervention, some cases may show non-reversible outcomes like the one presented. The case emphasizes the importance of early diagnosis and management, especially in pediatric patients with comorbid conditions like chronic kidney disease and hypertension. Additionally, neuroimaging, particularly MRI, plays a crucial role in diagnosis, as early neuroimaging findings may predict long-term outcomes.

Keywords: Reversible Posterior Leukoencephalopathy Syndrome, Hypertension, Pediatric, Emergency Care

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

P-015

Neurofibromatosis-Noonan Syndrome, A Rare Case Report in Monozygotic Twins

Ferhat Kalkan¹, Derya Güder¹, Mehmet Nuri Özbek¹, Cahit Öztürk¹

¹Mardin Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Aim: Here we present data from a pair of monozygotic twins affected Neurofibromatosis-Noonan syndrome (NFNS)¹ resulting from a heterozygous mutation. Neurofibromatosis-Noonan syndrome (NFNS) is a RASopathy and a variant of neurofibromatosis type 1 (NF1) characterized by the combination of features of NF1, such as café-au-lait spots, iris Lisch nodules, axillary and inguinal freckling, optic nerve glioma and multiple neurofibromas, and Noonan syndrome (NS), such as short stature, typical facial features (hypertelorism, ptosis, downslanting palpebral fissures, low-set posteriorly rotated ears with a thickened helix, and a broad forehead), congenital heart defects and unusual pectus deformity.

Case: Seven year-old female monozygotic twins with typical clinical features of NF1 were referred to our clinic due to ptosis. Both cases had, broad forehead, sparse eyebrows, depressed nasal bridge, hypertelorism, low set ears, deeply grooved philtrum, kyphoscoliosis, sacral hypertrichosis, multiple cafe-au-lait spots and axillary and inguinal freckling. Due to clinical features including macrocephaly, short stature, facial dysmorphism, webbed and short neck and pectus excavatum in addition to the typical findings of NF1, a clinical diagnosis of NFNS was considered in these patients. The family history was unremarkable, and careful examination of other family members did not show evidence of the condition. Genetic analyses were performed and molecular analysis of both cases revealed a heterozygous c3721 C>T p.R1241 variant in the NF1 gene. This variant has been predicted as pathogenic. No mutation was found in the PTPN11 gene.

Conclusion: If a patient presents with the clinical features of both NS and NF1, NFNS should be considered. NF1 and NS are both related to abnormalities in the RASMAPK signaling pathway, but have distinct differences at the genetic level. In patients with NF1, neurofibromin, encoded by the NF1 gene and acting as a negative regulator in the Ras-MAPK pathway, can inactivate or deregulate Ras-GTPase. However, NS is genetically heterogeneous. PTPN11 gene has been implicated in the etiology of more than 50% of NS cases. In NS patients, SHP2 protein, encoded by the PTPN11 gene and acting as a positive regulator of Ras-mediated signaling transduction, can activate Ras signaling pathway. Investigations have been performed to determine whether NFNS represents a variable manifestation of either NS or NF1, or is an independent disease. These investigations have found that NFNS, a variant form of NF1, is caused by heterozygous mutations in the NF1 gene. NF1 was also the only pathogenic variant gene causing NFNS in the presented case.

Keywords: Neurofibromatosis, Noonan Syndrome, Monozygotic Twins, NFNS

Türkiye Millî Pediatri Derneği
1958

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

PP-019

A Diabetic Ketoacidosis Case That Accompanying Peripheral Facial Nerve Palsy After Ear Piercing

Mert Can Holoğlu¹, Gizem Eşme Kocaman², Esra Döğner², Mutlu Uysal Yazıcı³

¹Gazi University Faculty of Medicine General Pediatrics, Ankara

²Gazi University Faculty of Medicine Pediatric Endocrinology, Ankara

³Gazi University Faculty of Medicine Pediatric Intensive Care Unit, Ankara

Introduction: Diabetic ketoacidosis (DKA) is the leading cause of morbidity and mortality in children with type 1 diabetes mellitus. One of the common precipitating factors for DKA is infections. Herein, we present a patient who got diagnosis of diabetic ketoacidosis with peripheral facial nerve palsy due to acute otitis externa as a consequence of ear piercing.

Material and Method: A 14 year old female patient , diagnosed type 1 diabetes mellitus 6 years ago and using subcutaneous insulin presented to the our emergency department with right earache. She had her right tragus pierced 2 weeks ago. After 3 days she got right earache. She had a history of swimming in the pool after piercing. On her physical examination; swelling on the posterior of right parotid gland (lymphadenopathy), right tragus hyperemia and tenderness, and right peripheral facial palsy (figure 1 and 2). Other systems on physical examination were normal. Laboratory findings revealed metabolic acidosis (pH 7.31, pCO₂ 31.1 mmHg, cHCO₃ 16,6 mEq/L), hyperglycemia (glucose 665 mg/dL), and ketonemia (ketone 5.7 mmol/L. Urinalysis was significant for ketonuria and glucosuria. The patient was transferred to the pediatric intensive care unit (PICU). Methylprednisolone treatment for peripheral facial palsy and ciprofloxacin ear drops and intravenous sulbactam-ampicillin for acute otitis externa started. After 10 day antibiotics and 7 day methylprednisolone treatment, her peripheral facial palsy and the findings on her ear and face resolved, with polyclinic control recommendation she was discharged.

Results: While peripheral facial paralysis and DKA can be seen separately in childhood, their coexistence is very rare. Through this case, we wanted to present to you a case whose peripheral facial paralysis and DKA were cured with successful treatment.

Conclusion: The use of earrings and piercings in the adolescent age group has become widespread recently. In literature, there are not many pediatric cases about patients with DKA and peripheral facial nerve palsy together after ear piercing. When an adolescent patient with DKA and peripheral facial nerve palsy presents, the use of earrings and piercings should be kept in mind.

Keywords: Diabetic Ketoacidosis, Ear Piercing, Acute Otitis Externa, Peripheral Facial Nerve Palsy

Türkiye Milli Pediatri Derneği
1958

HEMŞİRELİK SÖZLÜ BİLDİRİLER

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

HS-001

Hematopoetik Kök Hücre Nakli Olan Çocukların Ebeveynlerinin Ev Deneyimleri: Kalitatif Çalışma

Pınar Bekar¹, Duygu Altuntaş², Emine Efe²

¹Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Bucak Sağlık Yüksekokulu, Hemşirelik Bölümü, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Bucak/Burdur

²Akdeniz Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Antalya

Giriş: Hematopoetik kök hücre nakli sonrası çocuklarına bakan ebeveynler, ev deneyiminde çeşitli zorluklarla karşılaşabilirler. Bu çalışma, hematopoetik kök hücre nakli olan çocukların ebeveynlerinin ev deneyimlerini betimlemeyi amaçlamıştır.

Materyal ve Metot: Bu araştırma, tanımlayıcı nitel araştırma deseni kullanılarak yapılmıştır. Araştırmanın örneklemini Türkiye’de bir üniversite hastanesinde hematopoetik kök hücre nakli yapılmış çocuğu olan 12 ebeveyn oluşturmuştur. Verilerin toplanmasında, yarı yapılandırılmış bireysel görüşmeler ve araştırmacı gözlemleri yöntemleri kullanılmıştır. Araştırmanın görüşme dökümleri içerik analizi yöntemi kullanılarak analiz edilmiştir. Çalışmaya başlamadan önce etik kurul izni ve kurum izni alınmıştır. Ayrıca ebeveynlere çalışma hakkında bilgi verilerek onların sözlü ve yazılı onamları alınmıştır.

Bulgular: Her birinin ilişkili alt temaları olan beş ana tema elde edilmiştir: ev deneyimlerinde karşılaşılan zorluklar, ailenin yaşamında değişiklikler, ev deneyimlerine ilişkin duygular, ebeveynlerin zorluklarla başa çıkma yolları, ebeveynlerin önerileri.

Sonuç: Ebeveynler, ev deneyimlerinde çeşitli zorluklarla karşılaştılar, bu süreçte korku, kaygı, stres duydular. Çocuğun hematopoetik kök hücre nakli sonrasında ailenin yaşamında sağlık, fiziksel, psikolojik, sosyal açıdan değişimler oldu. Ebeveynlerin bazıları zorluklarla başa çıkmak için dikkati başa yöne çekme tekniklerini kullandı ve eşi ve sağlık profesyonellerinin desteğini kullandı.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, Deneyim, Hematopoetik Kök Hücre Nakli, Ebeveyn, Hemşirelik

68. Türkiye Milli Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Milli Pediatri Derneği Kongresi

23. Milli Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

HS-002

Pediyatrik Onkolojide Prosedürel Ağrı Yönetiminin Önemi

Arş. Gör. Dr. Meltem Gürcan¹, Arş. Gör. Dr. Nimet Karataş¹

¹Akdeniz Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Antalya

Giriş: Kanser tanısı almış çocuklar, karmaşık tedavi süreçleri ve invaziv prosedürler nedeniyle sık sık ağrı deneyimlemektedir. Bu çocuklar genellikle, periferik intravenöz kateter yerleştirme, kan alma, venöz port katetere erişim ve kemik iliği aspirasyonu gibi ağırlı işlemlere maruz kalmaktadır. Literatürde, opioid kullanımıyla ilgili korkular ve ağrı yönetiminde bilgi eksikliği nedeniyle mevcut ağrı yönetim yöntemlerinin yetersiz olduğu gözlemlenmektedir.

Materyal ve Metot: Bu derleme mevcut kanıtları geleneksel yöntemle ele alarak incelemekte ve yapılan çalışmalara ilişkin bilgileri özetlemektedir.

Bulgular: Çeşitli araştırmalar, farmakolojik müdahalelerin yan etki, sağlık çalışanlarının ilaç uygulama sorunları ve kaynak kısıtlılıkları gibi olumsuz etkenler içerdiğini ortaya koymuştur. Kanserli hastalarda tedavi ve işlemler sırasında ağrıyı hafifletmek amacıyla non-farmakolojik müdahalelerin etkileri birkaç sistematik derlemede incelenmiştir. Dikkat dağıtma, pediyatrik popülasyonda yaygın olarak kullanılan bir davranışsal müdahaledir ve özellikle iğne ile ilişkili işlemler sırasında ağrı algısını yönetmekte etkilidir. Bu yöntemde, çocuğun konsantrasyonu, ağrıdan ilginç ve dikkat çekici unsurlara kaydırmak için çeşitli stratejiler uygulanmaktadır. Araştırmalar, iğne ile ilişkili invaziv girişimler sırasında dikkat dağıtmanın etkinliği ve uygulanabilirliği konusunda olumlu sonuçlar göstermektedir. Dikkat dağıtma müdahaleleri, aktif ve pasif olarak iki kategoriye ayrılabilir. Aktif dikkat dağıtma, çocuğun etkileşimli oyuncaklar, elektronik oyunlar ve sanal gerçeklik gibi araçlarla etkileşimde bulunmasını gerektirirken, pasif dikkat dağıtma, çocuğun kaleydoskop, dikkat dağıtma kartları, müzik dinlemek veya televizyon izlemek gibi etkileşim gerektirmeyen aktivitelere odaklanmasını içerir. Son yıllarda yapılan çalışmalar, sanal gerçekliğin çocuklarda prosedürel ağrıyı azaltmak için etkili bir dikkat dağıtma yöntemi olabileceğini ortaya koymuştur. Hemşireler, pediyatrik onkoloji gibi hassas bir gruptaki hastalarda invaziv işlemler sırasında bakım uygulamalarına daha çok özen göstermelidir.

Türkiye Milli Pediatri Derneği
1958

68. Türkiye Milli Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Milli Pediatri Derneği Kongresi

23. Milli Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

Sonuç: Etkili hemşirelik bakımının temel unsurlarından birisi, çocukların deneyimlediği ağrının etkili şekilde yönetilmesidir. Bu sayede, ağrılı işlemler sırasında çocukların minimal düzeyde acı hissetmelerine yardımcı olunabilir ve çocuğun iyilik hali sürdürülebilir. Ayrıca, etkili ağrı yönetimi, işlem sırasında çocukların sakin kalmasına, işleme daha kolay uyum sağlamasına katkı sağlarken, endişe ve korkularının azaltmasına yardımcı olabilir. Ayrıca, işlemlerin süresinin kılmasına ve hemşirenin iş yükünün azalmasına katkıda bulunabilir. Hemşirelerin güncel çalışmaları takip ederek kanıta dayalı uygulamaları klinik bakım süreçlerine entegre etmeleri ve bakım uygulamalarını bu doğrultuda şekillendirmeleri büyük önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Ağrı, Çocuk, Kanser, Pediatrik Onkoloji, Hemşirelik

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

HS-003

Özel Bakım Gerekisini Olan Çocuk Ebeveynlerinde Depresyon Anksiyete ve Stres Düzeylerinin İncelenmesi

Emine Geçkil¹, Selverhan Yurttutan¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi, Konya

Giriş: Bu araştırma özel bakım gerekisini olan çocuk ebeveynlerinde depresyon, anksiyete ve stres düzeylerini incelemek amacıyla yapılmıştır.

Materyal ve Metot: Araştırma tanımlayıcı araştırma modeli ile Nisan-Aralık 2023 tarihleri arasında Konya'da bulunan bir Rehberlik Araştırma Merkezinde araştırma kriterlerine uyan 231 özel bakım gerekisini olan çocuk ebeveyni ile yürütülmüştür. Araştırmanın yapılabilmesi için etik kurul izni, kurum izni alınmıştır ve gönüllülük esasına dayanılarak yapılmıştır. Verilerin toplanmasında Kişisel Bilgi Formu ile Depresyon, Anksiyete ve Stres Ölçeği (DASS-21) kullanılmıştır. Verilerin istatistiksel analizinde sayı, yüzde, ortalama, standart sapma, minimum, maksimum değerler, Independent-Sample T Testi, Mann Whitney U testi ve One Way Anova testi kullanılmıştır. Araştırmada p değerleri 0,05'in altında olan değerler anlamlı kabul edilmiştir.

Bulgular: Araştırmada ebeveynlerin %85.3'ünü anne oluşturmaktadır. Çocukların %55.8'i erkek, yaş ortalaması 9.04±4.18, tanı alma yaş ortalaması 3.61±2.67 ve tanılarının %32'si zihinsel yetersizliktir. Annelerin yaş ortalaması 36.79± 6.6 babaların yaş ortalaması 40.25±7.27'dir. Annelerin %42.9'u, babaların %37.7'si ilkökul mezunudur. Ebeveynlerin %90'nının medeni durumu evlidir. Annelerin %87.9'unun çalışmadığı, babaların %84.4'ünün çalıştığı görülmüştür. Ebeveynlerin %61.7'sinin iki ve üç çocuk sahip olduğu, %77.1'inin gelir durumlarını gelir giderden az olarak belirtmiştir. Ebeveynlerin %75.3'ü sosyal destek almadıklarını ve %16.9'unun ailede başka özel gerekisimli birey bulunduğunu belirtmiştir. Ebeveynlerin Depresyon Anksiyete ve Stres Ölçeği (DASS-21) puanlarına Göre Depresyon, Anksiyete ve Stres düzeylerine bakıldığında; ebeveynlerin depresyon düzeyinin %47.6'sının normal ve %4.8'i çok ileridir. Anksiyete düzeylerinin %36.8'i normal ve %15.6'sı çok ileridir. Stres düzeyinin %67.1'i normal ve %1.3'ü çok ileridir. Çocukların tanısına göre ebeveynlerin depresyon (p=.023) ve anksiyete (p=.046) puanları arasında, Ebeveynlerin cinsiyetine bakıldığında depresyon (p=.001), anksiyete(p=.000) ve stres (p=.008) puanları arasında, Anne eğitim durumuna göre depresyon (p=.000) ve anksiyete (p=.000) puanları arasında, Baba çalışma durumuna göre depresyon (p=.001), anksiyete(p=.000) ve stres (p=.001) puanları arasında, Çocuk sayısına göre ebeveynlerin depresyon (p=.033) puanları arasında ve ebeveynlerin ekonomik durumuna bakıldığında anksiyete(p=.004) ve stres (p=.038) puanları arasında anlamlı fark olduğu ortaya çıkmıştır. Ölçeğin bu araştırmada Crombach's Alpha katsayısı .904 olarak bulunmuştur.

Türkiye Millî Pediatri Derneği
1958

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

Sonuç: Araştırma sonucunda, özel bakım gereksinimi olan çocuk ebeveynlerinin depresyon, anksiyete ve stres düzeylerinin normalden yüksek olduğu ortaya çıkmıştır.

Anahtar Kelimeler: özel bakım gereksinimi olan çocuk, ebeveyn, anksiyete, stres, hemşire

Türkiye Millî Pediatri Derneği
1958

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

HS-004

Tip 1 Diyabetli Adölesanlarda Geçiş Kuramı Doğrultusunda Hazırlanan Eğitim Programının Adölesanlığa Uyum ve Hastalık Yönetimine Etkisi: Randomize Kontrollü Çalışma

Ceren Çalık¹, Ayşegül İşler²

¹Sağlık Bakanlığı, Antalya İl Sağlık Müdürlüğü, Antalya Kepez Devlet Hastanesi, Antalya

²Akdeniz Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği, Antalya

Giriş: Bu çalışma, (1) Meleis'in Geçiş Kuramı doğrultusunda "Adölesanlığa Uyum ve Tip 1 Diyabete Geçiş Eğitim Programı"nın geliştirilmesi ve (2) bu programın tip 1 diyabet tanısını yeni alan adölesanların uyumuna, diyabet yönetimi öz yeterlik düzeylerine ve glisemik kontrol üzerine etkisini belirlenmesi amacıyla yapıldı.

Materyal ve Metot: Araştırma çift kör, ön test-son test ölçümlü, izlemsel randomize kontrollü bir çalışmadır (CTN: NCT0469155). Mayıs 2021-Nisan 2024 tarihleri arasında gerçekleştirilen çalışmanın örneklemini, bir eğitim ve araştırma hastanesi çocuk endokrinoloji polikliniğinde takip edilen ve son 6 ayda tip 1 diyabet tanısı konulan basit randomizasyon yöntemi ile belirlenen 12-18 yaş aralığındaki 58 adölesanı oluşturdu (Girişim Grubu=28, Kontrol Grubu=30). Girişim grubuna rutin diyabet eğitimine ek olarak araştırmacı tarafından dört hafta süresince "Adölesanlığa Uyum ve Tip 1 Diyabete Geçiş Eğitim Programı" çevrimiçi olarak uygulanarak 6 ay boyunca telefon ile danışmanlık sağlandı. Bu eğitim programıyla girişim grubundaki adölesanlara diyabetle yaşam ve sağlık koçluğu hizmeti verildi. Kontrol grubu ise rutin poliklinik eğitimi aldı. Adölesanlara başlangıç, 3. ve 6. aylarda Reynolds Ergenler için Uyum Tarama Envanteri, Tip 1 Diyabeti Olan Ergenlerde Diyabet Yönetimi Öz Yeterlilik Ölçeği uygulandı. Glisemik kontrol, HbA1c değeriyle ölçüldü. Veriler ki kare testi, sürekli değişkenlerde t testi ve karışık ölçümler için iki yönlü ANOVA ile değerlendirildi.

Bulgular: Adölesanların gruplara göre (girişim-kontrol) girişim öncesi ve sonrasında gelişimsel geçişlerinin değerlendirildiği Reynolds Ergenler için Uyum Tarama Envanteri uyum genel düzeylerinde anlamlı farklılık gösterdi. Adölesanların girişim ve kontrol grubunda olması ile ön test-izlem-son test zaman faktörlerinin uyum genel ölçek puanları üzerindeki etkisinin anlamlı olduğu belirlendi ($F(2,112)=14.34$, $p<0.001$, kısmi $\eta^2=0.20$). Adölesanların gruplara göre girişim öncesi ve sonrasında sağlık/hastalık geçişlerinin değerlendirildiği Diyabet Yönetimi Öz Yeterlilik Ölçeği öz yeterlik genel düzeylerinde anlamlı farklılık bulundu. Adölesanların farklı grupta olması ile ön test-izlem-son test zaman faktörlerinin öz yeterlik genel ölçek puanları üzerindeki etkisinin anlamlı olduğu saptandı. ($F(2,112)=25.86$, $p<0.001$, kısmi $\eta^2=0.32$). Aynı zamanda adölesanların gruplara göre HbA1c değerlerinde girişim öncesi ve sonrasında anlamlı farklılık olduğu saptandı. Girişim grubunun son test HbA1c değerlerine ortalamasının (6.93 ± 1.82), kontrol grubunun ortalamasından (9.39 ± 2.54) düşük olduğu görüldü. Adölesanların farklı grupta olması ile ön test-izlem-son test zaman faktörlerinin

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

HbA1c değerleri üzerindeki ortak etkisinin anlamlı olduğu belirlendi ($F(2,112)=8.23$, $p<0.001$, kısmi $\eta^2=0.13$).

Sonuç: Meleis'in Geçiş Kuramı doğrultusunda geliştirilen "Adölesanlığa Uyum ve Tip 1 Diyabete Geçiş Eğitim Programı"nın, adölesanların uyumuna, diyabet yönetimi öz yeterlik düzeyine ve glisemik kontrol üzerine etkili olduğu kanıtlandı.

Anahtar Kelimeler: Geçiş Kuramı, Adölesan, Uyum, Diyabet Yönetimi, Pediatri Hemşiresi

HS-005

Kabızlığın Nadir Bir Nedeni; Rektal Obstrüksiyon Yapan Fitobezoar

1Dr. Öğr. Üyesi Şeyma Şimşirgil Kara¹, 2Dr. Aytaç Taşcı², Sema Tural Bozoğlu², 1Dr. Öğr. Üyesi. Yasemin Özyer Güvener¹

¹Sinop Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Sinop

²Sinop Atatürk Devlet Hastanesi, Sinop

Giriş: Fitobezoar çeşitli nedenlerle yutulan selülozdan zengin bitkisel içeriklerin sindirim sisteminde yapmış olduğu obstrüksiyonlara verilen isimdir. Genellikle mental motor retarde (MMR) veya trikotillomani gibi obsesif kompulsif bozukluğu (OKB) olan hastalarda daha sık gözlemlenebilen bezoarların klinik başvuru şikayetleri çok değişik olabilmektedir. Bezoarın büyüklüğü ve bulunduğu anatomik alanlar çok değişik semptomlara yol açabilirken, bizim sunduğumuz vakamızda olduğu gibi rektumda yerleşip obstrüksiyon yapması ve tuşe ile boşaltılması çok nadirdir.

Materyal ve Metot: Bu çalışma olgu sunumu olarak taslanmıştır.

Bulgular: Olgu Sunumu: 7 yaş 1 aylık mental motor gerilik tanısı ile ilgili bölümler tarafından takipli erkek hasta. Son 10 gündür olan ve gittikçe artan batın distansiyonu, kabızlık, ağlama atakları şikayetiyle acil servisimize başvurdu. Hastanın fizik muayenesinde batın distandü olup batın içinde olası taşlaşmış gayta parçaları palpe edildi. Hastanın rektal tuşe öncesi alınan grafisinde kolon içerisinde yoğun intestinal içerik izlendi. Rektumda hava görülmedi. Anamnezi derinleştirildiğinde doğum sonrası ilk 24 saatte gayta çıkışı olan ve ara ara kabızlık yaşayan hastanın kurşun kalem yeme alışkanlığı olduğu ve son 6 ay içerisinde de 1-2 adet kurşun kalemi yediği bildirildi. Hastaya yapılan rektal tuşede parmağa batan iğnemi yapılar farkedildi. Ardından tuşeye devam edilerek çıplak gözle izlenen ve rektumu oblitere eden yoğun miktarda kurşun kalem parçalarından oluşan bezoar topu boşaltıldı. Hastanın işlem sonrası spontan gayta çıkışı gözlemlendi ve alınan grafide barsak içeriğinin yer değişimi izlendi. Hastaya elektif olarak çocuk gastroenteroloji kliniğinde endoskopi ve kolonoskopi yapılmış olup başka fitobezoar izlenmemiştir. Aynı zamanda hastaya beslenme ve sıvı volüm eksikliğine, enfeksiyon riskine, güvenli çevrenin sağlanması ve sürdürülmesine yönelik bireysel hemşirelik bakımı uygulanmıştır. Hastanın Çocuk ve Ergen Psikiyatri kliniğinde tedavisi devam etmektedir.

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

Sonuç: Sonuç: Bezoarların kliniğe yansımaları çok değişken olmakla beraber bariz bir semptomu yoktur. Kızlarda erkeklerden daha sık görülen ve MMR, OKB gibi psikiyatrik hastalarda insidansı artan bezoarların sıklığı tüm GİS endoskopilerinin %0,5 inden daha azdır. Yorgunluktan intestinal obstrüksiyona kadar geniş bir yelpazede birçok semptoma yol açan bezoarların rektal obstrüksiyon yaptığı çok nadir izlenmektedir. Cerrahi tedavi endikasyonları son yıllarda gastrointestinal sistem endoskopilerinde gelişmelere bağlı olarak azalmaya başlayan fitobezoarların tuşe ile tedavi edilebilmesi oldukça nadirdir. Bizler kabızlık ile gelen psikiyatrik rahatsızlığı mevcut hastalarda rektal tuşenin tanı ve tedavide faydalı olabileceğine inanmaktayız. Anahtar Kelimeler: Fitobezoar, rektal obstrüksiyon, kabızlık, kurşun kalem yeme, rektal tuşe

Anahtar Kelimeler: Fitobezoar, Rektal Obstrüksiyon, Kabızlık, Kurşun Kalem Yeme, Rektal Tuşe

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

HS-006

Ebeveynlerin Antibiyotik Algıları ve Sağlık Okuryazarlığı Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Semra Köse¹, Selverhan Yurttutan¹, Rüveyda Nur Kılıç²

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi, Konya

²Ankara Bilkent Şehir Hastanesi, Ankara

Giriş: Bu araştırma ebeveynlerin antibiyotik algıları ve sağlık okuryazarlığı arasındaki ilişkiyi belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Materyal ve Metot: Bu araştırma tanımlayıcı ve ilişki arayıcı araştırma modeli ile Nisan-Temmuz 2024 tarihleri arasında Konya'da bulunan bir üniversite hastanesi çocuk servislerinde tedavi gören ve polikliniklerde muayene olan araştırma kriterlerine uyan 311 ebeveyn ile yürütülmüştür. Verilerin toplanmasında Sosyodemografik Bilgi Formu, Anne ve Babaların Antibiyotik Algıları Ölçeği ve Sağlık Okuryazarlığı Ölçeği-Kısa Formu kullanılmıştır. Verilerin istatistiksel analizinde sayı, yüzde, ortalama, standart sapma, bağımsız gruplarda T Testi, One Way Anova testi ve korelasyon testi kullanılmıştır. Araştırmada p değerleri 0,05'in altında olanlar anlamlı kabul edilmiştir.

Bulgular: Araştırmaya katılan ebeveynlerin %73.3'ü kadın, %43.7'si 20-30 yaş aralığında, %40.8'i iki çocuk sahibi, %39.5'i lisans/lisansüstü mezunu, %52.1'i çalışmayan, %90'ı evli, %82.3'ünün geliri giderine eşit, % 62.7'sinin ikamet yeri il olduğu ve çocuklarında kronik hastalık olmama durumu %83.3 olarak bulunmuştur. Ebeveynlerin %89.7'sinin çocukları için doktor reçetesi olmadan ilaç kullanmadıkları, %83.3'ünün verilen ilaçların prospektüslerini okuduğu ve %78.5'inin ailesinde sağlık çalışanı bulunmadığı belirlenmiştir. Anne ve Babaların Antibiyotik Algıları Ölçeğinin toplam puan ortalaması 82.2±18.3, Sağlık Okuryazarlığı Ölçeği toplam puan ortalaması 33.9±8.6 bulunmuştur. Araştırmada ölçekler arasında negatif yönde anlamlı ilişki olduğu saptanmıştır.

Sonuç: Araştırmada ebeveynlerin antibiyotik algılarının ortalamaya yakın olduğu, sağlık okuryazarlığının ortalamanın üstünde olduğu ortaya çıkmıştır.

Anahtar Kelimeler: Antibiyotik, Ebeveyn, Çocuk, Hemşire, Sağlık Okuryazarlığı

HS-007

Ergenler (10-14 yaş) için Evrensel Ruh Sağlığı Okuryazarlığı Ölçeği'nin Türkçe Geçerlik ve Güvenirliliği: Metodolojik Bir Çalışma

Gülzade Uysal¹, Remziye Semerci², Rukiye Şengün³, Duygu Sönmez Düzkaya⁴

¹Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi, Sakarya

²Koç Üniversitesi, İstanbul

³İstanbul Okan Üniversitesi, İstanbul

⁴Tarsus Üniversitesi, Mersin

Giriş: Ruh sağlığı okuryazarlığı, ergenlerin gelecek yaşamlarında kendilerine eşlik edecek bilgileri edinmelerini, tutum ve davranışlarını belirlemelerini sağlar. Bu çalışmada Ergenler için Evrensel Ruh Sağlığı Okuryazarlığı Ölçeği'nin (10-14 yaş) Türkçe geçerlilik ve güvenilirliği değerlendirilmiştir.

Materyal ve Metot: Bu çalışma metodolojik, korelasyonel, kesitsel ve tanımlayıcı bir çalışmadır. Çalışma 223 ergen ile yürütülmüştür. Veriler 'Bilgi Formu' ve 'Ergenler için Evrensel Ruh Sağlığı Okuryazarlığı Ölçeği' ile toplanmıştır. UMHL-A'nın geçerlilik ve güvenilirliğini değerlendirmek için Açıklayıcı Faktör Analizi, Doğrulayıcı Faktör Analizi ve Pearson Korelasyon analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Madde İçerik Geçerlilik İndeksi (I-CVI) puanları 0.94 ile 0.96 arasında değişirken, Ölçek İçerik Geçerlilik İndeksi (S-CVI) 0.95'tir. 'Yardım arama ve Damgalanma boyutları' için $\chi^2/df=3.347$, NFI=0.804, IFI=0.854, TLI=0.778, CFI=0.849, RMSEA=0.103. 'Ruh Sağlığı Bilgisi ve Ruhsal Hastalıklar Bilgisi boyutları' için $\chi^2/df = 1.959$, NFI=0.731, IFI=0.847, TLI=0.774, CFI=0.837, RMSEA=0.066. İç tutarlılık ve zaman kararlılığı 15.241 Hotelling T-kare değeri ve 27.793 F-testi sonucu ile teyit edilmiştir.

Sonuç: Bu çalışma, Ergenler için Evrensel Ruh Sağlığı Okuryazarlığı Ölçeği'nin Türkçe geçerlilik ve güvenilirliğinin ergenler arasında ruh sağlığı okuryazarlığını değerlendirmek için geçerli ve güvenilir bir araç olduğunu ortaya koymaktadır. UMHL-A ölçeği, ergen popülasyonlarda ruh sağlığı okuryazarlığının kritik yönlerini değerlendirmek için geçerli bir araçtır ve ruh sağlığı eğitimi ve müdahalesinde hem araştırma hem de klinik uygulamada kullanılabilir. Ergenlerde dayanıklılığı belirlemek için Evrensel Ruh Sağlığı Okuryazarlık Ölçeği'nin Türkçe versiyonunun kullanılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yardım Arama, Stigma, Ruh Sağlığı, Ergen, Okuryazarlık

Türkiye Millî Pediatri Derneği
1958

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

HS-008

Çocuk Hemşirelerinin Savunuculuk Rollerine İlişkin Tutum Ölçeğinin Geliştirilmesi: Geçerlik ve Güvenilirlik Çalışması

Merve Çil¹, Berna Eren Fidancı², Adnan Kan³, Dilek Yıldız²

¹Lokman Hekim Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Ankara

²Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Hemşirelik Fakültesi, Ankara

³Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Bölümü, Ankara

Giriş: Çocukların fiziksel, zihinsel, duygusal ve sosyal yönden sağlıklı büyüme ve gelişmesinde çocuk hemşirelerinin rolü önemlidir. Bu bağlamda çocuk hemşiresinin; çocuğun haklarını savunma, çocuk ve ailesine hasta ve çocuk hakları hakkında bilgi vererek haklarını benimsemesini sağlama, çocuğu ve aileyi bakım ve tedavi süreçleri hakkında bilgilendirme, çocuk ve ailenin mahremiyetini koruma, onların duygularını anlayarak empati kurma ve bakım sağlarken geleneksel ve kültürel özelliklerini dikkate alma gibi sorumlulukları vardır.

Materyal ve Metot: Bu araştırma çocuk hemşirelerinin savunuculuk rollerine ilişkin tutumlarını belirlemeye yönelik standart bir araç geliştirmeyi amaçlayan metodolojik bir çalışmadır. Veriler farklı bölgelerden çocuk hemşirelerine ulaştırılmasını kolaylaştırmak ve geniş örneklem grubuna erişebilmek amacıyla çevrim içi olarak toplanmıştır. Araştırma Mayıs 2024-Eylül 2024 tarihleri arasında, araştırmaya dahil olma kriterlerini karşılayan ve katılmayı kabul eden 270 çocuk hemşiresi ile gerçekleştirilmiştir. Veri toplama aşamasında, "Çocuk Hemşirelerini Tanıtıcı Bilgi Formu" ve "Çocuk Hemşirelerinin Savunuculuk Rollerine İlişkin Tutum Ölçeği" kullanılmıştır. Araştırmada elde edilen veriler bilgisayar ortamında SPSS 22.0 programı aracılığıyla değerlendirilmiştir. Verilerin faktör analizine uygunluğunu belirlemek amacıyla Kaiser-Meyer Olkin (KMO) değerine bakılmış ve verilerin çok değişkenli normal dağılıma uygunluğunu kontrol etmek için Barlett Sphericity testi yapılmıştır. Ölçeğin yapı geçerliliğini belirlemek için açımlayıcı faktör analizi (AFA) yapılmıştır. Açımlayıcı faktör analizi (AFA) ardından ölçeğin alt boyutları ve toplam güvenilirlikleri için Cronbach α katsayısı hesaplanmıştır.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalamasının 31,452±7,2252 yıl olduğu, yaklaşık %91,9'unun kadın ve %70'inin üniversite mezunu olduğu belirlenmiştir. Çalışmaya dahil olan hemşirelerin çocuk hemşiresi olarak 6,30±6,155 yıl çalıştığı belirlenmiştir. Çalışma grubundan toplanan verilerle yapılan analiz sonucunda KMO değeri 0,915 olarak belirlenmiştir. Barlett Sphericity Testi sonucunda elde edilen chi-square test istatistiği ($\chi^2=2659,432$; $df=190$; $sig=000$) anlamlı çıkmıştır. Ölçeğin faktör özdeğerleri incelendiğinde birden büyük dört faktör altında toplandığı belirlenmiştir. Bu dört faktörün ölçeğe ilişkin açıkladığı toplam varyans %58,402'dir. Faktör yükleri 0,40'tan küçük ve faktör yükleri 0,40'tan büyük olmasına rağmen iki veya daha fazla faktöre yüklenen veya faktörler arası yük farkı 0,20'den küçük olan yedi madde ölçekten çıkarılmıştır. Daha sonrasında test edilen modelde 20 maddeden

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

oluşan savunuculuğun gücü, reddetme, sahiplenme ve kararlılık olarak adlandırılan dört faktörlü yapı belirlenmiştir. Bu dört faktörün açıkladığı toplam varyans %61,885'tir. Cronbach α değeri ölçek için 0,90, sekiz maddelik savunuculuğun gücü faktörü için 0,92, altı maddelik reddetme faktörü için 0,75, üç maddelik sahiplenme faktörü için 0,70 ve üç maddelik kararlılık faktörü için 0,76 olarak bulunmuştur. Bu sonuçlara göre ölçeğin ayırt edecek hassas ölçüm yaptığı saptanmıştır.

Sonuç: Çocuk Hemşirelerinin Savunuculuk Rollerine İlişkin Tutum Ölçeği'nin geçerli ve güvenilir bir ölçüm aracı olduğu söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Savunuculuk Rolü, Ölçek, Geçerlik, Güvenirlik, Hemşirelik

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

HS-009

Aile Merkezli Bakım Çalışmalarının 44 Yıllık Tarihindeki Küresel Eğilimler: Bir Kapsam Derlemesi

Arş. Gör. Dr. Nimet Karataş¹, Doç. Dr. Ayla Kaya¹

¹Akdeniz Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Antalya

Giriş: Pediatride aile merkezli bakım (AMB), çocuğun hayatında ailenin merkezi önemini kabul ederek, aile üyelerini mümkün olduğunca çocuğun bakımına dâhil etmeyi amaçlar. AMB, sağlık bakım profesyonelleri, çocuklar ve aileleri arasındaki iş birliğini geliştirerek aile üyelerinin psikolojik iyilik hallerini artırabilir. Bakım sorumlulukları olan ebeveynlerin refahı arttıkça, çocuklarına sağladıkları imkanlar da artar. Hemşirenin varlığı, hemşire-hasta ilişkilerini geliştirir, iyileşme sürecini hızlandırır, çocuk ve aile memnuniyetini artırarak pediatrik alanlarda AMB'nin sunulmasında önemli bir rol oynar. Çalışmalar, AMB'nin çocuk ve ebeveyn memnuniyetini olumlu yönde etkilediğini, taburcu olma hazırlığını geliştirdiğini, ebeveyn öz yeterliliğini artırdığını, ebeveynlerin çocuklarına bakma becerilerini geliştirdiğini, algılanan ortaklığı güçlendirdiğini ve kaygıyı azalttığını göstermektedir. Aile merkezli bakım üzerine hemşirelik çalışmaları 44. yıl dönümünü tamamlamaktadır.

Materyal ve Metot: Bu çalışma, hemşirelikte AMB çalışmalarına ilişkin mevcut kanıt türlerini belirlemeyi; mevcut kanıtları özetlemeyi, literatürdeki boşlukları belirlemeyi ve gelecekteki araştırmalar için önerilerde bulunmayı amaçlamaktadır. Bu çalışmada 1980-2024 yılları arasında yayınlanmış 844 çalışma incelenmiş ve sentezlenmiştir. Veriler 29 Nisan 2024 tarihinde WoSCC veritabanından elde edilmiştir.

Bulgular: İnceleme kapsamında 100 farklı kaynaktan 2.563 yazar tarafından yayınlanan makalelere erişilmiştir. En üretken derginin Journal of Pediatric Nursing olduğu ve ABD'nin yayın üretimi ve uluslararası iş birliği konusunda en üretken ülke olduğu belirlenmiştir. Günümüzde aile merkezli bakım üzerine yapılan çalışmalar toplam 10.922 atıfa ve 45 h-indeksine sahiptir. Güncel iki bibliyometrik analiz, AMB felsefesinin son yıllarda giderek daha fazla ilgi odağı olmasına rağmen, uygulanma örneklerinin azlığına dikkat çekmektedir. Ayrıca, AMB'nin uygulanmasındaki engelleri ele alan çözüm ve politika önerileri sınırlıdır. Alandaki en etkili çalışma sistematik derlemeleri inceleyen bir sistematik incelemedir. Bu çalışma AMB girişimlerinin bilgi ve öz bakım davranışları, hasta ve aile memnuniyeti, yeniden yatış oranları, stres, kaygı ve depresyon, iş memnuniyeti, bakım kalitesi ve tükenmişlik üzerindeki olumlu etkilerine vurgu yapmaktadır.

Türkiye Millî Pediatri Derneği
1958

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

Sonuç: Aile merkezli bakım üzerine hemşirelik çalışmalarının yayın ve atıf sayıları yıllara göre artmaktadır ve bu alan pediatrik hemşirelik araştırmacıları için aktif bir çalışma alanı sunmaktadır. Güncel bibliyometrik ve sistematik analizler, pediatrik bakımda AMB'ye yönelik artan ilgiye rağmen kapsamlı veri eksikliğini vurgulamaktadır. AMB'nin faydalarına rağmen, uygulanmasında tutarsızlıklar belirlenmiştir. Mevcut uygulama boşluklarını gidermek ve daha iyi protokoller geliştirmek için daha fazla araştırmaya ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Kapsam Derlemesi, Pediatri Hemşireliği, Aile Merkezli Bakım, Web Of Science

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

HS-010

Ameliyat Geçiren Çocuklarda Ağrıya Yönelik Teknoloji Tabanlı Girişimler: Bir Sistematisik Derleme ve Meta-Analiz

Mustafa Volkan Düzgün¹, Cafer Özdemir¹, Ebru Karazeybek¹, [Ayşegül İşler¹](#)

¹Akdeniz Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi, Antalya

Giriş: Cerrahi müdahaleler, çocuklar ve ebeveynleri için zorlayıcıdır ve uzun süreli hastanede yatış gerektirebilir. Bu tür deneyimler, tekrarlayan, acı verici müdahalelere maruz kalan çocuklar için özellikle travmatize edicidir. Pediatrik cerrahide ameliyat sonrası ağrı ile ilgili çalışmalar hız kazanmaktadır. Çocuklarda ağrı yönetimi için çeşitli farmakolojik ve nonfarmakolojik yöntemler kullanılmaktadır. Son 20 yılda, pediatrik cerrahi hastalarında ağrı yönetimine uyarlanmış multimodal nonfarmakolojik yöntemleri içeren teknolojik girişimlerin sayısı artmıştır. Bu durum teknolojik girişimlerin pediatrik cerrahide ağrıya etkisinin incelenmesini önemli kılmıştır. Bu nedenle bu çalışmada, teknoloji tabanlı girişimlerin çocuk cerrahisi hastalarının ağrıları üzerindeki etkisinin değerlendirilmesi amaçlandı.

Materyal ve Metot: Cochrane yöntemlerini takiben randomize kontrollü çalışmaların sistematisik bir incelemesi ve meta-analizi yapıldı. Web of Science, PubMed, CINAHL, Science Direct, MEDLINE, ProQuest ve Cochrane Library veri tabanlarında literatür taraması gerçekleştirildi. İki bağımsız araştırmacı tarafından spesifik anahtar kelimeler kullanılarak literatür tarandı ve dahil etme ve dışlama kriterlerine göre randomize kontrollü çalışmalar seçildi. Her araştırmacı, Cochrane önyargı risk değerlendirme aracını kullanarak randomize kontrollü çalışmalarda veri çıkarıldı ve yanlılık riski değerlendirildi. Daha sonra çalışmaya dahil edilen 14 randomize kontrollü çalışma üzerinde bir meta-analiz yapıldı.

Bulgular: Teknoloji tabanlı girişimlerin pediatrik cerrahi hastalarında ağrı skorlarını azalttığı belirlendi. Cochran'ın Q testi sonuçları, randomize kontrollü çalışmalar arasında yüksek düzeyde heterojenliğe işaret etti. Müdahale türleri, ölçme araçları ve örneklem sayısı heterojenlik nedenleri olarak belirlendi. Dahil edilen üç çalışmada genel yanlılık riskinin düşük olduğu belirlendi. Dokuz çalışmada genel önyargı konusunda bazı endişeler vardı. Bu endişeler genellikle randomizasyon süreçlerinden veya müdahalelerdeki farklılıklardan kaynaklanmaktadır. Sadece iki çalışma için, belirsiz risk sonuçların raporlanması ile ilişkiliydi. İki çalışmada yanlılık riski yüksekti. Bu iki çalışma için yüksek risk, randomizasyon süreci veya müdahalelerdeki farklılık ile ilişkiliydi.

Türkiye Millî Pediatri Derneği
1958

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

Sonuç: Teknolojik girişimlerin ameliyat geçiren çocuklar için ağrı skorlarını azaltmada etkili yöntemler olduğu sonucuna varılmıştır. Sonuçlar, sağlık çalışanlarının yüksek kaliteli bakım ve ağrı yönetimi stratejileri sağlamak için yeni teknolojik girişimler geliştirmelerine yardımcı olabileceğinden doktorlar, hemşireler, akademisyenler ve ebeveynler için önemli bir değere sahiptir. Ulusal ve uluslararası literatüre katkı sağlayacak daha detaylı ve spesifik çalışmaların yapılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Teknoloji, Ağrı, Hemşirelik, Pediatrik Cerrahi, Sistemik Derleme ve Meta Analiz

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

HS-011

İlaç Dozu Hesaplamada Mobil Teknoloji Kullanımının Yenidoğan Hemşirelerinin İlaç Doz Hesaplama Sürecine Etkisi

Vildan Kaya¹, Dilek Yıldız²

¹Süleyman Demirel Üniversitesi Sağlık Araştırma ve Uygulama Merkezi Müdürlüğü, Isparta

²Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Hemşirelik Fakültesi, Ankara

Giriş: İlaç doz hataları yenidoğan Yoğun Bakım Ünitelerinde sıklıkla karşılaşılan tıbbi hatalar arasındadır. Yenidoğanların kırılganlıkları sebebiyle minimal hataların maksimum seviyede zarar oluşturduğu bilinmektedir. Meydana gelebilecek doz hatalarını azaltma girişimleri hayati öneme sahip olmaktadır. Bu araştırma, yenidoğan hemşireliğinde ilaç dozlarının hesaplanmasına yönelik “Yenidoğan İlaç Dozu Hesaplama Mobil Uygulaması”nın geliştirilmesi ve uygulamanın etkinliğinin değerlendirilmesi amacıyla planlanmıştır.

Materyal ve Metot: Geliştirilen mobil uygulama; ilaç etken madde ve piyasa isimleri, karıştırılabilen sıvılar, sulandırma yönergeleri ve sıvı miktarları, kuru toz hacimleri, uygulama hızı, ilaca özgü uyarılardan oluşan doz hesaplama modülünü içermektedir. Mobil uygulamanın etkinliğini değerlendirmek için; mobil uygulamanın ilaç doz hesaplama süreci puanlarına, hemşirelerin ilaç uygulama becerisine yönelik öz yeterliklerine ve bireysel yenilikçiliklerine etkisi incelenmiştir. Kişisel Bilgi Formu, İlaç Doz Hesaplama Sürecini Değerlendirme Formu, Bireysel Yenilikçilik Ölçeği, Genel Öz Yeterlik Ölçeği ve İlaç Doz Hesaplama Mobil Uygulamasını Değerlendirme Formu aracılığıyla veriler elde edilmiştir. Araştırma, nicel araştırma yöntemlerinden ön test-son test kontrol gruplu izlemsel randomize kontrollü çalışma olarak yürütülmüştür. Araştırmanın örneklemini Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitesi'nde çalışmakta olan 62 (30 Müdahale ve 32 Kontrol) yenidoğan hemşiresi oluşturmuştur. Müdahale grubundaki hemşireler iki ay boyunca geliştirilen mobil uygulamayı kullanarak ilaç doz hesaplaması yapmışlardır. Araştırma Akış Şeması

Bulgular: Müdahale ile kontrol grubundaki hemşirelerin yaş ortalaması, YYBÜ'de ve meslekte çalışma süresi ortalaması ve eğitim düzeyleri arasında anlamlı farklılık bulunmamaktadır ($p>0,05$). Müdahale grubundaki hemşirelerin doz hesaplama süreci değerlendirme puanları anlamlı düzeyde azalmıştır ($p<0,05$). Müdahale grubundaki hemşirelerin; bireysel yenilikçilik düzeylerinde anlamlı bir değişme olmamıştır ($p>0,05$). Ancak müdahale grubundaki hemşirelerin; fikir önderliği yapabilme düzeylerinin ve risk alma davranışlarının attığı, değişime karşı dirençlerinin azaldığı bulunmuştur ($p<0,05$). Müdahale grubundaki hemşirelerin; genel öz yeterlik düzeyleri anlamlı düzeyde yüksektir ($p<0,05$). Müdahale grubundaki hemşirelerin hazırlanan mobil uygulamayı faydalı buldukları, mobil uygulamanın kullanımını kolay buldukları ve mobil uygulamadan memnun oldukları belirlenmiştir.

Türkiye Millî Pediatri Derneği
1958

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

Sonuç: Sonuç olarak, Doz Hesaplama (YİDHU) mobil uygulamasının yenidoğan hemşirelerinin ilaç doz hesaplama sürecindeki yetkinliklerini artırma ve öz yeterlik düzeylerini iyileştirme potansiyeline sahip olduğu görülmektedir. YBÜ'de ilaç doz hesaplamalarında Doz Hesaplama (YİDHU) mobil uygulamasının kullanımı önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: İlaç Doz Hesaplama, Mobil Uygulama, Yenidoğan Hemşireliği

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi

1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

HS-012

Otizmlî Çocuğu Olan Ebeveynlere Uygulanan Farkındalık Temelli Stres Azaltma Programının Depresyon, Anksiyete, Stres ve Umutsuzluk Düzeyine Etkisi: Randomize Kontrollü Çalışma

Selverhan Yurttutan¹, Emine Geçkil¹

¹Necmettin Erbakan Üniversitesi, Konya

Giriş: Bu araştırma otizmlî çocuğu olan ebeveynlere uygulanan farkındalık temelli stres azaltma programının depresyon, anksiyete, stres ve umutsuzluk düzeyine etkisini araştırmak amacıyla yapılmıştır.

Materyal ve Metot: Araştırma ön test-son test, paralel grup randomize kontrollü deneysel tasarımda yapılmıştır. Çalışma Konya ilinde otizmlî çocukların eğitim aldığı iki farklı kurumda Nisan-Eylül 2023 tarihleri arasında araştırmancının dahil edilme kriterlerine uyan 96 otizmlî çocuk ebeveyni (girişim grubu: 48, kontrol grubu: 48) ile blok randomizasyon yöntemi kullanılarak yürütülmüştür. Araştırmancının yapılabilmesi için etik kurul izni, kurum izni alınmıştır ve gönüllülük esasına dayanılarak yapılmıştır. Girişim grubunda yer alan ebeveynlere, haftada bir defa olmak üzere toplam sekiz oturum Farkındalık Temelli Stres Azaltma Programı uygulanmıştır. Programın ilk haftasında araştırmacılar tarafından hazırlanan Otizmlî Çocuğu Olan Ebeveynlere Uygulanan Farkındalık Temelli Stres Azaltma Programı Katılımcı El Kitapçığı verilmiştir. Kontrol grubunda yer alan ebeveynlere araştırma sonunda el kitapçığı verilmiştir. Veriler, Kişisel Bilgi Formu, Depresyon, Anksiyete ve Stres Ölçeği (DASS-21) ve Beck Umutsuzluk Ölçeği (BUÖ) kullanılarak Farkındalık Temelli Stres Azaltma Programı başlamadan önce ön test, program tamamlanınca son test ve program tamamlandıktan dört hafta sonra izlem yapılarak toplanmıştır. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistiksel metotları, kıkare analizi, bağımsız örneklem t testi, Mann Whitney U testi, ANOVA testi, Friedman testi ve Bonferroni Dunn testi uygulanmıştır. Araştırmada p değerleri 0,05'in altında olan değerler anlamlı kabul edilmiştir.

Bulgular: Girişim ve kontrol grubundaki katılımcılar otizm düzeyi, çalışma durumu, ekonomik durum hariç özellikler bakımından benzerdir ($p>0,05$). Girişim ve kontrol grubundaki katılımcılar DASS-21 ölçeği puanının ölçümlere göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık gösterdiği tespit edilmiştir ($p<0,05$). Buna göre girişim grubu ön test DASS-21ölçeğinde toplam puan ve alt boyutlarından depresyon, anksiyete ve stres puanlarının son test puanından ve son test puanının izlem puanından yüksek olduğu ve anlamlı bir fark olduğu görülmüştür ($p<0,05$). Grupların DASS-21 üzerindeki etkisinin büyük etkiye sahip olduğu ortaya çıkmıştır ($d=1,392$). Girişim ve kontrol grubundaki katılımcılar BUÖ ölçeği puanının ölçümlere ve gruplara göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık göstermediği tespit edilmiştir ($p>0,05$). Post-hoc olarak hesaplanan çalışmanın gücü 0.99 olarak bulunmuştur. Bu çalışma Clinical Trials veri tabanına kayıtlıdır.

Türkiye Millî Pediatri Derneği
1958

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

Sonuç: Otizmlî çocuğu olan ebeveynlere uygulanan farkındalık temelli stres azaltma programının depresyon, anksiyete ve stres üzerinde etkili olduğu umutsuzluk üzerinde etkisinin olmadığı ortaya çıkmıştır.

Anahtar Kelimeler: Bilinçli Farkındalık, Çocuk, Ebeveyn, Hemşire, Otizm

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

HS-013

Pediyatrik Kalp Damar Cerrahi Hemşiresi Olmak

Elif Kaya¹

¹İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi, İstanbul

Giriş: Pediyatri hemşireleri diğer alanlardan farklı olarak, kendi kararlarını veremeyen, kendine yapılan uygulamaları değerlendiremeyen hassas ve kırılabilir özellikteki çocuklarla çalışmaktadır. Pediyatri hemşireliğinin spesifik bir alanı olan Pediyatrik kalp damar cerrahi hemşiresi ise yüksek riskli hasta grupları ve özel gereksinim gerektiren bebeklere bakım vermesi nedeniyle oldukça önemli bir alandır. Bu sebeple uygulamalarında kanıta dayalı bilgiyi kullanan, hastayı bütüncül olarak değerlendirebilen ve klinik gidişatına göre kaliteli bakım planını uygulayan, stres ve kriz yönetimini yapabilen, çocuklar ve ebeveynleri ile iyi iletişim kuran sağlık profesyonelleridir.

Materyal ve Metot: Hasta bakım deneyimleri ve literatür kapsamında derlenmiştir.

Bulgular: Kalp cerrahisi geçiren çocuk hastaların hemşirelik bakımı; hemodinamik izlem, enfeksiyon kontrolü, ağrı yönetimi, beslenme yönetimi ve aile merkezli bakım şeklinde değerlendirmek mümkündür. Pediyatri hemşirelerinin en önemli görev ve sorumluluklarından biri de ilaç hatalarıdır. The American Pharmaceutical Association yüksek riskli ilaçlarla ilgili sekiz kategori belirlemiş olup kardiyovasküler ilaçlar olarak bir kategori oluşturmuştur. Sıradan ilaçlarla karşılaştırıldığında, kardiyovasküler ilaçlar ile yapılan hatalar daha ciddi sonuçlara yol açabilmektedir. Bu sebeple hemşirelerin dikkat etmesi gereken bir konudur. Başka bir açıdan baktığımızda pediyatrik kalp damar cerrahisinde en karmaşık ve özellikli bakımı gerektiren uygulama ekstraokorporeal membran oksijenizasyonudur (ECMO). Pediyatri hemşiresi ECMO hastası ile en yakından ilgilenen kişidir. ECMO uygulamasında hemşirelik bakımı açısından hasta yönetimi ve değerlendirmesi ciddi bilgi ve donanım gerektirmektedir. Kalp cerrahisi gibi kompleks bir durumda hemşirelerin ebeveynlerle kurduğu güçlü iletişim ve bağ bu sürecin doğru yönetilmesinde önemli rol oynamaktadır. Kritik hasta grubu olan kalp cerrahisi geçiren çocuklar ve aileleri ile bu güçlü bağ aile merkezli bakım uygulamalarıyla kurulur.

Sonuç: Pediyatrik kalp damar cerrahi hemşiresi teorik bilgi ve pratik donanım, yüksek motivasyon ile araştırma ve geliştirme gibi profesyonel niteliklere sahip olmalıdır. Aynı zamanda alanda aile merkezli bakım felsefesiyle uygulamalarını gerçekleştirmelidir.

Anahtar Kelimeler: Pediyatri Hemşireliği, Kalp Cerrahisi, Çocuk

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

HS-014

Ailelerin Hiç Ummadığı Tehlike: Oyuncak. Kar küresine Bağlı Kimyasal Yanık

1Uzm. Dr. Sema Tural Bozoğlu¹, 2Dr. Şeyma Şimşirgil Kara², 1Uzm. Dr. Aytaç Taşcı¹

¹Sinop Atatürk Devlet Hastanesi, Sinop

²Sinop Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Sinop

Giriş: Çocuk oyuncaklarının güvenilirliği, ailelerin farkındalık düzeylerinin düşük olduğu bir konudur. Güzel ve kaliteli zaman geçirmek, çocuğun bilişsel faaliyetlerini arttırmak, el-göz koordinasyonu gibi becerilerini desteklemek amacıyla alınan oyuncaklar ne yazık ki bazen çocuk ve ailenin sağlığını tehlikeye atabilmektedir. En sık oyuncaklarla ilgili karşılaşılan patoloji oyuncak içerisinde yer alan saat pillerinin yutulması, oyuncak parçalarının aspire edilmesi olup nadiren de olsa yanık veya kimyasal içeriğe bağlı zehirlenmeler görülebilmektedir. Oyuncaklarla ilgili en sık yanık şekli helyum balonlarının alev alması olup bizim sunduğumuz vakamızda olduğu gibi kar küresinin içinde yer alan kimyasal maddenin dökülmesi ile oluşan kimyasal bir yanık daha önce literatürde hiç belirtilmemiştir.

Materyal ve Metot: Bu çalışma olgu sunumu olarak tasarlanmıştır.

Bulgular: Olgu Sunumu: 3 yaş kız hasta evde kar küresi ile oynarken kürenin kırılması sonucu içerisinde yer alan sıvının boyun bölgesinden aşağıya doğru dökülmesi nedeniyle tarafımıza başvurdu. Genel durum orta, ajite. Fizik muayenede boyun bölgesinden sağ omuza doğru uzanım gösteren total vücut alanının %5 ini kapsayan 2. derece yüzeysel ve derin yanık alanları mevcut. Yanık alanları bol serum fizyolojik ile yıkama sonrası klorheksidin asetat emdirilmiş tül sargı ile pansumanları yapıldı. Analjezik tedavi uygulandı. Hastanın yanıktan sonraki 17. günde yara epitelizeasyonu tamamlaması üzerine yanık pansumanlarına son verilerek skar açısından uygun medikal tedavi başlanan hasta poliklinik takibine alındı. Aile oyuncak güvenilirliği açısından bilgilendirildi.

Sonuç: Sonuç: Çocuk oyuncakları, özellikle merdiven altı işletmelerde üretilenler, sağlık açısından büyük riskler içerebilmektedir. Sunmuş olduğumuz olguda her evde 'masumane' olarak görülen bir oyuncakın yol açabileceği kimyasal hasar bildirilmektedir. Etkilenen sisteme bağlı olarak da olayın vehameti körlük, özefagus perforasyonu, ekstremitte kayıpları ve ölüme kadar değişebilmektedir. Çocuğu fizyolojik ve psikolojik destek olması için satın alınan bir oyuncakın çocuğun yaşına, sağlığına ve gelişim sürecine uygun şartları taşıyamaması durumunda çok ağır sonuçları olabileceği akılda tutulmalıdır. Özellikle 'CE' standardizasyonu olmayan oyuncaklardan kaçınılmalıdır. Olgumuzda da belirttiğimiz gibi uygunsuz içerik ile üretilen kar küresi gibi masumane bir oyuncakın bile içindeki kimyasallar ağır sonuçlar doğurabilmektedir

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

HS-015

Pediyatrik Onkoloji Hastalarında Santral Venöz Kateter Pansuman Değişimleri Sırasında Çizgi Film İzlemesinin Ağrı ve Anksiyete Düzeyine Etkisi: Randomize Kontrollü Çalışma

Pınar Bekar¹, Münevver Erkul², Emine Efe³

¹Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Bucak Sağlık Yüksekokulu, Hemşirelik Bölümü, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Bucak/Burdur

²Antalya Bilim Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Antalya

³Akdeniz Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Antalya

Giriş: Kanserli çocuklarda yaygın olarak kullanılan bir işlem olan santral venöz kateterlerin pansuman değişimleri çocuklarda ağrı ve anksiyeteye neden olmaktadır. Bu çalışmanın amacı pediyatrik onkoloji hastalarında santral venöz kateter pansuman değişimleri sırasında ağrı ve anksiyete seviyesini azaltmada çizgi film izlemenin etkisini belirlemektir.

Materyal ve Metot: Bu çalışma, paralel randomize kontrollü deneysel bir çalışma olarak yürütülmüştür. Bu çalışma, 5-12 yaşları arasında kanser tanısı alan 80 çocuk ile yürütülmüştür. Çalışmada çizgi film grubu (n = 40) ve kontrol (n = 40) grubuna yer almıştır. Çocukların kaygısı santral venöz kateter pansuman değişimi öncesi, sırası ve sonrasında çocukların kendileri tarafından Çocuk Korku Ölçeği kullanılarak değerlendirilmiştir. Çocukların ağrısı işlem sırasında ve sonrasında çocukların kendileri tarafından Wong-Baker Yüzleri Ağrı Değerlendirme Ölçeği kullanılarak değerlendirilmiştir. Çocukların kalp atım hızı ve oksijen saturasyonu araştırmacı tarafından santral venöz kateter pansuman değişimi öncesinde, sırasında ve sonrasında pulse oksimetre cihazı kullanılarak ölçülmüştür. Çalışmaya başlamadan önce etik kurul izni ve kurum izni alınmıştır. Ayrıca çocuklara ve ebeveynlerine çalışma hakkında bilgi verilerek onların sözlü ve yazılı onamları alınmıştır.

Bulgular: Santral venöz kateter pansuman değişimi sırasında ve sonrasında çizgi film grubunda olan çocukların ağrı ve kaygı puanları kontrol grubuna göre anlamlı derecede daha düşük bulunmuştur (p<0.001). İşlem sırasında ve sonrasında çizgi film grubunda kalp atım hızları kontrol grubuna göre daha düşüktü (p<0.05). Ancak, iki grup arasında oksijen saturasyon değerlerinde anlamlı bir fark yoktu. (p>0.05).

Sonuç: Kanser tanısı olan çocuklarda santral venöz kateter pansuman değişimleri sırasında ağrı ve kaygının giderilmesinde çizgi film ile dikkati dağıtma yönteminin etkili bir yöntem olduğu saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Ağrı, Çocuk, Kanser, Anksiyete, Santral Venöz Kateter

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

HS-016

Adölesanların Perspektifinden Yeni Bir Böbrekle Yaşamak: Mandala Destekli Nitel Bir Çalışma

Büşra Nur Temür¹, Mustafa Volkan Düzgün¹, Nilgün Aksoy¹, Ayşegül İşler¹, Elif Çetinkaya²

¹Akdeniz Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi, Antalya

²Akdeniz Üniversitesi Hastanesi, Antalya

Giriş: Böbrek nakli, son dönem böbrek hastalığı olan adölesan hastalarda böbrek replasman tedavisi için altın standarttır. Nakil prosedürlerindeki ilerlemelere rağmen, çocuklar ve adölesanlar nakil sonrası psikiyatrik, akademik veya sosyal alanlarda bazı zorluklar yaşamaktadırlar. Bu çalışma, adölesan dönemdeki böbrek nakli alıcılarının deneyimlerini, görüşmeler ve mandala sanat aktivitesinin kullanımı yoluyla keşfetmeyi amaçlamaktadır.

Materyal ve Metot: Bu çalışmada Husserl'in felsefesine dayalı betimsel fenomenolojik desen ve tematik analiz yaklaşımı benimsendi. Araştırma Türkiye'nin güneyindeki bir üniversite hastanesinin pediatrik nefroloji polikliniğine başvuran 12-18 yaş arası 14 böbrek nakli alıcısı ile gerçekleştirildi. Veriler, katılımcılar ile bir mandala sanat aktivitesi sırasında yapılan derinlemesine görüşmeler yoluyla toplandı. Nitel veriler, bu çalışmada kullanılan betimsel fenomenolojik desene uygun olan Colaizzi'nin yedi aşamalı nitel analiz yöntemi kullanılarak analiz edildi.

Bulgular: Böbrek nakli olan ve yeni bir böbrekle büyüyen adölesanların sorunları ve deneyimleri ile ilgili verilerden dört tema ve yedi alt tema ortaya çıkmıştır. Bunlar (1) Eğitim, "Böbrek nakli sürecinin onlara ne kazandırdığı ve böbrekleriyle ilgili duygular" alt temalarını içeren, (2) Böbrek hakkında fikirler, "Bağışçı ile ilişki ve arkadaşlarla ilişki" alt temalarını içeren (3) Aile, "Hastane ile deneyimler, arkadaşlarla ilişki ve nakledilen bir akrana arkadaşlık arzusu" alt temalarını içeren (4) Sosyal Çevre'dir

Sonuç: Mandala sanat aktivitesi destekli görüşmeler, adölesan dönemdeki böbrek nakli alıcılarının duygu ve düşüncelerini ifade etmeleri ve hayata daha geniş bir perspektiften bakmaları için etkili bir iletişim yöntemidir. Böbrek nakli olan adölesanların yaşam deneyimlerinin ve karşılaştıkları zorlukların anlaşılması, onlara verilecek bakımın daha iyi ve sistematik bir şekilde planlanmasını sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Adölesan Sağlığı, Mandala, Hemşirelik Bakımı, Nitel Çalışma, Böbrek Nakli

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

HS-018

Astımlı Ergenlere Yönelik Geliştirilen Mobil Sağlık Uygulamasının Ergenlerin Astım Kontrolü ve Öz Etkililik Düzeyine Etkisi: Randomize Kontrollü Çalışma

Arş. Gör. Dr. Nimet Karataş¹, Prof. Dr. Ayşegül İşler¹, Prof. Dr. Ayşen Bingöl²

¹Akdeniz Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Antalya

²Akdeniz Üniversitesi Hastanesi Pediatrik Alerji ve İmmünoloji Anabilim Dalı, Antalya

Giriş: Astım, yaşam boyu kontrol ve öz etkililik gerektiren en yaygın pediatrik kronik hastalıklardan biridir. Pediatrik astımda mevcut hemşirelik yönetimi teknolojik gelişmelerle paralel olarak ilerlemektedir. Teknolojik gelişmelerin hemşirelik bakımına entegre edilmesi, dijital fırsatların etkili kullanımı açısından değerlidir. Mobil sağlık (mSağlık) uygulamaları, sağlık profesyonelleri ve teknoloji odaklı bir nesil olan ergenler arasında bir köprü rolü alabilir. Bu çalışmada, astımı olan ergenlere yönelik, kullanıcı odaklı ve mobil uyumlu bir web-app olan GençAstım mSağlık uygulamasının Bandura'nın Öz-Etkililik Kuramına temellendirilerek geliştirilmesi ve bu uygulamanın ergenlerin astım kontrolü ve öz etkililik düzeyine etkisinin belirlenmesi amaçlanmıştır.

Materyal ve Metot: Bu çalışma randomize kontrollü deneysel tasarımda gerçekleştirilmiştir (CTN: NCT04691557). Dâhil edilme kriterlerini karşılayan kontrolsüz ya da kısmi kontrollü astımı olan ergenler basit randomizasyon ile her iki gruba atanmıştır (GençAstım Grubu=27, Kontrol Grubu=27). GençAstım grubundaki ergenler GençAstım mSağlık uygulaması ve rutin poliklinik eğitimi almıştır. Kontrol grubundaki ergenler rutin poliklinik eğitimi almıştır. Kullanılan veri toplama formları; Bilgi Formu, Astım Kontrol Testi (AKT), Astımlı Çocuk ve Adölesanlar için Öz-Etkililik Ölçeği (AÇAÖÖ) ve GençAstım grubu için Sistem Kullanılabilirlik Skalası (SKS)'dir. Veriler, tanımlayıcı istatistikler, ki kare, Fisher'ın Kesin Testi, Mann-Whitney U Testi, Wilcoxon İşaretili Sıralar Testi, Intention to Treat (ITT) Analizi kullanılarak analiz edilmiştir. $p < .05$ anlamlı olarak kabul edilmiştir.

Bulgular: Toplam 48 ergen son testi tamamlamıştır. AKT puan ortalamasının her iki grupta da dört hafta içinde azalmakla birlikte GençAstım grubundaki ergenlerde kontrol grubuna göre istatistiksel olarak daha düşük olduğu belirlenmiştir. AKT puan ortalamaları açısından GençAstım grubundaki ergenler (ön test=15.85±2.54; son test=21.93±2.30) ile kontrol grubundaki ergenler (ön test=15.85±2.81; son test=18.11±2.65) arasındaki farkın istatistiksel olarak anlamlı olduğu görülmüştür. Benzer şekilde, AÇAÖÖ puan ortalamaları açısından GençAstım grubundaki ergenler (ön test=83.3±14.24; son test=97.4±7.85) ile kontrol grubundaki ergenlerin (ön test=80.5±16.62; son test=86.7±12.69) arasındaki farkın istatistiksel olarak anlamlı olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

68. Türkiye Millî Pediatri Kongresi 1. Uluslararası Türkiye Millî Pediatri Derneği Kongresi

23. Millî Çocuk Hemşireliği Kongresi

20-24 Kasım 2024 / Titanic Deluxe Belek-Antalya

Sonuç: Çalışma bulguları hemşire liderliğindeki multidisipliner bir ekip ile Bandura'nın Öz-Etkililik Teorisine temellendirilerek geliştirilen, web tabanlı, mobil uyumlu ve kullanıcı odaklı GençAstım mSağlık uygulamasının astımı olan ergenlerde astım kontrolünü ve öz etkililiği geliştirmede etkili olduğunu göstermektedir. Bu çalışmanın sonuçlarını pediatri alanında çalışan sağlık profesyonelleri ergenlerin astım kontrolünü desteklemek ve astım öz etkililiğini iyileştirerek astım yönetim becerilerini geliştirmek için kullanabilir.

Anahtar Kelimeler: Astım Kontrolü, Ergen, Hemşire, Mobil Sağlık Uygulaması, Öz-Etkililik

KONGRE DÜZENLEME KURULU

Türkiye Millî Pediatri Derneği
1958

TÜRKİYE MİLLÎ PEDIATRİ DERNEĞİ

Tel : 0312 438 19 34 (pbx)

Faks: 0312 438 19 35

Web: www.millipediatri.org.tr

KONGRE ORGANİZATÖRÜ

Web: www.millipediatri2024.org

E- mail: info@millipediatri2024.org